

உ
சிவமயம்

ஆன்மார்த்த சிவபுஜ விளக்கம்

எண்ணில் ஆகமம் இயம்பிய இறைவர்தாம் விரும்பும்
உண்மையாவது பூசனை எனவுரைத்தருள
அண்ணலார்தமை அருச்சனைபுரிய ஆதரித்தாள்
பெண்ணில் நல்லவளாயின பெருந்தவக்கொழுந்து
- பெரியபுராணம்

எழுதியவர் :

சிவாகம கலாநிதி, சிவாகமச்செல்வர்,

சிவஸ்ரீ. A.V. சுவாமிநாத சிவாச்சாரியார்
முதல்வர், சிவபுரம் வேத சிவாகம பாடசாலை, மயிலாடுதுறை.

English தமிழ்

Agama Academy

ஆகம மையம்

சிவமயம்

நமது வாழ்வாதாரத்திற்கு மூலமாக இருக்கக்கூடிய

சைவ ஆகமங்களின் அரிய விஷயங்களை எளிதாக அறிந்து

கொள்ள எமது இணையதள மின்-நூலகத்தை அணுகிப்

பயன்படவீர்

www.agamam.org

www.agamaacademy.org

www.agamaacademy.com

வேத ஆகம கல்வி மற்றும்

ஆராய்ச்சி மையம்

Mamandur Sri Rajarathina Sivachariar Education, Research & Charitable Trust
Plot No. 10-A2, Block-A, Jai Balaji Nagar Annexe,
Ramapuram, West K.K. Nagar Post, Chennai - 600 078. India.

உ
சிவமயம்

ஞானாச்சாரியர்

திருக்கயிலாய பரம்பரை, தருமை ஆதீனம்,
26-ஆவது குருமகா சன்னிதானம்

ஸ்ரீஸஸ்ரீ வுண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்

மனமக்கள்:

சுர: 6. ராஜேஸ்வரன் - னை: 6. புலனேஸ்வரி

திருமண விழா மலர்

உ
குருபாதம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
தருமை ஆதீனம் 26வது
குருமகாசந்திதானம்

தருமபுரம்
மயிலாடுதுறை (அஞ்சல்) 609 001

ஸ்ரீஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

23-05-2009

“ஞாலம் நிற்புகழே மிகவேண்டும் தென்
ஆலவாயில் உறையும்எம் ஆதியே”

ஆசியுரை
வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்
தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனை
குழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேன் நெடுங்காலமே

- - - அப்பர்

மனம், மொழி, மெய் ஆகிய முக்கரணங்களையும் இறைவன்பால் ஈடுபடுத்துவது சிவபூசை. பூசை என்ற சொல்லுக்கு கன்மங்களைப் பூர்த்தி செய்து சிவஞானத்தைத் தோற்றுவிப்பது என்பது பொருளாகும். சிவபுண்ணியங்களில் மேலான இப்பூசையைச் செய்தே தேவர்கள் பலரும் மேலான தகுதிகளைப் பெற்றுள்ளனர் எனக் கூறுகிறது திருவிளையாடற்புராணம்.

“குடங்கை நீரும் பச்சிலையும் இடுவார்க்கு இமையாக் குஞ்சரமும்,
படங்கொள் பாயும் பூவணையும் தருபவன் மதுரைப் பரமன்” என்பது அப்புராணத்தில் கூறப்பெறும் செய்தியாகும்.

உமையம்மை தான் சிவபூசையின் சிறப்பை நமக்குணர்த்திய முதல் குருநாதர் ஆவார். அவர் உணர்த்திய நெறிநின்று திருமால், பிரமன், இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் அகத்தியர் முதலிய முனிவர்களும் மக்களும் பிற உயிரினங்களும் சிவபிரானைப் பூசித்துப் பெரும் வரங்கள் பல பெற்றுள்ளதைப் புராணங்கள் பலவும் தெரிவிக்கின்றன. இத்தகைய சிவபூசை - ஆன்மார்த்த பூசை, பரார்த்த பூசை என இருவகைப்படும். சைவ சமயிகள் அனைவரும் உரிய காலங்களில் சமய தீக்ஷை பெற்று அனுட்டானத்தையும், விசேஷ தீக்ஷைபெற்று சிவபூசையையும் செய்து வருதல்வேண்டும்.

சிவபூசையில் மந்திரம், கிரியை, பாவனை ஆகிய மூன்றும் முக்கியமானவை.

மந்திரம் என்ற சொல்லுக்கு நினைப்பவர்களைக் காப்பது என்பது பொருள். கிரியை - பூசைக்குரிய செயல்கள். பாவனை - மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டே மனத்தால் சிவபிரானை உணர்தல். பூசை, அகப்பூசை (அந்தர்யாக பூசை) புறப்பூசை (பகிர்யாக பூசை) இருவகையாலும் இணைந்தது ஆகும். இத்தகைய சிவபூசையை மனம் ஒன்றிச் செய்பவர் பிறவிப் பெரும் பயனை அடைவர் என்பது உறுதி. சிவாகமக் கலாநிதி சிவபூரீ ஏ.வி.சுவாமிநாத சிவாச்சாரியார் நமது ஆதீனத்திங்களிதழ் ஞானசம்பந்தத்தில் எழுதி வெளியிட்டு வந்த சிவபூசை விளக்கத்தை தம் மகள் செள.புவனேஸ்வரியை சிரஞ்சீவி.இராஜேஸ்வர பாலசுப்பிரமணியத்திற்கு திருமணம் செய்து கொடுக்கும் இனிய திருமண விழா மலராக வெளியிடுகிறார்.

மணமக்கள் எல்லா நலங்களுடனும் நீடு இனிது வாழ ஸ்ரீ செந்தமிழ்ச் சொக்கன் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

திருக் கவியாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம்
23-ஆவது குரு மகாசன்னிதானம்

சீர்வளர்ச்சி சிவப்பிரகாச தேசிக
பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள்

திருவாவடுதுறை-609 603, நான் மாவட்டம்,
தேவையிபாளையம் 04384-232021

“அருள் வாழ்த்துரை”

நான்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தான் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சின் நிழலாதான் தூள்வாழ்க
கோமழி ஆண்ட குருமணிநன் தான்வாழ்க

நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நாதவின் நேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே - அப்பர் தேவாரம்.

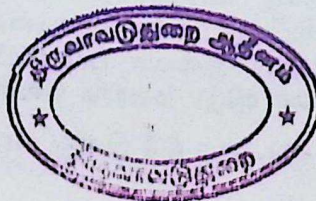
சிவாகமச் செல்வர் சிவபுரீ. ஏ.வி. சுவாமிநாத சிவாச்சாரியார் அவர்கள்
“ஆத்மார்த்த சிவபூஜை விளக்கம்” என்னும் நூல் ஒன்றினைத் தம் புதல்வியின் திருமண
வெளியீடாக வெளியிட உள்ளமை அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

“மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக் காயம்
ஆனிடத் தைந்தும் ஆடும் அரன்பணிக் காக அன்றோ”

என்று சிவஞானசித்தியார் இயம்பும். ஆதலால் சைவனாய்ப் பிறந்ததன் பயன் ஆத்மார்த்த
சிவபூசையால்தான் மிகுகின்றது. சிவதீக்கை முதலில் பெற்று அனுட்டானக் கிரியையினை நன்கு
பழகிக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். அதன் அடுத்த படிநிலையே ஆத்மார்த்த சிவபூசையாகும்.

சிவபூசையின் சிறப்பம்சங்கள், தோத்திரங்கள், தத்துவார்த்த விளக்கங்கள் எனப் பூசையின்
இயல்பினையும், சிறப்பினையும் உணர்ந்து கொள்ளும் வகையில் அநேக விஷயங்களை நூலாசிரியர்
அழகுற, திறம்படத் தொகுத்து வழங்கியிருக்கின்றார். ஆதலால் இந்நூல் சிவபூசைச்
செல்வர்களுக்கும், ஆர்வலர்களுக்கும் மிகுந்த பயனளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இந்நூல் சைவ உலகில் ஒளிவீசித் திகழ்ந்து அடியார்பெருமக்கள் யாவரும் இருமை
வளங்களும், சிவபக்தி ஞானங்களும் சித்தியாகி உய்ய வேண்டுமென நமது வழிபடு கடவுளாகிய
அருள்மிகு ஞானப்பெருங்கடவுள் நமது மலர்களைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகின்றோம்.

உ
சிவபெருமான் பேரருள்

புனித மிக்க

மதுரை ஆதீனம்

292 ஆவது குருமகாசன்னிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணகிரிநாத
ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த தேசிக
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

தெற்காவணி முல வீதி,
மதுரை - 625 001.

பரம்பரை அறங்காவலர்

அருள்மிகு அக்னிசுவரசுவாமி
திருக்கோயில்,
கஞ்சனூர்,
தஞ்சை மாவட்டம்.

அருள்மிகு சாட்சிநாதசுவாமி
திருக்கோயில்,
திருப்பறம்பியம்,
தஞ்சை மாவட்டம்.

அருள்மிகு
கைச்சின்னேசுவரசுவாமி
திருக்கோயில்,
கச்சனம்,
தஞ்சை மாவட்டம்.

அருள்மிகு
பன்னகாபரமேசுவரசுவாமி
திருக்கோயில்,
பன்னத்தெரு,
தஞ்சை மாவட்டம்.

செய்து

ஸ்ரீ. ஸ்ரீ. சிவானந்த சுவாமிநாதன்,
சிவபுரம் வேத சிவாகமப் பாடசாலை,
ஓம் மயிலாடுதுறை ஓம்

ஆதிவாதம்!

நமசி அன்புள்ள சீடர் A.V.S. சிவா-
சாரியார் அவர்களுக்குத் திருவருளைச் சீர்திரிச்சு
எழுந்தது. ருத்னம் அருமைத் திருமகன்
திருமண அனுகூலப்படுத்தி கிடைச்சு மகிழ்ந்தோம்.

மணமகன்
சென். புலனேஸ்வரர்

மணமகன்
சிறத்தர். டி. கிரேஸ்வர்
மலையாள மனியன் சாமி

கிரேஸ்வர் திருமணம் பற்றிய செய்தி 4-
03, 2024/06/05 ஆம் நாட்களில் சிறப்புப் பட்டி-
யட்டில். மணமகன் அனைத்து நவநாகரங்கள்
"மண்ணின் பல்ல அண்ணம்" அன்புடன்!!
என்னோடும் ஆதிவாதம்! ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த தேசிகர்.

PHONE : 24 5 6 6 5 5

"KAILAI MA MUNIVAR "
THIRU VALAR THIRU KASIVASI
MUTHUKUMARASWAMI TAMBIRAN
SWAMIGAL

SIVA

SIVA

HEAD OF KASITHIRU MADAM
TIRUPANANDAL - 612 504.
THANJAVUR DISTRICT

வாழ்த்துரை

நாள் : 11-05-09.

மயிலாடுதுறை, சிவபுரம் வேத சிவாகம பாடசாலை , முதல்வர் சிவசுந்தரம் ஏ.வி. சுவாமிநாத சிவாசாரியார் அவர்களின் செல்வப் புதல்வியின் திருமண விழாவில் 'ஆத்மார்த்த சிவபுராஜ விளக்கம்' என்னும் நூல் வெளியிடப்படுவது பொருந்தியது. மகிழ்ச்சி.

'பூசனை ஈசனார்க்கு' என்று சமய குரவர் குறிப்பிட்ட மணிமொழியை சிந்தையில் தேக்கி அப்பூசனைக்குரிய கிரியைகளை, மந்திரங்களை, கிரமங்களை, நிரலை, சமஸ்கிருத எழுத்தின் தமிழ் ஒலிபெயர்ப்புடன், எளிய உரையுடன் அரிதின் முயன்று எழுதியிருப்பது சிறப்புடையது. இல்லறம் நல்லறம் ஆக, எழில் ஞான பூசை பற்றி அறிந்திருத்தல் யாவார்க்கும் அவசியமே.

பலார்க்கும் பயன்படக்கூடிய, தெளிவுதரக்கூடிய, ஐயம் நீக்கக்கூடிய வகையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள நூல் இனிதே வெளியிடப்பட்டுச் சுவைஞர் பருகுவன் அன்ன ஆர்வத்தராய்ப் பயின்று, விழுமிய இன்பம் எய்திட செந்திற்கந்தன் சேவடிகளைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகிறோம்.

சுபம்.

சுபம்

உ
ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி துணை

ஸ்ரீ கைலாச ஆஸ்ரமம் மஹா சமஸ்தானம்

ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி நகர்,

பெங்களூர்.

பெங்களூர் கைலாச ஆஸ்ரமம் விதேஹ கைவல்ய முக்த பரமாச்சார்ய ஜகத்குரு ஸ்ரீ-ஸ்ரீ-ஸ்ரீ திருச்சி மஹா சுவாமிகள் கிருபையாலும் ஸ்ரீ கைலாச ஆஸ்ரம மஹா சமஸ்தான பீடாதிபதி ஸ்ரீமத் பரமஹம்ச பரிவ்ராஜகாசார்ய சச்சிதானந்த ப்ரணவஸ்வரூப ஜகத்குரு ஸ்ரீ-ஸ்ரீ-ஸ்ரீ ஜெயேந்திரபுரி மஹா சுவாமிகளின் ஆசீர்வாதத்துடனும் எழுதப்பட்டுள்ள ஆசிஷ பத்ரிகா.

தாங்கள் அனுப்பிய விவாஹ பத்ரிகையும், அதுசமயம் ஆன்மார்த்த சிவபூஜை விளக்கம் எனும் நூல் வெளியிடப்பட உள்ளதையும் அறிந்து ஸ்ரீ-ஸ்ரீ-ஸ்ரீ சுவாமிகள் ஆனந்தமடைந்தார்கள். எல்லோருக்கும் பயன்பெறும் வகையில் நூல் அமைந்திடவும், விவாஹ தம்பதிகள் சகல சௌபாக்யங்களுடன் நீடுழிவாழவும் ஆசீர்வதித்து ப்ரஸாதம் அனுப்பியுள்ளார்கள்.

சுபம்.

ஸ்ரீ-ஸ்ரீ-ஸ்ரீ சுவாமிகள் ஆக்ஞைப்படி

ஸ்ரீ கைலாச ஆஸ்ரமம் மஹா சமஸ்தானம்,

ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி நகர்,

பெங்களூர்.

ஸ்ரீ கற்பக விநாயகர் துணை

SIVASRI.K.PITCHAI KURUKKAL

Chief priest, sri karpaga vinayakar temple, pillayarpati.

Principal, karpaga vinayakar veda agama vidhyalayam.

Founder, sivaneri kazhakam

Pillayarpati - 630207, sivaganga District, Tamilnadu, south India.

வாழ்த்துரை

உலகின் சமயங்களில் தொன்மைவாய்ந்தது நமது சைவசமயம். உயிர்களை அநாதிகாலம் கொட்டு இன்னலுக்கு ஆட்படுத்தி வரும் பாசத்தை நீக்கி சிவஞானம் பெறவழி காட்டுவது வழிபாடாகும். இவ்வழிபாடு ஆன்மார்த்தம், பரார்த்தம் என சிவாகமங்களில் இருபிரிவுகளாகக் கூறப்படும்.

தனக்காகவும் தன் குடும்பத்தின் நலன்களுக்காகவும் தகுதியுடைய ஆசாரியன் மூலம் தீட்சை பெற்று சிவாகம வழிப்படி வழிபடுவது ஆன்மார்த்தம் எனப்படும். இதேபோல் சிவாகம வழிப்படி திருக்கோயில் அமைத்து உலக உயிர்கள் உய்திபெற முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் என்று சேக்கிழார் போற்றும் ஆதி சைவ சிவாசாரியப்பெருமக்களால் நிகழ்த்தப் பெறும் வழிபாடு பரார்த்தம் எனப்படும்.

திருக்கயிலாய பரம்பரை தருமபுரம் ஆதீன சிவாகமக்கல்லூரில் பயின்றவரும், வைத்தீஸ்வரன்கோயில் அர்ச்சகர் பரம்பரையைச்சார்ந்தவரும், திருவாவடுதுறை, திருப்பனந்தாள், கோவிலூர் மடாதிபதிகளின் நன்மதிப்பை பெற்றவரும். மயிலாடுதுறையில் சிவபுரம் வேத சிவாகம பாடசாலை அமைத்து மிகச்சிறந்த மாணவர்களை உருவாக்கி வருபவருமான நமது அன்பிற்கினிய சிவஸ்ரீ ரவிசுவாமிநாத சிவாசாரியார் அவர்களின் இல்ல திருமணவிழாவில் இவ்வெளியீடு வருவது அனைவர்க்கும் மகிழ்வைத்தருவது. தினசரி ஆன்மார்த்த வழிபாடு செய்து உயர்ந்த இன்பங்களை அனுபவித்து வரும் சிவாசாரியர்களில் நானும் ஒருவன் என பெருமையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். “யாம் பெற்ற பேறு பெறுக இவ்வையகம்” என்ற நோக்கில் வெளிவரும் இந்நூல் சைவ உலகுக்கு பேருதவியாகும். இதற்குமுன் பல வெளியீடுகள் வந்திருந்தாலும் அவை தற்சமயம் கிடைப்பதில்லை.

தகுதி உடைய அனுபவம் மிக்கவரால் தொகுக்கப்பெற்ற இந்நூல் அனைவர்க்கும் பயன் தரவும் மனமக்கள் எல்லா நலன்களும் பெற்று வாழ்வாங்கு வாழவும் எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீகற்பகவிநாயகர் திருவடிகளைப்பிராத்தித்து வாழ்த்துகிறோம்.

அன்புடன்
K. Pitchai Kurukkal
K.பிச்சைக்குருக்கள்
பிள்ளையார்பட்டி.

Ph: 0091 (0)4577-264275. H/P: 00919443362320. 9842462320
Website: www.pitchaianna.com; e-mail: pitchaianna@gmail.com

2

ஸ்ரீ குருப்போ நம:

சிவாகம சீரோமணி சீவாகம கலாநிதி

சிவஸ்ரீ **S.K. ராஜா பட்டர்**

முதல்வர்

ஸ்ரீ ஸ்கந்தகுரு வித்யாலயம்

திருப்பரங்குன்றம்

கந்தன்பாதம் கனவிலும் துணை செய்யும்

14.05.2009

வாழ்த்துரை

வாழ்வெனும் மையல் வீட்டு வறுமையாம் சிறுமை தப்பித்
தாழ்வெனும் தன்மையோடும் சைவமாம் சமயம் சாரும்
ஊழ் பெறல் அரிது சால உயர் சிவ ஞானத்தாலே
போழ் கிள மதியினானை போற்றினார் அருள் பெற்றாரே

- சிவஞான சித்தியார்

நமது அன்பிற்கரிய நண்பர், சிவபுரம் வேதசிவாகம பாடசாலை முதல்வர் சிவாகம ப்ரவிணர், சிவாகம கலாநிதி சிவஸ்ரீ ஸ்வாமிநாத சிவாசார்யார் அவர்களது திருக்குமாரத்தி ஸெபாக்யவதீ சு.புவனேஸ்வரி சிரஞ்ஜீவி ஞா.நானேஸ்வரன் திருமணவிழாவில், அவர் எழுதிய ஆத்மார்த்தபூஜா வீளக்கம் என்ற நூலை வெளியிடுவது குறித்து மிக்க மகிழ்ச்சி.

சைவனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் சிவதீக்ஷை பெற்றுக் கொண்டு விதிப்படி ஆத்மார்த்த சிவபூஜையைச் செய்ய வேண்டும் என்பது சிவாகம விதி. கிக்கருத்தை

“அவச்யகார்யம் சைவானாம் ஆத்மார்த்த சிவபூஜனம்” என்ற சிவார்ச்சனா சந்த்ரிகையின் வாக்யம் தெளிவுபடுத்துகிறது. அதன் வழியே நமது சமயத்தில் வந்த அடியார்களும் நமக்கு வழிகாட்டியுள்ளனர். அவர்கள் அருளிய நூல்கள் யாவும் வழிபாட்டின் முக்கியத்துவத்தை நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

சிவதீக்ஷை பெற்றுக் கொண்ட உடன் குருவானவர் மாணவனிடம் சிவபூஜை, அக்னிகார்யம், குருபூஜை கிம்முன்றும் உன்னால் உனது ஆயுள் முழுவதும் செய்யத் தக்கது என்று கூறி உபதேசம் செய்கிறார்.

“சிவாக்னி குரு பூஜா ச கந்தவ்யா ஜீவிதாவதி” என்பது அவ்வாக்யம். அத்தகையதான ஆத்மார்த்த பூஜையைச் செய்யும் முறையையும் அதன் வீளக்கத்தையும், சைவானுஷ்டானம் தொடங்கி மிகவும் அழகாக வீளக்கியுள்ளார் சிவஸ்ரீ ஸ்வாமிநாத சிவாசார்யார் அவர்கள். சிவதீக்ஷையும் சிவபூஜையும் அறுகி வரும் கிக்காலத்தில் கிது போன்ற வீளக்கத்துடன் எழும் நூல்கள் சமய உலகில் பெரும் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

திருமண விழா கினிது நடைபெறவும், நூல் வெளியீடு சிறக்கவும், மணமக்களும் மற்றோரும் ஸகல நலன்களுடன் பல்லாண்டு வாழவும் திருப்பரங்கிரீதனில் கோயில் கொண்டருளும் தெய்வானை மணாளான் எல்லாம் வல்ல முருகப்பெருமானின் திருவடிக் கமலங்களை உளமாரப் பணிந்து, மனமார வாழ்த்துகிறோம்.

பேரன்புடன்

சிவஸ்ரீ **S. K. ராஜா பட்டர்**

திருப்பரங்குன்றம்

சைவாகம விசாரதா

சிவஸ்ரீ. **B. ஞானஸ்கந்த சிவாச்சாரியார்**
ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி தேவஸ்தான அர்ச்சகர்
ஸ்ரீ கைலாச ஆஸ்ரமம், பெங்களூர்.

வாழ்த்துரை

எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானின் திருவருளாலும், ஸ்ரீ ஞானாக்ஷி ராஜராஜேஸ்வரி அனுக்ரஹத்தாலும் எங்களது செல்வப்புதல்வன் சிர. **ராஜேஸ்வரன்** சௌ. **புவனேஸ்வரி** திருமண விழா மலராக ஆன்மார்த்த சிவபூஜை விளக்கம் எனும் நூல் வெளியிடுவது குறித்து பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

எல்லாவுயிர்க்கும் ஈசனாகிய பெருமானை நமது உயிரில் ஒளிபெறச் செய்யும் கிரியை ஆன்மார்த்த பூஜையாகும். ஜாதி பேதமில்லாமல் எல்லோரும் செய்து உய்வு பெற வழி வகுப்பதும் இதுவேயாகும். இதனை எளிதில் புரிந்து கொள்ள இந்நூல் ஒரு நல்ல வழிகாட்டியாகும். எங்களது சம்பந்தியும் மயிலாடுதுறை சிவபுரம் வேத சிவாகம பாடசாலை முதல்வரும் ஆகிய சிவஸ்ரீ. **A.V. சுவாமிநாத சிவாச்சாரியார்** தொகுத்து வழங்கியிருக்கும் இந்நூல் எல்லோருக்கும் பயனுள்ள நூலாக அமையவும், புதுமணத் தம்பதிகள் நீடு வாழவும் வாழ்த்தி மகிழ்கிறோம்.

தங்கள்,

B. ஞானஸ்கந்த சிவாச்சாரியார்
ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி தேவஸ்தானம், பெங்களூர்.

உ
சிவமயம்

சிவஸ்ரீ. கயிலை **R. நாகநாத சிவம்**

தலைமை அர்ச்சகர்,

லண்டன் ஸ்ரீ முருகன் திருக்கோயில், லண்டன்.

“சைவத்தின் மேற்சமயம் வேறில்லை

அதில் சார் சிவமாம் தெய்வத்தின்மேல் தெய்வம் இல்லை”

என்பதின் மூலமாக சைவத்தின் பெருமைகளை நாம் உணர முடியும். சைவர்களின் முதற்கடமை அனுட்டானம், சிவபூஜையாகும். சிவபூஜை ஆன்மார்த்தம், பரார்த்தம் என இருவகையாக கூறப்பட்டுள்ளது. ஆன்மார்த்த பூஜையை எப்படி செய்வது அதில் உள்ள தத்துவங்கள் என்ன என்பதை பற்றி மயிலாடுதுறை சிவபுரம் வேத சிவாகம பாடசாலை முதல்வர் சிவஸ்ரீ. **A.V. சுவாமிநாத சிவாச்சாரியார்** அவர்கள் ஆன்மார்த்த பூஜா விளக்கம் என்ற நூலினை அவர்தம் குமாரியின் திருமண வெளியீடாக வெளியிடுதில் நாம் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். பெருமையடைகிறோம். சிவபக்தியும், ஞானமும் பெருகிட சைவர்கள் ஆன்மார்த்த பூஜையின் மூலமாக வழிபடவும், இந்நூல் உலகெங்கிலும் பரவிடவும் லண்டன் ஸ்ரீ முருகப் பெருமான் திருவடிகளைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகிறோம்.

தங்கள்,

சிவஸ்ரீ. கயிலை **R. நாகநாத சிவம்**

லண்டன்.

சிவஸ்ரீ. **N. பாலச்சந்திர சிவாச்சாரியார்**

ஸ்ரீ சிங்கை மகா மாரியம்மன் திருக்கோயில்,
தலைமை அர்ச்சகர், இந்து அறக்கட்டளை வாரியம், சிங்கப்பூர்.

கரவு இன்றி நல்மாமலர் கொண்டு
இரவும் பகலும் தொழுவார்கள்
சிரம் ஒன்றிய செஞ்சடையான்வாழ்
வரமா மயிலாடுறையே.

ஞான சக்தியாகிய உமை (அபயாம்பிகை) மயில் வடிவில் வந்து
மாயூரநாதப் பெருமானைப் பூசித்த இந்த மாமயிலாடுதுறையிலே நமது
சிவபுரம் வேத சிவாகம பாடசாலை முதல்வர் சிவஸ்ரீ. **A.V. சுவாமிநாத
சிவாச்சாரியார்** அவர்களால் அவர்தம் புதல்வியின் திருமண மலராக
வெளிவரும் ஆன்மார்த்த பூஜா விளக்கம் என்ற நூலினை நாம் பார்த்தோம்.
மகிழ்ந்தோம். ஆன்மார்த்த பூஜையை மிகவும் எளிமையாக அனைவரும்
அறிந்து கொண்டு செய்ய இந்நூல் ஒரு வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது. இதன்
பாதையிலே சென்று சிவபெருமான் திருவடிகளைச் சிந்தித்து அனைவரும்
இகபர பேரின்பத்தை அடைய சிங்கை ஸ்ரீ மாரியம்மன் திருவடிகளைச் சிந்தித்து
வாழ்த்துகிறோம்.

தங்கள்,

சிவஸ்ரீ. **N. பாலச்சந்திர சிவாச்சாரியார்**
சிங்கப்பூர்.

உ
சிவமயம்

சிவஸ்ரீ. **M. சிவக்குமார் பட்டர்**

தலைமை அர்ச்சகர், கோர்ட்டுமலை ஸ்ரீ விநாயகர் திருக்கோயில்,
மலேஷியா.

எல்லாம் வல்ல மீனாக்ஷி சொக்கநாதப் பெருமான் திருவடிகளை
சிந்தித்து மயிலாடுதுறை சிவபுரம் வேத சிவாகம பாடசாலை முதல்வர்
சிவஸ்ரீ. **A.V. சுவாமிநாத சிவாச்சாரியார்** அவர்தம் செல்வப்
புதல்வியின் திருமண விழாவில் வெளிவரும் “**ஆன்மார்த்த பூஜா
விளக்கம்**” என்ற நூல் வெளியிடுவது குறித்து மிகவும் மகிழ்கிறோம்.
இந்த ஆன்மார்த்த பூஜா விளக்க நூலின் வாயிலாக சைவர்கள் சிவபூஜை,
அனுட்டானம், கிரியைகள் போன்ற விஷயங்களை எளிய முறையில்
அறிந்து சிவபூஜைச் செய்ய இந்நூல் அற்புதமான ஒன்றாகும். பலரும்
பயன்பெரும் வகையில் இந்நூல் அமையப் பெற்றுள்ளது. இந்நூல்
உலகெங்கும் பரவி ஆன்மார்த்த பூஜையும், சைவமும் தழைத்து
ஓங்க அருட்பெருங்கடவுளாகிய ஸ்ரீ சொக்கநாதப்பெருமான்
திருவடிகளையும் மலேஷியா கோர்ட்டுமலை ஸ்ரீ விநாயகப்பெருமான்
திருவடிகளையும் சிந்தித்து வாழ்த்துகிறோம்.

தங்கள்.

சிவஸ்ரீ. **M. சிவக்குமார் பட்டர்**

மலேஷியா.

ஞானசம்பந்தம் இதழில் மாதந்தோறும் தனித்தனிக் கட்டுரைகளாக வந்த “**ஆத்மார்ந்த சிவபூஜை விளக்கம்**” இப்போது ஒரே தொகுப்பாக நூல் வடிவில் வெளிவருதல் மிகவும் வரவேற்புக்குரியது. சித்தாந்த சாத்திரங்கள் கருத்தியலாக (Theory) நமக்கு விளங்குகின்றன. அவற்றுக்கான செயல்முறையாக (Practical) விளங்குவது சிவபூஜையே ஆகும் . அதிலும் ஆத்மார்த்த சிவபூஜை மிகவும் ஆதாரமானது.

சித்தாந்த சாத்திரங்களுக்குக் காலத்திற்கேற்ற முறையில் எளிமையாக விளக்கிச் சொல்லும் உரைகள் தேவைப்படுதல் போல சிவபூஜைச் செயல்முறைகளையும் அவ்வாறு எடுத்துச் சொல்லும் நூல்கள் தேவையாக இருக்கின்றன. இத்தேவையினை நன்கு உளங்கொண்டு கற்போருக்குத் தெளிவு கிட்டும் வகையில் நூலினைத் திறம்பட இயற்றியுள்ளார் **சிவபூ. ஏ.வி. சுவாமிநாதசிவாச்சாரியார்** அவர்கள். பல்லாண்டு காலம் சிவாச்சாரியார் அவர்கள் சைவ நெறியில் பயின்றுள்ள அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக இந்நூல் விளங்குகின்றது : அனலாம். ஆதலால் இந்நூல் சிவபூசை புரியும் அன்பர்களுக்கு நல்லதோர் வழிகாட்டியாகவும், ஏனையோருக்கும் சிவபூசையில் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் அரிய கருவூலமாகவும் திகழ்வதில் வியப்பில்லை.

சைவ உலகம் இந்நூலினை கற்று வாலறிவன் நற்றாள் தொழும் சிவபூசையினை நயந்து இயற்ற வேண்டியது அவசியமான ஒன்றாகும்.

திருவாவடுதுறை

12.05.2009

சிவஞானசுவாமிகள் அடிப்பொடி

சு. குஞ்சிதபாதம்

திருவாவடுதுறை ஆதீனப் புலவர்.

உ
சிவமயம்

தருமை ஆதீனப் புலவர்
டாக்டர். மு. சிவச்சந்திரன்

47/97, தருமபுரம் சாலை, மயிலாடுதுறை - 609 001.

அணிந்துரை

அருள்மிகு அம்மையப்பரின் திருவருளாத்தான் நமக்கு இந்த உடம்பு, இந்த உலகம், கருவிகரணங்கள், உறவுகள், செல்வம், நுகர்ச்சி அனைத்தும் கிடைத்துள்ளன. இவற்றைப் பெற்று அனுபவிக்கும் நாம் இவற்றைத் தந்தருளிய இறைவனை மறவாதிருக்கவும் மென்மேலும் நன்றி பாராட்டவும் எல்லோரும் "சிவ பூஜை" செய்ய வேண்டும். இது நன்றிக்கடன். இதைச் செய்யவில்லையேல் நன்றி மறந்தவர்களாவோம்.

கிப்பூஜை இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று ஆன்மார்த்த பூஜை, பிறிதொன்று பரார்த்த பூஜை. ஆன்மார்த்த பூஜையை யார் வேண்டுமானாலும் குருநாதரின் துணையுடன் எடுத்துக்கொண்டு செய்யலாம். அதற்கு அனுமதி உண்டு.

இந்த ஆன்மார்த்த பூஜை இரண்டு வகைப்படும். 1. அகப்பூஜை, 2. புறப்பூஜை என்பன. இவை குறித்த விரிவான செய்திகளைத்தக்க மந்திரங்களின் சான்றோடு விளக்கமாக எழுதி உதவியுள்ளார்கள் நம்மதிப்பிற்கும் போற்றுதற்கும் என்றும் உரிய சிவஸ்ரீ A.V. சுவாமிநாத சிவாச்சாரியார் அவர்கள். அவர்கள் வடமொழியையும் தமிழ் மொழியையும் இரு கண்களாகக் கொண்டு வாழும் உத்தமர். தமிழனாக வாழ்ந்து வரும் நல்லை பக்தர்.

நம்முடைய தோத்திரங்களிலும் சாத்திரங்களிலும் இந்தப் பூஜை பற்றிய நெறிப்பாடுகள் விளக்கப் பெற்றுள்ளன. சிவஞான சித்தியார் ஆசிரியர், உயிர், சிவனை அர்ச்சித்தலும் அருள்வழி நின்று சிவனைத் தியானித்தலுமாகிய அகப்பூசனையால் சிவம் விளங்க, மலம் நீங்கி ஆன்மா சுத்தி அடையும் என்றும் இவ் அகப்பூசை முத்தி சாதனம் ஆகும் என்றும் கூறுகிறார்.

"அந்தரி யாகம் தன்னை முத்தி சாதனமா

அறைந்திடுவர்; அதுதானும் ஆன்மா சுத்தி யாகும்

கந்தம் மலர் புகை ஒளி மஞ்சளம் அமுது முதலாக்

கண்டன எல்லாம் மனத்தால் கருதிக் கொண்டு

சிறந்ததனில் அர்ச்சிக்க சிவனை ஞானத்தால்
சிறதிக்கச் சிறதிக்கத் தர்ப்பணத்தை விளக்க
வந்திடும் அவ்வொளி போல மருவி அரன் உளத்தே
வரவர வந்திடுவன் பின்மலமானது அறுமே”

என்று அருளுகின்றார்.

இந்த அகப்புகை செய்வோர் புறப்புகையையும் செய்தல் வேண்டும். பூமரத்தின் கீழ் உதிர்ந்த பூக்கள் முதலிய திரவியங்களைக் கொண்டு தம் அந்தரியாகத்து லிங்கம் போலவே இறைவனது திருவுருவங்களையும் பேதமறக்கண்டு பூசித்துத் தியானித்து, முனைப்பின்றித் தம்மை வந்துறும் புண்ணிய பாவங்களுக்குத் தாம் பொறுப்புடையர் அல்லர் எனத் தெளிந்து இறைவன் உருவங்களை எதிர்உற்ற இடங்களிலெல்லாம் வழிபட்டு நின்றலும் முறையாகும். இது சிறந்த மெய்யடியார் செயல்.

“புறம் பேயும் அரன்கழல்கள் பூசிக்க வேண்டின்
பூமரத்தின்கீழ் உதிர்ந்த போதுகளும் கொண்டு
சிறந்தாரும் சீர்ச்சிவனை ஞானத்தால் அங்குச்
சிறதிக்கும்படி இங்குச் சிறதித்துப் போற்றி
அறம்பாவங்கட்கு நாம் என் கடவேம் என்றும்
ஆண்டவனைக் கண்டக்கால் அகப்புறம் என்னாது
திறம்பாதே பணி செய்து நிற்கை யன்றோ
சீரடியார் தம்முடைய செய்தி தானே”

என்று அக்கருத்துக்களை அருளுகின்றார்.

இங்ஙனமாக ஆன்மார்த்த புகைகளை அறிய விரும்புவோருக்கு இந்நூல் தெளிவான வழிகாட்டி நூலாகும். எது எதனை ஏன்செய்ய வேண்டும்? எப்படிச் செய்ய வேண்டும்? என்னென்ன பலன்களுண்டு என்பன முதலாய் பல்வேறு சிந்தனைகளுக்குத் தக்க மூல ஆதாரங்களைக் காட்டி உறுதியான உணர்வுடன் எழுதித் தந்துள்ளார்கள் ஆசிரியர் அவர்கள். இது ஒரு கருணைச் செயலாகும்.

தம் செல்வத்திருமகளின் திருமண விழாவை முன்னிட்டு, ஐயா அவர்கள் வழங்குகின்ற இந்நூல் ஒரு பொதுநல வெளிப்பாடாகும். தன்னலம் கருதாது செய்யும் இத்தொன்டினால் இவர்கள் குடும்பமும் இவர்களின் மகள், மருமகன் ஆகியோரும் இவரின் உறவினர்களும் எல்லா நலன்களும் பெற்று நீடு வாழ இறைவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

முகவுரை

பரம கருணாமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் கடைத்தேற வேண்டும் என்ற கருணையினால் அருப நிலையிலிருந்து உருவநிலைக்குப் பூஜிக்கப்படும் மூர்த்தியாக இறங்கி வந்ததோடு பூஜிக்கும் முறைகளையும் உபதேசித்து அருளினார். அப்படிச்செய்யப்படும் பூஜையானது ஆன்மார்த்தம், பரார்த்தம் என இருவகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் ஆன்மார்த்தமாவது பூஜிப்பவனுக்குப் பலனளிக்கவல்லது. பரார்த்தமாவது பிறருக்காகவும் உலக நன்மையைக் கருதியும் முறையாக ஆலயம் அமைத்துச் சிவபெருமானைப் பரிவாரங்களோடு அவ்வாலயத்தில் ப்ரதிஷ்டைசெய்து ஆதிசைவர்களைக் கொண்டு சிவாகம விதிப்படிப் பூஜிக்கச் செய்வதாகும்.

ஆன்மார்த்த பூஜையைப் பற்றிய விளக்கங்களை முறையாக எல்லோரும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்தில் தருமை ஆதீனம் 26ஆவது குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஷண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் வடமொழி சுலோகங்களையும் தமிழிலேயே எழுதி அதற்கான விளக்கங்களையும் தொகுத்துத் தொடர் கட்டுரைகளாக வெளிவர அருளினார்.

தருமை ஆதீனம் “ஞானசம்பந்தம்” திங்களிதழில் தொடர் கட்டுரையாக வெளிவந்ததைத் தற்போது முழுமையாகத் தொகுத்து ஆன்மார்த்த பூஜாவிளக்கம் என்னும் நூலாக எங்கள் செல்வப் புதல்வியின் திருமணத்தன்று வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். இந்நூலில் ஆலயங்களில் உள்ள முக்கிய தெய்வங்களின் தியானசுலோகங்கள் முதலில் விளக்கத்துடன் தரப்பட்டுள்ளன. தொடர்ந்து நித்யானுஷ்டானம் முதல், சிவபூஜை முடிய அனைத்துக்கிரியைகளும் முழுமையாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. சிவபூஜைக்கான வரைபடமும் இணைக்கப் பட்டுள்ளது. இந்நூலுக்கு ஆசியுரை அருளிய குருமகா சந்நிதானங்களுக்கு எளியேனது வந்தனங்கள். அணிந்துரை வழங்கிய தருமையாதீனப் புலவர் முனைவர் மு.சிவச்சந்திரன் அவர்களுக்கும் சிறப்பான முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த மயிலாடுதுறை பாப்புலர் அச்சக உரிமையாளருக்கும், உடனிருந்து ஆக்கித்தந்த எனது அருமை மாணவச் செல்வங்களுக்கும் எங்கள் குடும்பத்தாரின் சார்பில் நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். அன்பர்கள் படித்துப் பயன் பெறுவார்களாக.

மூர்த்திகளின் தியான சுலோகங்கள் ஸ்ரீ கணேசர் தியானம்

சிவதனய வரிஷ்டம் ஸர்வ கல்யாண மூர்த்திம்
பரசுகமல ஹஸ்தம் பூஷிதம் மோதகேன ।
அருண குஸும மாலா வ்யால லம்போதரம்தம்
மம ஹ்ருதய நிவாஸம் ஸ்ரீ கணேசம் நமாமி ॥

பொருள் : சிவபெருமானுடைய மூத்தபுதல்வரும், தரிசிப்பவருக்கு ஸர்வ மங்களத்தையும் தரக்கூடிய சரீரத்தையுடையவரும் தனது கைகளில் கோடரி, தாமரை, மோதகம், அபயம் இவைகளைத்தரிப்பவரும், சிவந்த புஷ்பங்களினாலான மாலையை அணிபவரும், பெருத்த வயிறுடையவரும், எப்பொழுதும் எனது இதயத்திலேயே வசிப்பவரும் ஆகிய ஸ்ரீகணேசரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

பாலகணபதி தியானம்

கரஸ்த்த கதளீ சூத பநஸேக்ஷு கபித்தகம் ।
பால சூர்ய ப்ரபம் வந்தே தேவம் பால கணாதிபம் ॥

பொருள் : வாழைப்பழம், மாம்பழம், பலாப்பழம், விளாம்பழம், கரும்பு இவைகளைக் கையில் வைத்திருப்பவரும், இளஞ்சூரியன் போன்று ப்ரகாசிப்பவரும் ஆகிய பாலகணபதியை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

வல்லப கணபதி தியானம்

பீஜாபூர கதேக்ஷு கார்முக ருஜா சக்ராப்ஜ பாசோத்பல
வ்ரீஹ்யக்ர ஸ்வ விஷாண ரத்ன கலச ப்ரோத்ய த்கராம்போருக:
த்யேயோவல்லபயாஸுபத்ம கரயாஸ்லிஷ்டோஜ்வலத்பூஷயா
விஸ்வோத்பத்தி விபத்தி ஸம்ஸ்திதிகரோ விக்ளேச

இஷ்டார்த்தத : ॥

பொருள் : மாதுளை, கதாயுதம், கரும்புவில், அம்பு, சக்ரம், தாமரை, பாசக்கயிறு, நீலோத்பலம், நெற்கொத்து, தன்னுடைய தந்தம் ரத்னகலசம் இவைகளைத் தனது பத்து கைகளில் வைத்திருப்பவரும் பத்மத்தைக்கையில் வைத்திருப்பவளான வல்லபை என்ற சக்தியை இடது தொடையின் மேல் உட்காரவைத்திருப்பவரும், உலக உற்பத்தி, காத்தல், அழித்தல் ஆகியவற்றைச் செய்பவரும், வேண்டிய வரமளிப்பவருமாகிய வல்லப கணபதியைத் தியானிக்கிறேன்.

மஹாகணபதி தியானம்

வந்தே மஹாகணபதிம் மதனாரி ஸுநும்
வா மோருஸுஸ்த்த வனிதாபுஜ வேஷ்டிதாங்கம் ।
வல்லீச பூர்வஜ மபீஷ்டத மாச்சரிதானாம்
வாணீபதிப்ரமுக தேவகணார்ச்சி தாங்க்ரிம் ॥

பொருள் : காமனை அழித்த சிவபெருமானுடைய குமாரரும், இடது தொடையில் சக்தியை வைத்து அனைத்திருப்பவரும், வள்ளீபதியான கந்தனுக்கு முத்தவரும், அண்டியவர்களுக்கு அனைத்தும் அளிப்பவரும் பிரமன் முதலான தேவகணங்களால் வணங்கப்படுபவராயும் உள்ளமஹாகணபதியை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

பாலகப்ரமண்யர் தியானம்

ஸிந்தூராருண மிந்து காந்திவதனம் கேயூர ஹாராதிபி :
திவ்யைராபரணார்விபூஷித தநும் ஸ்வர்காதி ஸௌக்யப்ரதம் ।
அம்போஜாபய சக்தி குக்குட தரம் ரக்தாங்க ராகோஜ்வலம்
ஸுப்ரமண்ய முபாஸ்மஹே ப்ரணமதாம் பீதி:ப்ரணா சோத்யதம் ॥

பொருள் : இளஞ்சூரியனையொத்த நிறத்தையுடையவரும் முழுநிலவு போன்று ப்ரகாசவதனத்தையுடையவரும், ஸவர்ண மயமான பலவித ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சரீரத்தையுடையவரும், ஸ்வர்க்கம் முதலான அநேகஸௌக்யங்களை அருளக் கூடியவரும், தன்னுடைய நான்கு கைகளில் தாமரை, அபயஹஸ்தம், வேலாயுதம், சேவற்கொடி இவைளை வைத்திருப்பவரும், வணங்குபவரின் பயத்தைப் போக்குபவருமாகிய ஸுப்ரமண்யரை உபாசிக்கிறேன்

ஷண்முகர் தியானம்

வந்தே ஸிந்தூர காந்திம் சரவிபிநபவம் ஸ்ரீமயூராதிருடம்
ஷட்வக்த்ரம் தேவஸௌநா மதுரிபு தனயா வல்லபம்
த்வாதசாக்ஷம் ।
சக்திம் பாணம் க்ருபாணம் த்வஜமபிசகதாம் சாபயம் ஸவ்ய
ஹஸ்தை :
சாபம் வஜ்ரம் ஸரோஜம் கடகமபிவரம் சூலமன்யைர் ததானம் ।

பொருள் : நாணற்காட்டில் உதித்தவரும், சிவந்த நிறத்தையுடையவரும், மயில்மேல், அமர்ந்திருப்பவரும், ஆறு முகங்கள், பன்னிரண்டு கைகள், பன்னிரண்டு கண்கள் உடையவரும், வள்ளி, தேவஸேனை என்ற இரு சக்திகளோடு கூடிய வரும், கைகளில் வேல், அம்பு, கேடயம், கொடி, கதை, அபயஹஸ்தம், வில், வஜ்ராயுதம், தாமரை, கடகம் வரத ஹஸ்தம், சூலம் ஆகிய பன்னிரண்டு ஆயுதங்களை வைத்திருப்பவரும் ஆகிய ஷண்முகரை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

வள்ளி தியானம்

ஸ்யாமாம்பங்கஜ தாரினீம் மணிலஸத் தாடங்ககர்ணோஜ்வலாம்
ஸவ்யே லம்பகராம் கிரீட மகுடாம் துங்கஸ்தனீம் கஞ்சகாம் |
அன்யோன்யேக்ஷண ஸம்யுதாம் சரவணோத்பூதஸ்ய
(ஸவ்யேஸ்திதாம்
குஞ்சாமால்யதராம் ப்ரவாள வதனாம் வள்ளீச்வரீம் பாவயே ||

பொருள் : பச்சை நிறத்தவளும், தாமரைப்பூவை இடது கையிலும், வலதுகையைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருப்பவளும் நவரத்ன மணிகள் இழைத்த தோடுகளால் ப்ரகாசிக்கின்ற காதுகளை உடையவளும், கிரீடம் அணிந்து முருகப் பெருமானின் வலப்பக்கம் நின்று கடைக்கண்களால் மணாளனை நோக்கிக் கொண்டிருப்பவளும், பவளம் போன்று சிவந்தமுகத்தை உடையவளும், ஆபரணங்களணிந்து இருப்பவளுமாகிய வள்ளீச்வரியை வணங்குகிறேன்.

தேவஸேனா தியானம்

பீதாமுத்பல தாரினீம் சசி நிபாம் திவ்யாம்பரா லங்க்ருதாம்
வாமே லம்ப கராம் மஹேந்த்ர தநயாம் மந்தார
(மால்யோஜ்வலாம் |
தேவைரர்ச்சித பாதுகாம் சசிமுகீம் ஸேநாநிவாமேஸ்திதாம்
திவ்யாம்பூஷண பூஷிதாம் த்விநயநாம் தேவீம்த்ரிபங்கீம்பஜே||

பொருள் : சிவந்த நிறத்தவளும், அல்லிப்பூவை வலது கையிலும், இடதுகையைத் தொங்கவிட்டிருப்பவளும், அழகான பட்டு வஸ்திரம் மந்தார மாலை இவைகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும், தேவேந்திரனின் புதல்வியும், தேவர்களால் பூஜிக்கப்படும் பாதத்தையுடையவளும், சந்திரனையொத்த முகத்தையுடையவளும், முருகப்பெருமானின் இடப்பக்கம் நின்றிருப்பவளும், இரண்டு கண்களோடு கூடியவளும், பாதம் இடுப்பு - கழுத்து ஆகிய மூன்று அங்கங்களை நொடித்து த்ரிபங்க நிலையில் இருப்பவளும் ஆகிய தேவஸேனையை வணங்குகிறேன்.

சிவலிங்க தியானம்

நிராகார ஜ்யோதிர்மய மகல மத்யந்தமமலம்
மஹாதீர்க்கம் ஸ்தூலம் நிரவயவமத்யந்த ருசிரம் ।
மஹாநாதம் லிங்கம் சமதன முனித்யேய மதுலம்
மனோமார்காதீதம் ஹரிஹர நுதம் நௌமிஹருதயே ॥

பொருள் : தோற்றம், உருவம், அங்கங்கள் இவைகள் எதுவும் இல்லாததும் அடிமுடி காணமுடியாது மிக நீண்டதும், மிகப்பெரியதும், நாதவடிவானதும் உத்தமமான முனிவர்களால் மட்டுமே தியானிக்கப்படக் கூடியதும், வாக்கு மனம் இவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டதும் ப்ரம்ம விஷ்ணு ருத்ராதி தேவர்களால் அர்ச்சிக்கப்படுவதும், அருபநிலையிலிருந்து ரூபரூபமயமாக இருக்கின்ற லிங்கவடிவத்தில் எழுந்தருளக் கூடியதுமான சிவத்தை ஹருதயத்தில் தியானிக்கிறேன்.

சுவாமி தியானம்

சாந்தம் பத்மாஸனஸ்தம் சசிதரமகுடம் பஞ்சவக்த்ரம்
(த்ரிணேத்ரம்)

சூலம் வஜ்ரம்ச கட்கம் பரசு மபயதம் தக்ஷபாகே வஹந்தம் ।
நாகம் பாசம்ச கண்டாம் ப்ரளய ஹுதவஹம் ஸாங்குசம் வாமபாகே
நாநாலங்கார யுக்தம் ஸ்படிக மணிநிபம் பார்வதீசம் நமாமி ॥

பொருள் : சாந்தமானவரும், பத்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், சந்திரன், அலங்கரிக்கும் மகுடமணிந்து இருப்பவரும், ஐந்து முகங்களும், ஐந்து முகத்திலும் மூன்று மூன்று கண்களை உடையவரும், பத்து கைகளில் சூலம், வஜ்ரம், கத்தி, கோடரி, அபயஹஸ்தம், நாகம், பாசக்கயிறு, மணி, அக்னி, அங்குசம் இவைகளைத் தரித்திருப்பவரும் பலவித ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், படிகம் போன்ற வெண்மைநிறத்தவரும் பார்வதீபதியுமாகிய ஈசனை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

ஸோமாஸ்கந்தர் தியானம்

தக்ஷாலம்பித வாமநித்ரிதபதம் க்ருஷ்ணம் ம்ருகம் சாபயம்
டங்கம்சைவ தரம் வரம்ச கடகம் பிப்ராணகம் வாமகே ।
வாமாலம்பித நித்ரிதான்ய பதயா தேவ்யாயுதம் மத்யத:
ஸ்கந்தே நாப்ஜ கரத்வயேன ஸஹிதம் ஸோமா
குஹேசம் பஜே ॥

பொருள் : வலது காலைத் தொங்கவிட்டு இடது காலை மடித்துவைத்து உட்கார்ந்திருப்பவரும், வலது இரண்டு கைகளில் மான் மற்றும் அபய ஹஸ்தமும், இடது இரண்டு கைகளில் மழுமற்றும் வரதஹஸ்தமும் கூடியவராகவும், இடப்புறம் இடது காலைத் தொங்கவிட்டு வலது காலை மடித்து உட்கார்ந்திருக்கும் அம்பிகையோடும், நடுவில் இரண்டு கைகளிலும் தாமரைப் பூவை வைத்துக் கொண்டு நிற்கும் கந்தனோடும் கூடியவராக இருக்கின்ற ஸோமாஸ்கந்தரை ஸேவிக்கிறேன்.

தக்ஷிணாமூர்த்தி தியானம்

ஹுதவஹ பணி கோசம் ஞானமுத்ராம் கராக்கரை :
ததத மஜிந சேலம் லம்பிதம் ஸவ்ய பாதம் |
சயித மபர பாதம் பூத ஸம்ஸ்த்தம் த்ரிநேத்ரம்
கிரிவர சிகரஸ்த்தம் தக்ஷிணாமூர்த்தி மீடே ||

பொருள் : நாகம், அக்னி, புஸ்தகம், ஞானமுத்ரை இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நான்கு கைகளையுடையவரும், யானைத்தோலை வஸ்திரமாக உடுத்தியிருப்பவரும், வலது காலை தொங்கவிட்டு இடது காலை மடித்து வைத்து உட்கார்ந்திருப்பவரும், பூதத்தின் மீது காலை வைத்திருப்பவரும், மூன்று கண்களையுடையவரும் கைலாச சிகரத்தில் அமர்ந்து ஞான போதனை செய்பவருமாகிய ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தியை வணங்குகிறேன்.

நடராஜா தியானம்

வக்ரீக்ருத்ய ஸுதக்ஷிணம்ச சரணம் சோத்ருத்ய வாமம் ப்ரபா
மத்யஸ்தம் ரவ கிங்கினீ மணி துலா கோடஸ்புரத் பாதுகம் |
தக்ஷேநக்ர ஸுகுண்டலம் ஸ்ருதிபுடே வாமேது பத்ராந்விதம்
பஸ்மாலிப்தமுமாயுதம் த்ரிணயனம் தேவம் நடேசம் பஜே ||

பொருள் : வலது காலை வளைத்து இடதுக்காலைத்தூக்கி நடனக்கோலத்தில் ப்ரபாகாரமான திருவாசியின் மத்தியில், கிங்கினி நாதமெழுப்பும் மணிச்சதங்கைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பாதத்தோடும், வலது காதினில் குண்டலமும், இடது காதினில் தோடும் அணிந்து, உடல் முழுவதும் வீபூதி பூசி, மூன்று கண்களோடும் இடதுபக்கம் உமாதேவியாரோடு கூடியும் இருக்கிற நடராஜப்பெருமானை ஸ்தோத்தரிக்கிறேன்.

சிவகாமி தியானம்

சக்திம்சத்விபுஜாம் ஸுலம்பிதகராம் நீலோத்பலம் பிப்ரதீம்
ஸ்யாமாபாம் த்ரிவிலோசனாம் ஸுவதனாம் த்ரைபங்க

பீனஸ்தனீம் I

நாநாபூஷண ஹேம ரத்ன மகுடாம் ஸத்கேச பாசையுதாம்
தயாயேத்தாண்டவ வாம பாக நிலயாம் கௌரீம்

ஸுபத்மேஸ்த்திதாம் I

பொருள் : பச்சைநிறம், மூன்று கண்கள், அழகியமுகம், மூன்று இடங்களில் நொடித்தநிலை திரிபங்க சரீரம், வலது கையில் நீலோத்பலம், இடது கையைத் தொங்கவிட்டநிலை, இவைகளோடும், பலவித அணிமணிகளால் அலங்கரித்தும், ரத்னமயமான கிரீடம் அணிந்தும், நடராஜ பெருமானின் இடப்புறம் பத்மத்தில் நின்று கொண்டும் இருக்கிறவளாக சிவகாமி சக்தியைத் தியானிக்கவேண்டும்.

மனோன்மனி தியானம்

ஸ்யாமநிப வேதகர வன்ஹி நயனம் ஸ்யாத்
பங்கஜ வராபய ஜபாக்ஷ வலயாட்யம் I

அங்க ஹிம பூஷண விசித்ர வஸனம் ஸ்யாத்
துங்க மகுடோஜ்வல மனோன்மனி ஸ்வரூபம் II

பொருள் : பச்சைநிறம், நான்கு கைகள், மூன்று கண்கள், இவையோடும் வலது இரண்டு கைகளில் அபயஹஸ்தமும் ஜபமாலையும், இடது இரண்டு கைகளில் தாமரையும் வரதஹஸ்தமும் தரித்து ஸுவர்ண ஆபரணங்களாலும், பலவர்ண புடவை மகுடம் இவைகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாக மனோன்மனியைத் தியானிக்க வேண்டும்.

பீடசக்தி தியானம்

பத்மோத்பல தராம் ச்யாமாம் வராபய கரான்விதாம் I

ரக்தாம் த்ரிணேத்ராம் வாமேது த்யாயேத் தேவீம்

மனோன்மனீம் II

பொருள் : சிவந்தநிறம், நான்கு கைகளில் தாமரை, அல்லி, வரதஹஸ்தம் அபயஹஸ்தம் இவைகளைத் தரித்திருப்பவளும், மூன்று கண்களையுடையவளும் ஆகிய மனோன்மனியை சுவாமியின் பீடத்தில் தியானிக்கிறேன்.

போக சக்தி தியானம்

ஸ்யாமாம் த்ரிணேத்ராம் த்விபுஜாம் த்ரிபங்கீம்
ஸவ்யாப ஸவ்யஸ்த்தித குஞ்சிதாங்கரீம் ।
ஸவ்யேது நீலோத்பல சாருஹஸ்தாம்
லம்பான்ய ஹஸ்தாம் பரமேஸ்வரீம் ச ॥

பொருள் : பச்சைநிறம், மூன்று கண்கள், இரண்டு கைகள் த்ரிபங்க
சரீரம் வலது காலை மடித்து இடது கால் தொடைமீது வைத்து இடது
காலை வளைத்து தொங்கவிட்டு உட்கார்ந்தநிலை, வலது கையில்
நீலோத்பலமும், இடதுகையை தொங்கவிட்டும், இருப்பவளாக போக சக்தி
என்ற பரமேஸ்வரியைத் தியானிக்க வேண்டும்.

வீர சக்தி தியானம்

ஸ்யாமாம் த்விநேத்ராம் த்விபுஜாம் த்ரிபங்கீம்
ஸவ்யாப ஸவ்யஸ்த்தித குஞ்சிதாங்கரீம் ।
ஸவ்யோத்பலம் வா கடகம்ச தாரினீம்
லம்பான்ய ஹஸ்தாம் பரமேஸ்வரீம் ச ॥

பொருள் : பச்சை நிறம், இரண்டு கண்கள், இரண்டு கைகள்,
த்ரிபங்க சரீரம், வலது காலை சிறிதே வளைத்து இடது குதிகால் மீது
படும்படியாக நிற்கும் நிலை, வலதுகையில் அல்லி, அல்லது கடக முத்திரை
ஏதாவதொன்று வைத்துக் கொண்டும் இடது கையைத் தொங்கவிட்டும்,
இருக்கிறவளாக வீரசக்தி என்ற பரமேஸ்வரியைத் தியானிக்க வேண்டும்.

துர்க்கை தியானம்

ஸௌவர்ணாம்புஜ மத்யகாம் த்ரிணயனாம் ஸௌதாமினி
ஸன்னிபாம்
சக்ரம் சங்க வராபயாதி தததீம் இந்தோ : கலாம் பிப்ரதீம்
க்ரைவேயாங்கத ஹார குண்டல தராம் ஆகண்டலாத்யை
ஸ்துதாம்
த்யாயேத் விந்த்ய நிவாஸினீம் சசிமுகீம் பார்ஸ்வஸ்த்த
பஞ்சானனாம் ॥

பொருள் : தங்கத்தாமரையின் நடுவில் நிற்பவளும், மூன்று
கண்களோடு கூடியவளும், சந்திரனையொத்த நிறத்தையுடையவளும்,
நான்கு கைகளில் சக்கரம், சங்கு, வரதம் அபய ஹஸ்தம் இவைகளைத்

தரித்திருப்பவளும் சந்திரப்பிறைசூடியவளும், குண்டலம், மாலை போன்ற
ஸுவர்ணாபரணங்களால் ப்ரகாசிப்பவளும், உலகம் வணங்கக்
கூடியவளும், விந்திய மலையில் வசிப்பவளும், சந்திரவதனத்தவளும்,
சிங்கத்தில் அமர்ந்திருப்பவளும் ஆகிய துர்க்கையை தியானிக்கிறேன்.

லக்ஷ்மி தியானம்

காந்த்யா காஞ்சன ஸன்னிபாம் ஹரகிரி ப்ரக்யை

ஸ்சதுர்பிர்கஜை :

ஹஸ்தோக்ஷிப்த ஹிரண்மயாம்ருத கடைராஸிச்ய மானாம்

ஸ்ரியம் I

பிப்ராணாம் வரமப்ஜயுக்ம் மபயம் ஹஸ்தை : கிரீடோஜ்வலாம்

கௌமாபத்த நிதம்ப பிம்ப லலிதாம் வந்தேZரவிந்த

ஸ்த்திதாம் II

பொருள் : தங்கம் போன்ற நிறத்தையுடையவளும், ஹரனுடைய
கிரியாகிய பனிமலையையொத்த நிறத்தையுடைய நான்கு யானைகள்
தமது துதிக்கைகளில் தங்கக்கலசம் ஏந்தி அதிலுள்ள அம்ருதத்தால்
அபிஷேகித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலையை உடையவளும், மேல்
இரண்டு கைகளில் தாமரையும், கீழிரண்டு கைகளால் அபயவரதமும்
தரிப்பவளும், ப்ரகாசமான கிரீடம், பட்டு வஸ்திரம் அணிபவளுமாகிய
தாமரையில் வீற்றிருக்கும் லக்ஷ்மியை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

ஸரஸ்வதி தியானம்

வாணீம் பூர்ண நிசாகரோஜ்வலமுகீம் கர்ப்பூர குந்தப்ரபாம்

சந்த்ரார்த்தாங்கித மஸ்தகாம் நிஜகரை : ஸம்பிப்ரதீமாதராத் I

வீணா மக்ஷுகுணம் ஸுதாட்ய கலசம் வித்யாம்ச துங்கஸ்தனீம்

திவ்யைராபணைர் விபூஷித தனும் ஹம்ஸாதிருடாம் பஜே II

பொருள் : பெளர்ணமி சந்திரனையொத்த முகத்தை
உடையவளும், கற்பூரம் போன்ற வெண்மையான சரீரமுடையவளும்,
பிறை சூடியவளும், தனது கைகளில் வீணை, ஜபமாலை, அம்ருதகலசம்,
புஸ்தகம் இவைகளை வைத்திருப்பவளும் திவ்யமான
ஆபரணங்களணிந்திருப்பவளும், அன்னபக்ஷியின் மீது
அமர்ந்திருப்பவளுமாகிய ஸரஸ்வதியை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

மாரியம்மன் தியானம்

அருணமணி நிபாங்கம் அக்னி கேசம் கரண்டம்
டமருகதரபாசம் கட்க ஹஸ்தம் கபாலம் ।
அனல நயன நாகம் ஆஸனம் பத்மபீடம்
ஸகலபுவன தெய்வம் சீதளம் மாரிருபம் ॥

பொருள் : சூரியனைப்போல் ப்ரகாசமான சரீரத்தை உடையவளும் அக்னி ஜ்வாலை போன்ற கேசத்தையுடையவளும், நான்குகைகளில் உடுக்கை பாசக்கயிறு, கத்தி, கிண்ணம் இவைகளை வைத்திருப்பவளும், நெருப்புக் கண்களையுடைய நாகத்தைத் தரித்திருப்பவளும், பத்மபீடத்தில் அமர்ந்து இருப்பவளும், ஸகல உலகங்களுக்கும் தெய்வமாக இருப்பவளும் குளிர்ச்சியானவளுமாகிய மாரியம்மனை வணங்குகிறேன்.

காளியம்மன் தியானம்

ஊர்த்வம் கபாலம் டமரும் த்ரிகூலம்
ஸம்பிப்ரதீ சந்த்ர கலாவதம்சா ।
பிங்கோர்த்வ கேசீ ஸித பீமதம்ஷட்ரா
பூயாத் விபூத்யை மம பத்ரகாளீ ॥

பொருள் : பாசக்கயிறு, கிண்ணம், உடுக்கை, த்ரிகூலம், இவைகளை நான்கு கைகளில் வைத்திருப்பவளும், சந்த்ரகலை தரித்திருப்பவளும், மேல் நோக்கிய கேசத்தையுடையவளும், கோரைப்பற்பகளால் கோரமான முகத்தையுடையவளும் ஆகிய பத்ரகாளீ எனக்கு மங்களத்தையளிக்கட்டும்.

நவக்ரஹங்கள் - சூரியன் தியானம்

ரக்தாம்புஜாஸன மஸேஷுகுணைகலிந்தும்
பானும் ஸமஸ்த ஜகதா மதிபம் பஜாமி ।
பத்மத்வ்யா பயவரான் தததம் கராப்ஜை :
மாணிக்க மௌளி மருணாங்க ருசிம் த்விநேத்ரம் ॥

பொருள் : சிவப்புத்தாமரையில் அமர்ந்திருப்பவரும், மேன்மையான குணங்கள் பொருந்தியவரும், ஸமஸ்த உலகங்களுக்கு அதிபராக இருந்து ப்ரகாசமளிப்பவரும், மேல் இரண்டு கைகளில் தாமரை வைத்திருப்பவரும் கீழ் இரண்டு கைகளால் அபயவரதமளிப்பவரும், மாணிக்கமயமான கிரீடம் அணிந்து சிவந்தமேனியோடும் இரண்டு கண்களோடும் இருக்கிற பானுவாகிய சூரியனை வணங்குகிறேன்.

சந்திரன் தியானம்

கர்ப்பூர ஸ்படிகாவ பாஸ மநிஸம் பூர்ணேந்து பிம்பானனம்
முக்தா தாம விபூஷிதேன வபுஷா நிர்மூலயந்தம் தம : I
ஹஸ்தாப்யாம் குமுதம் வரம்ச தததம் நீலாலகோத்பாஸிதம்
ஸ்வஸ்யாம் கஸ்த்த ம்ருகோதிதாச்ய குணம் ஸோமம்
(ஸுதாப்திம் பஜே II

பொருள் : கற்பூரம் போன்றும் ஸ்படிகம் போன்றும்
வெண்மையான ப்ரகாசமான சரீரத்தையுடையவரும், பூர்ணசந்த்ர
பிம்பமுகத்தை உடையவரும் முத்து மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
சரீரத்தினால் இருளை அழிப்பவரும், இரண்டு கைகளிலும் நீலோத்பல
புஷ்பத்தை வைத்திருப்பவரும், (அல்லது ஒரு கையில் நீலோத்பலமும்
இடதுகையினால் வரதமும்) தன்னுடைய அங்கத்தில் முயல் மாதிரி
அடையாளங்களை உடையவரும் ஆகிய அமுதகிரணங்களையுடைய
சந்திரனை வணங்குகிறேன்.

அங்காரகன் தியானம்

ரக்தமால்யாம்பர தர : சக்தி குல கதா தர : I
சதுர்புஜோ மேஷகத : வரதஸ்ச தராஸுத : II

பொருள் : சிவப்பு புஷ்பமாலை அணிந்தவரும், நான்கு கைகளில்
வேல், குலம், கதாயுதம், வரதம் இவைகளை தரிப்பவரும், ஆட்டுக்கிடா
வாஹனத்தில் ஆரோஹணிப்பவரும், பூமி புதல்வரும் ஆகிய
அங்காரகனைத் தியானிக்கிறேன்.

புதன் தியானம்

பீத மால்யாம் பர தர : கர்ணிகாரஸமத்யுதி : I
கட்க சர்ம கதாபாணி : ஸிம்ஹஸ்தோ வரதோபுத : II

பொருள் : வெளிர் பச்சை நிறத்தவரும், மஞ்சள்நிற புஷ்பமாலை
அணிபவரும், நான்கு கைகளில் கத்தி, கேடயம், கதாயுதம் வரதம்
இவைகளைத் தரிப்பவரும், சிங்கவாஹணத்தில் இருப்பவரும் ஆகிய
புதனை வணங்குகிறேன்.

குரு தியானம்

அஷ்டபி : பாண்டரையுத்தோவாஜிபி : காஞ்சனேரதே !
திஷ்டன் தரதி வைவர்ஷம் ராஸௌ ராஸௌ ப்ருஹஸ்பதி : ||
தேவானாம்ச குருஸ்ஸுத்தோ பீதவர்க்ணோ சதுர்புஜ : |
பண்டிதோ வரதோ கார்ய : ஸாக்ஷஸூத்ர கமண்டலு : ||

பொருள் : வெண்மையான எட்டு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தங்கரதத்தில் நின்று கொண்டு ஒவ்வொரு வருடமும் ஒவ்வொரு ராசி வீதம் ப்ரவேசம் செய்து கொண்டிருப்பவரும் தேவர்களுக்கு குருவாக இருப்பவரும், பண்டிதரும் வரமளிப்பவரும், அக்ஷமாலை, புஸ்தகம், கமண்டலம், வரதஹஸ்தம் இவைகளை தரிப்பவருமாக குருவை தியானிக்க வேண்டும்.

சுக்ரன் தியானம்

ம்ருணாள குந்தேந்து பய : ப்ரபாங்கம்
ஸ்வேதாம்பரம் ஸ்வேத ஸுகந்த புஷ்பம் |
ஸுஸ்வேத ரக்தாபரணர் விபூஷ்யம்
சுக்ரம் மஹாதைத்ய குரும் ப்ரபத்யே ||

பொருள் : பாலைப் போன்ற வெண்மையான சரீரத்தை உடையவராயும் வெண்மையான வஸ்திரம். புஷ்பம், ஆபரணம் இவைகளைப் பூணுபவரும், ஜபமாலை, புஸ்தகம், கமண்டலம், வரதஹஸ்தம் இவைகளைத் தரிப்பவரும் அஸுரர்களுக்கு குருவாகவும் இருக்கிற சுக்ரனை வணங்குகிறேன்.

திருஞானசம்பந்தர் தியானம்

சம்பந்தம் மணிகுந்தளம் புரசிகம் ஸௌம்யம் ப்ரஸன்னானனம்
தர்ஜன்யா ஸுதராம் ப்ரஸார்ய சுபயா ஸந்தர்சயந்தம் சிவம் |
நிர்வாணம் சிசுமம்புஜஸ்திதபதம் வாமே பய : பாத்ரகம்
நாநா த்ராவிட ஸத்கவிம் சுபகரம் பௌத்த ப்ரவித்வம்ஸகம் ||

பொருள் : நவமணிகள் கட்டிய கூந்தலை முன்பக்கமாக (முன் குடுமியாக) முடிந்த அழகான முகத்தவரும், ஆள்காட்டி விரலால் பெற்றோருக்குச் சிவபெருமானைச் சுட்டிக்காட்டிக் கொண்டிருப்பவரும், தாமரையின் மேல் குழந்தை வடிவத்தில் நிர்வாணமாக நிற்பவரும், இடது கையில் உமாதேவியார் அருளிய அமுதப் பொற்கிண்ணத்தை

வைத்திருப்பவரும், சமண சமயத்தை அழித்தவரும், தமிழ்மறையாம் தேவாரத்தை அருளிச் செய்தவருமாகிய ஞானசம்பந்தப் பெருமானை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

திருநாவுக்கரசர் (வாக்கீசர்) தியானம்

ருத்ராசு தாரிகள கர்ண புஜோத்த மாங்கம்

ஸௌன்யானனம் சிவ பதாம் புஜ சித்தவ்ருத்திம் ।

ஹஸ்தாஞ்சலிம் த்ருணஹராயுத வாம பாகம்

பத்மேஸ்திதம் கவிஷு வாக்பதி மானதோஸ்மி ॥

பொருள் : கழுத்து, காது, கைகள், சிரஸு போன்ற அங்கங்களில் ருத்ராட்ச மாலைகள் அணிந்து கொண்டிருப்பவரும், சாந்தமான முகத்தையுடையவரும், சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்து வணங்குவதே வாழ்நாளாகக் கொண்டவரும், கூப்பிய கைகளையுடையவரும், புற்களைச் செதுக்கும் உழவாரம் என்ற ஆயுதத்தை இடதுகையால் அனைத்துக் கொண்டிருப்பவரும், சிறந்த கவிஞர்களில் நாவுக்கரசர் என்று போற்றப்பட்டவரும், தமிழ் வேதமாகிய தேவாரம் அருளியவரும் தாமரையின் மத்தியில் நிற்பவருமாகிய அப்பர் சுவாமிகளை வணங்குகின்றேன்.

சுந்தரர் தியானம்

தகூம் ஸவ்ய கரேக்லுப்த வேத்ரம் யோகோர்த்தவ வேஷ்டிதம் ।

ஸுந்தரம் ஸுமுகம் ஸ்வச்சம் திவ்யாலங்கார பூஷிதம் ॥

சிவத்விஜாக்ர ஸூநும்ச பரயா ஸஹிதம் ததா ।

சிவச்சாயா ஸமுத்பூத பூர்வருபம் பஜாம்யஹம்

பொருள் : வலதுகையில் தாமரையும், இடதுகையில் பிரம்பும், உடையவரும், யோகவஸ்திரம் அணிந்திருப்பவரும், அழகிய முகத்தையுடையவரும், திவ்யமான ஆபரணம், புஷ்ப மாலை இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், சிவாச்சாரியார் குலத்தில் உதித்தவரும், தமிழ் வேதமாகிய தேவாரத்தை அருளியவரும் பரவை - சங்கிலி என்ற இருசக்திகளோடு கூடியவரும் சிவபெருமானுடைய ப்ரதிபிம்பமுமான சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை நமஸ்கரிக்கிறேன்.

மாணிக்கவாசகர் தியானம்

ஈஷத்தர ஸ்புட ஸரோருஹ சாரு வக்த்ரம்
ஞானாக்ய முத்ரித ஸுபுஸ்தக ஸவ்ய வாமம் ।
ருத்ராக்ஷ மௌனிமுபவீத தரம் ஸ்திதாங்க்ரிம்
மாணிக்க வாசக ஸுபக்த மஹம் பஜாமி ॥

பொருள் : மலர்ந்து கொண்டிருக்கிற தாமரையைப்போன்ற அழகான விகஸித்த முகத்தையுடையவரும், வலதுகையில் ஞானமுத்திரையும், இடது கையில் புஸ்தகமும் வைத்திருப்பவரும் சிரஸு, கழுத்து முதலிய அங்கங்களில் ருத்ராக்ஷம் அணிந்திருப்பவரும், பூணூல் அணிந்திருப்பவரும், நின்று கொண்டிருப்பவரும், தமிழ் வேதமாகிய திருவாசகம் அருளியவரும் சிறந்த சிவபக்தருமாகிய மணிவாசகப் பெருமானை ஸேவிக்கின்றேன்.

மஹாசாஸ்தா தியானம்

ஸ்யாம வர்ண சரீர ஸுயௌவனம்
துங்க ப்ருங்க ஸஹஸ்ரஜ குந்தளம் ।
யோக வேஷ்டித பத்ம ஸுகாஸனம்
வாம தக்ஷிண பூர்ண புஷ்களகம் ॥

பொருள் : பச்சை நிறத்தவரும், அழகான யௌவன சரீரத்தையுடையவரும், சுருண்ட கறுத்த தலைமுடியைப் பின்புறம் தொங்கவிட்டிருப்பவரும் (காக பக்ஷம் எனச் சொல்வார்கள்) யோகவஸ்திரம் அணிந்து இடக்கால் மடக்கி வலக்காலைத் தொங்கவிட்டு ஸுகாஸனமாக அமர்ந்திருப்பவரும், பூர்ணா புஷ்களா என்ற இருசக்திகளை வலப்புறமும் இடப்புறமும் உடையவருமாகிய மஹாசாஸ்தாவை வணங்குகிறேன்.

பாலசாஸ்தா தியானம்

ஆஸ்யாம கோமள விசால தநும் விசித்ர
வாஸோவஸாந மருணோத்பல தாம ஹஸ்தம் ।
உத்துங்க ரத்ன மகுடம் குடிலார்த்ர கேசம்
சாஸ்தார மிஷ்டவரதம் சரணம் ப்ரபத்யே ॥

பொருள் : பச்சை நிறமானதும் அழகானதும் விசால மானதுமான சரீரத்தையுடையவரும், பலவண்ண வஸ்திரம் அணிந்து யோகாஸனத்தில் அமர்ந்திருப்பவரும், சிவப்பு அல்லிப் புஷ்பத்தை வலதுகையில்

வைத்துக்கொண்டு இடது கையைத் தொங்கவிட்டிருப்பவரும், தலைமுடியைப் பின்புறம் தொங்கவிட்டு சிரஸில் கிரீடம் அணிந்திருப்பவரும், இஷ்டவரத்தை அளிப்பவரும் ஆகிய சாஸ்தாவை சரணடைகிறேன்.

கவாமி விமான தியானம்

த்விபாதம்ச த்ரிணயனம் பஸ்மகுண்டித விக்ரஹம் ।
 சூல சக்தி தனுர் கண்டா பாச சக்ர கதாப்ஜகம் ॥
 அஷ்ட ஹஸ்தஸமோபேதம் ஸுபத்ம மகுடம் ததா ।
 ரக்த வர்ணம் விசாலாக்ஷம் உபானம் அங்க்ரிமுச்யதே ॥
 குமுதம் ஜங்க தேசம்ச பட்டிகா ஜானுருச்யதே ।
 காத்ராந்தமுருதேசம்ச வ்யாளாந்தம் கடிதேசகம் ॥
 குக்ஷிம்வை குக்ஷிதேசம்த பத்மாந்தம் மூர்த்திருச்யதே ।
 மகுடம் மகுடோ பேதம் த்விநாஸம் கரமுச்யதே ॥
 ஏவம் சிவஸ்வரூபத்து ஸ்தூல லிங்கா க்ருதிம் பஜே ॥

பொருள் : விமானம் என்பது கர்ப்பக்ருஹத்தின் மேல் புறம் அமைப்பதாகும். இதற்கு ஸ்தூல லிங்கம் என்று பெயர். சிவாலயத்தில் மூலஸ்தான லிங்கம் ஸூக்ஷ்மலிங்கம், விமானம் ஸ்தூல லிங்கம், பலிபீடம் பத்ரலிங்கம் ஆகவே விமானத்தை சிவனாகப்பாவித்து வணங்க வேண்டும். இனி விமானத்தின் சிவஸ்வரூபம் விளக்கப்படுகிறது. இரு கால்கள் மூன்று கண்கள் விபூதிபூசிய சரீரம், எட்டு கைகள், இவைகளில் சூலம், வேல், வில், மணி, பாசக்கயிறு, சக்ரம் கதாயுதம், தாமரை இந்த ஆயுதங்களைத் தரித்தல், பத்மாகாரமான மகுடம் சிவந்த நிறம், நீண்ட கண்கள், விமானத்தின் கீழ்ப்புறமாகிய உபானம் பாதங்கள், அதன் மேல் உள்ள எழுதுவம் (குமுதம்) கணுக்கால், அதன் மேல் உள்ள பட்டிகை முழங்கால் பட்டிகையிலிருந்து காத்ரம் வரையிலான இடம் தொடை, அதன் மேல் வ்யாளம் இடுப்புப்பிரதேசம், குக்ஷி ப்ரதேசம் வயிறு. அதன் மேல் உள்ள பெரியதாமரை வடிவம் நாபி. மார்பு, கழுத்து முகம் இவைகள், ஸ்தூபி மகுடம், இருபுறமுள்ள திவிநாஸங்கள் கைகள், இப்படியாக விமானத்தை ஸ்தூலலிங்கமாகப் பாவித்து வணங்கவேண்டும்.

கோபுர தியானம்

பாண ஸம வக்த்ர தச பாஹுரவி வர்ணம்
 சாப ஸர கேட மபி சக்ர மதசங்கம் ।
 டங்க முசலஞ்ச வரதாபய ம்ருகஞ்ச
 சந்த்ர தர கோபுர விமான மத பிம்பம் ॥

பொருள் : சிவலிங்க பாணம் போன்ற சமமான முகம், பத்துகைகள், இவைகளில் வில், அம்பு, கேடயம், சக்ரம், சங்கு, கத்தி உலக்கை, வரத அபயம், மான் இவற்றைத் தரித்தல். பிறை சூடியிருத்தல் அல்லது சந்திரனைத் தாங்கும் உயரம் இப்படியாகக் கோபுரத்தை பாவித்து வணங்க வேண்டும்.

கொடிமர தியானம்

ஏகஞ்ச பாதம் த்விமுகம் த்ரிணேத்ரம்
ரோமாவனீ தர்ப்பக ரஜ்ஜு மாலம்!
ஸ்வேதாங்கரூபம் ஸமநாஸிகம் ஸ்யாத்
ஆரூட பத்மாஸன தண்ட ரூபம்!!

பொருள் : ஒரு பாதம், இருமுகம், மூன்று கண்கள், தர்ப்பை மாலைகளாலான ரோமங்கள், வெண்மையான சரீரம் வெளிவராத சமமான மூக்கு பத்மாஸனம் தண்டரூபம் இப்படியாகக் கொடிமரத்தை சிவரூபமாகப் பாவிக்கவேண்டும்.

நந்திகேஸ்வரர் தியானம்

பிப்ராணம் பரசும், ம்ருகம் கரதளையீஷத் ப்ரணாமாஞ்சலிம்
பஸ்மோத்தூளித பாண்டரம் சசிகலா கங்காகபர்த்தோஜ்வலம்!
பாயஞ்ச த்ரிபுராந்தகம் த்ரிணயனம் ச்ரேஷ்டம் கணைராவ்ருதம்
ப்ரம்மேந்த்ராக்னி ஸுபூஜிதாங்க்ரியுகளம் ஸ்ரீ நந்திகேசம் பஜே!!

பொருள் : மான், கோடரி இவைகளை மேலிரண்டு கைகளிலும், கீழிரண்டு கைகளினால் அஞ்சலியும் தரிப்பவரும், விபூதிப் பூச்சினால் வெண்மையான சரீரத்தையுடையவரும், சடையில் சந்திரன் கங்கை இவைகளைத் தரிப்பவரும் திரிபுரத்தை அழித்தவரும் மூன்று கண்களை உடையவரும் மேன்மையான வரும் தேவகணங்களால் சூழப்பட்டவரும், ப்ரம்ம விஷ்ணு இந்த்ராதிகளால் பூஜிக்கப்படுபவரும் ஆகிய (அதிகார) நந்திகேசரை வணங்குகிறேன்.

ரிஷப தியானம்

வ்ருஷபம் ஸ்வேத வர்ணம்ச தீக்ஷண ஸ்ருங்கம் மஹாபலம்!
வேதரூப சதுஷ்பாதம் அக்னி ரூப த்வி ஸ்ருங்ககம்!!
ஆதித்ய சந்த்ர நேத்ரம்ச ருத்ரதேவ முகாம்புஜம் !
ப்ரம்ம விஷ்ணு சிவாத்மானம் ஸர்வ தேவ மயம் பஜே!!

பொருள்:- வெண்மையான சரீரத்தவரும், அக்னி தேவஸ்வரூபமானதும் மிகக் கூர்மையானதும் ஆன இரண்டு கொம்புகளை உடையவரும், நான்கு வேதங்களையும் நான்கு பாதங்களாக உடையவரும், சூரிய சந்திரர்களை இரண்டு கண்களாகவும், ருத்ரனை முகமாகவும் ப்ரம்ம விஷ்ணு சிவன் முதலான ஸமஸ்த தேவ மயமான சரீரத்தை உடையவரும், தர்மஸ்ரூபராகவும் உள்ள சிவபெருமானுடைய வாஹனமாகிய வ்ருஷபதேவரை வணங்குகிறேன்.

பலிபீட தியானம்

சிரபஞ்ச ஸமவக்த்ர ஸமநாஸி நயனம்
தசகர்ண புஜ நேத்ர மத சூல தசகம்!
பரமேக ஹ்ருதயம் அதிரக்தவர்ணம்
யுகபாத சிவ பூத பலிபீட பஜனம்!!

பொருள்: ஐந்து முகம், வெளிவராத சமமான முகம், நாஸி, கண்கள், மற்ற அங்கங்கள், பத்து காதுகள், பத்து கைகள், கைகளில் சூலம், ஒரு சரீரம், ஒரு ஹ்ருதயம், சிவந்த நிறம், நான்கு கால்கள் இவைகளோடு கூடியவராயும், பத்ரலிங்கம் என்பதனால் சிவஸ்வரூபமாகவும் இருக்கிற பலிபீடத்தை ஸேவிக்க வேண்டும்.

சண்டிகேசர் தியானம்

யுகமகர ரத்னநிப ஸவ்ய கர டங்கம்
வாமகர மூருபரி சாந்த முக மேகம்!
ஸ்வேதமய வஸ்த்ரயுத பஸ்மத்ருத தேகம்
சம்புபத த்யான மய பக்தத்வனி சண்டம்!!

பொருள்: இரண்டு கைகள், ரத்னம் போன்ற சிவந்த நிறம், வலது கையில் கத்தி, சாந்தமான முகம் இவைகளோடு கூடியவராயும் இடது கையைத் தொடைமேல் ஊன்றிக் கொண்டிருப்பவராகவும், வெண்மையான வஸ்திரம் தரித்து விபூதி பூசிய சரீரத்தோடு இருப்பவராகவும், சிவபெருமானுடைய திருவடிகளையே ஸர்வகாலமும் தியானிப்பவராகவும், சிறந்த சிவபக்தருமாக த்வனி சண்டிகேசரை வணங்கவேண்டும்.

ஆத்மார்த்த சிவபூஜை விளக்கம்

பிறவியும் பயனும்

மானுடப் பிறவியெடுத்திருக்கும் நாம் முன் செய்த தவப்பயனால் சைவ மரபில் தோன்றும் பேறு பெற்றிருக்கிறோம். சைவத்தின் பெருமையானது காரணாகமத்தில்,

“சிவேன ஸ்தாபிதம் சைவம் சைவேன ஸ்தாபிதம் சிவம்”

பொருள்: சிவபெருமானால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது சைவ சமயம். சைவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுப் பூஜிக்கப்படுபவர் சிவபெருமான். ஆகையினால் சிவத்திற்கும் சைவத்திற்கும் பேதமில்லை என்று கூறியிருக்கிறது. மேலும் **“சைவத்தின் மேல் சமயம் வேறு இல்லை அதில் சார் சிவமாம் தெய்வத்தின் மேல் தெய்வம் இல்லை”** என்ற ஆன்றோர் வாக்கினாலும் சைவசமயத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்த சமயம் வேறொன்றும் இல்லை என்பதை உணரலாம். இப்படிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளக்கூடிய சமயத்தில் பிறந்து நான் சைவன் என்று கூறிக்கொள்ளும் ஒவ்வொருவரும் சான்றோர்களால் வகுக்கப்பட்ட தர்மங்களை - கடமைகளை அனுஷ்டானங்களைக் கட்டாயம் செய்தல் வேண்டும்.

மேற்கூறிய அனுஷ்டானங்களை எப்படிப் பழகுவது, அதைச் செய்வதற்கான தகுதிகள், முறைகள் இவைகளைப் பற்றி இங்கு விரிவாக விளக்கப்படுகிறது. அனுஷ்டானம் என்ற சொல்லானது முறைப்படிச் செய்தல், வழக்கத்தில் கொள்ளுதல் மற்றும் கடமை போன்ற பொருட்களைத் தரும் சொல்லாகும். சைவ நூல்கள் மற்றும் ஆகமங்களைப் படிப்பதற்கும், கர்மாக்களை அனுஷ்டிப்பதற்கும் முதலில் சமய தீக்ஷைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். சமய தீக்ஷை என்பது ஆன்மீக வழியில் செல்லுவதற்கு நுழைவு வாயில் போன்றது. சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்ற சதுஷ்பாதத்தில் முதலாவதான சரியைகளைச் செய்வதற்கும் தாசமார்க்கம் புத்ரமார்க்கம், சகமார்க்கம் சன்மார்க்கம் என்றதான நான்கு மார்க்கங்களில் முதலாவதான தாசமார்க்கத்தில் இறைவனை வழிபடுவதற்கும் தகுதி பெறுவதற்கு அவசியம் சமயதீக்ஷை பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

தீக்ஷையை எந்த வருணத்தவரும் (ஜாதியினரும்) நல்ல குருநாதரிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். சமயத்திலும், வழிபாட்டிலும் உறுதியான நம்பிக்கைக் கொண்டவர்கள் யாவர்க்கும் தீக்ஷை பெறுவதில் அதிகாரம் உண்டு. பௌஷ்கர ஆகமத்தில்,

ப்ராம்மணாக்ஷத்ரியாவைஸ்யா:சூத்ராஸ்சைவஸ்தரியஸ்ததா!
ஐடாந்த பதிராமுகா : தீக்ஷா சக்தா : ப்ரசோதிதா: !!

ப்ராம்மணர்கள் அரசகுலத்தவர்கள், வைச்யர்கள் (செட்டியார்கள்) சூத்ரர்கள் மற்றும் நான்கு வருணத்துப் பெண்கள் இவர்களும், மேலும் குருடன், முடவன், ஊமை, செவிடு போன்ற ஊனமுற்றோர்களும் கூட மலபரிபாகத் தன்மை அதாவது ஆணவம், கன்மம் மாயை என்றதான மும்மலங்கள் நீங்கி வீடுபேறு அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணம் உறுதியாக ஏற்பட்டால் தீக்ஷை செய்துகொண்டு புண்ய கர்மாக்களைச் செய்யலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. தீக்ஷையினுடைய நோக்கமாவது

தீயதே ஞானஸத்பாவ : க்ஷீயதேச மலத்ரயம்!
தான க்ஷபன தர்மித்வாத் தீக்ஷா இத்யபிதீயதே!!

தீ - க்ஷா என்ற இரண்டு எழுத்துக்களில் முதலாவதான தீ என்ற எழுத்தானது ஞானத்தைக் கொடுக்கிறது என்ற பொருளிலும், க்ஷா என்ற எழுத்தானது மும்மலங்களை அழிக்கிறது என்ற பொருளிலும் சிவாகமங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது தீக்ஷை செய்து கொள்பவர்களுக்கு மும்மலங்கள் அழிந்து அக்ஞானம் நீங்கிச் சிவஞானம் கிட்டும் என்பதை உணர்த்துவதே தீக்ஷை என்ற சொல்லாகும். தீக்ஷை செய்துகொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை ஸ்காந்தத்தில்:

அத்வசுத்திம் வினாயேச முக்தி மிச்சந்தி மானவா:!
அதண்டபாணி ஸ்சாந்தஸ்து கந்துமாரபதேஹடாத்!!

கையில் கோலில்லாத குருடன் அடர்ந்த காட்டில் செல்ல விரும்புவது எப்படியோ அப்படியே அத்வ சுத்தியாகிய தீக்ஷையைச் செய்து கொள்ளாதவன் வீடுபேற்றை அடைய விரும்புவது என வீடுபேறடைவதற்கு முக்கிய சாதனம் தீக்ஷையே என்று அதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது. ஆகையினால் முதலில் சமய தீக்ஷைப்பெற்றுச் சரியை என்பதான சமய ஒழுக்கங்களை நன்கு கடைப்பிடிக்கவேண்டும். அவைகள்:- காலை, மதியம், மாலை ஆகிய மூன்று வேளை அனுஷ்டானங்களை முறைப்படிச் செய்தல், விடியற்காலம் எழுந்து ஸ்நானம் செய்து தன்னுடைய சொந்த நந்தவனத்திலுண்டானதாகவோ அல்லது தூய்மையான பிற தோட்டங்களில் உண்டானதாகவோ இருக்கக்கூடிய புஷ்பங்களால் மாலை தொடுத்து எடுத்துக்கொண்டு சிவாலயத்தில் சேர்ப்பித்து அவ்வாலயத்தைப் பக்தியோடு திருவலகிட்டு (தூய்மையாகக் கூட்டுதல்) நன்கு

மசிக்கப்பட்டதும், கிருமிகள் இல்லாததுமான பசு சாணத்தால் ஆலயத்தைத் திருமெழுக்கிட்டு, மேலும் உழவாரப்பணி போன்ற கைங்கர்யங்களைச் செவ்வனே செய்து துதிப்பாடல்களைப் பரவசத்தோடு பாடி ஆலயத்தை வலம் வருதல், விழுந்து வணங்குதல் போன்றவற்றைக் குறையாது செய்துவருதல் போன்றவையாகும். நாவுக்கரசப்பெருமான் கருணையோடு பாடியருளியதை இங்கு நினைவு கொள்ளுதல் வேண்டும்.

நிலைபெறுமா நெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா

நித்தலுமெம் பிரானுடைய கோயில் புக்குப்
புலர்வதன் முன் அலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித்
தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதியென்றும்
ஆருரா என்றென்றே அலறா நில்லே.

இது சமய தீக்ஷைப் பெற்றுச் சரியை என்பதான தாஸமார்க்கத்தை விளக்குவதாகும். இனி மற்றைய தீக்ஷை முறைகளையும் அவற்றினின்றொழுக வேண்டிய மார்க்கங்களைப் பற்றியும் சுருக்கமாக விளக்கப்படுகிறது.

விசேஷமான கிரியைகளால் விசேஷ தீக்ஷை செய்து கொண்டு சிவ அக்னி குரு பூஜைகளைச் செய்யத்தகுதி பெற்று கிரியாபாதமாகிய புத்ரமார்க்கத்தை ஒழுகவேண்டும். இதை ஸ்காந்தத்தில்

பஞ்ச சுத்திம் விதாயாக்ரே அந்தர்யஜன பூர்வகம்!
சிவம் ச பூஜயேத் பாஸ்சாத் அக்னிகார்யம் சமாபயேத்!!
க்ரியாமப் யேவ மகிலம் நிவ்ருத்ய ச யதாக்ரமம்!

புத்ர மார்க்கம் சிவார்ச்சாதி ஜப ஹோம பராயண :
ஆத்ம சுத்தி, ஸ்தான சுத்தி, திரவிய சுத்தி, மந்திரசுத்தி, லிங்க சுத்தி என்ற ஐவகைச் சுத்திகளையும் முறையாகச் செய்து பிறகு அகப்பூசையாகிய அந்தர்யாகம் பாவனையாகச் செய்து புறத்திலும் சிவபூசை செய்து அக்னிகார்யம் (ஹோமம்) குருபூஜை முதலியவற்றைச் சிறப்புற நடத்துவதே கிரியையாகிய புத்ர மார்க்கமாகும்.

அடுத்து, சக்தி நிபாதமாகிய மலபரிபாகத் தன்மையடைந்த பிறகு அதாவது உலக வாழ்க்கையில் வெறுப்பும் மோக்ஷத்தில் விருப்பும் உள்ளவர்கள் நிர்வாண தீக்ஷை செய்துகொண்டு யோகபாதமாகிய சகமார்க்கத்தை ஒழுகவேண்டும். இதை ஸர்வ ஞானோத்தர ஆகமத்தில்;

சூன்யாகாரேமடேரம்யே தேவதாயதனே சுபே!

நதீ தீரே விவிக்தே வாக்ருஹே கோர வனே பிவா!!

ஸ்நாத்வா சுசிருபஸ்ப்ருஸ்ய ப்ரணம்ய சிரஸா சிவம்!

யோகா சார்யம் நமஸ்க்ருத்ய யோகம் யுஹித மானவ:!!

நிஸ்சலனமான புத்தியோடு ஆரவாரமற்ற மடத்தை நதிக்கரையிலோ, வனத்திலோ ஸ்தாபித்து விடியற்காலையில் ஸ்நானம் செய்து சிவனை நமஸ்கரித்து, குருவை வணங்கி அவர் முகமாக யோகாப்யாஸம் பெற்று ஐம்புலன்களை அடக்கி ப்ராணாயாம விதிப்படி சுவாஸங்களைப் பந்தனஞ்செய்து நிறுத்தி மூலாதார குண்டலினீ சக்தியை எழுப்பித் தவாதசாந்தம் மட்டும் கொண்டு போய் ஷடாதாரங்களைத் தாண்டி பிந்து ஸ்தானத்திலிருந்து சந்திரகலையை உருக்கி அந்த அமிர்தத்தால் ஹ்ருதயத்தில் சிவனுக்கு அபிஷேகித்து அஹிம்சை முதலான எட்டு புஷ்பங்களால் அர்ச்சித்து நாபி குண்டத்தில் ஹோமம் செய்து ஹ்ருதயத்திலிருக்கும் சிவபெருமானை புருவமத்தி பிந்து ஸ்தானத்தில் இருத்தி சமாதிநிலை கூடப்பெற்று பரமானந்த பரிதனாகி சிவஐக்யபாவம் பெறுவதே யோக பாதமாகிய சகமார்க்கமாகும்.

இனி ஞான பாதமாகிய சன்மார்க்கம் விளக்கப்படுகிறது. சரியை கிரியை யோகம் இம்முன்றும் சித்திக்கப் பெற்றவர்கள் பெறும் ஞானமே சிவஞானமாகும். நிற்குணப்ரும்மரூபமாக, அரூபமாக இருக்கும் சிவத்தையறிந்து எல்லாம் அவனுருவாகவும், அவன் திருக்கோயிலாகவும், அவனுடையதாகவும் அவன் செயலாகவும் காணும் ஸ்வானுபூதிமான்களிடத்தில் சிவஞானம் சித்திக்கும் என்று சகஸ்ரராகமும், பசு, பதி, பாச லக்ஷணங்களை அறிந்து மந்த்ரசரீரியாகிய இறைவனை வழிபடுவது சிவஞானம் என்று ஸர்வஞானோத்தராகமும் விரித்துரைக்கிறது. இப்படி சிவஞானம் கைவரப் பெற்றவர்களே ஆசார்ய அபிஷேகம் செய்து கொண்டு ஞானாசார்ய நிலையை அடையத் தகுதியுடையவர்களாகிறார்கள். இன்னும் இவைகளைப் பற்றி ஆகமங்களும் திருமுறைகளும் கூறுவதைச் சிந்தித்து இன்புறலாம் என்றாலும் விரிவஞ்சிச் சுருக்கப்படுகிறது. இவ்வளவு அற்புதமான விஷயங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள சைவ சமயத்தில் பிறந்த நாம் இவைகளைச் சரிவர உணராமல் இருப்பதே பெரும்பாவமாகும். மேலும், நம்மில் சிலர் சைவ சித்தாந்தத்தை அறியாமல் பிற சமயங்களைச் சார்வதும் பிற மதங்களைத் தழுவுவதும் வேதனைக்குரிய விஷயமாகும். உதாரணமாக சிலர் இக்காலத்தல் நான் சாக்த தீக்ஷ பெற்றவன் என்றும் குறுகிய காலத்தில் சிற்சில பலன்களையளிக்கக் கூடிய தேவதைகளை

உபாசனை தேவதைகளாகக் கொண்டு சமயக் கோட்பாடுகளைத் தவறவிடுவதும் கண்கூடாகக் காணும் விஷயமாகும். இதைச் சூதாமாமுனிவர் சூதசங்கிதை எனும் நூலில் வன்மையாகக் கண்டித்து கூறுகிறார்.

பாஞ்ச ராத்ரேச காபாலே ததா காலாமுகேபிச!
சாக்தேச தீக்ஷிதா யூயம் விதிதா: ப்ராம்மணாதமா ;

பாஞ்சராத்ரம், காபாலிகம், காலாமுகம், சாக்தம் இவைகளில் தீக்ஷைசெய்து கொண்டவர்கள் என்று நீங்கள் கூறிக்கொண்டால் அதம் ப்ராம்மணர்களாவும் மற்றவர்கள் அதம் சைவர்களாகவும் கருதப்படுவீர்கள் என்கிறார். பரமகருணா மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் ஆன்மாக்களின் மீது கொண்ட கருணையால் தம்மைச்சைவத்தில் முதல்வனாக அனாதி சைவன் என்ற பெயரோடு துவக்கி ஆதிசைவர்களாக சிவாசாரியார்களையும், மஹாசைவர்களாக ப்ராம்மணர்களையும், அனுசைவர்களாக அரசர்களையும், செட்டியார்களையும், அவாந்தர சைவர்களாக சூத்தரர்களையும், ஐந்தாம் வருணத்தவர் மற்றும் சுவரத் தொழிலாளிகளை ப்ரவர சைவர்களாகவும், மற்றயவருணத்தவர்களை (சண்டாளர் முதற்கொண்டவர்கள்) அந்திய சைவர்களாகவும் படைத்தருளி இருக்கிறார்.

“ஸர்வேஷாம் பஸ்மதாரீணாம் சைவம் ஸர்வ ஸமுச்சயம்” விபூதிதரித்தவர்கள் அனைவருமே சைவர்கள் என்று காரணாகமம் கூறியிருக்கிறது. ஆகவே, “சாதிகள் நெறியில் தப்பா”, எனும் சேக்கிழார் திருவாக்குப்படி சாதி, பேதம் என்பது அவரவர்களுடைய குலத்தொழிலை அடிப்படையாக வைத்துச் சிவபெருமானால் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து தத்தமது நிலைகளுக்கேற்ப தீக்ஷை முதலியவைகளை நல்ல குருநாதரிடத்தில் பெற்றுச் சமயாசாரங்களை ஒழுகி இறையருளினால் இகபரசௌக்யங்களைப் பெறவேண்டும் என்று எல்லோரும் உறுதிக்கொள்ளவேண்டும். அனுஷ்டானங்களை ஆசரித்தல் என்பதே ஆசாரம் என்பதாகும். ஆசாரம் என்பது குளித்துப் புத்தாடையணிவது மட்டுமல்ல. நியம நிஷ்டைகளோடு கூடியதே ஆசாரம். ஆசாரத்தினால் கிடைக்கும் பலன்களை மகுடாகமத்தில்;

ஆசாரால்லபதே ஞானம் ஆசாரால்லபதே தனம்!
ஆசாராத் ஸர்வமாப்ணோதி ஆசாரான் முத்தி மாப்னுயாத்!!

ஆசாரத்தினால் ஞானமும், செல்வமும், ஸர்வ நலன்களும் வீடுபேறும் அடையலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சைவர்கள் சமய ஒழுக்கத்தை நன்கு அறிந்து அனுஷ்டானாதிகளை முறையாகச் செய்து இறையருள் பெறவேண்டும். இந்நூலில் சமய ஒழுக்கம் சார்ந்த ஆத்மார்த்த பூஜை விளக்கங்கள் ஓரளவு விரிவாக விளக்கப்படும். அன்பர்கள் இதையே மூலமாகக் கொள்ளாமல் இதை ஒரு வழிகாட்டியாகக் கொண்டு நல்ல குருவையண்டி அவர் மூலமாக முதலில் சமய தீக்ஷைப் பெற்று பிறகு நித்யானுஷ்டானம் முதலான கர்மாக்களைச் செய்தும் விசேஷ தீக்ஷைப் பெற்றுச் சிவபூஜைச் செய்வதையும் துவங்கவேண்டும். மேலும் எல்லோரும் படிப்பதற்கு வசதியாகவே வடமொழி சுலோகங்களும் கூட தமிழிலேயே தரப்பட்டிருக்கிறது. வடமொழி உச்சரிப்புக்கள் தமிழினின்றும் மாறுபடுமாதலால் தரப்படும் மந்திரங்களையும் பூஜை விதிகளையும் வடமொழித் தெரிந்தவர்களிடம் பயின்று பிறகு வழக்கத்தில் கொள்வது சாலச்சிறந்தது. இனி நித்யானுஷ்டான விதியானது விளக்கப்படுகிறது.

1. துயிலெழுதல்

காலையில் சூரியன் உதயமாவதற்கு ஐந்து நாழிகைக்கு முன்பாக நித்திரைவிட்டு எழுவதற்கு முதலில் பழகவேண்டும். அதாவது விடியற்காலம் நான்கு மணிக்குத் துயிலெழவேண்டும். எழுந்ததும் மனதில் இறைவனை வணங்கிப் பிறகு முகம் கழுவி விபூதி பூசி ஓர் ஆஸனத்தில் அமர்ந்து ஒளிவடிவமாக இறைவனை மனதில் இருத்திச் சிறிது நேரம் மௌனமாகத் தியானம் செய்யவேண்டும். யோகாப்யாஸம் பெற்றவர்கள் சமாதி நிலையில் தியானம் செய்யலாம் என்று அகோர சிவாச்சாரியார் தமது பத்ததியில் கூறுகிறார். பிறகு ஸ்நானத்திற்குத் தேவையான வஸ்துக்களுடனும், நித்யதர்ப்பணத்திற்குத் தேவையான அரிசி, தர்பை, எள், கமண்டலம் இவைகளுடனும் இறைவனை மனதில் சிந்தித்தவாறே நதி அல்லது குளக்கரையை அடையவேண்டும். அங்கு ஓரிடத்தில் கையிலிருக்கும் வஸ்துக்களை வைத்துவிட்டு ஜனங்கள் வசிக்கும் இடத்தை விட்டு ஒதுக்குப்புறமாகவும் ஜனசஞ்சாரம் இல்லாததுமானதும், பசுக்கள் மேயுமிடம், மரநிழல் புனிதமான இடத்திற்குச் சமீபம் இவைகளைப் போன்ற இடங்களை விட்டு மற்றைய இடத்தில் பூணூல் தரிப்பவர்கள் அதைக்காத்தில் சுற்றியும், சிரஸை மறைத்து தலைப்பாகையணிந்தும் மலஜலங்களைக் கழிக்கவேண்டும். சுத்தம் செய்து கொண்ட பிறகு வாயை எட்டு முறை கொப்புளித்து ஆசமனம் செய்யவேண்டும். சிந்தியாகமத்தில் கழிவறை உபயோகப் படுத்தலாம் எனக் கூறியிருப்பதால் பொது இடத்தை உபயோகப்படுத்தக் கூச்சப்படுபவர்கள் கழிவறையை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

2. பல் துலக்குதல்

நொச்சி, மா, மருது, அசோகம், நாவல், சண்பகம், நாயுருவி, இவைகளின் குச்சிகளால் கிருஹஸ்தர்களும், புங்கை, வாகை மருது கருங்காலி இவைகளின் குச்சிகளால் சன்யாஸிகளும் பல்துலக்க வேண்டும். தற்போது பழக்கத்தில் இருந்துவரும் வேப்பங்குச்சி விலக்கப்படவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

3. ஸ்நானம் செய்ய்தல்

ஸ்நானமாவது ஐவகைப்படும் 1. வாருணஸ்நானம், 2. ஆக்னேயஸ்நானம், 3. திவ்யஸ்நானம் 4. வாயவ்யஸ்நானம், 5. மானஸஸ்நானம் என்பது அவ்வைந்தாகும். நதியில் குளிக்கும் போது ப்ரவாகத்திற்கு எதிர்ப்புறமாக நின்று ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். மற்றய குளம், கிணறு போன்றவற்றில் ஸ்நானம் செய்யும்போது கிழக்கு முகமாக நின்று ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். ஸ்நானம் செய்யும்போது கண்கள், மூக்கு, செவி இவைகளை மூடி ஒளிவடிவமான அஸ்திர தேவதையை மனதில் தியானித்து ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். இதற்கு வாருண ஸ்நானம் என்று பெயர். ஸூர்ய சந்த்ர கிரஹண காலங்கள் தவிர மற்றைய காலங்களில் ஸூர்ய அஸ்தமனத்திற்குப் பிறகோ, இரவிலோ ஸ்நானம் செய்யக்கூடாது. நிசிஸ்நானமாவது அஸுர ரத்தத்தில் ஸ்நானம் செய்வது போன்றது என்று ஸுப்ரபேதாகமம் கூறுகிறது. ஆக்னேயஸ்நானம் என்பது விபூதி தரித்தல். திவ்யஸ்நானம் ஏதாவதொரு நிமித்த காரணமாகச் செய்வது. வாயவ்யஸ்நானம் பஞ்சகவ்யங்களினால் சிரஸில் புரோக்ஷித்துக் கொள்வது. மந்த்ரங்களை உச்சரித்துக் கொண்டு புருவ மத்தியிலிருக்கும் அமிர்தத்தால் உள்ளும்புறமும் அபிஷேகம் செய்து கொண்டதாகப் பாவித்தல் மானஸ ஸ்நானமாகும்.

4. வஸ்திரம் தரித்தல்

கிழிந்த வஸ்திரத்தோடும், துவைக்கப்படாத வஸ்திரத்தோடும் ஒரு வஸ்த்திரத்தோடும் கர்மாக்களைச் செய்யக்கூடாது. இதுபோல் ஸ்நானம் செய்யும்போதும் ஒரு வஸ்திரத்துடனோ அல்லது கௌபீனத்துடனோ ஸ்நானம் செய்யக்கூடாது. இதனால் தீய பலன்களே கிட்டும் என்று ஞான ரத்னாவளி எனும் நூல் கூறுகிறது. ஸ்நானம், சிவார்ச்சனை, யாகம், போஜனம் இவைகளைச் செய்யும்பொழுது துவைக்கப்பட்டதும், காய்ந்ததும் ஆகிய இரண்டு வஸ்த்திரங்களுடுத்த வேண்டும்.

5. விபூதி தரித்தல்

ஸகலாகம ஸார ஸங்க்ரஹத்தில் விபூதி தயாரிக்கும் முறையானது விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பூஜைக்குகந்ததும், நோய்களில்லாததுமான பசுவினுடைய சாணத்தை சத்யோஜாத மந்திரத்தால் எடுத்து நன்றாக மசித்து, வாமதேவ மந்திரத்தால் சிறிது சிறிது உருண்டைகளாக்கி, அகோர மந்திரத்தினால் வட்டவடிவில் தட்டையாகச் செய்து, தத்புருஷ மந்திரத்தினால் அக்னியில் புடம்போட்டுச் சாம்பலாக்கி ஈசான மந்திரத்தினால் எடுத்து வஸ்த்திரத்தில் வடிகட்டி உபயோகப்படுத்துவது கல்பம் எனப்படும் முறையாகும். அனுகல்பம் என்பது காய்ந்துபோது பசுஞ்சாணத்தையெடுத்து கோமுத்ரத்தில் நனைத்து மசித்து முன்போல உருண்டைகளாக்கிப் புடம் போட்டுச் சாம்பலாக்கி வஸ்திரத்தில் வடிகட்டி உபயோகிப்பதாகும். எந்தவிதமான ஸமஸ்காரங்களும் இல்லாமல் எரிக்கப்பட்ட சாணத்தின் சாம்பலை எடுத்து அனுகல்ப விதிப்படிப் பக்குவப்படுத்துதல் உபகல்பம் எனப்படும். மேற்கூறிய விதிகளில் எந்தவகையிலும் தயாரிக்கப்படாத பஸ்மத்திற்கு அகல்பம் என்று பெயர் இது விலக்கத்தக்கது.

இப்படி முறையாகத் தயாரிக்கப்பட்ட விபூதியை வாசனையின் பொருட்டு பச்சைக் கற்பூரம் விளாமிச்சுவேர், வெட்டி வேர், தாழம்பூ, சண்பகப் பூ இவைகளைக் காயவைத்துப் பொடியாக்கி விபூதியோடு சேர்த்துப் புதிய மண்பாத்ரத்தில் போட்டு பஞ்ச ப்ரம்ம, ஷடங்க மந்திரங்களை ஜபித்து (இம் மந்திரங்களைப் பற்றிப் பிறகு விளக்கப்படும்) விபூதி பாத்திரத்தைச் சக்தியாகவும், விபூதியைச் சிவனாகவும் பூஜித்துவரவேண்டும். பிறகு உபயோகத்திற்குத் தேவையானதை விபூதி சம்புடம் விபூதி மடல் போன்றவற்றில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். பஸ்மத்தை இடது கையில் வைத்துக்கொண்டு வலது கை மோதிர விரல் மற்றும் பெருவிரல்களின் நுனியில் சிறிதளவு எடுத்து ராக்ஷஸர்களின் திருப்திக்காகத் தென்மேற்குத் திசையில் போடவேண்டும். பிறகு கையிலிருக்கும் விபூதியை நால்வகை சுத்திகளால் தூய்மைப்படுத்த வேண்டும். அவையாவன - வலதுகை பெருவிரல் நடுவிரல் இவைகளை இருகண்களுக்கு நேராக வைத்து ஆள்காட்டி விரலை விபூதி நோக்கி நீட்டிப்பார்க்கவேண்டும். இதற்கு நீரீக்ஷணம் - (பார்த்தல்) என்று பெயர். சிவமூலமந்திரத்தால் நீரீக்ஷணம் செய்யவேண்டும் அஸ்திரமந்திரம் - ஓம்ஹ : அஸத்ராய நம:- சொல்லி ஜலத்தினால் புரோக்ஷணம் செய்யவேண்டும். கவசமந்திரம் - ஓம் ஹைம் கவசாயஹாம் - சொல்லி

வலது ஆள்காட்டி விரலால் விபூதியை தட்டவேண்டும். இதற்கு தாடனம் என்று பெயர். ஸத்யோஜாத மந்திரம் - ஓம் ஹம் ஸத்யோஜாதமூர்த்தயே நம: - சொல்லி ஒரு சொட்டு தண்ணீர் ஊற்ற வேண்டும். இதற்கு அப்யுக்ஷணம் என்று பெயர். மேற்கூறிய நால்வகைக் கிரியைகளுக்கு சதுஸ்ஸம்ஸ்காரம் என்று பெயர். இச்சம்ஸ்காரம் மற்றைய விடங்களிலும் வருமாதலால் நன்கு நினைவில் கொள்ளவேண்டும். பிறகு திக்பந்தனம், அவகுண்டனம் செய்யவேண்டும். அஸ்திமந்திர முச்சரித்துக் கொண்டு வலதுகையை சொடுக்கிக்கொண்டே விபூதியைச் சுற்றுவது திக்பந்தனம். ஆள்காட்டி விரலை நீட்டி கவச மந்த்ரம் சொல்லி விபூதியைச் சுற்றுவது அவகுண்டனம், பிறகு விபூதியை வலது கை அணிவிரல் பெருவிரல் நுனியால் தொட்டு அஸ்த்ர மந்திரம் சொல்லி தலைமுதல் பாதம் வரையிலான அங்கங்களை ஸ்பரிசிக்க (தொடுதல்) வேண்டும். பிறகு விபூதியில் ஜலம் சேர்த்து குழைத்து ஐந்து, எட்டு, பதினாறு, முப்பத்தியிரண்டு என்று கணக்கில் அவரவர் வழக்கில் உள்ள இடங்களில் திரிபுண்டரமாக விபூதியைப் பூசவேண்டும்.

முப்பத்திரண்டு இடங்கள்:- சிரஸு, நெற்றி, கழுத்து இரண்டு, காதுகள் இரண்டு, கண் இமைகள் இரண்டு, மூக்கில் இரண்டு, தோளிரண்டு, முழங்கை இரண்டு, மணிக்கட்டு இரண்டு, மார்பு, விலாப்பக்கம் இரண்டு, நாபி, நாபிக்குக் கீழிரண்டு, இருதொடை, இருமுழந்தாளின் மேற்புறம் இரு முழந்தாள், இரு கணுக்கால் இருபாதம் ஆக முப்பத்தியிரண்டு இடங்கள்.

பதினாறு இடங்கள்:- சிரஸு, நெற்றி, கழுத்து, தோள் இரண்டு, இரு முழங்கை, இருமணிக்கட்டு, மார்பு, நாபி, விலாப்பக்கம் இரண்டு, பின்புறம் (ப்ருஷ்டம்) இரு முழந்தாள் ஆக பதினாறு இடங்கள்.

எட்டு இடங்கள்:- சிரஸு, நெற்றி, தோள், கழுத்து, முழங்கை, மணிக்கட்டு, மார்பு, நாபி ஆக எட்டு இடங்கள்,

ஐந்து இடங்கள்:- நெற்றி, கைகள் (தோள்) இரண்டு, மார்பு, நாபி ஆக ஐந்து இடங்கள்.

திரிபுண்டரம் என்பது மூன்று கோடுகளாக இட்டுக்கொள்வதற்குப் பெயர். எல்லா இடங்களிலும் திரிபுண்டரமாகத்தான் இட்டுக்கொள்ளவேண்டும். நெற்றி, மார்பு, தோள்களில் ஆறு அங்குல நீளத்திலும், மற்றையவிடங்களில் ஓர் அங்குல நீளமும் இட்டுக்கொள்ளுதல் முறை. திரிபுண்டரமான மூன்று கோடுகளில் மேல்கோடு 'அ' காரவடிவாகவும், ப்ரம்மனை அதிதேவதையாகக் கொண்டதாயும். ஸ்ருஷ்டியை (படைத்தல்) குறிப்பதாகவும் இருக்கும். நடுக்கோடு 'உ'

காரவடிவாகவும் விஷ்ணுவை அதிதேவதையாகக் கொண்டதாகவும் ஸ்திதியை (காத்தல்) குறிப்பதாகவும் இருக்கும். கீழ்க்கோடு 'ம' கார வடிவாகவும் ருத்ரனை அதிதேவதையாக உடையதாகவும் ஸம்ஹாரத்தை (அழித்தல்) குறிப்பதாகவும் இருக்கும். ஆக திரிபுண்டரமாவது ப்ரணவ வடிவானதும் முத்தொழில்களைச் செய்யும் திரிமூர்த்தி ஸ்வரூபமாகவும் அமைகின்றது. மதங்க விஸ்வம் என்ற நூலில் பஸ்ம விதியைக் கூறுமிடத்தில்.

ஜலஸ்நானம் புரா க்ருத்வா பஸ்மஸ்நானம் அத: பரம்!
ஜலஸ்நானே அசக்தஸ்தே பஸ்மஸ்நானம் ஸமாசரேத்!!

முதலில் ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்து பிறகு விபூதிப் பூச்சாகிய பஸ்ம ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். ஜலஸ்நானம் செய்யமுடியாமலிருப்பவர்கள் பஸ்ம ஸ்நானம் செய்தால் மாத்திரம் போதுமானது என்று விபூதியை பூசிக்கொள்வதனால் உள்ளும் புறமும் சுத்தமாகும் விதியைக் கூறுகிறது. மேலும் ஸகாந்தத்தில் சிரஸு கழுத்துக்களில் விபூதியிட்டுக்கொள்வது எல்லா பாபத்தையும் போக்கும் என்றும் மார்பில் இட்டுக்கொள்வது மனதால் செய்த பாபத்தையும் கைகளில் இட்டுக்கொள்வது கைகளாலும் முறையற்ற உணவு உட்கொள்வதாலும் ஏற்படும் பாபத்தையும் முழங்காலில் இட்டுக்கொள்வது கால்களினால் செய்த பாபத்தையும் மற்றும் எந்தெந்த இடங்களில் பூசப்படுகிறதோ அந்தந்த இடங்களால் ஏற்படும் பாபத்தைப் போக்கும் என்று ஸ்காந்த புராணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விபூதி பூசிக்கொள்ளும்பொழுது சிரஸில் ஈசானமந்திரம் சொல்லியும் நெற்றியில் தத்புருஷமந்திரம் சொல்லியும், மார்பில் அகோரமந்திரம் சொல்லியும் நாபியில் வாமதேவமந்திரத்தாலும், கைகள் முதலிய மற்றைய இடங்களில் ஸத்யோஜாத மந்திரத்தாலும் இட்டுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆசமனம்

ஆசமனம் என்பது மந்திர பூர்வமான ஜலத்தை உட்கொண்டு உட்சரீரத்தைச் சுத்தம்செய்து கொள்வதாகும். வலது கையைப் பசுமாட்டின் காது போல வைத்துக்கொண்டு அதில் உளுந்து மூழ்கும் அளவு ஜலத்தை வைத்து மூன்றுமுறை மந்திரம் சொல்லி உட்கொள்ளவேண்டும்.

சகலாகம ஸார ஸங்க்ரஹத்தில்

.. .. ஹஸ்தம் கோகர்ணவத் க்ருதம்!

மாஷமக்னந்து யத்வாரி நிஸ்ஸப்தம் தஜ்ஜலம் பிபேத்!!

தன்யூன மதிகம் பீத்வா ஸுராபான ஸமம் பவேத்!!!

பசுவின் காது போலக் கையை (கோகர்ணம்) வைத்துக்கொண்டு உளுந்து மூழ்கும் அளவு ஜலத்தை எடுத்து சத்தம் இல்லாமல் உட்கொள்ளவேண்டும். இந்த அளவுக்கு அதிகமாகவோ குறைவாகவோ ஜலத்தை உபயோகப்படுத்தினால் அது ஸுரா பானமாகிய மதுவுக்குச் சமானமாகிவிடும் எனக் கூறியிருக்கிறபடியால் கவனமாக ஆசமனம் செய்யவேண்டும்.

ஸித்தாந்தசேகரத்தில் ;

ஸோமருபம் ஸிதே பக்ஷே க்ருஷ்ணே த்வர்க்காத்மகம்ஸ்மரேத்!
ஆத்மவித்யா சிவைஸ்தத்வை : ஸ்வதாந்தை : ப்ரணவாதிகை :
ஆசமனத்திற்காக எடுக்கப்பட்ட ஜலத்தை. சுக்ல
பக்ஷமாக இருந்தால் சந்த்ரரூபமாகவும், க்ருஷ்ணபக்ஷமாக

இருந்தால் ஸூர்யரூபமாகவும் பாவிக்கவேண்டும். கீழ்க்கண்ட மந்திரங்களைச் சொல்லி ஆசமனத்தைச் செய்யவேண்டும்.

ஓம் ஹாம் ஆத்ம தத்வாய ஸ்வதா!
ஓம் ஹாம் வித்யா தத்வாய ஸ்வதா!
ஓம் ஹாம் சிவ தத்வாய ஸ்வதா!

ஆசமனம் செய்தவுடன் ஓம் ஹ: அஸ்த்ராய நம : என்று சொல்லி இரண்டுமுறை வாயைத் துடைக்கவேண்டும். எப்பொழுதெல்லாம் ஆசமனம் செய்கிறோமோ அப்பொழுதெல்லாம் மந்த்ரந்யாஸம் என்கிற கிரியையைச் செய்யவேண்டும்.

காமிகாகமத்தில்

யதா யதா ஸமாசாமேத் மந்த்ர ந்யாஸம் ப்ரஸன்னதீ:
குர்வீத கரகாயேஷு மந்த்ரீ மந்த்ரார்த்த ஸித்தயே!!

சொல்கின்ற மந்திரங்கள் சித்தியாவதன் பொருட்டு ஆசமனம் செய்தவுடன் கைகள் முதலான அங்கங்களில் மந்த்ரந்யாஸம் செய்யவேண்டும் எனக் கூறியிருப்பதால் கீழ்க்கண்ட மந்த்ரங்களைச் சொல்லி நியாஸம் செய்து கொள்ளவும். நியாஸம் என்றால் பதிவு செய்தல் என்பது பொருள். அதாவது மந்திரங்களை உடம்பில் பதிவு செய்து நம் உடம்பை மந்த்ர உடம்பாகச் செய்தல். இதனை வலதுகைக் கட்டைவிரலுடன் ஆள்காட்டி விரலைச் சேர்த்து ஓம் கம் கணபதயே நம: என்று சொல்லிப் புருவமத்தியைத் தொட்டும் ஓம் ஹாம் ஸூர்யாய நம: என்று கிரஸையும் ஓம் ஹாம் சந்த்ராய நம : என்று ஹிருதயத்தையும்

ஓம் ஹாம் அஸ்வினீப்யாம் நம: என்று நாசியையும் ஓம் ஹாம் இந்த்ராதிப்யோ நம: என்று காதுகளையும் ஓம் ஹாம் விஷ்ணவே நம என்று கரங்களையும் ஓம் ஹாம் ப்ரஜாபதயே நம : என்று நாபியையும் தொட்டும், பிறகு ஐந்துவிரல் நுனிகளையும் சிரஸில் வைத்து ஓம் ஹாம் சிவாய நம: என்று சொல்லவும். இதற்கு மந்த்ர நியாஸம் என்று பெயர்.

பிறகு சகளீகரணம் செய்யவேண்டும். இறைவன் ஸகள வடிவம், நிஷ்கள வடிவம், ஸகளாகளவடிவம் என்று மூன்று நிலைகளில் இருந்து அருள் பாலிக்கிறான். கள என்பது அடையாளத்தையும், உருவத்தையும் குறிக்கும். நிஷ்களம் அருப நிலையாகிய உருவமற்ற நிலையைக் குறிக்கும். ஸகளம் என்பது கலைகளுடன் கூடிய உருவநிலையில் இருக்கும் ஸோமாஸ்கந்தர் நடராஜர் முதலிய மூர்த்திகளாகும். ஸகளாகளம் என்பது ரூபாரூப நிலையில் இருக்கும் சிவலிங்கத்தைக் குறிக்கும். ரூபாரூப நிலையாவது சிவலிங்கம் உருவத்தோடு கூடியதாக இருந்தாலும் அது இன்ன உருவம் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருப்பதால் அருவுருவமாகிறது. இனி ஸகளீ கரணமாவது அருபமாக இருக்கும் இறைவனை அதாவது நிஷ்கள வடிவத்தை உருவமாக்குவது ஸகளமாகச் செய்வது ஸகளீகரணமாகும். நம்முடைய ஆன்மாவில் அருபமாக இருக்கும் சிவத்தைப் பஞ்ச ப்ரும்ம, ஷடங்க மந்திரங்களால் நமது தலை முதல் பாதம் வரை முறையாகத் தொட்டு அங்கங்களோடு கூடியதாகச் செய்வது ஸகளீகரணம் எனப்பெறும். கரந்யாஸம் அங்கநாயஸம் இரண்டும் சேர்ந்ததே ஸகளீகரணம் எனப்படுகிறது.

கரந்யாஸம்

ஓம் ஹ: அஸ்த்ராய பட் என்ற அஸ்த்ரமந்த்ரம் சொல்லி வலது கையினால் இடது கையையும், இடது கையினால் வலது கையையும் மேலும் கீழுமாகத் துடைக்க வேண்டும். பிறகு இரண்டு கைக் கட்டை விரல்களால் இரண்டு உள்ளங்கையையும் கீழிருந்து மேலாக விரல் நுனி வரை “ஓம்ஹோளம் சக்தயே வெளஷட்” என்ற மந்த்ரம் சொல்லித் துடைக்கவேண்டும். மீண்டும் இரண்டு கட்டை விரல்களையும் கை மத்தியில் வைத்து ஓம் ஹாம் சிவாஸனாய நம : ஓம் ஹாம் சிவமூர்த்தயே நம: என்று சொல்லி உள்ளங்கையில் சிவனுடைய ஆஸனத்தையும் சரீரத்தையும் பாவிக்கவேண்டும். இரண்டு ஆள்காட்டி விரல்களால் இரண்டு கட்டை விரல்களைத் தடவி கீழிருந்து மேலாக ஓம் ஹோம் ஈசான மூர்த்தாய நம : என்ற மந்திரம் சொல்லவேண்டும். பிறகு இரண்டு கட்டை விரல்களாலும் ஓம் ஹோம் தத்ப்ருஷ வக்த்ராய நம : என்று இரு ஆள்காட்டி விரல்களிலும் ஓம் ஹாம் அகோர ஹ்ருதயாய நம : என்று

இரு நடுவிரல்களிலும் ஓம் ஹிம் வாமதேவ குஹ்யாயநம : என்று இரு அணிவிரல்களிலும் ஓம் ஹம் ஸத்யோஜாத மூர்த்தயே நம: என்று இரு சுட்டு விரல்களிலும் ந்யாஸம் செய்யவேண்டும். பிறகு இரு கட்டை விரல்களையும் முன்போல் கை மத்தியில் வைத்து ஓம்ஹாம் ஹேளம் சிவாயநம: ஓம் ஹாம் வித்யா தேஹாய நம: என்று சொல்லி ஆள்காட்டிவிரல், நடுவிரல் மோதிரவிரல் இவை மூன்றையும் மடக்கி, கரமத்தியில் வைத்து, ஓம் ஹேளம் நேத்ரே ப்யோ நம: என்று சொல்லி முன்பு கர மத்தியில் பாவித்த சிவத்திற்கு சிரஸு, முகம், ஹ்ருதயம், நாபி, பாதங்கள் மற்றும் அங்கங்கள், வித்யா தேஹம், கண்கள் இவைகள் கற்பிக்கப்பட்டதாகப் பாவித்து கட்டை விரல்களால் சுட்டுவிரல்களில் ஓம் ஹாம் ஹ்ருதயாய நம: என்றும் அணிவிரல்களில் ஓம் ஹீம் சிரஸேஸ்வாஹா என்றும், நடுவிரல்களில் ஓம் ஹும் சிகாயை வஷட் என்றும், ஆள்காட்டி விரல்களால் கட்டை விரல்களில் ஓம் ஹேம் கவசாய ஹம் என்றும் கட்டை விரல்களால் ஆள்காட்டி விரல்களில் ஓம் ஹ: அஸ்த்ராயபட் என்றும் ந்யாஸம் செய்து ஓம் ஹேம் கவசாயஹம் என்று இரண்டு கைகளையும் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக மூன்று முறைச் சுற்றி அவகுண்டனம் செய்யவேண்டும். பிறகு இருகைகளையும் கூப்பி ஓம் ஹாம் ஹேளம் சிவாய வெளஷட் என்று சொல்லவேண்டும். இது கர்ந்யாஸமாகும்.

அங்கந்யாஸம்

கட்டை விரல் (வலதுகை) ஆள்காட்டி விரல் இவைகளைச் சேர்த்து நாபியில் வைத்து ஓம் ஹாம் சிவாஸநாய நம: என்றும் கட்டைவிரல் நடுவிரல் இவைகளை மார்பின் நடுவில் வைத்து ஓம் ஹாம் சிவமூர்த்தயே நம: என்றும் கட்டை விரலைச் சிரஸில் வைத்து ஓம் ஹோம் ஈசான மூர்த்தாயநம: என்றும், கட்டைவிரல் ஆள்காட்டி விரல் இவைகளால் புருவ மத்தியில் ஓம் ஹேம் தத்புருஷ வக்த்ராய நம: என்றும், கட்டை விரல் நடுவிரல் இவைகளால் மார்பின் நடுவில் ஓம் ஹாம் அகோர ஹ்ருதயாய நம: என்றும் கட்டை விரல் அணிவிரல் இவைகளால் நாபியில் ஓம் ஹிம் வாமதேவ குஹ்யாய நம: என்றும், இரு கைக்கட்டைவிரல் சுட்டு விரல்களால் இரு முழந்தாளிலும் ஓம் ஹம் ஸத்யோஜாத மூர்த்தயே நம: என்றும் கட்டைவிரல் அணிவிரல் இவைகளால் கண்டத்தில் (கழுத்தில்) ஓம் ஹேளம் வித்யாதேஹாய நம: என்றும், ஆள்காட்டி விரல் நடுவிரல் அணிவிரல் இவைகளைக் கண்களுக்கு நேராக நீட்டி ஓம் ஹேளம் நேத்ரேப்யோ நம: என்றும் ந்யாஸம் செய்யவேண்டியது. பிறகு கட்டைவிரல் சுட்டுவிரல் இவைகளை மார்பின் நடுவில் வைத்து ஓம் ஹாம் ஹ்ருதயாய நம: என்றும் கட்டைவிரல் மோதிர விரல் இவைகளால்

சிரஸில் ஓம் ஹீம் சிரஸேஸ்வாஹா என்றும், கட்டைவிரல் நடுவிரல் இவைகளால் சிரஸின் பின்புறத்தில் வைத்து ஓம் ஹும் சிகாயை வஷட் என்றும், இரு கை ஆள்காட்டி விரல்களையும் இருதோளில் வைத்து ஓம் ஹைம் கவசாய ஹும் என்றும், வலது ஆள்காட்டி விரலால் இடது உள்ளங்கையில் மூன்று முறைத்தட்டி ஓம் ஹ: அஸ்த்ராய பட் என்றும் ந்யாஸம் செய்து வலது கட்டைவிரல் நடுவிரல்களைச் சேர்த்துச் சொடுக்கிக் கொண்டு ஓம் ஹ: அஸ்த்ராய பட் என்ற மந்திரம் சொல்லித் தன்னை ஒருமுறை வலமாகச் சுற்றித் திக்பந்தனம் செய்துகொண்டு, வலது ஆள்காட்டி விரலை நீட்டியவாறு ஓம் ஹைம் கவசாய ஹும் என்ற மந்திரம் சொல்லி முன்போல் தன்னை வலமாகச் சுற்றி அவகுண்டனம் செய்யவேண்டும். பிறகு இரு கைகளாலும் சிரஸிலிருந்து பாதம் வரையில் வருடி ஓம் ஹாம் ஹைம் சிவாய வெளஷட் என்ற மந்திரம் சொல்லி தன்னுடைய உருவத்தையே சிவமாகப் பாவிக்கவேண்டியது. இது அங்கந்யாஸம் எனப்படும்.

ப்ராணாயாமம்

சிவ தர்மோத்தரத்தில்

ப்ராணோ வாயு சரீரஸ்த்த : தஸ்ய யாமோ நிரோதனம்!

ரேசகம் பூரகம் சைவ கும்பகஸ்த்ரிவிதாஸம்ருத:

சரீரத்தில் இருக்கின்ற ப்ராண வாயுவை முறையாக வெளிப்படுத்திப் (ரேசகம் - வெளியிடுதல்) பிறகு மீண்டும் வெளிக்காற்றை இடது நாசியால் இழுத்து வயிற்றை நிரப்பி (பூரகம் - நிரப்புதல்), பூரித்த காற்றை முறைப்படி நிறுத்தி (கும்பகம் - நிறுத்துதல்) மீண்டும் முறைப்படி வலது நாசியால் வெளியிடுதல் ப்ராணாயாமம் எனப்படும். (ப்ராண = மூச்சுக்காற்று, யாம=அடக்குதல்)

காமிகாகமத்தில்

மாத்ராத்வாதச பிர்ஹீணோ த்விசுணைர் மத்யமோ மத:

த்ரிசுணைருத்தம: கால: ப்ரத்யேகம் ரேசகாதிஷு!!

ரேசயேத்தேஹகம் வாயும் அசுத்தம் வ்யோம ஸம்ஸ்த்திதம்:

சுத்தம் வாயும் பூரகேண ஸமாஹ்ருத்ய சனைச்சனை :

ஸம்பூர்ண கும்பவத்திஷ்டேத் ரேசயேத்ததநந்தரம்!!

ரேசகம், பூரகம், கும்பகம் இவைகளை உத்தமம், மத்யமம், அதமம் என்ற மூவகைக் கால அளவில் சக்திக்குத் தகுந்தவாறு செய்யவேண்டும். பன்னிரண்டு மாத்திரை கால அளவில் (ஒரு மாத்திரை - ஒரு

நொடி)உள்ளிருக்கும் அசுத்தக் காற்றை வெளியிடுவதான ரேசகமும், அதே கால அளவில் சுத்தமான வெளிக்காற்றை உள்ளிழுப்பதான பூரகமும், அதே கால அளவில் வயிற்றில் காற்றை நிறுத்துவதான கும்பகமும் பிறகு அதே கால அளவில் காற்றை வெளியிடுவதும் மூன்றாம் தரமாகிய அதம நிலையாகும். இக்கிரியையை இருபத்தினான்கு மாத்திரை கால அளவில் செய்வது இரண்டாந்தரமாகிய மத்யமமாகும். முப்பத்தியாறு மாத்திரை கால அளவில் செய்வது முதல் தரமாகிய உத்தமமாகும். ரேசகம், பூரகம், கும்பகம் இவைகளை ஆரம்பகாலத்தில் அதம நிலையிலிருந்து துவக்குவதே நல்லது. துவக்கத்திலேயே தனது திறமையைப் பரிசோதிக்கும் விதத்தில் உத்தமகாலத்தில் செய்தால் உடல் நலக்குறைவு ஏற்படும் வாய்ப்புண்டு. மேலும் சனைச்சனை : என்று சொல்லியிருப்பதால் ப்ராணயாமத்தை அவசரப்படாமல் நிதானித்து மெல்லமெல்லச் செய்யவேண்டும். ப்ராணயாமம் ஸகர்ப்பம், நிகர்ப்பம் என இருவகைப்படும். ஸகர்ப்பம் மந்த்ரபூர்வமாகச் செய்வதையும், நிகர்ப்பம் மந்திரமில்லாமல் வெறும் யோகாப்யாஸமாகச் செய்வதையும், குறிக்கிறது. சித்தாந்த சாராவளியில்,

நிகர்ப்ப ஸஸததம் ஐயம்ச குருதே காணாம் ஸகர்ப்ப புன:!
 த்யானாஜ்ஜபயுதான்னிஹந்தி ஸகலம் பாபம்நிஜோத்தம் புன:!!
 ப்ராதஸ்ஸாயமஹஸ்ஸுசைஷுகுருதே தத்வாதி ஸாக்ஷாத்தக்ருதிம்!

மந்திரம், தியானம் இவைகள் இல்லாமல் செய்யும் ப்ராணயாமம் இந்திரியங்களுக்கு மாத்திரம் வலுக்கொடுக்கக்கூடியதாகும். அதாவது உடல் வளர்ச்சி மட்டுமே பலனாகக் கிட்டும். ஆனால் ப்ராணயாமத்தை மந்திர பூர்வமாக சிவத்யானத் தோடு செய்தால் நாம் செய்த அனைத்துப் பாபங்களும் நீங்கிடும், தினமும் காலை மாலை இருவேளைகளிலும் ப்ராணயாமத்தைச் செய்பவர்களுக்கு ப்ருதிவி முதலான தத்வங்களின் நிலைப்ரத்யக்ஷமாகி, அனிமாதி எட்டு சித்திகள் சித்திக்கும் எனவும், எல்லா நலன்களும் கிட்டும் எனவும் கூறுகிறது. ஆரம்ப காலத்தில் தினமும் மூன்று முறை ப்ராணயாமம் செய்து பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகரித்துச் சக்திக்குகந்தவாறு செய்யலாம். இனிச் செய்யவேண்டிய முறை :

முதலில் ஸம்ஹிதா மந்த்ரத்தை மனதில் உச்சரித்து உள்ளிருக்கும் அசுத்தக் காற்றை மெல்ல வெளியிடவேண்டும். ஸம்ஹிதா மந்த்ரமாவது ஓம் ஹோம் ஈசான மூர்த்தாய நம: ஓம் ஹோம் தத்புருஷ வக்த்ராய நம: ஹும் அகோர ஹ்ருதயாய நம:! ஓம் ஹிம் வாமதேவ குஹயாய நம: ஓம் ஹம் ஸத்யோஜாத மூர்த்தயே நம: ஓம் ஹாம் ஹ்ருதயாய நம: ஓம் ஹீம் சிரஸே ஸ்வாஹா: ஓம் ஹும் சிகாயை வஷட்: ஓம் ஹைம் கவசாய

ஹும்: ஓம் ஹேளம் நேத்ரத்ரயாய வெளஷட்: ஓம் ஹு! அஸத்ராய பட்
என்ற பதினோரு மந்திரங்களுக்கு ஸம்ஹிதா மந்த்ரம் என்று பெயர்.
இம்மந்திரம் சொல்லி உள்ளிருக்கும் காற்றை வெளியிட்டுப் பிறகு ஸம்ஹிதா
மந்திரம் உச்சரித்துக்கொண்டு இடது நாசியாகிய இடை நாடியால்
வெளிக்காற்றை உள்ளிழுத்து உள்ளிழுத்த காற்றை வயிற்றில் நிறுத்தி
ஸம்ஹிதா மந்த்ரம் ஜபித்துப் பிறகு வலது நாசியாகிய பிங்களை நாடி
வழியாக ஸம்ஹிதா மந்த்ரங்களை உச்சரித்தவாறே மெல்ல மெல்ல
உள்ளிருக்கும் காற்றை வெளியிடவேண்டும். வலது கைக் கட்டை விரலால்
வலது நாசியையும், அணிவிரலால் இடது நாசியையும்
அடைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு முறை ப்ராணாயாமம்
செய்யும்போதும் வலது காதை ஒவ்வொரு முறை
தொட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

கங்கா ச தக்ஷிணேகர்னே நாஸிகாக்ரே ஹுதாசன !
உபயோஸ்பர்சனாதேவ ஸர்வ பாபை: ப்ரமுச்ய தே!!

பொருள்: கங்கையானவள் வலது காதிலும் அக்னிதேவன் நாசி நுனியிலும்
வசிப்பதால் இரண்டு இடங்களையும் தொடுவதானது ஸர்வ
பாவங்களையும் போக்கும்.

ஸந்த்யா வந்தன விளக்கம்

இரண்டு காலங்கள் சேருகின்ற சமயத்தை ஸந்தியை என்ற
பெண்பாற் சொல்லினால் குறிப்பிடுவது வழக்கம். இரவும் காலையும்
சந்திக்கின்ற விடியற்காலைப் பொழுதை ப்ராதஸ்ஸந்தி (காலைச்சந்தி)
எனவும் காலையும் மாலையும் சந்திக்கும் சமயத்தை மாத்யான்ஹிகஸந்தி
(உச்சிவேளைச்சந்தி) எனவும், பகலும் இரவும் சந்திக்கின்ற
மாலைப்பொழுதை ஸாயம் ஸந்தி (மாலைச் சந்தி) எனவும் மூன்று
வேளைச்சந்தி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு சந்திக்கும் உரித்தான
தேவதையை அந்தந்த காலங்களில் வணங்குவதே ஸந்தயாவந்தனமாகும்.
காலைச் சந்தியில் ப்ராம்மி என்ற தேவதையையும், உச்சிவேளையில்
வைஷ்ணவியையும் மாலைச்சந்தியில் ரௌத்திரி தேவதையையும்
உபாசிக்கவேண்டும் இம்மூன்று சக்திகளுக்கும் ஸந்த்யா தேவதைகள்
என்று பெயர்.

ஸாக்ஷி பூதா: ஸமஸ்தஸ்ய பூஜிதா: ஸர்வ ஸித்திதா:!

அபூஜிதா: விக்னகர்த்தார : தஸ்மாத்தா: ப்ரணமேத்புதா:!

அனைத்திற்கும் ஸாக்ஷி தேவதைகளாகவும், தம்மைப் பூஜிப்பவர்களுக்கு
எல்லா நலன்களையும் அளிப்பவர்களாகவும், தம்மை

உபாசிக்காதவர்களுக்குத் தடைகளை உண்டுபண்ணுபவர்களாகவும் சந்தியா தேவதைகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களை முறையாக முக்காலங்களிலும் வணங்க வேண்டும் என்பது ஆகம வாக்கு. மேலும் ஸந்த்யா வந்தனம் செய்யாமல் மற்ற கிரியைகளைச் செய்வது பலனளிக்காது என்பதை ஸித்தாத்த சேகரம் என்ற நூலில்,

“ஸந்த்யா ஞான விஹீனானாம் கர்ம நித்யாதி நிஷ்பலம்”

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் நித்யானுஷ்டானங்களில் ஸந்த்யா வந்தனம் என்பது மிக முக்கியமான கிரியையாகும். இது தேவதை தியானம் புரோக்ஷணம், மார்ஜனம், அகமர்ஷணம், ஸதாசிவத்யானம், காயத்ரீஜபம், நித்யதர்ப்பணம் என்ற வரிசைப்படிச் செய்யப்படுவதாகும். “ஸந்தி மூன்றிலும் தாவரம் நிறுத்தி” என்பார் சுந்தரர். “செந்தழல் ஓம்பும் செம்மை வேதியர்க்கு அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே” என்பார் ஞானசம்பந்தர்.

தேவதை தியானம் மூன்று காலங்களிலும் வேறுபடும். மற்றைய கிரியைகள் எல்லாக் காலங்களுக்கும் பொது.

மகுடாகமத்தில்,

வைதிகீம்து புராக்குத்வா தத: சைவீம் ஸமாசரேத்

ப்ரும்மகாயத்ரீ உபாசகர்களாகிய ப்ராம்மணர்கள் அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட வைதிகக் கிரியைகள் முடித்துச் சைவ ஸந்தியை உபாசிக்கவேண்டும் எனக் கூறியிருப்பதால் அனைவருமே சைவஸந்தியாவந்தன விதியை அறிந்து வழக்கத்தில் கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகும்.

ஸந்த்யா வந்தனம்

காலையில் ஹ்ருதய கமலமத்தியில் இருப்பவளாக ப்ராம்ஹி என்ற சக்தியைக் கீழ்க்கண்டவாறு தியானிக்க வேண்டும்.

ரக்தாம் ரக்தாம் பரதராம் சுக்ல யஞோபவிதின்மீ!

அக்ஷமாலாம் ஸ்ருவம் தக்ஷே வாமே தண்ட கமண்டலூ :

ததானாம் ஸம்ஸ்மரேத் ஸந்த்யாம் ப்ராம்ஹீம் ப்ராதஸ்ஸ

-மாச்சயேத்!!

பொருள்: சிவந்த ஆபரணங்களணிந்து, சிவந்த பட்டாடையுடுத்திச் சிவந்த மேனியில் வெண்மையான பூணூல் தரித்து ஹம்ஸத்தின் மேல் (அன்னப்பறவை) அமர்ந்து நான்கு கைகளில் ஜபமாலை ஹோமம் செய்யும் உபகரணமாகிய ஸ்ருவம் இவையிரண்டையும் வலது பக்கமும் தண்டம்

கமண்டலம் இவையிரண்டையும் இடது பக்கமும் தரித்திருக்கின்ற ப்ராம்மி என்ற ஸந்தியா தேவியைச் சிறுபெண்வடிவில் காலையில் தியானிக்கவேண்டும். நடுப்பகலில் வைஷ்ணவி என்ற ஸந்த்யா தேவியைப் புருவ மத்தியில் கீழ்க்கண்டவாறு தியானிக்கவேண்டும்,

ஏகவக்த்ராம் சதுர்ஹஸ்தாம் தக்ஷிணே ஸகதாம் புஜாம்!
சங்க சக்ர தராம் வாமே மத்யான்ஹே வைஷ்ணவீம்
-ஸ்மரேத்!!

பொருள்: வெண்மையான பட்டாடை தரித்து வெண்மை நிறத்தாளாய் ஒரு முகம் நான்கு கைகள், கைகளில் சங்கு, சக்ரம், கதாயுதம், அபயம் இவைகளை உடையவளாகவும், கருடன் மேல் பத்மாஸனமாக அமர்ந்திருப்பவளாகவும் இருக்கிற மதிய ஸந்த்யாதி தேவதையாகிய வைஷ்ணவியை யெளவனப் பெண்வடிவில் தியானிக்க வேண்டும். மாலைச்சந்தியில் ரௌத்ரி என்ற ஸந்த்யா தேவதையைச் சிரஸில் கீழ்க்கண்டவாறு தியானிக்கவேண்டும்.

கத யௌவன ஸர்வஸ்வா ரௌத்ரி ஸ்யாத் புக்திமுக்ததா!
வ்ருஷ பங்கஜ மத்யஸ்ததா கஜ சர்மவிபூஷிதா!!
ஸவாரி வாரித ஸ்யாமா சார்தூலாஜின ஸம்யுதா!!
ஸார்த்த சந்த்ர ஜடா சூடா த்ரிணேத்ராச சதுர்புஜா!!
த்ரிசூலாக்ஷதரா தக்ஷே வாமே ஸாபய சக்திதா!
ஏகாஸ்யா ஸத்ரிநயணா ஸாயம் ஸந்த்யாதி தேவதா!!

பொருள்: யௌவனப் பருவம் அல்லாத நடுத்தர வயதுடையவளாய், ரிஷபத்தின் மேல் பத்மத்தில் அமர்ந்திருப்பவளாயிருந்து, யானைத் தோலுடுத்தி நீர்கொண்ட மேகம் போன்ற கறுத்த நிறத்தோடும், பிறை சூடிய ஜடா மகுடத்தோடும், மூன்று கண்கள், திரிசூலம் அக்ஷமாலை அபயம் சக்தியாயுதம் இவைகளைத் தரித்த நான்கு கைகள், ஒருமுகம் இவைகளோடு கூடியவளாகவும் மாலைச் சந்திக்கு அதிதேவதையாகவும் இருக்கிற ரௌத்ரியை முதிர்ந்த பெண் வடிவில் வணங்கவேண்டும். ஸந்த்யா தேவதைகளை ஸூர்ய மண்டல மத்தியில் இருப்பவர்களாகத் தியானித்துக் காலையில் கிழக்கு முகமாகவும், நடுப்பகலில் வடக்கு முகமாகவும், மாலை யில் மேற்கு முகமாகவும், நின்று முறைப்படி வணங்கவேண்டும். இப்படி அந்தந்த காலத்திற்குரிய ஸந்த்யா தேவியை வணங்கிப் பிறகு அம்ருதீகரணம் முதலான அனுஷ்டானங்களைச் செய்யவேண்டும்.

அம்ருதீகரணம்

அனுஷ்டானக்கிரியைகளுக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படும் அர்க்ய பாத்ர ஜலத்தைப் பாவனையாக அம்ருத மயமாகச் செய்து கொள்வதற்கு அம்ருதீகரணம் என்று பெயர். தீர்த்த பாத்ரத்தை நன்றாகக் கழுவி அதில் ஜலத்தை எடுத்துக்கொண்டு காலையில் கிழக்கு முகமாகவும், நடுப்பகலில் வடக்கு முகமாகவும், மாலையில் மேற்கு முகமாகவும், ஆஸனத்தில் அமர்ந்து கொள்ளவேண்டும். பின்பு தன்னுடைய புருவ மத்தியில் சூரியன் இருப்பதாகவும், அச்சூரியனிடத்திலிருந்து அம்ருதம் வருவதாகவும் பாவித்து வலது கை ஆள்காட்டி விரலைச் சற்று வளைத்து மற்ற விரல்களை நன்றாக மடித்து (இதற்கு அங்குச முத்திரை என்று பெயர்) அங்குசம் போல் வைத்துக்கொண்டு புருவ மத்தியிலிருக்கும் அம்ருதத்தை ஆள்காட்டி விரலால் எடுத்ததாகப் பாவித்துத் தீர்த்த பாத்திரத்தில் இருக்கும் ஜலத்தில் சேர்க்க வேண்டும். இப்படிச் சேர்க்கின்ற பொழுது ஓம் ஹெளம் என்ற மந்திரம் சொல்லி அம்ருதீ கரணம் செய்யவேண்டும்.

புரோக்ஷணம்

தீர்த்த பாத்திரத்தை இடது கையில் வைத்துக்கொண்டு வலது கை நடுவிரலால் கீழ்க்கண்ட மந்திரங்களைச் சொல்லிப் பதினோரு முறை புரோக்ஷித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஓம்ஹோம் ஈசான மூர்த்தாய நம:! ஓம் ஹேம் தத்புருஷ வக்த்ராய நம:! ஓம்ஹும் அகோர ஹ்ருதயாய நம:! ஓம் ஹிம் வாமதேவ குஹ்யாய நம:! ஓம் ஹம் ஸத்யோஜாத மூர்த்தயே நம:! ஓம் ஹாம் ஹ்ருதயாய நம:! ஓம் ஹீம் சிரஸே நம:! ஓம் ஹும் சிகாயை நம:! ஓம் ஹைம் கவசாய நம:! ஓம் ஹெளம் நேத்ரேப்யோ நம:! ஓம் ஹ: அஸ்த்ராய நம:!

மார்ஜனம்

புரோக்ஷணம் செய்துகொண்ட பிறகு இடது கையில் ஜலத்தை எடுத்துக்கொண்டு கையிடுக்கில் வழியும் ஜலத்தை வலதுகைப் பெருவிரலால் கீழ்க்கண்ட மந்திரங்களைச் சொல்லி சிரஸில் புரோக்ஷித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஓம் ஹோம் ஈசான மூர்த்தாய வெளஷட்! ஓம் ஹேம் தத்புருஷ வக்த்ராய வெளஷட்! ஓம் ஹும் அகோர ஹ்ருதயாய வெளஷட்! ஓம் ஹிம் வாதேவாய குஹ்யாய வெளஷட் ஓம் ஹம் ஸத்யோத மூர்த்தயே

வெளஷ்ட்! ஓம்ஹாம் ஹ்ருதயாய வெளஷ்ட்! ஓம்ஹீம் சிரஸே வெளஷ்ட்!
 ஓம் ஹும் சிகாயை வெளஷ்ட் ஓம் ஹைம் கவசாய வெளஷ்ட்! ஓம்
 ஹைம் நேத்ரேப்யோ வெளஷ்ட்! ஓம் ஹ: அஸ்த்ராய வெளஷ்ட்!

அகமர்ஷணம்

மார்ஜனம் என்ற கிரியைக்காக இடது கையில் எடுத்துக்கொண்ட ஜலத்தில் மீதமிருப்பதை வலது கையில் வாங்கிக்கொண்டு அந்த ஜலத்தைப் பரிசுத்தமானதாகவும், தர்ம ஸ்வரூபமாகவும் மனதால் பாவித்து அந்த நீரை நாஸிக்கருகே கொண்டு சென்று இடது நாஸியின் வழியாகக் காற்றை உள்ளே இழுத்து (பூரகம்) அக்காற்றின் வழியாக ஜலம் உள்ளே செல்வதாகப் பாவிக்கவேண்டும். பிறகு காற்றை வயிற்றில் நிறுத்தி (கும்பகம்) அந்த ஜலம் உள்ளிருக்கும் பாபங்களை அழிப்பதாகச் செய்து வலது நாசியினால் காற்றை வெளிப்படுத்தி (ரேசகம்) உள்ளிருக்கும் நீர் பாபத்தை அழித்து அதை வெளிக் கொணர்வதாகவும் பாப சம்பந்தப்பட்டதால் அந்நீர்கருங்குழம்பாக மாறி வருவதாகவும் பாவித்து வலது கையில் வரவழைத்ததாக நினைத்துத் தன்னுடைய வலது பக்கம் அக்னி வர்ணமான வஜ்ர சிலை இருப்பதாகப் பாவித்து அதன் மேல் ஜலத்தை ஓம் ஹ: அஸ்த்ராய ஹும் பட் என்று புருவ நெறிப்புடன் விடவேண்டும். இதற்கு அகமர்ஷணம் என்று பெயர். அகம்-பாபம், அர்ஷணம்-போக்குதல்)

ஸதாசிவ தியானம்

ஆதித்ய பிம்ப மத்யஸ்த்தம் ரக்த வர்ணம் சதாசிவம்!
 ப்ரணம்ய பரிவாரேண ஸர்வ சம்பத்தி தாயகம்!!

ஸூர்ய மண்டல மத்தியில் சிவந்த நிறத்தவராகவும், பரிவாரங்களோடு கூடியவராகவும் எல்லா சம்பத்துக்களையும் அளிப்பவராகவும் இருக்கிற ஸதாசிவரைத் தியானிக்கவேண்டும்.

காயத்ரீ தியானம்

தப்த காஞ்சன வர்ணாபாம் ஸமயஸ்த்தாபினீம் பராம்!
 சதுர்புஜாம் த்ரிணேத்ராம்ச காயத்ரீம் ஸததோதிதாம்!!
 வராபயாக்ஷ மாலாம்ச குண்டிகாம் பிப்ரதீம் கரை:!!

பொன்னிறத்தவளும் வரதம், அபயம், ஜபமாலை, கமண்டலம் இவைகளைத் தரிக்கும் நான்கு கைகளையுடையவளும் மூன்று கண்களை உடையவளுமாகக் காயத்ரீ தேவியைத் தியானிக்க வேண்டும்.

அர்க்யம்

இப்படி ஸதாசிவத்தையும் காயத்ரியையும் தியானம் செய்து வணங்கிய பிறகு மூன்று முறை அர்க்யம், கொடுக்கவேண்டும். தீர்த்த பாத்திரத்தில் இருக்கும் நீரை இடது கையினால் எடுத்து வலது கையில் (சிறிதளவு) ஊற்றிக்கொண்டு சூரியனை நோக்கி விடுவதற்கு அர்க்யம் எனப்பெயர். அர்க்யம் கொடுக்கும் போது சிவகாயத்ரி மந்திரம் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும்.

சிவகாயத்ரி :- தன்மஹேசாய வித்மஹே வாக்விசத்தாய தீமஹி!
தன்ன: சிவ: ப்ரசோதயாத்!!

இந்த மந்திரம் சொல்லி ஒவ்வொரு சந்தி வேளையிலும் மூன்று முறை சூரியனை நோக்கி ஜலம் விடுவதற்கு அர்க்யம் என்று பெயர். இதனை “கிழக்கே ஜலமிடுவார் தொழு கேதார மெனீரே” என்பார் ஞானசம்பந்தர்.

காயத்ரி ஜபம்

அர்க்யம் கொடுத்த பிறகு முன்பு சொன்ன முறைப்படி கரன்யாஸம் அங்கன்யாஸம் செய்துகொண்டு ஏழு தடவை சிவகாயத்ரி ஜபம் செய்யவேண்டும்.

தர்ப்பணம்

ஜபம் முடிந்தவுடன் எழுந்து நின்று மூன்று முறை ஆத்ம ப்ரதக்ஷிணம் செய்து (தன்னைச் சுற்றிக்கொள்ளல்) சிவபெருமானை மனதில் தியானித்த வண்ணம் நமஸ்கரிக்க வேண்டும். பிறகு அமர்ந்து தர்ப்பணத்திற்குத் தேவையான அரிசி, எள், தர்ப்பை இவைகளை எடுத்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இரண்டு தர்ப்பையை வலது கையில் எடுத்துக்கொண்டு, இடதுகையில் தீர்த்த பாத்திரத்தை எடுத்து வலது கையில் நீரை மெதுவாக ஊற்ற வேண்டும். அப்படி ஊற்றும்போது கை விரல்களில் வழியாக நீர் மெதுவாகக் கீழே விழும்படிச் செய்யவேண்டும். தர்ப்பணம் செய்யும்போது சொல்லவேண்டிய மந்திரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறு சிந்தனை எதுவும் இல்லாமல் சிரத்தையுடன் இக்கிரியைச் செய்யவேண்டும். தர்ப்பணம் என்ற சொல்லுக்குத் திருப்திப்படுத்துதல் என்று பொருள். தேவர்களும்,

ரிஷிகளும், மனுஷ்யர்களும் பஞ்சபூதங்களும் பித்ருக்களும் திருப்தியடைவதற்காக ஜலம் வார்க்கப்படுவதால் இதற்குத் தர்ப்பணம் என்று பெயர். தேவர்களுக்குச் செய்யும்பொழுது ஸ்வாஹா என்றும் ரிஷிகளுக்கு நம: என்றும் மனுஷ்யர்களுக்கு வஷட் என்றும் பூதங்களுக்கு வெளஷட் என்றும் பித்ருக்களுக்கு ஸ்வதா என்றும் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். இதுபோலத் தேவர்களுக்கு ஐந்து விரல்களின் நுனிகளாலும் ரிஷிகளுக்கு விரல்களின் இடுக்கினாலும் மனுஷ்யர்களுக்குச் சுண்டு விரல் அடியினாலும் பஞ்சபூதங்களுக்கு உள்ளங்கை அடிப்பாகத்தாலும், பித்ருக்களுக்குக் கட்டை விரல் ஆள்காட்டி விரல் இவைகளின் நடுவில் உள்ள இடுக்கினாலும் நீர்வார்த்துத் தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். தேவரிஷி மனுஷ்ய தர்ப்பணத்தில் தர்ப்பை அரிசி இவைகளைச் சேர்த்து தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும். பித்ரு தர்ப்பணத்தில் எள் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பூணூல் அணிபவர்கள் தேவ தர்ப்பணத்தில் எப்பொழுதும் அணிவது போல் அணிந்தும், ரிஷி, மனுஷ்ய பூத தர்ப்பணத்தில் கழுத்தில் மாலையாக அணிந்தும், பித்ரு தர்ப்பணத்தில் வலது தோளில் (இடமாக) அணிந்தும் செய்யவேண்டும். இனி தேவதர்ப்பணமாவது சிவமூலமந்திரம் துவங்கி ஸம்ஹிதா மந்திரம், மற்றும் நவக்கிரஹங்கள், அஷ்டவஸுக்கள், ஏகாதசருத்ரர்கள், ஈரேழுபுவனங்கள், ஸாத்யர்கள், அஷ்ட மருத்துகள், (எண்வகை காற்று) பிருகுதேவர்கள் அங்கிரர்கள் ஆகிய எட்டு தேவகணங்களின் மந்திரம் சொல்லிச் செய்வது. ரிஷி தர்ப்பணமாவது அத்ரி முதலான பதினோரு ரிஷிகணங்களுக்குச் செய்வது. ஸநகர் முதலாகிய ஏழு மாணவர்களுக்குச் செய்வது மனுஷ்ய தர்ப்பணம். நிலம் நீர், நெருப்பு காற்று ஆகாயம் ஆகிய பஞ்ச பூதங்களுக்குச் செய்வது. பூததர்ப்பணம், கவ்யவாஹனர் முதலாகிய ஒன்பது தேவ பித்ருக்களுக்கும், ஈசபித்ரு முதலாகிய விசேஷபித்ருக்களுக்கும், பித்ருபிதாமஹீ முதலாகிய பித்ருக்களுக்கும் செய்வது பித்ருதர்ப்பணமாகும். தினமும் மேற்கூறியவாறு தர்ப்பணம் செய்வது சந்ததிகளைக் காப்பாற்றும்.

தர்ப்பண மந்திரம்

ஓம் ஹாம் ஹேளம் சிவாய ஸ்வாஹா, ஓம் ஹோம் ஈசான மூர்த்தாய ஸ்வாஹா! ஓம் ஹேம் தத்புருஷ வக்தராய ஸ்வாஹா! ஓம்ஹும் அகோர ஹ்ருதயாய ஸ்வாஹா! ஓம் ஹிம் வாம தேவ குஹ்யாய ஸ்வாஹா! ஓம் ஹம் ஸத்யோஜாத மூர்த்தயே ஸ்வாஹா! ஓம் ஹாம் ஹ்ருதயாய ஸ்வாஹா! ஓம் ஹீம் சிரஸே ஸ்வாஹா! ஓம் ஹும் சிகாயை ஸ்வாஹா! ஓம் ஹைம்

கவசாய ஸ்வாஹா! ஓம் ஹேளம் நேத்ரேப்ய: ஸ்வாஹா! ஓம் ஹ: அஸ்த்ராயஸ்வாஹா ஓம் ஹாம் ஸர்வேப்ய: மந்த்ரேப்ய: ஸ்வாஹா! ஓம் ஹாம் ஸர்வேப்ய: தேவேப்ய: ஸ்வாஹா! இது தேவதர்ப்பணம் பிறகு பூணூலை கழுத்தில் மாலையாக பொட்டு தர்ப்பையை நுனிபாகம் மேல் நோக்கியவாறு பிடித்து அடிபாகத்தால் ஜலம் விழுமாறு; ஓம் ஹாம் ஸர்வேப்ய: ரிஷிப்யோ நம: என்று ரிஷி தர்ப்பணம் செய்யவும் அடுத்து ஓம் ஹாம் ஸர்வேப்யோ மனுஷ்யேப்யோ வஷட்: என்று சிறுவிரலடிபாகத்தால் மனுஷ்ய தர்ப்பணம் செய்து பித்ருதர்ப்பணத்திற்காக (தந்தை ஜீவிதராக உள்ளவர்கள் செய்ய வேண்டாம்). பூணூலை வலது தோளில் அணிந்து, தர்ப்பையை மடித்து வைத்துக்கொண்டு அதன் நடுப்பாகத்தால் ஜலம் விழுமாறு எள் சேர்த்து ஓம் ஹாம் ஸர்வேப்ய: பித்ருப்ய: ஸ்வதா! ஓம் ஹாம் ஸர்வேப்யோ: மாத்ருப்யோ: ஸ்வதா! ஓம் ஹாம் ஸர்வேப்யோ ஞாதிப்யோ ஸ்வதா! ஓம் ஹாம் ஸர்வேப்யோ ஆசார்யேப்யோ ஸ்வதா! என்று ஆள்காட்டி விரல் கட்டைவிரல் இவைகளின் நடுவினால் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

மேற்சொன்னவாறு நித்ய தர்ப்பணத்தை முறையாக முடித்துக் கை கால்களைக் கழுவிக்கொண்டு விபூதி தரித்து கரன்யாஸம் அங்கன்யாஸம் செய்து ஜபம் செய்யவேண்டும்.

ஜபம் செய்யும் முறை

தண்ணீர் படாததும், சுத்தமானதும் ஆன வேறிடத்தில் ஆஸனம் போட்டு அமர்ந்துகொண்டு மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி ஜபம் செய்யவேண்டும். நன்றாக நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து மூச்சுக்காற்றை ஒரே சீராக்கிக் கண்கள் இரண்டையும் மூக்கு நுனியில் (பார்வையை) நிறுத்தி மற்றைய சிந்தனைகள் எதுவுமின்றிச் சிவதியானத்தில் மனதை ஈடுபடுத்துதல் ஏகாக்ரசித்தம் (மனதை ஒருநிலைப்படுத்துதல்) எனப்படும். ஜப மந்திரத்தை மனதிற்குள்ளாகவோ, உதட்டை மாத்திரம் அசைத்து மெல்ல உச்சரித்தோ ஜபம் செய்யலாம்.

உரத்த குரலிலும் மற்றவர் களிதத்தில் பேசிக்கொண்டும் சிரித்துக்கொண்டும், தலையை ஆட்டிக்கொண்டும், மந்திரத்தை சங்கீதம் போல் பாடிக்கொண்டும், துரிதமாகவும், ஜபம் செய்யலாகாது, பக்தி சிரத்தையோடு ஜபம் செய்யவேண்டும்.

ஐப எண்ணிக்கைக்காக 108, 54 என்ற எண்ணிக்கையில் மணிகள் கோர்க்கப்பட்ட ருத்ராட்சமாலையை உபயோகப்படுத்தலாம். வலது கை விரல்களின் மீது ருத்ராட்சமாலையை வைத்துக் கட்டை விரலினால் ஒவ்வொரு முறை ஐபம் செய்யும்பொழுது ஒவ்வொரு மணியைத் தள்ளி எண்ணிக்கையில் சேர்க்கவேண்டும். கிருஹஸ்தர்கள் தம்மை நோக்கியும், சன்யாஸிகள் எதிர்ப்பக்கமாகவும், மணிகளைத் தள்ள வேண்டும். ருத்ராக்ஷ மாலை நாபிக்குக் கீழே தொங்கி தொடைகளின் மீது படக்கூடாது. இதற்காக இடது கையினால் தாங்கிப் பிடித்துக்கொண்டு ஐபம் செய்யவேண்டும்.

ஐபம்

சுக்லாம் பரதரம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம் சதுர்புஜம்
ப்ரஸன்ன வதனம் த்யாயேத் ஸர்வ விக்னோப சாந்தயே!!

பொருள்: வெண்பட்டு அணிந்தவரும், உலகம் முழுதும் வ்யாபித்திருப்பவரும், சந்திரனை யொத்த நிறத்தவரும் நான்கு கைகளை உடையவரும் யானை முகத்தவரும் ஆகிய விநாயகப் பெருமானை எல்லாத் தடைகளும் நீங்கும் பொருட்டு தியானிக்கிறேன்.

என்று சொல்லி சிரஸில் இருகைகளின் நடுவிரல் மோதிர விரல்களினால் ஐந்து முறை குட்டிக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு முன் சொன்ன விதிப்படி ஒருமுறை ப்ராணாயாமம் செய்து சங்கல்பம் செய்துகொள்ளவேண்டும். சங்கல்பம் என்பது செய்யவிருக்கின்ற காரியத்தை வரையறுத்துக் கொள்வதாகும். இது தமிழில் குறிக்கோள் பகருதல் என்ற சொல்லால் குறிப்பிடப்படுகிறது.

மமோபாத்த ஸமஸ்த துரிதக்ஷயத்வாரா ஸ்ரீ பரமேஸ்வர
(ப்ரீத்யர்த்தம்

ப்ராதஸ்ஸந்த்யாம் பஞ்சாக்ஷர மஹா மந்த்ர ஐபம்கரிஷ்யே

பொருள்: எனக்கு ஏற்படுகின்ற ஸகல கஷ்டங்களும் நீங்கி சிவபெருமானுடைய அருளினால் எல்லா நன்மைகளும் உண்டாவதற்காக காலைச்சந்தி வேளையில் (மதியமாயின் மாத்யான்ஹிக ஸந்த்யாம் என்றும் மாலைப்பொழுதாயின் ஸாயம் ஸந்த்யாம் என்றும் சொல்லிக் கொள்ளவேண்டியது). ஐந்தெழுத்து மஹாமந்த்ரத்தை ஐபம் செய்யப் போகிறேன் என்று சங்கல்பம் செய்யவும்.

பிறகு கரன்யாஸம் அங்கன்யாஸம் செய்துகொண்டு குருநாதர் உபதேசித்த ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர மஹா மந்த்ரத்தை நூற்றெட்டு முறை ஜபம் செய்து, ஸம்ஹிதா மந்த்ரத்தைப் பத்து முறை ஜபம் செய்து அஸ்திர மந்த்ரங்களையும் சக்திக்குத் தகுந்தவாறு ஜபம் செய்யவேண்டும். பிறகு ஆசமனம் செய்து கரன்யாஸம் அங்கன்யாஸம் செய்து கொண்டு எழுந்து உட்கார்ந்திருந்த ஆஸனத்தில் ஓம் ஹ : அஸ்த்ராய பட் என்று சிறிது ஜலம் தெளித்து வலது மோதிர விரலால் அந்நீரைத் தொட்டு நெற்றியில் இட்டுக்கொண்டு செய்த கிரியைகளில் குறைகளிருந்தால் பொறுத்தருளுமாறு இறைவனை வேண்டி அனுஷ்டானத்தைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளவேண்டும்.

ஆத்மார்த்த சிவபூஜை அறிமுகவுரை

சிவபெருமானுக்குச் செய்யப்படும் பூஜையானது ஆத்மார்த்தம், பரார்த்தம் என இருவகைப்படும். ஆத்மார்த்த பூஜையானது எல்லோரும் செய்யலாம். பரார்த்த பூஜை சிவாலயத்தில் ஆகம விதிப்படி நித்ய நைமித்திகாதி பூஜைகளை ஆதிசைவர்களைக் கொண்டு செய்யப்படுவதாகும். இனி இவ்வகைப் பூஜைகளைப்பற்றி விரிவாக விளக்கப்படுகிறது.

பூஜை என்ற சொல்லானது ஆகமங்களில் கீழ்வருமாறு சிந்திக்கப்படுகிறது.

“பூர்யதே ஸர்வகர்மாணி ஜாயதே ஞானமாத்மநி

பூரணாத் ஞான தாத்ருத்வாத் பூஜா சப்தா ப்ரகீர்த்திதா!!”

பொருள்: அன்றாடம் செய்கின்ற நல்ல காரியங்கள் எவ்வகைத்தாயினும் அவை சிவபூஜை செய்யாமல் செய்யப்பட்டனவாயின் நிறைவுறாத கர்மாக்களாகின்றன. மேலும் சிவார்ச்சனை இல்லாத தர்மங்களால் சிவஞானம் கிட்டாது, இதையுணர்த்தும் வகையில் “பூ” என்ற எழுத்து, பூர்த்தி செய்தல் அதாவது கர்மாக்களை நிறைவுறச் செய்தல் என்ற பொருளிலும், “ஜா” என்ற எழுத்து தோன்றுதல் அதாவது சிவஞானம் தோற்றுவித்தல் என்ற பொருளிலும் வைத்துப் பூஜை என்பதின் பொருளானது விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் சிவபிரானுக்கு மிகவும் பிரியமானது பூசனையென்பதைப் பெரிய புராணத்தில்,

“எண்ணிலாகமம் இயம்பிய இறைவர் தாம் விரும்பும் உண்மையாவது பூசனை”

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. உலகத்தில் சிறந்த தர்மம் சிவபூஜையே என்பதை நன்கு உணர வேண்டும்.

சிவபூஜா ஸமம் புண்யம் ந பூதம் நபவிஷ்யதி

(ஸுப்ரபேதாகமம்)

பொருள்: சிவபூஜைக்குச் சமானமான புண்ணியம் எவ்வுலகிலும் தோன்றவுமில்லை, தோன்றப் போவதுமில்லை.

நாஸ்தி லிங்கார்ச்சனாத் அன்யத் புண்யமப்யதிகம் க்வசித்!

இதி விக்ஞாய யத்னேன பூஜனீய ஸ்ஸதா சிவ:!!

(சிவதர்மோத்தரம்)

அக்னி ஹோத்ராஸ்ச வேதாஸ்ச யக்ஞாஸ்ச

பஹுதக்ஷிணா:

சிவலிங்கார்ச்சனஸ்யேதே கோட்யம்சேனாபிநோ ஸமா:

(காமிகாகமம்)

பொருள்: சிவபூஜையைக் காட்டிலும் அதிகமான புண்ய காரியம் வேறு இல்லை என்பதையறிந்து, முயற்சியோடு சிவபூஜை செய்யவேண்டும் என்று சிவதர்மோத்தரம் என்ற ஆகம சாஸ்திரமும், அக்னி ஹோத்ரம் முதலிய கர்மாக்கள், வேதபாராயணங்கள், நிறைந்த தக்ஷி ணையோடு கூடிய யாகங்கள். இவைகள் யாவும் சிவபூஜையின் கோடியில் ஒரு பங்குக்குக் கூட சமமானவைகளாகாது என்று காமிகாமும் கூறுவதையுணர்ந்து எல்லா நலன்களையும் அளிக்கவல்ல சிவபூஜையை அன்றாடம் தவறாது அனுஷ்டிக்கவேண்டும். சிவபூஜை, இவ்வளவு சிறப்புப் பெறுவதற்குக் காரணம், இந்த உடலையும், இந்த உலகையும் நமக்கு வழங்கி நம்மை எந்நேரமும் காப்பாற்றிவரும் இறைவனுக்கு நாம் தெரிவிக்கின்ற நன்றிச் செயலாகும். “உய்வில்லை செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு” என்பதனால் இதனை உறுதியாகச் செய்யவேண்டும். இனி எவ்வருணத்தவரும் ஆத்மார்த்த பூஜை செய்யலாமென்பது விளக்கப்படுகிறது.

விப்ரக்ஷத்ரிய விட்குத்ரா : தீக்ஷிதாஸ்ச ப்ரவேசகா:!

ஆத்மார்த்த யஜனம் குர்யு : நகுர்யுஸ்து பரார்த்தகம்!!

(மகுடாகமம்)

பொருள்: நான்கு வருணத்தவரும் முறைப்படி தீக்ஷை செய்து கொண்டு ஆத்மார்த்த பூஜை செய்யலாம். பரார்த்த பூஜை செய்யக்கூடாது.

சதுர்வரணோத்தபவ ஸ்த்ரீணாம் அர்ச்சனம் து விசேஷத:
(அம்சமான் ஆகமம்)

பொருள்: நான்கு வருணத்துதித்த பெண்களும் தீக்ஷை செய்துகொண்டு ஆத்மார்த்த பூஜை செய்வது விசேஷமானது. மேலும் சிவகீதை என்ற நூலில் “பக்தியோடு” சிவபூஜை செய்ய விரும்பும் யாவரும் ஆத்மார்த்த பூஜையில் அதிகாரம் உள்ளவர்களாவர் என்று சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளி இருக்கிறார். ஆகவே, சிவபூஜை செய்ய விரும்பும் யாவரும் சமய, விசேஷ தீக்ஷையை முறையாகச் செய்துகொண்டு குருமுகமாக உபதேசம் பெற்று ஆத்மார்த்த பூஜையைச் செய்யத் துவங்கவேண்டும். பூஜை செய்யத் துவங்கிய பின் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் பூஜையை விட்டுவிடுவதோ அல்லது ஒருநாள் செய்து ஒருநாள் செய்யாமலிருப்பதோ கூடாது. உடல்நிலை அஸௌகரியமாக இருந்தால் சுருக்கமாக அஷ்ட புஷ்பார்ச்சனை மாத்திரம் செய்யலாம். அல்லது தமக்காக வேறொரு சிவபூஜகரை விரிவாகச் செய்ய வைக்கலாம்.

இனி, பூஜையின் முறைகள் விளக்கப்படுகின்றன. சுத்தம், கேவலம், மிச்ரம் என்று ஆத்மார்த்த பூஜையானது மூவகையாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. சிவத்தை மாத்திரம் அர்ச்சிப்பது சுத்த பூஜையாகும். சிவன், சக்தி, கணபதி, முருகன், விருஷபதேவர் ஆகிய ஐவர்களைப் பூஜிப்பது கேவலபூஜையாகும். ஸூரிய பூஜை துவங்கி த்வாரபூஜை முதலானவைகளோடு சிவபூஜைச் செய்து முடிவில் சண்டேசுவரரையர்ச்சிப்பது மிஸ்ர பூஜையாகும். அகோர சிவாசாரியார் எழுதிய கிரியாக்ரமத்யோதி என்ற நூலிலும் சிவபூஜாவிதி என்ற பல நூல்களிலும் மிஸ்ர பூஜையை உயர்ந்ததாகக் கூறப்பட்டிருப்பதாலும் தற்காலத்தில் பெரும்பாலும் அனுஷ்டானத்தில் இருப்பதாலும் இங்கும் அதுவே விளக்கப்படுகிறது.

பூஜாலிங்க விபரம்

தீக்ஷாந்தே குருநாதத்தே லிங்கேவா ஸ்வயமாத்மனி!

க்ஷணிகே மண்டலே தோயே ஆத்மாத்தத்மார்த யஜனம்

(ஸ்ம்ருதம்!!)

(காரணாகமம்)

தீக்ஷை செய்து வைத்த ஞானசாரியரால் சீடனுடைய ஆன்ம பக்குவம் அறிந்து சிவபூஜையானது உணர்த்தப்படுகிறது. இதில் சைலஜம் எனப்படுவதான சிலாலிங்கம் (கற்சிலை) முதல் க்ஷணிக லிங்கம்

வரையிலான அறுவகை லிங்கங்கள் அடங்கும். அதுவல்லாமலும் தனது ஆத்மாவிலும் தண்ணீரிலும் கூட சிவபூஜையானது விதிக்கப்படுகிறது. இனி அறுவகை லிங்கங்களின் விபரம்.

சைலஜம் ரத்னஜம் சைவ லோஹஜம் தாருஜம் ததா!
மிருண்மயம் கூணிகம் சைவ ஷட்விதம் லிங்க முச்சயதே!!
(காரணாகமம்)

பொருள்: கருங்கல், பச்சைக்கல் முதலியவைகளாலானது சைலஜம். வைரம், வைடூரியம், இந்திர நீலம், மாணிக்கம், ஸ்படிகம், மரகதம், முத்து, பவளம், கோமேதகம், ஆகிய நவரத்தினங்களினானது ரத்னஜம். செம்பு பித்தளை வெள்ளி தங்கம் போன்ற உலோகங்களாலானது லோஹஜம். உயர்ந்த ஜாதி மரத்தாலானது தாருஜம். புற்றுமண் புண்யவ்ருகூங்கள் அடியிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மண் முதலியவைகளாலானது ம்ருண்மயம். பூஜை முடிவில் விடப்படுவதும் எண்ணத்தால் கற்பிப்பதும் கூணிகலிங்கம். ஆக அறுவகை லிங்கங்கள் ஆகமங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. கூணிக லிங்கமாவது பன்னிரண்டு வகைப்படும்.

ஸிகதம் தண்டுலம்ச அன்னம் நதீம்ருத் கோமயம் ததா!
நவநீதம்சருத்ராஶம் பஸ்ம சந்தன கூர்ச்சகம்!!
புஷ்பமாலா குலம் சைவ கூணிகம் த்வாதசம் பவேத்!!
(காரணாகமம்)

பொருள்: வெண்மணலே சிவமாகப் பூஜிப்பது, அரிசியில், சுத்தமான அன்னத்தில், நதிக்கரை மண்ணில், பசுஞ்சாணத்தில், பசு வெண்ணையில், ருத்ராஶத்தில், விபூதியில், சந்தனத்தில், தர்ப்பையில், புஷ்பத்தில், வெல்லத்தில், ஆகப் பன்னிரண்டிலும் ஏதாவது ஒன்றைச் சிவமாக வைத்துப் பூஜிப்பது கூணிக லிங்க பூஜையாகக் கூறப்படுகிறது.

“வேதத்தின் மந்திரத்தால் வெண்மணலே சிவமாகப்
போதத்தால் வழிபட்டான் புள்ளிருக்கு வேனூரே”

எனும் ஞானசம்பந்தப் பெருமானுடைய திருவாக்கும் சிந்திக்கத்தக்கது.

பூஜை முறை

சிவபூஜையானது ஸூர்யபூஜை, பஸ்சிமத்வார பூஜை பூதசுத்தி முதலானவைகளால் தனது தேகத்தைச் சிவனாகப் பாவித்தல், கர்ப்பாவரண பூஜை, சிவபூஜை என்ற வரிசைப்படி முறையாகச் செய்து இறுதியில்

சண்டேசுவரரைப் பூஜிக்க வேண்டும். பூஜைக்கான உபகரணங்களை நன்கு சேகரித்துப் பூஜைக்கு உகந்ததான இடத்தில் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஸௌரார்க்கியம், ஸாமான்யார்க்கியம், பாத்யம், விசேஷார்க்கியம், ஆசமணியம் இவைகளுக்காக ஐந்து அர்க்யபாத்ரங்கள் (கிண்ணங்கள்) சுவாமியை வைத்துப் பூஜிப்பதற்குத் தாமிரத் தாம்பாளம் அல்லது பலகை அல்லது வாழை இலை, மணி அபிஷேக திரவியங்கள், சந்தனம், அருகு அரிசி, வெண்கடுகு, தர்ப்பை, புஷ்பம், எள், விளாமிச்சவேர், போன்ற அர்க்ய சம்பந்தமான திரவியங்கள், வில்வம், தூபம், தீபம், பரிவார பூஜைகளுக்கான நிவேதனம் சுவாமிக்கு நிவேதனம், தீபாராதனைத்தட்டு போன்ற எல்லாவிதமான திரவியங்களையும் பூஜாஸ்தானத்தில் வைத்துக்கொண்டு பூஜையைத் துவங்க வேண்டும்.

திவாகரஸ்து ஸகள : சிவோஹி நிஷ்களாத்மக : I

ஸகளம் பூர்வ மாராத்ய பஸ்சாத் நிஷ்கள மார்ச்சயேத் II

பொருள் : உருவத்தோடு கூடிய ஸகளவடிவத்தைப் பூஜித்த பிறகே அருபமாகிய நிஷ்களத்தைப் பூஜிக்க வேண்டும். சூரியன் ஸகளவடிவம் சிவபெருமான்நிஷ்களவடிவம். ஆகவே ஸூர்ய பூஜை செய்து பிறகு சிவபூஜை செய்ய வேண்டும்.

பூஜகர், தான் பூஜை செய்யும்போது தன்னை அஸ்த்ர மந்த்ரங்களினாலாகிய விமானமுடைய கூண்டிலிருப்பதாகக் கருதவேண்டும். அதாவது செய்யப்படும் பூஜைக்கு இடையூறுகள் எதுவும் ஏற்படா வண்ணம் தன்னைச் சுற்றியும் மேலும் கீழுமாகவும் கூண்டு அமைத்துக் கொள்ளும் வகையில் அஸ்திரமந்திரம் சொல்லி திக்பந்தனம் செய்து கொள்ள வேண்டும். பூஜாஸ்தானத்தையடைவதையே சிவஸாயுஜ்ய மார்க்கமாக சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன. பூஜை செய்கின்ற இடத்தையடையும் போதே ப்ருதிவீதத்வம் முதல் மாயாதத்வம் வரையிலான அசுத்த தத்வங்களைக் கடப்பதாக மனதினால் பாவித்து அந்த தத்வங்களை விட்டு, சுத்த வித்யா தத்வ மயமாகவிருக்கிற பூஜாஸ்தானத்தையடைய வேண்டும். சுத்த வித்தைக்கு அடுத்ததாகிய ஈஸ்வர தத்வம் சூரியன். ஸகளவடிவினராகிய ஸூர்யமூர்த்திக்குப் பூஜையை முடித்துப் பிறகு ஸூர்ய பாவனையை நிவர்த்தி செய்து கொள்வதால் ஈஸ்வரத்தவம் விடப்படுவதாகும். த்வார பூஜை முதலியபரிவார பூஜைகள் செய்து அம்மண்டபத்தை மந்திரங்களடங்கிய ஸதாசிவ தத்வ வ்யாபாகமாக விருப்பதாகப் பாவிக்க வேண்டும். ஆன்ம சுத்தி முதலிய கிரியைகளால் சிவோஹம்பாவனையடையும்போது ஸதாசிவ தத்வமும் விடப்படுகிறது. விங்கபீடம் சக்தி தத்வம். ஆதார சக்தி முதல்

குடிலாசக்தி பர்யந்தமான ஆஸனபூஜை முடித்துச் சிவத்தைப் பூஜை செய்யும்போது சக்தி தத்வமும் விடப்படுகிறது. இறுதியில் சிவபூஜை செய்யும் போது சிவதத்வத்தை அதிஷ்டித்து சிவஸாயுஜ்யம் பெறுவதாகிய பேரின்ப நிலை கைகூடும். இனி ஸூர்ய பூஜையானது விளக்கப்படுகிறது.

ஸூர்ய பூஜை

பிறகு சூரிய பூஜை செய்யும் பொருட்டுத் தனது தேகத்தைச் சூரிய தேகமாகச் செய்ய சூரிய ஷடங்க மந்திரங்களினாலே கர்னயாஸ அங்கன்யாஸம் செய்ய வேண்டும். சூரிய ஷடங்கமந்திரங்கள்.

ஓம் அம் ஹ்ருதயாய நம :

ஓம் அர்க்காய சிரஸே நம :

ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் ஜ்வாலினீ சிகாயை நம :

ஓம் அம் ஹ்ரூம் கவசாய நம:

ஓம் பம் பானு நேத்ராப்யாம் நம:

ஓம் ர: அஸ்த்ராய நம:

ஸூர்யகர்னயாஸம்

ஓம் ர : அஸ்த்ராயபட் என்ற அஸ்திர மந்திரம் சொல்லி வலது இடது கைகளைத்துடைத்துச் சுத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும். பிறகு இரு கைகளையும் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டு இருகட்டை விரல்களாலும் கைத்தலங்களின் கீழிருந்து மேலாகத்தடவி ஓம் ஹ்ராம் ஹ்ரீம் ஸ : சிவஸூர்யாயவௌஷட் என்று சொல்ல வேண்டும். ஆள்காட்டி விரல்களால் கட்டை விரல்களில் ஓம் அம் ஹ்ருதயாய நம : என்றும், கட்டை விரல்களால் சுண்டு விரல்களில் ஓம் அம் அர்க்காய சிரஸே நம : என்றும் அணிவிரல்களில் ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் ஜ்வாலினீ சிகாயை நம: என்றும், நடுவிரல்களில் ஓம் அம் ஹ்ரூம் கவசாய நம: என்றும், நடுவிரல்களை உள்ளங்கைகளில் வைத்து ஓம் பம் பானு நேத்ராப்யாம் நம: என்றும், கட்டைவிரல்களால் ஆள்காட்டி விரல்களில் ஓம் ர: அஸ்த்ராய நம : என்றும் ந்யாஸம் செய்து, இருகைகளையும் மேலும் கீழுமாகச் சுற்றி ஓம் அம் ஹ்ரூம் கவசாய நம: என்று அவகுண்டனம் செய்து, இருகைகளையும் கூப்பி ஓம் ஹ்ராம் ஹ்ரீம் ஸ: சிவஸூர்யாயவௌஷட் என்று சொல்ல வேண்டும். இதற்கு ஸூர்ய கர்னயாஸம் என்று பெயர்.

(ஸூர்ய மூலமந்திரம்-ஓம் ஹ்ரம் ஹ்ரீம் ஸ:சிவஸூர்யாய நம:)

ஸூர்ய அங்கன்யாஸம்

இருகைகளாலும் சூரியமூலமந்திரம் சொல்லித் தனது தேகத்தைச் சுத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும். பிறகு கர்ன்யாஸம் செய்தது போல் சூரிய அங்க மந்திரங்களால் தனது தேகத்தில் நியாஸம் செய்துகொள்வது அங்கன்யாஸமாகும். வலது அணிவிரல் கட்டை விரல்களை ஹ்ருதயத்தில் வைத்து ஓம் அம் ஹ்ருதயாய நம: என்றும், சிரஸில் ஓம் அர்க்காய சிரஸே நம: என்றும், சிரஸின் பின்புறத்தில் சிகையில் ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் ஜ்வாலினீ சிகாயை நம: என்றும், ஆள்காட்டி விரல்களைக் கழுத்தைச் சுற்றி மார்பின் நடுவில் வைத்து ஓம் அம் ஹ்ரும் கவசாய நம: என்றும், ஆள்காட்டி நடுவிரல்களைக் கண்களுக்கு நேராக நீட்டி ஓம் பம் பானு நேத்ராப்யாம் நம: என்றும், இடது உள்ளங்கையில் வலது சுட்டுவிரலால் தட்டி ஓம் ர: அஸ்த்ராய பட் என்றும் ந்யாஸம் செய்ய வேண்டியது. தன்னைச்சுற்றி விரல்களைக் கொடுக்கிக் கொண்டு (சோடிகா முத்திரை) ஓம் ர: அஸ்த்ராய பட் என்று திக்பந்தனமும், வலது ஆள்காட்டிவிரலை நீட்டியவாறு தன்னைச் சுற்றி ஓம் அம் ஹ்ரும் கவசாய நம: என்று அவகுண்டனமும் செய்து, இருகைகளையும் சேர்த்து விரித்துக் (மஹாமுத்திரை) காண்பித்துச் சூரிய மூலமந்திரம் சொல்லித்தனது தேஹத்தைச் சூரிய ரூபமாகப் பாவிக்க வேண்டும்.

தர்சனார்க்கியம்

சூரியனைத் தரிசித்து அவருக்காக அர்க்யம் கொடுப்பதற்கு தர்சனார்க்கியம் என்று பெயர். தாமிரத்திலான அர்க்யபாத்திரத்தில் ஜலம் விட்டுச் சிவப்புபுஷ்பம் போட்டுப் பாத்திரத்தைக் கைகளில் எடுத்துத் தலைக்கு மேலாகக் கொண்டுபோய் பூமியில் முழங்கால்களை மண்டியிட்டவாறு கிழக்கு முகமாக நின்று சூரியனுக்கு நேராக மூலமந்திரம் சொல்லி அர்க்யம் கொடுக்க வேண்டும். அம்மந்திரத்தைப் பத்து தடவை ஜபம் செய்து பிறகு மீண்டும் முன்போல் அமர்ந்து அந்த ஜலத்தை விட்டுப் புதிய ஜலம் ஊற்றி ஸௌரர்க்யம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

ஸௌரர்க்யம்

தர்சனார்க்யம் செய்யப்பட்ட பாத்திரத்தை அஸ்திர மந்திரத்தினால் சுத்தம் செய்து கொண்டு அதில் சந்தனம் கலந்த நீரை ஓம் கம் கஷோல்காய நம: என்று புருவ மத்தியிலிருக்கும் சூரியனிடத்தினின்றும் வரும் அம்ருதமாகப் பாவித்து ஊற்ற வேண்டும். அதில் சிவப்பு புஷ்பம், அக்ஷதை இவைகளைப் போட்டுச் சூரிய அங்க மந்திரங்களாலும், மூலமந்திரத்தாலும் பூஜித்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் திக்பந்தனமும், கவசமந்திரத்தினால் அவகுண்டனமும் செய்ய வேண்டும். ஓம் ஹ்ராம்

ஹ்ரீம் ஸக சிவஸூர்யாய வெளஷட் என்று தேனு முத்திரையும் கொடுக்கவும்.

தேனு முத்திரையாவது : தேனு என்றால் பசுவைக் குறிக்கும். பசும்பால் அம்ருதத்திற்கு ஒப்பாகும். ஆகவே பசு மாட்டினுடைய மடிபோல் கைகளை வைத்துக்காட்டி அதனின்றும், அம்ருதம் வழிவதாகப்பாவிப்பது தேனுமுத்திரையாகும். இருகைவிரலையும் கோர்த்துக்கொண்டு வலது சிறுவிரலோடு இடது அணிவிரலையும், இடது சிறுவிரலோடு வலது அணிவிரலையும், வலது ஆள்காட்டிவிரலை இடது நடுவிரலோடும், இடது ஆள்காட்டி விரலை வலது நடுவிரலோடும் சேர்ப்பது தேனு முத்திரையாகும்.

இப்படிச் செய்யப்பட்ட ஸௌரார்க்கியத்தினால் தன்னையும் பூஜை திரவியங்களையும், பூஜாஸ்தானத்தையும் புரோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும்.

ஸூர்ய த்வார பூஜை

சிவபூஜைக்காக வைக்கப்பட்டுள்ள பலகையில் கிழக்கிற்கும் தென்கிழக்கிற்கும் நடுவில் எட்டு இதழ்களோடு கூடிய தாமரையைத் தாமிரம் முதலான உலோகத்தினாலோ அல்லது சந்தனத்தாலோ செய்து வைத்துக்கொண்டு அத்தாமரையில் சூரியபூஜை செய்ய வேண்டும். சிவபூஜைக்கான வரைபடம் கடைசிப்பக்கமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் கண்டுள்ளபடி அந்தந்த திக்குகளில் பூஜை செய்யலாம். இனி த்வார பூஜையாவது: சூரியன் மேற்கு முகமாக வைத்துப் பூஜிக்கப் படுபவர். த்வாரமாவது வாயிலாகும். சூரிய பூஜைக்கான அஷ்டதள பத்மத்தின் மேற்கில் இருபுறமும் சூரிய த்வார பாலர்களை அர்ச்சிக்க வேண்டும். பத்மத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் தண்டியையும் வடமேற்கு மூலையில் பிங்களரையும் பூஜை செய்யுமாறு :

ஓம் அம் தண்ட்யாஸனாய நம:

ஓம் அம் தண்டிமூர்த்தயே நம :

தியானம் :

“தண்டிர்த்வார் தக்ஷிணே பார்ஸ்வே துந்திலோ

லம்பகூர்ச்சவான் I

மஷீபாஜன லேகின்யௌ தாரயன் ஹஸ்தயோர்த்வயோ: II

ப்ராணிநாம் கர்மஸாக்ஷீஸன் தத்கர்மாணிலிகத்யஸௌ”

பொருள் : சூரியனுடைய மேற்கு த்வாரத்தின் தென்புறத்தில் இருப்பவராய், பெருத்த வயிறும் தொங்குகிற மீசையும் உடையவராய்,

இருகைகளில் மைக்கூடும் எழுதுகோலும் வைத்துக்கொண்டு,
 ப்ராணிகளுடைய செயல்களுக்கு சாஷியாக விருந்து
 அக்கன்மாக்களையெழுதிக் கொண்டிருக்கிற வராய் தியானிக்க வேண்டும்.
 ஓம் அம் தண்டிணே நம : என்று பூஜிக்கவும்.

ஓம் அம் பிங்களாஸனாய நம :
 ஓம் அம் பிங்களமூர்த்தயே நம :

தியானம் :

“ரக்தவர்ணஸ் ஸுவேஷாட்ய : ஸுசீஹஸ்த ஸமன்வித : I
 பிங்களோவாமபார்ஸ்வேது ப்ரதிஹாரஸ்சதண்டவான் II”

பொருள் : சிவந்த நிறத்தவராய், ஸர்வ பூஷண அலங்காரத்தோடு
 கூடியவராய், ஒருகையில் ஊசியும் நூலும் வைத்துக் கொண்டு மறுகையில்
 தண்டம் வைத்திருப்பவராய் தியானிக்க வேண்டும்.

அகோர சிவாசாரியார் பத்ததிக்கு விளக்கவுரை எழுதும் ஆசிரியர்
 ஊசியும் நூலும் பிங்களர் கையில் வைத்திருப்பதற்கு இப்படியாக விளக்கம்
 எழுதுகிறார்; ப்ரம்மதேவன் உலகத்தை ராத்திரி என்ற கருப்புப்
 புடவையால் போர்த்துகின்றான். அதை சூரியன் உதயவேளையில்
 கிழித்துவிடுகிறான். பகலில் போர்த்தப்படும் வெள்ளைப்புடவையையும்
 அஸ்தமன வேளையில் சூரியன் கிழித்துவிடுகிறான். கிழிக்கப்படுகிற இரு
 புடவைகளையும் தைப்பதற்காகப் பிங்களர் ஊசி நூலை கையில்
 வைத்திருக்கிறார்.

இப்படி இரு துவாரபாலகர்களையும் அர்ச்சித்து தாமரையின்
 வடகிழக்கில் கணபதியைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

ஓம் அம் கணபதயே நம :

தியானம் :

“ரக்தம் பத்மாஸனாஸீனம் தந்தம் பாசாங்குசௌபலம் I
 ததானம்ச சதுர்ஹஸ்தை : கஜவக்த்ரம் கணாதிபம் II”

பொருள் : செந்தாமரையின் மீது பத்மாஸனமாக வீற்றிருப்பவராய்,
 தந்தம், பாசக்கயிறு, அங்குசம், மாம்பழம் இவைகளை நான்கு கைகளில்
 வைத்திருப்பவராய், யானை முகத்தவராய் கணபதியைத் தியானிக்க
 வேண்டும்.

இனி தாமரையின் தென் கிழக்கில் குருவைப் பூஜிக்குமாறு
 ஓம் அம் குரவே நம :

தியானம் :

“ஜடா மகுட சோபாப்யம் பஸ்ம பாண்டர விக்ரஹம் : I

யோக பட்டயுதம் ப்ரம்மஸூத்ரம் நாபிஸ்தலோபரி II

க்ருத யோகாக்ய முத்ராம்ச த்யாயேச்சாந்தம் குரும்வரம்II “

பொருள் : ஜடா மகுடம் தரித்துப் ப்ரகாசிப்பவராகவும் விபூதிப் பூச்சினால் வெண்மையான சரீரம் உடையவராகவும் யோகப்பட்டம் பூணூல் இவைகளை அணிந்திருப்பவராகவும் யோகமுத்திரையோடு கூடியவராகவும் சாந்தமாக இருப்பவராகவும் குருவைத் தியானிக்க வேண்டும்.

பத்மத்தின் நடுவே “ஓம் அம் ப்ரபூதாஸனாய நம :” என்று அந்தபத்ம பீடம் வெண்மை நிறமானமாகதாகப்பாவித்து (ச்வேதபீடம்) அர்ச்சிக்க வேண்டும். அப்பீடத்தின் தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு, வடகிழக்கு ஆகிய நான்கு கோணங்களிலும் ஓம் அம்விமலாய நம: I ஓம் அம் ஸாராய நம: I ஓம் அம் ஆராத்யாய நம : I ஓம் அம் பரமஸுகாய நம : என்ற நான்கு சிம்மங்களை தனித்தனியே வெண்மை, செம்மை பொன்மை, பச்சை ஆகிய நிறங்களையுடையவைகளாகத் தியானிக்க வேண்டும். இனி சிம்மங்களால் தாங்கப்படும் வெண்மைபீடத்தின் மேல் வெண்தாமரையிருப்பதாகப் பாவித்து ஓம் அம் பத்மாய நம : என்று அந்த பத்மத்தைப் பூஜிக்க வேண்டும். அத்தாமரையின் வடகிழக்கு முதலாகிய எட்டு இதழ்களிலும் ஓம் ராம் தீப்தாயை நம: I ஓம் ரீம் ஸூக்ஷ்மாயை நம : I ஓம் ரும் ஜயாயை நம : II ஓம் ரும் பதராயைநம : ஓம் ரேம் வீபூத்யை நம : I ஓம் ரைம் விமலாயை நம : I ஓம் ரோம் அமோகாயை நம: I ஓம் ரௌம் வித்யுதாய நம : I என்ற எட்டு சக்திகளையும் பூஜித்து தாமரையின் நடுவிலிருக்கும் கர்ணிகையின் வடகிழக்கில் ஓம் ர : ஸர்வதோ முக்யை நம: என்று பூஜிக்க வேண்டும். இந்த ஒன்பது சக்திகளையும் கீழ்க்கண்டவாறு தியானிக்கவும்.

“தீப்த தீப சிகா காரா : த்யாதவ்யா நவசக்தய : I

பத்ம சாமர ஹஸ்தாஸ்ச ரக்தாஸ்ஸர்வாங்க பூஷணா : I “

ஸூர்ய ஸ்யாபி முகா ஸர்வா : த்யாதவ்யா நவசக்தய :

பொருள் : ப்ரகாசமாக எரியும் விளக்குகளின் ஜ்வாலையை (சுடரை) யொத்த நிறத்தையுடையவர்களாகவும், இடக்கை பத்மமும் வலக்கையில் சாமரமும் வைத்து இருப்பவர்களாகவும், எல்லாவிதமான ஆபரணங்களும் அணிந்தவர்களாகவும் நவசக்திகளைத் தியானிக்க வேண்டும்.

பத்மத்தின் நடுவிலிருக்கும் கர்ணிகையின் மத்தியில் அர்க்கனைப் (சூரியனை) பூஜிக்க வேண்டும். “ஓம் அம் அர்க்காஸனாய நம:” என்று ஸுரீர்ய ஆஸனத்தைப் பூஜித்து அதன் மேல் ஸுரீர்ய உருவத்தைக் கீழ்வருமாறு தியானிக்க வேண்டும்.
தியானம்:

தவளாம் போருஹாருடம் டாடிமீ குஸும ப்ரபம் I
ஸ்புரத்ரக்த மஹாதேஜோ வ்ருத்த மண்டலமத்யகம் II
அம்ஸாஸக்த ஸ்புடஸ்வேதோ ஸநாளாப்ஜ கரத்வயம் I
ஏகாஸ்யம் சிந்தயேத் பானும் த்விநேத்ரம்
ரக்தவாஸஸம் II

பொருள் : வெண்தாமரையில் இருப்பவராய், மாதுளம்பூ நிறத்தவராய், ரத்தச்சிவப்பான வ்ருத்த மண்டலத்தின் மத்தியிலிருப்பவராய், இருகைகளிலும் வெண்தாமரைப் பூக்களை காம்போடு வைத்திருப்பவராய் ஒருமுகம் இருகண்கள் சிவப்பு வஸ்திரம் இவைகளுடன் கூடியவராய் பானுவாகிய சூரியனைத் தியானிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு சூரிய ரூபத்தைத் தியானித்து பத்மத்தின் மேல் பூஜிக்க வேண்டும். ஓம் கம் கஷோல்காய நம: என்று பூஜித்து ஓம் பம் பானு நேத்ராப்யாம் நம: என்று நேத்ர ந்யாஸம் செய்ய வேண்டும். இரண்டுகைகளிலும் புஷ்பங்களை நிரப்பி அஞ்சலி ஹஸ்தமாக வைத்து புருவமத்தியிலிருக்கும் ஸுரீர்யனைத் தமது அஞ்சலிஹஸ்தத்தில் வந்தவராகப் பாவித்து புஷ்பத்தை ஸுரீர்யன் மேல் மூலமந்திரம் உச்சரித்துச் சாத்த வேண்டும். பிறகு ஆவாஹணம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

ஆவாஹணம்:- இருகைகளையும் சேர்த்து விரித்து இரு அணிவிரல்களினடியில் பெருவிரல்களைச் சேர்த்துக் காட்டுவது ஆவாஹனீ முத்திரை.

ஸ்தாபனம்: ஆவாஹனீ முத்திரையைக் கீழ்நோக்கிக் காட்டுவது ஸ்தாபநீமுத்திரை.

ஸந்நிதானம் : இருகைகளையும் முஷ்டியாகப் பிடித்துச் சேர்த்து இருபெருவிரல்களையும் உயர்த்திக் காண்பிப்பது ஸந்நிதானீ முத்திரை.

ஸந்நிரோதனம் : ஸந்நிதாதீ முத்திரையிலே இருபெரு விரல்களையும் கைக்குள் மடக்கிக் காண்பிப்பது ஸந்நிரோதனீ முத்திரை.

அவகுண்டனம் : வலது ஆள்காட்டி விரலை நீட்டி
மற்றயவிரல்களை மடக்கிச் சுற்றிக் கண்பிப்பது.

பிம்பமுத்திரை : இருகைகளையும் சேர்த்து விரித்து (ஆவாஹனீ
முத்திரைபோல் இரு மோதிரவிரல்களை மாத்திரம் மடக்கிக் காண்பிப்பது.

மஹாமுத்திரை : ஆவாஹனீ முத்திரைபோல் கைகளை விரித்துச்
சேர்த்து விரல்களை மடக்காமல் சுவாமிக்கு நேராக நீட்டிக் காண்பிப்பது.

ஆவாஹணம் என்பது சுவாமியை வரவழைத்தல். ஸ்தாபனம்
சுவாமியை இருத்தி வைத்தல். ஸந்நிதானம் சுவாமி ஸாந்நித்தயமாக -
ப்ரகாசமாகச் செய்தல். ஸந்நிரோதனம் நாம் பூஜை முடிக்கும் வரையில்
அங்கேயே நிறுத்தி வைத்தல். அவகுண்டனம் பூஜிக்கப்படும் மூர்த்தியைச்
சுற்றிக் கவசம் போன்ற வளையம் அமைத்தல்.

முத்திரை என்ற சொல்லானது பூஜாமூர்த்திக்குச் சந்தோஷம்
அளிப்பதும் அசுரர்களை விரட்டக்கூடியதுமாகும் என ஆகமங்கள்
கூறுகின்றன.

“முதம் கரோதி தேவாநாம் த்ராவயத்யஸுரான் ததா I”

பொருள் : முத்ரா என்ற சொல்லில் “மு” என்பது தேவர்களுக்குச்
சந்தோஷம் அளிப்பது என்பதையும் “த்ரா” என்பது அஸுரர்களை
விரட்டுகிறது என்பதையும் குறிக்கும்.

ஆவாஹனம் முதலிய முத்திரைகளை மந்திரபூர்வமாகச்
செய்வதினாலே பூஜிக்கப்படும் சுவாமி அவ்விடத்தில் சந்தோஷத்தோடு
ஸாந்நித்யமாவார் என்பதனால் எந்த சுவாமியை பூஜிக்கும் போதும்
ஆவாஹனம் முதல் அவகுண்டனம் வரையிலான முத்திரைகளைக் காட்டி
முறையாகச் செய்யவேண்டும். இனி ஸூர்யனுக்கு, ஓம் கம் கஷோல்காய
நம: என்ற உபஹ்ருதய மந்திரம் சொல்லி ஆவாஹனமும், வெண்தாமரை
மீது அவரை ஸ்தாபனமும் செய்து, ஸந்நிதானம் ஸந்நிரோதனம்
அவகுண்டனம் இவைகளையும் அந்தந்த முத்திரைகளினாலே செய்து
ஸ்வாகதார்க்யம் கொடுக்க வேண்டும்.

ஸ்வாகதார்க்யம் : ஸ்வாகதம் என்பது நல்வரவு என்று பொருள்.
சுவாமிக்கு நல்வரவு கூறி அவருக்கு சிரஸுக்கு நேராக தீர்த்தம்
விடுவதற்கு (அர்க்யம் கொடுப்பது) ஸ்வாகதார்க்யம் என்று பெயர்.

பிறகு ஸுரீயனுடைய ஹ்ருதயம் முதலான அங்கங்களை ஸுரீய ஷடங்க மந்திரங்களினாலே பூஜிக்க வேண்டும். ஓம் அம் ஹ்ருதயாய நம: என்று ஹ்ருதயத்திலும், ஓம் அர்க்காய சிரஸே நம: என்று சிரஸிலும், ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் ஜ்வாலினீ சிகாயை நம: என்று சிகையிலும், ஓம் அம் ஹ்ருதயம் கவசாயநம: என்று இருதோள்களிலும், ஓம் பம் பானுநேத்ராப்பாயநம: என்று இரு கண்களிலும், ஓம் ர: அஸ்த்ராய நம: என்று இருகைகளிலும் பூஜிப்பது அங்கபூஜை.

ஸுரீய மூல மந்திரத்தினால் தனித்தனியே பூஜிக்கப்பட்ட அங்கங்களை ஸுரீயனோடு ஐக்கியப்படுத்தி அஸ்திர மந்திரத்தினால் திக்பந்தனமும், கவச மந்திரத்தினால் அவகுண்டனமும் செய்து ஓம் ஹ்ராம் ஹ்ரீம் ஸ : சிவஸுரீயாய வெளஷட் என்று தேனுமுத்திரையும் பிம்ப முத்திரையும் ஸுரீயனுக்குக் கொடுத்து ஓம் கம் கஷோல்காய நம: என்று பாத்யம் ஆசமனம் அர்க்யம் இவைகளைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பாத்யம் : பாதங்களில் விடப்படுவதால் பாத்யம் என்று பெயர். அதாவது கால்களைக் கழுவுவதாகும். ஓம் கம் கஷோல்காய நம: என்று இருகால்களிலும் இருமுறை ஜலம் விட வேண்டும்.

ஆசமனம் : முகத்திற்கு நேராக அருந்துமாறு அளிக்கப்படுவது ஆசமனம். ஓம் கம் கஷோல்காய ஸ்வதா என்று ஸுரீய முகத்திற்கு நேராக முன்று முறை ஜலம் விடவேண்டும்.

அர்க்கியம் : “அர்க்” என்ற சொல் கௌரவத்தைக் குறிக்கும். பூஜிக்கப்படும் சுவாமியை மரியாதை நிமித்தம் சிரஸின் மிது சிறிதளவு நீர்விட்டு சந்தோஷிக்கச் செய்வதற்கு அர்க்யம் என்று பெயர். ஓம் கம் கஷோல்காய ஸ்வாஹா என்று சிரஸுக்கு நேராக ஐந்து முறை ஜலம் விட வேண்டும்.

ஓம் ஹ்ராம் ஹ்ரீம் ஸ : சிவஸுரீயாய வெளஷட் என்று புஷ்பம் அருகு அக்ஷதை இவைகளைச்சாத்தி அர்க்யஜலத்தைப் புரோக்ஷித்து ஸுரீயனை எண்ணைக்காப்பு முதலானவை களினாலே நன்கு அபிஷேகஞ்செய்ததாகப் பாவித்துச் சிவப்பு வஸ்திரம் சிவப்பு சந்தனம் இவைகளினாலே அலங்கரித்து மூலமந்திரத்தினால் மூன்று முறை புஷ்பாஞ்சலியாக அர்ச்சிக்கவும். மீண்டும் அர்க்யம் கொடுத்து தேனுமுத்திரை, பிம்ப முத்திரை, கொடுத்து வணங்கவும்.

லயாங்க பூஜை

ஸுடிர்யஷடங்க மந்திரங்களினால் ஸுடிர்யனுடைய அங்கங்களைப் பூஜிக்க வேண்டும். சுவாமியோடு ஒன்றியிருப்பது லயம்.

லயத்தையடைந்திருக்கிற அங்கங்களைப் பூஜிப்பது லயாங்க பூஜை. பின்பு ஸுடிர்யனுக்குத் தெற்கே ஓம் உஷா தேவ்யை நம: என்றும், வடக்கே ஓம் ப்ரத்யுஷாதேவ்யை நம: என்றும் ஸுடிர்யனுடைய இருசக்திகளையும் பூஜிக்கவும்.

போகாங்க பூஜை

லயாங்கங்களைப் போக நிமித்தம் தனித்தனியே ஒவ்வொரு திக்கில் வைத்துப் பூஜிப்பது போகாங்க பூஜை. ஸுடிர்யனுடைய ஹ்ருதயம் சிரஸு, சிகை, கவசம், நேத்ரம், அஸ்திரம் இவைகளை அங்கங்களிலிருந்து பாவனையாக எடுத்து அதற்கான திக்குகளில் வைத்து அர்ச்சித்து முத்திரையுங் கொடுக்க வேண்டும்.

ஸுடிர்ய ஹ்ருதயத்தை ஸுடிர்யனுக்கு அக்னி திக்கில் (தென்கிழக்கில்) ஓம் அம் ஹ்ருதயாய நம : என்று பூஜித்து தேனு முத்திரை கொடுக்கவும். சிரஸை ஈசான திக்கில் (வடக்கிழக்கில்) ஓம் அம் அர்க்காய சிரஸே நம : என்றும், சிகையை நிருருதி திக்கில் (தென்மேற்கில்) ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவரோம் ஜ்வாலினீ சிகாயை நம: என்றும், கவசத்தை வாயு திக்கில் வடமேற்கில் ஓம் அம் ஹ்ரும் கவசாய நம: என்றும், நேத்ரத்தை சூரியனுக்கு முன்பாக ஓம் பம் பானு நேத்ராப்யாம் நம: என்றும், அஸ்திரத்தை கைகளிலிருந்து எடுத்து சூரியனின் கிழக்கு முதலான நான்கு திக்குகளிலும் ஓம் ர: அஸ்திராய நம: என்றும் அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

ஹ்ருதயம் சிரஸு சிகை கவசம் இவை நான்கிற்கும் தேனு முத்திரை. நேத்ரத்திற்கு கோவிஷாண முத்திரை. கோவிஷாணம் என்றால் பசுவின் கொம்பு என்று பொருள். வலது சுட்டுவிரல் நடுவிரல் இவைகளை நீட்டி மற்றய விரல்களை மடக்கிக் கொம்பு போல் காட்டுவது கோவிஷாண முத்திரை. அஸ்திரத்திற்கு த்ராஸனீ முத்திரை - வலது சுட்டுவிரலால் இடது உள்ளங்கையில் தட்டுவது த்ராஸனீ முத்திரை.

இனி அஸ்திரம்தவிர மற்ற ஐந்து அங்கங்களுக்கும் சேர்த்து தியானம் சுலோகம்.:

“ஸௌம்யானி ரக்த வர்ணானி வரதாப்ஜ கராணிச I
பூஷிதானி த்விஹஸ்தானி பானோரங்கானி பாவயேத் II”

பொருள் : அழகானவைகளாகவும் சிவந்த நிறமுடையவைகளாகவும், ஒரு கையில் தாமரையும் ஒருகையினால் வரதமும் தரிப்பவைகளாகவும், அநேக ஆபரணங்களை அணிந்திருப்பவைகளாகவும், இருகைகளுடைய வைகளாகவும் பானுவாகிய சூரியனுடைய அங்கங்களைப் பாவிக்க வேண்டும்.

அஸ்திர தியானம்,

“வித்யுத் புஞ்ச நிபம் சாஸ்த்ரமுகர் தம்ஷ்ட்ரம் கராளினம்”

பொருள் : மின்னலொளி போல் ப்ரகாசிக்கிறதாயும், உக்கிரமாகப் பிளந்த வாயையுடையதாயும் தியானிக்கவும்.

பிறகு சந்திரன் முதலான எட்டு கிரஹங்களையும் சூரியனுடைய பத்மாஸனத்தின் எட்டு இதழ்களிலும் பூஜிக்குமாறு : பத்மத்தின் கிழக்கு தளத்தில் ஓம் ஸம் ஸோமாய நம: தெற்கு தளத்தில் ஓம் பும் புதாய நம : மேற்கில் ஓம் ப்ரும் ப்ருஹஸ்பதயே நம : வடக்கில் ஓம் பம் பார்க்கவாய நம: தென்கிழக்கில் ஓம் அம் அங்காரகாய நம: தென்மேற்கில் ஓம் சம் சனைச்சராய நம : வடமேற்கில் ஓம் ரம் ராஹவே நம: வடகிழக்கில் ஓம் கம் கேதவேதம : என்று பூஜித்து இவ்வெண்மர்களையும் கீழ்வருமாறு தியானிக்க வேண்டும்.

“ஸோமம் குமுத குந்தாபம் புதஞ்சாமீகரப்ரபம் I

குரும் கோரோசனாபாஸம் சுக்ரம் கோக்ஷீர ஸந்நிபம் II

ரக்த மங்காரம் த்யாயேத் ராஜாவர்த்தநிபம் சனிம்

க்ருஷ்ணம் க்ருதாஞ்சலிம் ராஹும் கேதும் தூம்ராஹி

(ஸந்நிபம் II

காமரூப தரான் ஸர்வான் திவ்யாபரண பூஷிதான் I

வாமோருன்யஸ்த ஹஸ்தாம்ஸ்ச தக்ஷஹஸதாபயப்ரதான் II

ஸிதபத்ம கரம் ஸோமம் ராஹு கேதூ க்ருதாஞ்சலீ I

அர்த்தகாயோர்த்வகே செளசரக்தஸ்ருக்ரக்தலோசனௌ II

சனிம்தம்ஷ்ட்ரா கராளம்துராஹும்ச விக்ருதானனம் II

பொருள் : சந்திரன் வெள்ளைநிறம், புதன் பொன்னிறம், குரு மஞ்சள் நிறம், சுக்ரன் வெண்மைநிறம், அங்காரகன் சிவப்பு நிறம், சனி கறுத்த நிறம், ராகு கறுநீலநிறம், கேது புகைநிறம், இப்படிப்பட்ட நிறத்தவர்களாய், புருஷ வடிவினர்களாய், ஸர்வாபரண பூஷிதர்களாய், இடது கையை இடது தொடையில் (ஊருஹஸ்தம்) வைத்து வலது கையினால் அபயம் அளிப்பவர்களாய், சந்திரன் கையில் வெண்தாமரையும், ராஹு கேது இவ்விருவரும் கூப்பிய கைகளை

உடையவர்களாகவும் பாதி மனித சரீரமும் பாதி நாகசரீரமும் உடையவர்வளாகவும், சிவந்த கண்களும் சிவப்பு மாலை அணிபவர்களாகவும், சனி கோரைப்பல் உடையவராகவும், ராஹு பயங்கரமான முகம் உடையவராகவும் உள்ளவர்களாக மற்றைய எட்டு கிரஹங்களையும் தியானிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு சந்திரன் முதலானவர்களைத் தியானித்துப் பூஜித்து அர்க்கியம் கொடுத்து (அந்தந்த கிரஹ நாமத்தோடு ஸ்வாஹா என்று சொல்லி அர்க்கியம் கொடுக்கவும். உதாரணம் ஓம் ஸம்ஸோமாய ஸ்வாஹா) இருகைகளையும் கூப்பி நமஸ்கார முத்திரை கொடுக்கவும். பிறகு எல்லாவிதமான பரிவாரங்களோடும் சிவஸூர்யன் எழுந்தருளியிருப்பதாக மூல மந்திரத்தினால் அர்ச்சித்து தூப தீபம் நைவேத்யம் மற்றும் உபசாரங்களைச் செய்யவும்.

ஓம்கம்கஷோல்காய நம : என்று தூபமும் தீபமும் கொடுக்கவும். ஓம் கம் கஷோல்காய ஸ்வாஹா என்று பாயஸம் முதலானவைகளை (சக்திக்குத் தகுந்தவாறு பழம், கற்கண்டு இவைகளையும் நிவேதனம் செய்யலாம்) நிவேதனம் செய்ய வேண்டும். நிவேதனம் செய்யும் முறையானது, அர்க்கிய ஜலத்தினால் நிவேதனத்தை ஓம் ர: அஸ்த்ராய பட் என்று புரோக்ஷித்து வலது கையில் ஜலமெடுத்து நிவேதனத்தை மூன்று முறை ப்ரதக்ஷிணமாக ஜலம் விட்டுச் சுற்றி (பரிசேஷணம்) வலது கையில் ஒரு புஷ்பம் எடுத்து நிவேதனத்தைத் தொட்டு அதை ஸூர்யனிடத்தில் ஓம் கம் கஷோல்காயஸ்வாஹா என்று ஸமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். ஓம் கம் கஷோல்காய நிவேதனானந்தரம் ஆசமனம் ஸ்வதா என்று ஆசமனம் மூன்று முறை கொடுத்து ஓம் கம் கஷோல்காய நம : என்று கற்பூரம் தரிசித்து கண்ணாடி தர்ப்பணம், கொடை, சத்ரம் சாமரம் விசிறி (தாளப்ருந்தம்) முதலிய ராஜோபசாரங்களை மனதினால் செய்து இடது கையில் புஷ்பம் வைத்துக்கொண்டு வலது கையினால் திக்பந்தனம். அவகுண்டனம் செய்து மூடி சூரிய மூலமந்திரத்தை சக்திக்குத்தகுந்தவாறு 108, 54,27,10 என்ற எண்ணிக்கையில் ஜபித்து இடது கையிலிருக்கும் புஷ்பத்தை வலது கையில் வாங்கிக் கொண்டு கையில் அர்க்கிய ஜலம் ஊற்றிக்கொண்டு ஆள்காட்டி விரலால் ஜலத்தை கீழே விட்டு புஷ்பத்தை சூரியனிடத்தில் சாத்தி, ஜப சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். சூரிய அங்க மந்திரங்களையும் சூரிய மூலமந்திர ஜப எண்ணிக்கையில் பத்தில் ஒரு பங்கு (தசாம்சம்) ஜபித்து முன் போன்று சூரியனிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கவும். பிறகு கீழ்க்கண்ட ஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்லி வணங்கவும்.

தண்டயாத்யைஸ் ஸேவ்ய மானோ விமலமுகசதுஸ்
 ஸிம்ஹ பாதாஸனஸ்த்த:
 தீப்தாப்த்யை ஸ்ஸக்தி ஜாலரருண மணிருசி : ஸ்ரீகஷோல்
 காத்ம மூர்த்தி :
 ஸ்வாங்க ஸ்வாங்க க்ரஹர்ஷு ப்ரமுக பரிவ்ருத : ஸ்வேத
 பத்மாதிருட : I
 ஸ்வேதாம்ஜாம் ஸத்விஹஸ்த : சுபநயனயுக : சம்புஸுசிர்யோ
 வதான்ன : II “

பொருள் : தண்டி முதலான த்வார பாலகர்களால் வணங்கப்படுபவரும், விமலன் முதலான நான்கு ஸிம்ஹங்களால் தாங்கப்படும் சிங்காஸனத்திலிருப்பவரும், தீப்தா முதலாகிய ஒன்பது சக்திகளால் ஸேவிக்கப்படுபவரும், சிவந்த நிறத்தையுடையவரும், ஸ்ரீகஷோல்க மூர்த்தியாயும் (கஷோல்க என்றால் விண்ணில் ஒளிர்வவர் என்று பொருள்), தனது அங்க தேவதைகளாலும் சந்திரன் முதலான கிரஹங்களாலும், நக்ஷத்திரங்களாலும் சூழ்ந்திருப்பவராகவும், வெண்தாமரையில் வீற்றிருப்பவராகவும், இரு கைகளிலும் வெண்தாமரையை வைத்திருப்பவராகவும், சாந்தமான இரு கண்களை உடையவராகவும் இருக்கிற சிவசூரியன் நம்மைக் காத்தருள வேண்டும். இவ்வாறு தோத்திரம் சொல்லி இன்னும் கோளறுபதிகம் முதலானவை தோத்திரித்து நமஸ்கரிக்கவும். சூரிய பூஜை முடிக்கப்பட்டு அவர் தமது இடத்திற்கு எழுந்தருளலாம் என்ற வகையில் பராங்குமார்க்கியம் கொடுக்க வேண்டும். பராங்குமம் என்றால் திரும்புகம் என்று பொருள். நமது பூஜையை ஏற்றுக்கொள்ள வந்த சுவாமியைப் பூஜையை முடித்துத் திரும்பவும் தமது யதாஸ்தானத்தில் எழுந்தருளுமாறு அர்க்யம் கொடுப்பதற்குப் பராங்குமார்க்கியம் என்று பெயர்.

தேஜஸ்சண்ட பூஜை

சூரியனுக்கு வடகிழக்கு திசையில் (ஈசான்யத்தில்) ஒரு பத்திரத்தில் சந்தனம் வைத்து அதில் தேஜஸ்சண்டரைப் பூஜிக்கவும். சூரியனுடைய சண்டிகேசுவரருக்குத் தேஜஸ்சண்டர் என்று பெயர். ஸூர்ய பூஜை முடிவில் இவரைப்பூஜித்துச் சூரியனுக்கு நிவேதித்த நிர்மால்யத்தை நிவேதனம் செய்து அவரிடம் ஸூர்யபூஜையின் பலனை அளிக்குமாறு வேண்டவேண்டும். முன்பு வைத்த பத்திரத்தில் ஓம் அம் தேஜஸ்சண்டஸனாய நம : என்று ஆஸனத்தையும், சந்தனத்தில் ஓம் அம் தேஜஸ்சண்டமூர்த்தயே நம: என்று மூர்த்தியையும் பூஜித்துத் தியானம் செய்ய வேண்டும்.

“சண்டம் ரக்தம் கராளாஸ்யம் அப்ஜாபய கரத்வயம் I
தம்ஷ்ட்ரா கராள தீப்தாஸ்யம் ஜடிலம் ரக்த வாஸஸம் II”

பொருள் : சிவப்பு வர்ணம், கோரமானமுகம், தாமரை, அபயம் இரண்டையும் வைத்துள்ள இருகைகள், பயங்கரமான கோரைப்பற்களினால் ப்ராசிக்கின்றவாய் ஜடை சிவப்பு வஸ்திரம் இவைகளோடு கூடியவராக தேஜஸ்சண்டவரைத் தியானிக்க வேண்டும். இப்படி தியானித்து ஓம் அம் தேஜஸ்சண்டாய நம: என்று அர்ச்சித்து ஆவாஹன முதலானவைகள் செய்து பாத்யம் ஆசமனம், அர்க்கியம் இவைகள் கொடுத்து ஸூர்யனுக்கு சாற்றிய நிர்மால்ய புஷ்பங்களைச் சாத்தி ஸூர்ய நிர்மால்யத்தை நிவேதனம் செய்து நன்கு உபசரித்து இடது உள்ளங்கையில் வலது சுட்டுவிரல் நடுவிரல்களால் மூன்றுமுறை தட்டி மெல்ல ஒலியெழுப்பி ஓம் ர: அஸ்த்ராயபட் என்று சொல்லிக் கீழ்வருமாறு ப்ரார்த்திக்கவும்.

“சண்டிகேச மஹாபாக ஸௌரத்யான பராயன I
ஸௌர பூஜாபலம் தேஹி தேஜஸ்சண்ட நமோஸ்துதே II”

பொருள் : மஹா பாக்கியவானும் சர்வகாலமும் ஸூர்த்தியானத்திலேயே ஆழ்ந்திருப்பவருமாகிய தேஜஸ் சண்டேரே உமக்கு நமஸ்காரம் . ஸூர்ய பூஜையின் பலனைத்தாரும்.

இப்படிப் ப்ரார்த்தித்து பராங்குமார்க்கியம் கொடுத்து ஹ்ருதயத்தில் அவரையும் ஒடுக்கிக் கொள்ளவும். ஸௌராக்கியத்தையும் (அதில் பூஜிக்கப்பட்ட மந்திரங்களை) ஹ்ருதயத்தில் ஒடுக்கவும்.

இனி சிவபூஜைச் செய்யும் நிமித்தம் ஸூர்யரூப பாவனையை (தம்மை சூரியனாகப் பாவிக்கும் நிலையை) விடும் பொருட்டு விபூதி தரித்து அனுஷ்டான விதியில் சொல்லியவாறு ஸகளீகரணஞ்செய்து சிவதேஹ பாவனையையடையவேண்டும்.

சிவபூஜையில் முகநிர்ணயம்

சிவபெருமானைப் பூஜிப்பதற்கு முன்னதாக அவர்தம் வாயில் காப்போரையும் நிலையில் வாஸம் செய்யும் தேவர்களையும் பூஜித்து வழிபடுவது த்வார பூஜையாகும். த்வாரம் என்பது வாயில். சிவாலயங்களின் வாயில் பெரும்பாலும் கிழக்கு நோக்கியவாறும், சில மேற்கு நோக்கியவாறும் அமைந்திருக்கும். சுவாமியினுடைய ஐந்து திருமுகங்களாகிய ஈசானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம்,

ஸத்யோஜாதம் என்பவை சிவலிங்கத்தினுடைய பாணத்தில் முறையே
லிங்க உச்சியில் ஈசானமும் கிழக்கு முதலாகிய பெருந்திசை நான்கிலும்
தத்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், ஸத்யோஜாதம் என்ற வகையில்
பூஜிக்கப்படுகின்றன. இறைவனுடைய திருமேனியிலும் சிரஸு
ஈசானமாகவும் முகம் தத்புருஷமாகவும் ஹிருதயம் அகோரமாகவும் நாபி
வாமதேவமாகவும் பாதங்கள் ஸத்யோஜாதமாகவும் கூறப்படுகின்றன.
பூஜைகளை ஏற்றுக்கொள்கிற முகம், தத்புருஷமாதலால் சுவாமி, எத்திசை
நோக்கிப் பூஜிக்கப்படினும் அத்திசையில் தத்புருஷமே பூஜிக்கப்படும்.
இனி ஆத்மார்த்தம், பரார்த்தம் எனும் இருவகைத்தான பூஜைகளிலும்
சுவாமியினுடைய முகங்கள் எந்தெந்த திசையில் வைத்துப்
பூஜிக்கப்படுகின்றன என்பது பற்றி விளக்கப்படுகிறது.

பரார்த்த பூஜையில் சுவாமி பக்தகோடிகளை நோக்கியிருந்து
அனுக்ரஹம் செய்தருளுவதால் அர்ச்சகர்வடதிசை நோக்கியவாறு கிழக்கு
வாயிலையுடைய ஆலயமாகவிருந்தால் சுவாமிக்கு வலப்புறமும், மேற்கு
நோக்கிய வாயிலையுடைய ஆலயமாக இருந்தால் இடப்புறமும் நின்று
பூஜைகளைச் செய்கிறார்கள் எனவும், ஆத்மார்த்த பூஜையில்
வடக்குமுகமாகவிருந்து பூஜிப்பவரை நோக்கி அனுக்ரஹம் செய்கிற
காரணத்தினால் தென் திசை முகமாக சுவாமியை வைத்துப் பூஜிக்க
வேண்டும் எனவும், கிரியா தீபீகை எனும் நூலில் சிவாக்ர யோகிகள்
குறிப்பிடுகிறார். இக்கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தேயாயினும்
ஆகமங்களில் மேற்கு அல்லது கிழக்கு முகமாகச் சுவாமியை வைத்துப்
பூஜிப்பதானது இகபரசுகமளிக்கும் என்றும், தெற்குமுகமாக வைத்துப்
பூஜிப்பது வீடுபேற்றைடையச்செய்யவும் என்றும், வடக்கு
முகமாகவைத்துப் பூஜிப்பது சத்ருக்கள் அழிவதற்காக என்றும்
கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனவே மேற்கு அல்லது கிழக்கு முகமாகச்
சுவாமியை வைத்துப் பூஜிப்பதே பொதுவாகக் கொள்ளப்படுகிறது.
உலகியலில் பற்றற்ற ஞானிகளுக்கே தென்முகப்பூஜைச் சிறப்பென
அறியப்படுகிறது.

மேலும், “ஸாந்நித்ய மாத்மேஸ்வர ஸந்நிதானம்”
(சிவஸாந்நித்யமாவது பூஜைகளும் சுவாமியும் எதிர்நோக்கியிருத்தல்) என்ற
வாக்கியத்தை உதாரணமாகக் கொண்டால் அது அகப்பூசை விதியில்
கூறப்பட்ட விதியேயன்றி புறப்பூசைக்கு இல்லை.

எனவே படத்தில் கண்டவாறு அந்தந்த இடங்களில் கூறப்பட்ட
முகமாகத்வார பூஜை முதலானவைகளைச் செய்யவும். சுவாமி மேற்கு
முகமாகவிருந்து பூஜிக்கப்படுவதும் சிறப்பாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

ஆத்மார்த்த பூஜையில் பெரும்பாலும் சுவாமியைக் கிழக்கு முகமாக வைத்துப் பூஜிப்பதே வழக்கத்தில் இருப்பதோடு, பத்ததி ஆசிரியர்களும் கிழக்கு முகமாகச் சுவாமியை வைத்துப் பூஜிப்பதையே எழுதியிருக்கிறார்கள். சுவாமியைக் கிழக்கு முகமாக வைத்துப் பூஜித்தாலும் த்வார பூஜையை மேற்கு வாயிலிலேயே செய்ய வேண்டும்.

சாந்தியதீதகலை, சாந்தி கலை, வித்யாகலை, பிரதிஷ்டா கலை, நிவர்த்திகலை ஆகிய ஐந்து கலைகளும் பூஜாஸ்தானத்தின் நாற்றிசையிலும் உச்சியிலுமாக எண்ணப்படுகின்றன. சாந்தியாதீதகலை உச்சியிலும், சாந்திகலை கிழக்கு வாயிலிலும், வித்யாகலை தெற்கு வாயிலிலும் நிவர்த்தி கலை மேற்கு வாயிலிலும் இருக்கும். கிழக்கு வாயிலில் நுழைந்து ஸூர்ய பூஜை முடித்து வெளி வந்து கைகால்களைச் சுத்தம் செய்து கொண்டு விபூதி தரித்து ஸூர்யதேஹபாவனையை நிவர்த்தி செய்து கொண்டு ஸதாசிவ தத்வ மயமாக விருக்கும் சிவபூஜாஸ்தானத்தை மேற்கு வாயிலின் நிவர்த்தி கலை வழியாகவே அடையவேண்டும். ஐந்து கலைகளும் கீழிருந்து மேலாக நிவர்த்தி கலை முதலாக இருப்பதால் நிவர்த்திகலையில் துவங்கிப் படிப்படியாகச் சாந்தியாதீத கலைவரை சென்று சுவாமியைப் பூஜிப்பதே முறையாதலால் மேற்கு வாயிலிலேயே த்வார பூஜையைச் செய்ய வேண்டும். ஆத்மார்த்த பூஜையில் பூஜைப்பலகையின் நாற்றிசையிலும் நான்கு வாயில்கள் அமைவதாகப் பாவிக்க வேண்டும்.

மேற்குவாயில் வழிபாட்டு முறை (பஸ்சிம த்வார பூஜை)

வாயில்நிலையின் மேற்புறம் கணபதி, ஸரஸ்வதி, மஹாலக்ஷ்மி ஆகிய மூவரையும், நிலையின் வலப்புறம் நந்தி, கங்கை இருவரையும், இடப்புறம் மஹாகாளர், யமுனை இருவரையும் பூஜிக்க வேண்டும். இவர்கள் த்வார தேவர்கள் வாயிலின் வலப்புறம் டிண்டி என்கிற த்வார பாலகரையும் இடப்புறம் முண்டி என்கிற த்வார பாலகரையும், நிலையின் கீழ்ப்புறம் அஸ்திர த்வார பாலகரையும், வாயிலின் உட்புறம் தென் மேற்கில் வாஸ்து பிரமனையும் பூஜிப்பது த்வார பூஜையாகும்.

ஸூர்ய பூஜை முடித்து ஸூர்யதேக பாவனையை நிவர்த்தி செய்து கொண்டு வடக்கு முகமாக அமர்ந்து அநுஷ்டான விதியிற் சொல்லியபடி ஸகளீகரணம் செய்து கொண்டு ஸாமான் யார்க்கியம் செய்து கொள்ள வேண்டும். ஸாமான்யமாவது பொது. இவ்வார்க்கியம் பரிவார தேவர்கள் அனைவருக்கும் கெரடுக்கலாம். பின்பு செய்து கொள்கிற விசேஷார்க்கியம் சுவாமிக்கு மாத்திரம் உரித்தானது. சாமான்யார்க்கியத்திற்குத் தனி

வட்டகையும், சுவாமிக்கு பாத்யம் (பாதத்தில் கொடுப்பது) ஆசமனம்
(அருந்தக்கொடுப்பது) விசேஷார்க்கியம் (சிரஸில் விடுவது)
இவைகளுக்குத்தனித்தனி வட்டகையும் வைத்துக் கொள்வது சிறப்பு.
சிலர் சாமான்யார்க்கியத்திற்குத் தனி வட்டகையும்,
விசேஷார்க்கியத்திற்குத் தனிவட்டகையும்,
விசேஷார்க்கியத்தையே பாத்யமாகவும் ஆசமனமாகவும்
உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இது சிறப்பல்ல.

தலையில் ஐந்து முறைக் குட்டிக் கொண்டு வினாயகரை வணங்கி,
தமக்கு தீக்ஷை செய்து வைத்த குருவை மனதில் எண்ணித் துதித்து
வணங்கி ஸாமான்யார்க்கியம் செய்ய வேண்டும். அவ்வட்டகையை
“ஓம் ஹ: அஸ்திராய நம:” என்ற மந்திரம் சொல்லிக் கழுவி வைத்துக்
கொண்டு கலசத்தில் நீரெடுத்து அதைப்புருவமத்தியில் கொண்டு சென்று
அங்கிருக்கும் அம்ருதம் கலசநீரில் வந்ததாகப் பாவித்து நீரை
அர்க்கியவட்டகையில் “ஓம் ஹாம் ஹ்ருதயாய வெளஷ்ட்” என்று
சொல்லி நிரப்பி, வட்டகையில், சந்தனம், புஷ்பம், அக்ஷதை, அருகு
இவைகளையிட்டு “ஓம் நம:” என்ற அந்நீரை ஒருமுறை பூஜித்து,
வலதுகையினால் வட்டகையை மூடி அதேமந்திரத்தை ஏழுமுறைஜபித்து
ஓம் ஹ: அஸ்திராயபட் என்று திக்பந்தனமும்” ஓம் ஹம் கவசாய நம:”
என அவகுண்டனமும் செய்து “ஓம் ஹாம் ஹ்ருதயாய வெளஷ்ட்” என்று
தேனுமுத்திரை காட்டுவது சாமான்யார்க்கியம் செய்யும் முறையாம்.

ஸாமான்யார்க்கிய ஜலத்தினால் தன்னையும், பூஜாஸ்தானத்தையும்
“ஓம் ஹ: அஸ்திராய நம:” என்று புரோக்ஷித்து மேற்கு வாயிலையும்
(பூஜைப் பலகையின் மேற்குப்புறம்) அவ்வாறே புரோக்ஷிக்கவும், இதனால்
இவைகள் சாதாரண சுத்தமடைந்ததாக எண்ணுதல் வேண்டும்.
மேற்குவாயில் நிலையின் வலப்புறம் (தென்திசை) விநாயகரைப்
பூஜிக்குமாறு :

“லம்போதரம் ச்யாம நிபம் கணேசம்

குடாரமக்ஷ ஸ்ருஜமூர்த்வ காப்பயாம் I

ஸலட்டுகம் தந்தமத கராப்யாம்

வாமே தராப்யாம்ச ததான மீடே II “

பொருள் : சரிந்த வயிறும், கறுத்த நிறமும், வலது மேற்கையில்
ஜபமாலையும், கீழ்க்கையில் தந்தமும், இடது மேற்கையில் கோடரியும்,
கீழ்க்கையில் மோதகம் இவைகளையும் வைத்துக் கொண்டிருப்பவரான
வினாயகரைத் தியானிக்கிறேன்.

இப்படியாகத் தியானித்து “ஓம் கம் கணபதயே நம: என்று பூஜிக்கவும். ப்ரிவார தேவர்கள் அனைவருக்கும் ஒவ்வொரு பத்திரத்தைக் (பன்னீர் இலை அல்லது வேறு உகந்த இலைகள்) கிள்ளி வைத்து அதை ஆஸனமாகவும், அதில் சிறிது சந்தனம் வைத்து அதை மூர்த்தியாகவும் (சரீரமாகவும்) பாவித்து அதில் அந்தந்த தேவர்களைப்பூஜிக்க. இனி நிலையின் இடப்புறம் (வடதிசை) சரஸ்வதியைப் பூஜிக்குமாறு ;

“சுக்லாம் சுக்லாம்பராம் அக்ஷமாலா புஸ்தக தாரினீம் I
ஸ்வய வாமகராப்யாம்ச ஸுப்ரஸன்னாம் சரஸ்வதீம் II”

பொருள் : வெள்ளை நிறத்தவளாய், வெண்ணிறப்பட்டு உடுத்தி வலதுகையில் ஜபமாலையும், இடது கையில் புஸ்தகமும் வைத்து, ப்ரகாசமாகவிருக்கிற சரஸ்வதியைத் தியானிக்கிறேன்.

இவ்வாறு தியானித்து “ஓம் ஹாம் ஸரஸ்வத்யை நம:” என்று பூஜிக்க.

விநாயகர், ஸரஸ்வதி இவர்களுக்கு நடுவில் உள்ள மஹாலக்ஷ்மியை,

“வாமதக்ஷிண ஹஸ்தாப்யாம் தததீம் ஸ்ரீ பலாம்புஜே I
ஹேமாபாம் கைடேபாப்யாம் ப்லாவ்யமானாம்
மஹாஸ்ரியம் II”

எனத் தியானிக்க,

பொருள் : ஸுவர்ணமொத்த நிறத்தவளாய், இடது கையில் வில்வப்பழமும், வலதுகையில் தாமரையும் வைத்திருப்பவளாய், இருபுறமும் இருக்கின்ற இருயானைகளிள் துதிக்கையிலுள்ள பொற்கலச நீரினால் அபிஷேகிக்கப்படுகிறவளாய் மஹாலக்ஷ்மியைத்தியானிக்கிறேன்.

இவ்வாறு தியானித்து “ஓம்ஹாம் மஹாலக்ஷ்மியை நம:” என்று பூஜிக்க. வாயிலின் தென்புற நிலைக்காலில், நந்திகேசரை,

“ரக்தம் த்ரிநேத்ரம் ஜடிலம் ஸ்வயவாம கரத்வயே I
அக்ஷமாலா த்ரிசூலம்ச ததானம் நந்திகேஸ்வரம் II”
எனக் கூறித் தியானிக்க

பொருள் : சிவந்த நிறத்தவராய், ஜடாமுடி தரித்து முன்று கண்களையுடையவராய், வலதுகையில், ஜபமாலையும், இடது கையில் சூலமும் ஏந்திநிற்பவராய் நந்திகேஸ்வரைத் தியானிக்க

‘ஓம் ஹாம் நந்தினே நம:’ என்று பூஜித்து அவருக்கு வடக்கில் உள்ள கங்காதேவியை,

“மகராஸன காம் கங்காம் ஸவ்ய வாம கரத்வயே I
நீலோத்பலம் பூர்ண கும்பம் ததத்ம் சுக்ல ரூபினீம் II”

எனக் கூறித் தியானிக்க

பொருள் : வெள்ளை நிறத்தவளாய், முதலை மேலமர்ந்து வலது
கையில் கருநெய்தல் புஷ்பமும் இடதுகையில் பூரண கும்பமும்
(நிறைகுடம்) வைத்திருப்பவளாய் கங்கா தேவியைத் தியானித்து,

“ஓம் ஹாம் கங்காயை நம:” என்று பூஜிக்க.வாயிலின் வடப்புற
நிலைக்காலில் உள்ள மகாகாளரை,

“க்ருஷ்ணம் த்ரயக்ஷம் மஹாகாளம் ஸவ்ய வாம கரத்வயே!
கபாலம்ச த்ரிசூலம்ச ததானம் விகடானனம்!!”

எனக் கூறித் தியானிக்க.

பொருள்: மூன்று கண்களோடு கூடிய கறுத்த நிற சரீரம் உடையவராய்,
இடது கையில் கிண்ணமும் வலது கையில் சூலமும் ஏந்தி நிற்பவராய்
மஹாகாளரைத் தியானிக்கின்றேன்.

“ஓம் ஹாம் மஹாகாளாய நம : என்று பூஜித்து அவருக்குத்
தென்புறத்தில் உள்ள யமுனா தேவியை,

“சயாமாம் கூர்மஸ்திதாம் வாமஸவ்ய ஹஸ்தத்வயேகடம்!

நீலோத்பலம்ச பிப்ராணாம் யமுனாம்ச விபாவயேத்!!”

எனக் கூறித் தியானிக்க.

பொருள்: பச்சை நிறத்தவளாய் ஆமைமேலமர்ந்து இடது கையில்
பூர்ணகும்பமும் வலது கையில் கருநெய்தல் புஷ்பமும்
வைத்திருப்பவளாய் யமுனாதேவியைத் தியானிக்கின்றேன்.

“ஓம் ஹாம் யமுனாயை நம:” என்று பூஜிக்க.

இனி வாயிலின் இருபுறத்தும் உள்ளத்வார பாலர்களாகிய டிண்டி-
முண்டி என்பவர்களைப் பூஜிக்குமாறு ;

வாயிலின் தென்புறத்தில் “ஓம்ஹாம் டிண்டிணே நம:” என்றும்
வடப்புறத்தில் “ஓம் ஹாம் முண்டிநே நம:” என்றும் பூஜித்து “ஓம் ஹாம்
ஸர்வேப்யோ த்வார பாலேப்யோ நம :” என்று பூஜிக்கப்பட்ட அனைத்து
த்வார பாலர்களுக்கும் பொதுவாகத் தூபம், தீபம், நைவேத்யம் அர்க்கியம்

இவைகளைக் கொடுத்து உபசரித்து, அவர்களைச் சிவபூஜைக்கு எவ்வித இடையூறும் வராமல் காக்குமாறு வேண்டி விக்னோச்சாடனம் செய்ய வேண்டும்.

விக்னம்-தடை, உச்சாடனம்-போக்குதல், பூஜாஸ்தானத்தின் மேல் ஸ்வர்கம். ஆகாயம் இவைகளினின்றும், பூஜாஸ்தானமமைகிற பூமியிலிருந்தும் பூஜைக்கு எதுவும் உற்பாதங்கள் ஏற்படா வண்ணம் போக்கிக் கொள்வது விக்னோச்சாடனம். வலது பெருவிரல், நடுவிரல் இவைகளை இருகண்களில் வைத்து, சுட்டுவிரலை நீட்டி (திவ்யமுத்திரை) ஓம் ஹாம்ஹோளம் சிவாயநம: என்ற சிவமூலமந்திரமுச்சரித்தவண்ணம் மேல் நோக்கிப் பார்ப்பதால் ஸ்வர்கத்திலிருந்து வரும் தடைகளைப் போக்கி,

நாராச முத்திரையில் (இருசுட்டு விரல்களிலும் புஷ்பம் வைத்து இருபெரு விரல்களாலும் நெறிப்பது). புஷ்பம் வைத்து “ஓம் ஹ: அஸ்த்ராயபட்” என்று ஆகாசத்தில் நெறித்து அங்கிருந்துவரும் தடைகளைப்போக்கி,

“ஓம் ச்லீம் பம் சும் ஹும் பட் பாகபதாஸ்த்ராய நம; “ என்று வலது குதிகாலின் அடிப்பாகத்தை மும்முறை பூமியில் தட்டி அங்கிருக்கும் தடைகளைப்போக்கி,

வாயிலின் கீழ்நிலையில் “ஓம்ஹ:அஸ்த்ராய த்வார பாலாய நம:” என்று ஜ்வலிக்கின்ற கோரமான முகத்தோடு, தென் முகமாக நின்று அஸ்திர தேவர் வாயிலைக்காப்பதாகப்பாவித்துப் பூஜிக்க,

வடக்கு நோக்கி, அமர்ந்தவாறே பூஜித்தாலும் கூட மேற்கு வாயில் பூஜையை முடித்து அவ்வாயிலின் வழியே உட்புகுந்து சுவாமியை வலமாக வந்து தென்மேற்குப்புறம் வந்ததாகப் பாவித்து அங்கு வாஸ்து பிரமனை,

“ஹம் ஸஸ்த்தம் துந்திலம் கௌரம் ஸஸ்மஸ்ரு சதுரானனம் I
ததானம் தக்ஷிணேவாமே தண்டாக்ஷஸ்ருக் கமண்டலும் II

எனக் கூறித் தியானிக்க.

பொருள் : அன்னத்தின் மீது பெருத்தவயிரோடு வெண்மை நிறச்சீரமுடையவராய், தாடி மீசைகளோடு கூடிய நான்கு முகத்தவராய், வலது மேல் கையில் ஜபமாலையும் கீழ்கையில் கமண்டலமும், இடது மேல் கையில் தண்டமும் கீழ்கையில் ஹோமஞ்செய்யும் ஸ்ருக்கும் வைத்திருப்பவராய் தியானித்து,

“ஓம் ஹாம் வாஸ்த்வதிபதயே ப்ரம்ஹணே நம :”

என்று பூஜிக்க.

இனி, சுவாமியின் அபிஷேகம் பொருட்டு அஸ்திர மந்திரம் சொல்லிக் கழுவப்பட்டத் திருமஞ்சனக்குடத்தில், வஸ்திரத்தினால் வடிகட்டி, ஹ்ருதய மந்திரம் சொல்லி நிரப்பப்பட்ட ஜலத்தை அநுஷ்டானம் விதியிற்சொல்லியபடி நிரீக்ஷணம், புரோக்ஷணம், தாடனம், அப்யுக்ஷணம் என்ற நால்வகைச் சுத்திகள் செய்து, பூஜைக்குத் தேவையான புஷ்பம் முதலிய அனைத்து உபகரணங்களையும் திவ்ய முத்திரையினால் பார்க்கவும். இதற்குப்பிறகு பூதசுத்தி முதலானவை செய்துகொண்டு சிவபூஜை செய்யத்துவங்கியபின் எழுந்து செல்லல், பிறகாரியங்களில் ஈடுபடல் போன்றவை கூடாது என்பதற்காகவே முன்னதாகப் பொருட்களைச் சரிபார்த்துக்கொள்வதே திவ்ய முத்திரையினால் பார்ப்பதாம்.

பூதசுத்தி

கன்மம் உயிர்கள் பெறுகின்ற சரீரத்திற்கு முற்பட்ட காரணமாய் விளங்குகிறது. ஸஞ்சித கன்மம், ப்ராரப்தகன்மம், ஆகாம்ய கன்மம் எனக் கன்மம் மூவகை. கன்மமாவது செயல். ஸஞ்சித கன்மமாவது முற்பிறவியல் செய்த புண்ய பாவச்செயல்களின் தொகுப்பு. இதையே முன்வினை என்கிறோம். இச்செயல்களின் பயன் முன்வினைப்பயன். ஸஞ்சிதகன்மாவின் பலாபலன்களுக்குத் தக்கவாறு உயிர்கள் தேகமெடுத்து இன்பம், துன்பம், நோய், முதுமை, மரணம் இவைகளை அனுபவிக்கும் காலத்தில் செய்வது ப்ராரப்த கன்மம். இவ்வனுபவத்தினால் ஏற்படும் சுகம் துக்கம் காரணமாகச் செய்யப்படவிருக்கிற செயல்கள் ஆகாம்யகன்மம்.

இனி ஸஞ்சித கன்ம பலனாய், ப்ராரப்தமாகிய சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கும் உயிரின் இருப்பிடமாய் விளங்குவதால் மானுடசரீரம் ப்ராரப்த தேகம் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆக மும்மலங்களில் கன்ம மலத்தின் பயனாயும் பெற்றோர்களின் மலத்தினின்றும் தோன்றிய இச்சரீரம் அசுத்த தேகமெனப்படுகிறது.

நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய ஐம்பூதங்கள் எங்கும் பரவி நிற்கும் தன்மையுடையவாம், சரீர அமைப்பும் பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையே, மலசம்பந்தமுடையதும், அசுத்த தத்வங்களாகிய ஐம்பூதச்சேர்க்கையானதுமாகிய இப்பிராரப்ததேகம் அகப்பூசைச் செய்வதற்கும், புறப்பூசை செய்வதற்கும் தகுதியற்றதாகிறது. எனவே

மந்திரபூர்வமாக தேகத்தைத் தினம்தினம் சுத்தம் செய்துகொள்ளவதனால் உயிரில் சிவபெருமான் விளக்கம் பெறுமாறு அருள்வார். இக்கிரியை பூதசுத்தி எனப்படுகிறது. பூத - ஐம்பூதச் சேர்க்கையாகிய உடல், சுத்தி - தூய்மை.

பூத சுத்தி இருவகையாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. குக்கும பூத சுத்தி, தூல பூத சுத்தி என்பவையவை. அதாவது நுண்ணுடல், பருவுடல் ஆகிய இருவகைச் சரீரங்களையும் தனித்தனியே சுத்தம் செய்வதாம்.

ஸ்தூல தேகம் (பருவுடல்)

நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, வானம் ஆகிய ஐம்பூதங்களும் யாவராலும் அறியக்கூடியவைகளாதலின் இவை ஸ்தூல பூதங்களாகும்.

நிலம், (ப்ருதிவீ) சரீரத்தின் சதைப்பற்றாகவும், நீர் (அப்பு) சுவையுணர்வறியும் நாக்காகவும், நெருப்பு (தேயு) கண்களில் ஒளியாகவும், காற்று (வாயு) நாஸியில் சுவாசிக்கப்படுவதாகவும், வானம் (ஆகாசம்) செவிகளில் ஒலியாகவும் அறியப்படுவதனால் ஸ்தூலபூதச் சேர்க்கையாகிய இச்சரீரம் ஸ்தூல தேகமாகும்.

ஸூக்ஷ்ம தேகம் (நுண்ணுடல்)

புறச்சரீரம் ஸ்தூலதேகம், உட்சரீரம் ஸூக்ஷ்மதேகம், ஐம்பூதங்களின் குணங்கள் கந்தம் (மணம்) ரஸம் (சுவை) ரூபம் (தோற்றம்) ஸ்பரிசம் (உணர்வு) சப்தம் (ஒலி) ஆகியவை. இக்குணங்கள் மனம், புத்தி அகங்காரம் ஆகிய உட்செயற்பொறிகள் மூன்றினொடும் இணைந்து விளங்குவது உட்சரீரமாகிய ஸூக்ஷ்ம தேகமாகும். இதனைப்புர்யஷ்டக சரீரம் என்றும் கூறுவர்.

முதலில் ஸூக்ஷ்ம தேகத்தைச் சுத்தம்செய்து பிறகு ஸ்தூல தேகத்தைச் சுத்திக்கவேண்டும். அநித்யமாகிய ப்ராரப்த தேகத்தைச் சுத்தம் செய்யும் பொழுது உள்ளிருக்கும் நித்யமாகிய ஆன்மாவை உச்சந்தலைக்குமேல் பன்னிரண்டங்குலத்திலுள்ள த்வாதசாந்தத்தில் பரசிவனிடத்தில் பூதசுத்தியெய்யும் வரையில் சேர்ப்பித்து வைக்கவேண்டும். இதனை ஆன்மரக்ஷணம் என்றும் கூறுவர்.

ஆன்மரக்ஷரணம்

“பாதாங்குஷ்ட யுகாச்ச வஸ்திகமலாத் த்வேதைகதா (மத்யத :
பங்க்த்யா தாரகநாடிகோபரிகதா ஸ்யாத்வாசாதந்தாவதி!!”
(சித்தாந்த ஸாராவளி)

பொருள்: இருகால் பெருவிரல்களில் துவங்கிக்கால்களின் வழியே நாபிக்குக் கீழுள்ள வஸ்தி எனப்படும் சக்ரம் வரையில் இரண்டு நாடியாக வந்து, வஸ்திசக்ரத்தில் இணைந்து அதனின்றும் ஒரே நாடியாகி மேல்நோக்கி, வஸ்தியாகிய மூலாதார சக்ரம் முதல் பிரம்மரந்திரம் (உச்சந்தலை) வரையிலான ஆதார சக்ரங்களைத்தாண்டி த்வாதசாந்தம் வரைச் செல்வதாயும், ஹ்ருதயத்திலிருந்து கழுத்து, உள்நாக்கடி, புருவநடு, பிரம்மரந்திரம் ஆகிய இடங்களில் இடகலை, பிங்கலையெனும் இரு நாடிகளோடு கூடிச்செல்வதாயும், (இடகலை, பிங்கலை நாடிகள் உச்சந்தலைவரைச்சென்று மீண்டு நாளித்வாரங்களை அடைந்து இடகலை இடதுமூக்கிலும், பிங்கலை வலது மூக்கிலுமாக இருந்து உயிர்க்காற்றின் போக்குவரத்தைச் செய்யும். சுழுமுனையோடு த்வாத சாந்தம் வரை வ்யாபகம் இல்லை) மேற்சொல்லிய இதயம், கழுத்து, உள்நாக்கடி, புருவநடு, பிரம்மரந்திரம் ஆகிய ஐந்து இடங்களில் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாகத் தலைகீழாகத் தொங்கும் ஐந்து தாமரை மொட்டுகளுடன் கூடியதாகவும், உத்துளையுடையதாகவும் (குழாய்மாதிரி) மேலான ஆகாயவடிவினளாகிய சக்தி அதனுள்ளிருந்து அந்நாடியின் உள்ளும் புறமும் அமிர்தத்தைப் பொழிவதாகவும், அந்நாடியை ஸுஷும்னா என்ற பெயருடையதாகவும் சிந்திக்கவேண்டும்.

பின் அதன் நடுவே “ஹும்” என்ற பீஜாக்ஷரம் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிப்பதாகச் சிந்தித்து இடகலை வழியாக (இடதுநாசி) காற்றை உள்ளிழுத்து (பூரகம்) அக்காற்றை உள்நிறுத்தி (கும்பகம்), மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி ஒளிவிடுகின்ற ஹும் என்ற எழுத்தில் நிலைநிறுத்தி, கும்பகம் செய்த காற்றை ஸுஷும்னா நாடி வழியாக மேலேற்றி த்வாதசாந்தம் செல்லும் வழியில் இதயம், கழுத்து, உள்நாக்கடி, புருவநடு, உச்சந்தலை ஆகிய இடங்களில் தலைகீழாகத் தொங்கிய தாமரை மொட்டுக்களை மேல்நோக்கி நிமிரச் செய்து மலரச் செய்வதாகப் பாவிக்க வேண்டும். இப்படி நிமிந்து மலரச்செய்யுங்கால் ஹும்பட் என்ற மந்திரத்தை மனதில் உச்சரிக்கவேண்டும். த்வாதசாந்தம் வரை சென்ற காற்றை மீண்டும் பிங்கலை நாடியில் செலுத்தி அதன்வழியே (வலது நாசி) வெளியிடல் வேண்டும்.

நிமிர்த்தப்பட்ட தாமரை மலர்களில் கீழிருந்து மேலாக முறையே ப்ரம்மா. விஷ்ணு, ருத்திரர், ஈஸ்வரர் ஸதாசிவர் என்னும் காரணேஸ்வரர்கள் வீற்றிருப்பதாகச் சிந்திக்கவேண்டும். இவர்கள் முறையே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் எனும் ஐந்தொழில்களின் காரணர்களாக (செய்பவர்களாக) இருப்பதால் காரணேஸ்வரர்கள் என அழைக்கப்படுவர்.

இனி நாபிக்கு மேல் இரண்டங்குல உயரத்தில் உள்ள சக்ரத்தில் ஹம் என்ற எழுத்து வடிவில் ஜீவனாகிய ஆன்மா ப்ராணவாயுவோடு கூடியிருக்கும். இதனைச் சித்தாந்தஸாராவளி உரையாசிரியர், தாமரைநூல் போன்ற மென்மையான சக்கரத்தில் சிலந்தி சுற்றுவதுபோல் ஜீவன் இச்சக்கரத்தில் தன் கர்ம வசத்தால் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் என விளக்குகிறார்.

மூச்சுக் காற்றை இடகலை வழியே உள்ளிழுத்து வயிற்றை நிரப்பி மீண்டும் மேலேற்றும் போது ஜீவனையும் சேர்த்தெடுத்து இதயக்கமலத்தில் இருக்கும் ஹும் என்ற பீஜத்தின் மேல் வைத்து அங்கு ஜீவன் ஒளிவிடும் நக்ஷத்திரம்போல் ப்ரகாசமாக விருப்பதாகவும் ஹம் என்ற பீஜ வடிவினதாகவும், கந்தம், ரஸம், ரூபம், ஸ்பரிசம், சப்தம், மனம், புத்தி, அஹங்காரம், என்னும் எண்வகைச் சேர்க்கையின் நுண்ணுடல் வடிவிலிருக்கிறதகாவும் பாவித்து த்வாதசாந்தம் சென்று வரும்வரை மிக நுண்ணியதாகவும், நுண்ணுடலினின்றும் விடுபட்டதாகவும் பந்தமற்றதாகவும், நிர்மலமானதாகவும் எண்ணி, மீண்டும் உள்ளிருக்கும் மூச்சுக்காற்றை மேலெழுப்பி ஸம்ஹார முத்திரையினால் பாவனையாக ஜீவனையெடுத்ததாகப் பாவித்து இதயம் முதல் பிரம்மரந்திரம் வரையிலான தாமரைகளில் வீற்றிருக்கும் ப்ரம்மன், விஷ்ணு, ருத்ரன், ஈஸ்வரன், ஸதாசிவர் முதலியகாரணேஸ்வரர்களையும் விட்டு, மேல் துவாதசாந்தத்தில் ஸம்ஹார முத்திரை மூச்சுக்காற்று இவைகளுடனே ஜீவனைப்பரசிவத்தினிடத்தில் “ஓம் ஹும் ஹாம் ஹம் ஹம் ஹும் ஆத்மனே நம : என்று எண்ணியவாறு, பூதசுத்தி முடித்து மீண்டும் சரீரத்தையடைந்து வினைப்பயன்களை அனுபவிக்க இருப்பதாக ஒடுக்கவும், மூச்சுக்காற்றைப் பிங்கலை நாடி வழியாக வெளியிடல் வேண்டும்.

இப்படியாக ஆன்மாவைச் சிவனிடத்தில் வைத்து ஸூக்ஷ்ம தேகத்தைச் சுத்தம் செய்து பிறகு ஸ்தூல தேகத்தைச் சுத்தம் செய்து, சிவனிடத்தினின்றும் ஆன்மாவை மீண்டும் இதயத் தாமரையில் வைத்து அகப்பூசை முதலியன செய்யவேண்டும்.

ஸூக்ஷ்ம தேக சுத்தி (நுண்ணுடல் தூய்மை)

ஒரு காரியத்தைப் பற்றி மனம் சிந்திக்கிறது. சித்தம் சரியா தவறா என விசாரிக்கிறது. புத்தி சரியே என முடிவெடுக்கிறது. அஹங்காரம் அதைச் செயல்படுத்துகிறது. முப்பத்தாறு தத்வங்களில் ஒன்று இவ்வஹங்காரம்.

இனி அஹங்காரம் மூவகையாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. தாமஸ அஹங்காரம், ராஜஸ அஹங்காரம், சாத்விக அஹங்காரம், என்பவையவை. ஸூக்ஷ்ம தேகசுத்தியில் ப்ருதிவீதத்வம் கந்த தத்வத்திலும், அப்பு தத்வம் ரஸ தத்வத்திலும், தேஜஸ்தத்வம் ரூபதத்வத்திலும் வாயு தத்வம் ஸ்பரிசு தத்வத்திலும், ஆகாச தத்வம் சப்த தத்வத்திலும், ஒடுங்கி கந்தம், ரஸம், ரூபம், ஸ்பரிசம், சப்தம் என்பவைகளே எஞ்சி தன்மாத்திரைகள் என்ற இவையும் தாமஸ அஹங்காரத்திலொடுங்கும். செயற்பொறிகளாகிய வாக்குதத்வம் (சொல்) பாததத்வம் (கால்கள்) பாணிதத்வம் (கைகள்) பாயுதத்வம் (ப்ருஷ்டம்) உபஸ்த தத்வம் (குறி) இவைகள் ராஜஸ அஹங்காரத்திலொடுங்கும். அறிவுப்பொறிகளாகிய ச்ரோத்ர தத்வம் (காது) தவக் தத்வம் (மெய்) சக்ஷுஸ் தத்வம் (கண்) ஜிஹ்வா தத்வம் (வாய்) க்ராணதத்வம் (மூக்கு) இவைகளும், மனஸ்தத்வமும் (மனம்) சாத்வீக அஹங்காரத்திலொடுங்கும். இம்முன்று அஹங்காரங்களையும் புத்தி (அறிவு) தத்வத்திலொடுக்கி, புத்தி தத்வத்தை குணதத்வத்திலும், குணத்தை ப்ரக்ருதி (இயற்கை) தத்வத்திலும் ப்ரக்ருதி, ராகதத்வம் இவற்றை கலாதத்வத்திலும், கலாதத்வம், நியதி தத்வம். புருஷ தத்வம், காலதத்வம் இவற்றை மாயா தத்வத்திலும், மாயா தத்வத்தைச் சுத்த வித்யா தத்வத்திலும், சுத்த வித்யா தத்வத்தை ஈஸ்வரதத்வத்திலும், ஈஸ்வர தத்வத்தை ஸதாசிவ தத்வத்திலும், ஸதாசிவதத்வத்தை சக்தி தத்வத்திலும், சக்தி தத்வத்தை சிவதத்வத்திலும் ஒடுக்கிச் சிவத்தை அசைவற்றிருப்பதான பிந்துவில் லயமடைந்திருப்பதாகப் பாவிக்க ஸூக்ஷ்மதேகம் சுத்தியாகும்.

அல்லாமலும் சுருங்கச்செய்ய, சப்தம் ஸ்பரிசம் இரண்டையும் இதயத் தாமரையிலிருக்கும் பிரமனிடத்திலும், ரஸதத்வத்தை கழுத்துத் தாமரையிலிருக்கும் விஷ்ணுவினிடத்திலும், ரூபம் கந்தம் இத்தத்வங்களை உள் நாக்கடித் தாமரையிலிருக்கும் ருத்ரனிடத்திலும். புத்தி, அஹங்காரம் இத்தத்வங்களைப் புருவ நடுத்தாமரையிலிருக்கும் ஈஸ்வரனிடத்திலும், மனஸ்தத்வம் மற்றும் விந்து இவைகளை ப்ரமரந்திரத் தாமரையிலிருக்கும் சிவனிடத்திலும் ஒடுக்க ஸூக்ஷ்மதேகம் சுத்தியாம்.

ஸ்தூல தேக சுத்தி (பருவுடல் தாய்மை)

பாதத்திலிருந்து முழங்கால்வரை ப்ருதிவீ மண்டலமாகவும், முழங்காலிலிருந்து நாபி வரையில் அப்புமண்டலமாகவும், நாபியிலிருந்து ஹ்ருதயம் வரை அக்னி மண்டலமாகவும், ஹ்ருதயத்திலிருந்து புருவ நடுவரை வாயு மண்டலமாகவும், புருவ நடுவிலிருந்து ப்ரம்ம ரந்திரம் வரையில் ஆகாச மண்டலமாகவும் பாவித்துச் சுத்தம் செய்வது ஸ்தூல தேக சுத்தியாகும்.

பார்த்திவம் சதுஸ்ரம்து ஹேமாபம் வஜ்ர. லாஞ்சிதம்!
லம்பீஜம் ப்ரம்ம தைவத்யம் அஜாத ஹ்ருதயாத்மகம்!!
நிவ்ருத்யாக்ய கலோபேதம் ஹ்லாம் இத்யுத்தாத பஞ்சகம்!!!

பொருள்: ப்ருதிவீ மண்டலம் நாற்கோண வடிவமாகவும், பொன்னிறமாகவும், வஜ்ர அடையாளமுடையதாகவும், லம் என்ற பீஜாக்ஷரம் உடையதாகவும், இருக்கும். ஹ்லாம் என்ற பீஜம் நிவ்ருத்தி கலையினுடையது. இதற்கு ஸத்யோஜாதம் அதிதேவதை, ப்ரம்மா காரணேஸ்வரர். பாதம் முதல் சிரஸு வரை நிவ்ருத்தி கலை பீஜம் வ்யாபித்து இருக்கும். இப்படிச் சிந்தித்து,

ஓம் ஹ்லாம் ஹ்லாம் ஹ்லாம் ஹ்லாம். ஹ்லாம் நிவ்ருத்தி கலாயைஹ: ஹும் பட் என்று உச்சரித்தவாறு மூச்சுக்காற்றை இடது நாசியின் வழியே பூரகம் செய்து ஸுஷும்னா நாட மார்க்கமாக த்வாத சாந்தம் வரை கொண்டு போய் மீண்டும் வலது நாசியின் வழியே வெளியிடல் வேண்டும். இப்படி ஐந்து முறை நிவ்ருத்தி கலை பீஜ மந்திரத்தை உச்சரித்தவண்ணம் மூச்சுக்காற்றை த்வாதசாந்தம் வரை கொண்டு சென்று வருவதால் ப்ருதிவியின் குணங்களாகிய கந்தம், ரஸம், ரூபம், ஸ்பரிசம், சப்தம் என்ற ஐந்தும் ஒடுக்கப்படுகின்றன. குணங்கள் இல்லாத ப்ருதிவியும் அதற்குப் பகையான வாயுவினால் ஒடுக்கப்பட்டதாகப் பாவிப்பது நிவ்ருத்தி கலை சுத்தியாம்.

பிறகு, ப்ரதிஷ்டாகலை சுத்தி,
ஆப்யம் இந்து ஸிதாப்ஜாங்கம் விஷ்ணுதைவம் வபீஜகம்!
வாம சீர்ஷ ஸமாயுக்தம் ப்ரதிஷ்டா கலையான்விதம்!!
யுக்தம் சதுர்பிருத்தகாதை: ஹ்வீம் இத்யுத்தாத பூர்வகம்!!!

பொருள்: அப்பு மண்டலம் (நீர்) பிறைச் சந்திரன் வடிவாகவும் வெண்மை நிறத்தினதாகவும், வம் என்ற பீஜா க்ஷரத்திற்கு உரியதாகவும் முழங்கால் முதல் நாபிவரையில் வியாபித்து இருக்கும். ஹ்வீம் என்ற

அக்ஷரம் ப்ரதிஷ்டாகலையினுடையது. வாமதேவம் இதற்கு அதிதேவதை. விஷ்ணு காரணேஸ்வரர். இது முழங்கால் முதல் சிரஸு வரை வ்யாபித்திருக்கும். இப்படிச் சிந்தித்து..

ஓம்ஹ்வீம் ஹ்வீம் ஹ்வீம் ஹ்வீம் ப்ரதிஷ்டாகலாயைஹ: ஹும்பட் என்று உச்சரித்தவாறு இடது நாசியால் மூச்சுக் காற்றைப் பூரகம் செய்து ஸுஷும்னா நாட மார்க்கமாய் த்வாத சாந்தம் மட்டும் கொண்டு சென்று மீண்டும் வலது நாசியால் காற்றை வெளியிடல் வேண்டும்.

இப்படி நான்குமுறை ப்ரதிஷ்டாகலா பீஜத்தை உச்சரித்த வண்ணம் மூச்சுக்காற்றை த்வாத சாந்தம் வரை கொண்டு சென்று வருவதால் நீரின் குணங்களாகிய ரஸம், ரூபம், ஸ்பரிசம், சப்தம் ஆகிய நான்கும் ஒடுக்கப்படுகின்றன. குணங்கள் இல்லாத அப்புவும் அதற்குப்பகையான அக்னியினால் ஒடுக்கப்பட்டதாகப் பாவிப்பது ப்ரதிஷ்டாகலை சுத்தியாம்.

பிறகு வித்யாகலை சுத்தி,

அக்னித்ரயஸ்ரம் சப்தசிகம் ரக்தாபம் ருத்ரதைவதம்!

ரார்ணாகோர ஸமாயுக்தம் வித்யாக்ய கலயான் விதம்!!

யுக்தம் தத்ரிபிருத்காதை : ஹ்ரும் இத்யுத்காத பூர்வகம் !!!

பொருள்: அக்னி மண்டலம் முக்கோண வடிவம், சிவப்பு நிறம், ரம் என்ற பீஜாக்ஷரத்திற்கு உரியது. நாபி முதல் ஹ்ருதயம் வரையில் வ்யாபித்து இருக்கும். ஹ்ரும் என்ற பீஜாக்ஷரம் வித்யாகலைக்குரியது அகோரம் அதிதேவதை. ருத்திரர் காரணேஸ்வரர். இது நாபி முதல் சிரஸு வரையிலும் வ்யாபித்திருக்கும். இப்படிச் சிந்தித்து.

ஓம் ஹ்ரும் ஹ்ரும் ஹ்ரும் வித்யாகலாயை ஹ : ஹும் பட் என்று உச்சரித்தவண்ணம் மூச்சுக்காற்றை இடகலை வழியே பூரகம் செய்து ஸுஷும்னா நாட மார்க்கமாய் த்வாதசாந்தம் மட்டும் கொண்டு சென்று வருதலால் அக்னியின் குணங்களாகிய ரூபம், ஸ்பரிசம், சப்தம் ஆகிய மூன்றும் ஒடுக்கப்படுகின்றன. குணங்கள் இல்லாத அக்னியும் அதற்குப் பகையான ஜலத்தினால் ஒடுக்கப்பட்டதாகப் பாவிப்பது வித்யா கலை சுத்தியாம்.

பிறகு சாந்திகலை சுத்தி,

“வாயவ்யம் ரஸகோணந்து பிந்து ஷட்கமதாஸிதம்!

ஈசாதிபத்யம் யார்ணம் தத்புருஷ கவசான்விதம் !!

சாந்த்யாயுக்தம் த்விருத்காதை : ஹ்யைம் இத்யுத்காத பூர்வகம்”.

பொருள்: வாயுமண்டலம் அறுகோணவடிவமும், ஆறு புள்ளிகள் அடையாளம் உடையதும், கறுத்த நிறமும், யம் என்ற பீஜாக்ஷரத்திற்கு உரியதுமாகும். ஹ்ருதயம் முதல் புருவ நடுவரை வ்யாபித்திருக்கும். ஹ்யைம் என்ற பீஜாக்ஷரம் சாந்தி கலையினுடையது. இதற்கு அதி தேவதை தத்புருஷம். ஈஸ்வரர் காரணேஸ்வரர் இது ஹ்ருதயம் முதல் சிரஸு வரையிலும் வ்யாபித்திருக்கும். இப்படிச் சிந்தித்து,

ஓம் ஹ்யைம் ஹ்யைம் சாந்திக்கலாயை ஹ : ஹும்பட் என்று உச்சரித்த வண்ணம் முச்சுக்காற்றை இடகலைவழியே பூரகம் செய்து ஸுஷும்னா நாடிமார்க்கமாய் த்வாதசாந்தம் மட்டும் கொண்டுசென்று மீண்டும் பிங்கலை வழியே ரேசகம் செய்தல்வேண்டும். இப்படி சாந்திகலை பீஜத்தை இருமுறை உச்சரித்தவண்ணம் முச்சுக்காற்றை த்வாதசாந்தம் வரை கொண்டு சென்று வருதலால் வாயுவின் குணங்களாகிய ஸ்பரிசம், சப்தம் ஆகிய இரண்டும் ஒடுக்கப்படுகின்றன. குணங்கள் இல்லாத வாயுவும் அதற்குப்பகையான ப்ருதிவீயினால் ஒடுக்கப்பட்டதாகப் பாவிப்பது சாந்தி கலை சுத்தியாம்.

பிறகு சாந்திய தீத கலை சுத்தி,

“ஆகாசம் வர்த்துளம் த்யக்த லாஞ்சனம் தூம்ரஸன்னிபம்!
ஸதேசாதிஷ்டிதம் ஹார்ணம் ஈசநேத்ராஸ்த்ர ஸம்யுதம்!!
ஏகோத்காதேன ஹௌம் உக்த்வா யதாதீதம்
நியோஜயேத்!!

பொருள்: ஆகாச மண்டலம், வட்டவடிவம், புகை நிறம், ஹம் என்ற பீஜாக்ஷரத்திற்குரியது. புருவ நடுமுதல் ப்ரம்ம ரந்திரம் வரை வ்யாபித்திருக்கும். ஹௌம் என்ற பீஜாக்ஷரம் சாந்தியதீத கலையினுடையது. இதற்கு அதிதேவதை ஈசானம். ஸதாசிவர் காரணேஸ்வரர். இது புருவநடுவிலிருந்து உச்சி வரை வ்யாபித்திருக்கும். இப்படிச் சிந்தித்து,

ஓம் ஹௌம் சாந்தியதீத கலாயைஹ: ஹும்பட் என்று உச்சரித்த வண்ணம் முச்சுக்காற்றை இடகலை வழியே பூரகம் செய்து ஸுஷும்னா நாடி மார்க்கமாய் த்வாதசாந்தம் மட்டும் கொண்டு சென்று மீண்டும் பிங்கலை வழியே ரேசகம் செய்தல் வேண்டும். இப்படி சாந்தியாதீதகலை பீஜத்தை இருமுறை உச்சரித்தவண்ணம் முச்சுக்காற்றைத் த்வாதசாந்தம்

வரை கொண்டு சென்று வருதலால் ஆகாசத்தின் குணமாகிய சப்தம் ஒடுக்கப்படும்.

ஆகாசம் அழிவில்லாததாகையால் அதற்கு ஒடுக்கம் இல்லை. சுத்தமான ஆகாசத்தில் அறித்யமானதும், சுதந்திரமாய்ப் பரவிநில்லாததும், அசுத்தமானதுமாகிய தனது தேகத்தை ஒடுக்கம் செய்வித்ததாகப் பாவிப்பது சாந்தியதீத கலை சுத்தியாம்.

சரீரதகனமும், அம்ருதாப்லாவனமும்

ஓம் ஹ : அஸ்த்ராயநம: என்று கால் பெருவிரலில் இருந்து காலாக்னியுண்டானதாய்ப் பாவித்து, அதனால் ப்ராரப்த தேகத்திலிருக்கும் ஐம்பூத தோஷங்களை எரித்து, தனது தேஹம் நித்யமானதாயும், எங்கும் பரவி நிற்பதாயும், சுத்தமானதாயுமுள்ள மேலான ஆகாசவடிவினதாகப் பாவித்து அம்ருதத்தில் நனைந்ததாகச் சிந்திப்பது சரீரதகனமும், அம்ருதப்லாவனமுமாம். இனி, பூதசுத்தியின் பொருட்டு த்வாத சாந்தத்தில் பரசிவனிடத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட ஆன்மாவை மீண்டும் ஹ்ருதயத்தில் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். அதன் முறையாவது.

ப்ராரப்த சரீரத்தின் தோஷங்களும், பந்தரூபங்களும் போனதாகப் பாவித்து ஓம்ஹாம் ஹௌம் சிவாய வெளஷட் என்று சிவமூல மந்திரத்தை எண்ணியவாறு சிரஸின் பின்புறம் சிகாஸ்தானத்தில், உட்புறம் தாமரை மலர் தலைகீழாக இருப்பதாகவும் அதனின்றும் அமிர்தம் பெருகி வழிவதாகவும் பாவித்து அவ்வமிர்தத்தால் சரீரத்தின் உள்ளும் புறமும் எங்கும் நனைந்ததாகப் பாவிக்க வேண்டும். பிறகு ஹ்ருதயத்தில், தண்டு, இதழ், காய் இவைகளுடன் கூடிய தாமரையை அகாரம், உகாரம், மகாரம் ஆகிய மூன்று அக்ஷரங்களுடன் கூடிய ப்ரணவமந்திரத்தினால் (ஓம்) உண்டாக்கி, அதை சுத்தவித்யா என்ற தத்துவ வடிவான ஆஸனமாகப் பாவிக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் உள்ள கர்ணிகையில் (தாமரைக்காய்) கந்தம், ரஸம், ரூபம், ஸ்பரிசம், சப்தம், மனம், புத்தி, அஹங்காரம், ஆகிய எண்வகைச் சேர்க்கையான நுண்ணுடலை (ஸுக்ஷ்மதேகம்) சாந்திகலை, வித்யாகலை, ப்ரதிஷ்டாகலை, நிவ்ருத்திக்கலை ஆகிய நான்கு கலைகளுடன், ப்ரணவத்தோடு கூட வந்ததாகப் பாவித்து, அந்த ஸுக்ஷ்ம தேகத்தில், த்வாத சாந்தத்திலிருக்கும் ஹம் என்ற பீஜாக்ஷர வடிவானதும், சிவரூபமானதும் ஆகிய ஆன்மாவை சாந்தியதீத கலை முதலாகிய ஐந்துகலைகளோடு கூடியதாகவும், ப்ரணவத்தோடு கூடியதாகவும் பாவித்து, ஓம் ஹும் ஹம் ஹம் ஹாம் ஹும் ஆத்மனே நம: என்ற ஆத்ம மந்திரம் உச்சரித்த வண்ணம் இடகலைவழியே பூரகம் செய்து த்வாத சாந்தம் வரை ஸுஷும்னா மார்க்கமாய் சென்று, ஸ்ருஷ்டி முத்திரையை

மேலிருந்து கீழாகக்கொணர்ந்து த்வாதசாந்தத்திலிருக்கும் ஆன்மா, மூச்சுக்காற்றோடு ஸூக்ஷ்ம தேஹம் அடைந்ததாகப் பாவிக்கவேண்டும்.

பிறகு ஓம்ஹொளம் சக்தயேவெளஷ்ட் என்ற சக்தி மந்திரத்தினால் பிந்துஸ்தானத்திலிருக்கும் சக்தியினின்றும் அமிர்தம் பெருகி உள்ளும் புறமும் நனைத்துத் தூய்மை செய்வதாகப் பாவிக்கவேண்டும்.

இப்படி ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூல தேகம் சுத்தியான பிறகு நியாஸமும் அகப்பூசையும் செய்து சிவோஹம் பாவனையடைய வேண்டும்.

நியாஸமும் அகப்பூசையும்

நுண்ணுடல் பருவுடல் இரண்டையும் மந்திரபூர்வமாகச் சுத்தம் செய்து உள்ளிருக்கும் உயிரில் சிவனைப் பூஜிக்க வேண்டும். இதற்கு அந்தர்யாகம் (அகப்பூசை) என்று பெயர்.

பூதசுத்தி முடித்து ஜீவாத்மாவை ஜோதி ரூப சிவனாக ஹ்ருதய கமலத்தில் ஸ்தாபிக்கும் முறைமை விளக்கப்பட்டது. ஒளி வடிவத்தை அங்கங்களோடு கூடிய மூர்த்தி வடிவமாகச் செய்ய அங்கமந்திரங்களைப் பூஜகர் தமது தேகத்தில் பதிவு செய்து கொண்டு அகத்தில் சிவபெருமானை வழிபடல் வேண்டும்.

அனுஷ்டான விதியிற்சொல்லியவாறு அங்க நியாஸம் செய்து கொண்டு தண்டபங்கி, முண்டபங்கி, வக்த்ர பங்கி, கலாபங்கி ந்யாஸங்களையும் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

தண்டபங்கி : ஒளி தண்ட (கோல் வடிவாக) ரூபமாக இருக்கும் இறைவனை முகம் முதலிய உறுப்புக்களோடு விளங்குவதாகச் செய்வது.

முண்டபங்கி : முண்டம் - தலை, ஒரு முகமாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட மூர்த்தியில் ஈசானம் முதலிய ஐந்து சிரஸுகளைப் (தலைகளை) பதிவு செய்தல்.

வக்த்ரபங்கி : ஐந்து சிரஸுகளிலும் ஈசானம் முதலிய ஐந்து வக்த்ரங்களைப் (முகங்களை) பதிவு செய்தல்

கலாபங்கி : சிரஸு, முகம், மார்பு, நாபி பாதங்கள் இவ்வெந்தி உறுப்புகளிலும் சாந்தியதீதம் முதலிய ஐந்து கலை மந்திரங்களைப் பதிவு செய்தல்.

தண்டபங்கி ந்யாஸம்

வலது பெருவிரலால் சிரஸில்,
பெருவிரல் சுட்டுவிரலைச் சேர்ந்து
முகத்தில்,
பெருவிரல் நடுவிரலைச் சேர்த்து
மார்பில்,
பெருவிரல் அணிவிரலைச் சேர்த்து
நாபியில்,
பெருவிரல் சிறுவிரலைச் சேர்த்து
முழந்தாளில்,

ஓம் ஹோம் ஈசான மூர்த்தாய நம:
ஓம் ஹேம் தத்புருஷ வக்த்ராய நம :
ஓம் ஹும் அகோர ஹ்ருதயாய நம :
ஓம் ஹிம் வாம தேவ குஹ்யாய நம:
ஓம் ஹம் ஸத்யோஜாத
மூர்த்தயே நம:

முண்டபங்கி ந்யாஸம்

பெருவிரலால் உச்சந்தலையில்
பெருவிரலோடு சுட்டுவிரலைச்
சேர்ந்து சிரஸின் கிழக்குப்பகுதியில்
பெருவிரல் நடுவிரலைச் சேர்த்து
சிரஸின் தெற்குப்பகுதியில்
பெருவிரலோடு அணிவிரலைச்
சேர்த்து சிரஸின் வடக்குப்பகுதியில்
பெருவிரலோடு சிறுவிரலைச் சேர்த்து
சிரஸின் மேற்குப்பகுதியில்

ஓம் ஹோம் ஈசான மூர்த்தாய நம:
ஓம் ஹேம் தத்புருஷ மூர்த்னே நம:
ஓம் ஹும் அகோர மூர்த்னே நம:
ஓம் ஹிம் வாமதேவ மூர்த்னே நம :
ஓம் ஹம் ஸத்யோஜாத
மூர்த்னே நம:

வக்த்ரபங்கி ந்யாஸம்

பெருவிரலால் உச்சந்தலைக்குக் கீழ்
பெருவிரலோடு சுட்டுவிரலைச் சேர்த்து
தத்புருஷ சிரஸுக்கு கிழக்குக்கீழ்
பெருவிரலோடு நடுவிரலைச் சேர்த்து
அகோர சிரஸுக்கு தெற்குக்கீழ்
பெருவிரலோடு அணிவிரலைச் சேர்த்து
சிரஸுக்கு வடக்குப்பகுதியில் கீழ்
பெருவிரலோடு சிறுவிரலைச் சேர்த்து
ஸத்யோஜாத சிரஸுக்கு மேற்குக்கீழ்

ஓம் ஹோம் ஈசான மூர்த்தாய நம:
ஓம் ஹேம் தத்புருஷ வக்த்ராய நம:
ஓம் ஹும் அகோர வக்த்ராய நம :
ஓம் ஹிம் வாமதேவ வக்த்ராய நம:
ஓம் ஹம் ஸத்யோஜாத
வக்த்ராய நம:

கலா பங்கி ந்யாஸம்

பெருவிரலால் சிரஸில்

ஓம் ஹொளம் சாந்த்யதீத கலாயை நம:

பெருவிரலோடு கூட்டு

விரலைச் சேர்த்து முகத்தில்

ஓம் ஹ்யைம் சாந்தி கலாயை நம:

பெருவிரலோடு

நடுவிரலைச் சேர்த்து மார்பில்

ஓம் ஹ்ரூம் வித்யாகலாயை நம:

பெருவிரலோடு அணிவிரலைச்

சேர்த்து நாபியில்

ஓம் ஹ்ரீம் ப்ரதிஷ்டா கலாயை நம:

பெருவிரலோடு சிறுவிரலைச்

சேர்த்து முழுந்தாள்களில்

ஓம் ஹ்லாம் நிவ்ருத்தி கலாயை நம:

என்று ந்யாஸங்களைச் செய்து கொள்ளவேண்டும். இன்னும் அஷ்டத்ரிம்சத் கலா ந்யாஸம், ஸ்ரீ கண்ட ந்யாஸம், ஷுடத்வ ந்யாஸம் இவைகளையும் சிறப்பாகச் செய்யலாம். இவைகளைக் குருமுகமாக உபதேசம் பெற்றுச் செய்ய வேண்டும்.

அந்தர்யாகம் (அகப்பூசை)

சிவபெருமான் ஆன்மாவில் ஒளிவிடும் நட்சத்திரமாக விளக்கம் பெறுமாறு நிலைபெற்றருள்கிறார். இதையறிந்து வழிபடுபவர்களுக்கு நிலையான இன்பம் கிட்டும் என்றும் மற்றவர்களுக்குக் கிட்டாது என்றும் காடகோபநிஷத் கூறுகிறது.

தமாத்மஸ்த்தம் யெநு பச்யந்தி தீரா:

தேஷாம் ஸுகம் சாஸ்வதம் நோ இதரேஷு!!

பொருள்: உயிரில் நிலைபெற்றிருக்கிற சிவத்தையறிந்து வழிபடும்
ஞானிகள் பேரின்பத்தையடைகிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு அது இல்லை.
மேலும் அகத்தேயிருக்கும் இறைவனை வழிபடாமல் புறத்தே பூஜிப்பது
எந்தப் பலனையும் தராது என ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

அக்ருத்வா மானஸம் யாகம் யோபஹிர்யாக மாசரேத் !

கரஸ்த்தமம்ருதம் த்யக்த்வா லிஹேத் கூர்ப்பர மாத்மன:!!

பொருள்: உள்ளங்கையிலிருக்கும் அம்ருதத்தை விட்டுப் புறங்கையைச் சுவைக்க எண்ணுவது போல் அகத்தேயிருக்கும் இறைவனை எண்ணாமல் புறத்தேயிருக்கும் இறைவனை வழிபட எண்ணுவது பலனளிக்காது.

அந்தர்யாகம் புராக்ருத்வா பாஹ்ய பூஜா மதாசரேத்!
ஜ்யோதிர்லிங்கம் ஹ்ருதிஸ்த்தம் யத் ததேவாப்
யர்ச்சயேத் பஹி:!!

பொருள்: முன்னதாக அகப்பூசை செய்து பிறகு புறப்பூசை செய்யவேண்டும். ஹ்ருதயத்தில் ஒளி வடிவ லிங்கமாக இருக்கும் சிவமே புறத்தேயும் பூஜிக்கப்படுகிறது.

ஆகவே மிக அவசியமானது அகவழிபாடு. இவ்வழிபாட்டில் அறிவுப்பொறிகள், செயற்பொறிகள், நற்குணங்கள், நற்செயல்கள் இவைகளே வழிபாட்டிற்குரிய உபகரணங்கள். பூஜிக்கப்படும் இடம். ஹ்ருதயம். நாபிப்ரதேசம் ஹோமம் செய்யும் இடம். புருவநடு இறைவனோடு இரண்டறக்கலந்து சமாதி நிலையடையும் இடம்.

யோகாப்யாசம் பெற்று ஞான நிலைக் கைவரப்பெற்றவர்கள் மேற்கூறிய பொறிகளையும் குணங்களையும் ப்ரத்யக்ஷமான உபகரணங்களாகக் கொண்டு

“காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் அடிமையாக
வாய்மையே தூய்மையாக மனம்மணி இலிங்கமாக
நேயமே நெய்யும் பாலா நிறைய நீர் அமைய ஆட்டி
பூசனை ஈசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே”

“உடம்பெனும் மனையகத்து உள்ளமே தகளியாக,
மடம்படும் உணர்நெய் யட்டி உயிரெனும் திரிமயக்கி
இடம்படு ஞானத்தீயால் எரிகொள இருந்து நோக்கில்
கடம்பு அமர் காளை தாதை கழலடி காணலாமே”

என்ற அப்பர் சுவாமிகளின் திருவாக்குப்படி அகப்பூசையைச் செய்வார்கள். யோகிகளுக்கே சாத்தியமான இவ்வழிபாட்டை தீக்ஷை பெற்றுச் சிவபூஜைசெய்யும் எல்லோரும் பாவனையாகச் செய்து பிறகு புறப்பூசை செய்யவேண்டும்.

இனிநெஞ்சகத்தைச் சிவாலயமாகவும் அதன் நடுவே கிழங்கு தண்டு, இலை, எட்டு இதழ்கள், நடுக்கர்ணிகை இவைகளோடு கூடிய தாமரை இருப்பதாகவும் எண்ணவேண்டும். தாமரையின் கர்ணிகையை க்ரியாசக்தி மயமான சிவாஸனமாகவும், அதில் பெருவிரல் மாத்திர அளவினதாகவும் நாதவடிவினதாகவும், தீப ஒளிபோல் ப்ரகாசிப்பதாகவும் சிவலிங்கத்தை எண்ணி வணங்க வேண்டும்.

சிவாஸனத்தைக் கீழிருந்து மேலாக ஓம் ஹாம் ஆதார சக்தயே நம : ஓம் ஹாம் அனந்தாஸனாய நம : ஓம் ஹாம் ஸிம்ஹாஸனாய நம : ஓம் ஹாம் யோகாஸனாய நம : ஓம் ஹாம் பத்மாஸனாய நம : விமலாஸனாய நம : ஓம் ஹாம் குடிலாசக்தயே நம : ஓம் ஹாம் சிவாஸனாய நம : என்று பூஜித்து அதன் மேல் இலிங்கத்தில் ஓம் ஹாம் சிவமூர்த்தயே நம : ஓம் ஹாம் ஹேளம் வித்யா தேஹாய நம : ஓம் ஹேளம் நேத்ரேப்யோ நம : என்று சிவபெருமானைப் பூஜித்து அபிஷேகம் முதலியனவும் பாவனையாகச் செய்யவேண்டும்.

உச்சிக்கு மேல் பன்னிரண்டங்குல உயரத்திலிருக்கும் த்வாத சாந்தத்தினின்றும் அமிர்தம் பெருகி வழிந்து ஸுஷும்னா நாடி மார்க்கமாய் ஹ்ருதயத்திலிருக்கும் சிவபெருமானை அபிஷேகம் செய்வித்ததாக எண்ணி, வஸ்திரம், திருவாபரணங்கள் இவைகளை அன்பின் வடிவாக அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

சிவவழிபாட்டில் உண்டானதாகிய வைராக்கியத்தையே சந்தனமாக எண்ணிச் சாத்தி அஷ்ட புஷ்பார்ச்சனை செய்யவேண்டும்.

இவ்விடத்து அஷ்ட புஷ்பார்ச்சனையாவது எண்வகையான நற்குணங்களையே எண்வகையான புஷ்பங்களாக எண்ணி இறைவனிடத்தில் சேர்ப்பதாகும்.

ஓம் பவாய சிவாய நம : என்று கொல்லாமையையும்
(அஹிம்சாபுஷ்பம்)

ஓம் ஸர்வாய சிவாய நம : என்று ஐம்பொறியடக்கத்தையும்
(இந்திரியநிக்ரஹபுஷ்பம்)

ஓம் ஈசானாய சிவாய நம : என்று பொறுமையையும்
(க்ஷமாபுஷ்பம்),

ஓம் பசுபதயே சிவாய நம : என்று கருணையையும்
(தயாபுஷ்பம்),

ஓம் ருத்ராய சிவாய நம : என்று மெய்யறிவையும்
(ஞானபுஷ்பம்)

ஓம் உக்ராய சிவாய நம : என்று தவத்தையும்
(தபோபுஷ்பம்),

ஓம் பீமாய சிவாய நம : என்று வாய்மையையும்
(ஸத்யபுஷ்பம்),

ஓம் மஹதே சிவாய நம : என்று பொறை(அருள்)யையும்
(பாவபுஷ்பம்).

புஷ்பங்களாக எண்ணி அம்மலருக்கு அக்குணத்தின் பெயரிட்டுச் சிவபெருமானிடத்துச் சேர்க்கவேண்டும். இவ்வகை வழிபாடு மிகவும் அரிதானது. மந்திரங்களைச் சொல்லிக் குணங்களாகிய புஷ்பத்தை மனத்தினால் எண்ணிச் சாத்துதல் மட்டும் பலனளிக்காது. மேற்கூறிய எண்வகை குணங்களையும் முழுமையாகக் கடைப்பிடிப்பவர்களுக்கு மாத்திரம் இவ்வழிபாடு பலனளிக்கும்.

இனி அகப்பூசையில் தூபம், தீபம், நிவேதனம் போன்ற உபசாரங்கள்.

தூபம் :

மனமாகிய பாத்திரத்தில் உயிராகிய அக்னியை வைத்து ஆணவமாகிய சாம்பிராணியையிட்டு இறைவனுக்குத் தூபமாக எண்ணவேண்டும்.

தீபம்:

சிவத்தையுணரும் அறிவு ஒளியைத் (சிவஞானம்) தீபமாகக் காட்டவேண்டும்.

நிவேதனம்:

உலக விஷயங்களிலிருந்து அதாவது அநித்யமான சுகதுக்கங்களிலிருந்து மீண்ட மனதை (விஷயேப்ய : ப்ரத்யாஹ்ருதம் மனோநைவேத்யம்) நிவேதனமாக எண்ணவேண்டும்.

தாம்பூலம் :

சத்துவகுணம், ரஜோகுணம், தமோகுணம் இம்மூன்றையும் வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணம் இவைகளாக எண்ணி அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

கற்பூரம் :

சிவபெருமானுடைய திருமேனி ப்ரகாசத்தைக் காணும் பேரின்பத்தைக் கற்பூர தீபமாக எண்ணித் தரிசிக்க வேண்டும். இனி ஆத்மசமர்ப்பணத்தில் மற்றைய ராஜ உபசாரங்கள் கூறப்படுகின்றன.

மனதின் பலவிதமான எண்ணங்கள் நிருத்த (நடனம்) உபசாரம். பேசுகின்ற சொற்கள் மங்கள வாத்திய உபசாரம். சொல்லின் த்வனி (ஒலி) சங்கீத (பாட்டு) உபசாரம். சுழுமுனை நாடி த்வஜ (கொடி) உபசாரம்.

உயிர்க்காற்று சாமரோபசாரம், அஹங்காரம் கஜ (யானை) உபசாரம். தனது சரீரத்தைத் தேராகவும் மனதைக் கடிவாளக்கயிறாகவும் அறிவைத் தேரோட்டியாகவும் செயற்பொறி, அறிவுப்பொறிகளைக் குதிரைகளாகவும் எண்ணி இத்தேர் இறைவனைத்தாங்கி உலாவருவதாகப் பாவித்து தன்னையே இறைவனுக்கு அர்ப்பணமாக்கி (ஆத்மசமர்ப்பணம்) வழிபடவேண்டும்.

இவ்விடத்தில் அறிவு எனும் தேரோட்டி நமது சரீரமாகிய தேரினை இயக்குகிறது. பொறிகள், குதிரைகள். மனம் கடிவாளக் கயிறு. தேரில் வீற்றிருப்பவர் சிவபெருமான். (உயிர்) இந்நிலையுணர்ந்து வாழ்ந்தோமேயானால் எக்காலத்தும் எத்திறத்தும் எத்தவறும் செய்ய நேராது. இதனையுணர்த்துவதே அகப்பூசையும் ஆத்ம சமர்ப்பணமும் ஆகும்.

இப்படி நெஞ்சகத்திலிருக்கும் பெருமானுக்கு எல்லாவிதமான பூஜைகளையும், உபசாரங்களையும் செய்துமுடித்து, தானும் சிவனாக (சிவோஹம் பாவனை) எண்ணவேண்டும். பிறகு நாபிகுண்டத்தில் ஹோமம் செய்கிறேன் என உயிராகிய பெருமானிடத்தில் அனுமதி பெற்று அக்னிகாரியம் செய்யவேண்டும்.

நம்முடைய வயிற்றுப்பகுதியில் ஜாடராக்கி என்ற அக்னி இருக்கிறது. ஜடரம் என்றால் வயிறு. வயிற்றில் இருக்கும் அக்னி என்பதால் இதற்கு ஜாடராக்கி எனப்பெயர். இது இருக்கும் இடம் நாபிக்கு உட்புறம். இதுவே நாம் உண்பனவற்றை ஜீரணிக்கச் செய்யும் முக்கியக் கருவியாகும். இதனையே நாபிகுண்டம் எனவும் ஜாடராக்கியை அந்தர்யாகம் செய்யும் அக்னியாகவும் சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன. நாபியில் இருக்கும் அக்னியை சிவாக்கினியாகவும், நாம் உண்பன ஆகுதிப்பொருட்களாகவும் எண்ணுவதை உயர்ந்த கொள்கையாகக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது சாப்பிடுவது என்பது, “பிராணாஹுதி” என்ற சொல்லினால் சிவாகமங்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதனைக் கருத்தில் கொண்டு புலால் உண்ணுதல், மதுஅருந்துதல் போன்றவற்றை விலக்க வேண்டும்.

இனி அந்தர்யாகம் செய்யும் முறையாவது :வி. நாபியில் மூன்று மேகலைகளோடு (சுற்றுப்பட்டைகளோடு) கூடிய குண்டத்தையும் அதனுள் ஹோமத்திற்குத் தானே சித்தமாக உண்டானதாகிய அக்னியையும் பாவிக்க வேண்டும். அவ்வக்னியை ஓம் ஹ: அஸ்திராய நம: என எண்ணி நன்றாகக் கொழுந்து விட்டு எரிவதாகவும் அதிலிருந்து சிறிது

நெருப்புத்துண்டத்தை அசுரர்களுக்கு ப்ரீதி செய்யும் படி தென் மேற்குத் திசையில் விட்டதாகவும் எண்ணவேண்டும். பார்த்தல் (நிரீக்ஷணம்) தெளித்தல் (ப்ரோக்ஷணம்) தட்டுதல் (தாடனம்) ஊற்றுதல் (அப்யுக்ஷணம்) என்ற நால்வகைச் சுத்திகளால் அவ்வக்னியைத் தூய்மை செய்து உள்ளிருக்கும் காற்றை வெளியிடுதலாகிய ரேசகம் செய்து அக்னி நாபிகுண்டத்தினின்றும் மேலெழும்பி துவாதசாந்தம் போய் அங்குப் பரசிவத்தோடு ஒன்றியதாகப் பாவித்து அதனால் பரசிவத்தினுடைய ஒளியின் பகுதியாகவும் பத்தாயிரம் கதிரவஒளி பொருந்தியதாகவும் அறிவுத்தீயாக (ஞானாக்னி) மாறியதாகவும் எண்ணி மீண்டும் காற்றை உள்ளிழுப்பதாகிய பூரகம் செய்து அக்னியை நாபிகுண்டத்தில் ஸ்தாபித்து, ஓம் ஹாம் சிவாக்னயே நம: என வழிபடவேண்டும்.

சிவாக்கினியாகிய அவ்வக்னியைச் சிவந்த நிறத்தினதாகவும் அதன் கண் ஐந்து தலைகளும் பத்து கைகளும் இருப்பதாகவும் அக்கைகளில் ஸதாசிவத்தினுடைய பத்துகைகளிலும் இருக்கும் ஆயுதங்களைப் போல அதன் கைகளிலும் வைத்திருப்பதாகவும் தியானிக்க.

சிவாக்னியின் ஹ்ருதய கமலத்தில் சிவபெருமானை ஓம் ஹாம் சிவாஸனாய நம:! ஓம் ஹாம் சிவமூர்த்தயே நம : ! ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய நம:! என்று பூஜித்து ஆவாஹனம் முதலியனவும் பாவனையால் செய்து அக்னிருபமாகவிருக்கும் சிவபெருமானுக்கு ஆகுதிகள் செய்து வழிபடவேண்டும்.

த்வாத சாந்தத்தினின்று அமிர்தம் வழிவதாகவும் அது ஹோமம் செய்யப்படும் நெய்யாகவும் எண்ண வேண்டும். உபகரணங்களாகிய ஸ்ருக் (பூர்ணாஹுதி செய்யும்பொழுது பயன்படுத்தப்படும் மரத்தினாலாகிய பொருள்) ஸ்ருவமாக சுழுமுனை நாடியை எண்ணி நாபிகுண்டத்தில் சிவாக்னியில் நூற்றெட்டு, இருபத்தியெட்டு, எட்டு என்ற கணக்கில் சக்திக்குத் தகுந்தவாறு சிவமூலமந்திரத்தால் ஆகுதி செய்து “ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய வெளஷட்” என்று பூர்ணாஹுதி செய்து அந்தர்யாகம் சிவபெருமானைத் திருப்தி செய்யும் வகையில் அமைந்ததாகப் பாவிக்கவேண்டும்.

இனி யாகத்தில் திருப்தியடைந்த சிவபெருமானை நாபிகுண்டத்திலிருந்து எழுந்தருளச் செய்து ஹ்ருதயகமலத்தில் பூஜிக்கப்பட்ட சிவத்திடம் ஒடுக்கி மீண்டும் அஷ்டபுஷ்பார்ச்சனை செய்யவேண்டும்.

இனி, சமாதி நிலையடையும்படி: புருவநடுவில் அறிவு ஒளி வடிவமான உருவமற்றலிங்கம் ப்ரகாசிக்கிறது. மழைக்காலத்தில் ஒளி வீசும் முழு நிலவுபோல் நிறத்தையுடையதாய் இருக்கிறது. அவ்விவிங்கத்தில் தன்னுடையமனம், உயிர் இவைகளை ஒடுக்கவேண்டும். விங்கத்தில் ஒடுங்கி அது வடிவேயானதாகப் பாவிக்கும் பூஜகர், சித்தத்தைச் சலனமற்றதாக்கும் பொழுது அச்சித்தத்தில் சிதானந்தமாகிய பேரின்பம் தானேயுண்டாகும். இப்படிப் பேரின்பநிலையடைந்து அசைவற்றிருப்பதே சமாதி நிலையாம்.

சமாதி நிலையில் ப்ரார்ப்த தேகம் விடுபட்டுச் சிவதேகம் தன்னை அடைந்ததாக எண்ணித் தானே சிவமாக சிவோஹம் பாவனை அடையவேண்டும்.

பிறகு புறப்பூசை நிமித்தம் சமாதி நிலையை விடுத்து “பெருமானே புறத்தேயும் பூசனை செய்ய அனுமதியருள வேண்டும்” எனப் பிரார்த்தித்து ஸ்தான சுத்தி செய்யவேண்டும்.

ஸ்தான சுத்தி

இடது உள்ளங்கையில் வலது பெருவிரல் சிறுவிரல் தவிர மற்றைய மூன்று விரல்களாலும் ஓம்ஹ: அஸ்திராய நம : என மும்முறைத்தட்டி, வலது கையால் சொடுக்கியவாறு தன்னைச் சுற்றியுள்ளத் தடைகளைப் (விக்னங்களைப்) போக்கவேண்டும். வலது ஆள்காட்டி விரலால் தன்னை மும்முறைச் சுற்றி அக்னி மயமான மூன்று அகழிகள் தன்னைச் சுற்றி உண்டானதாகப் பாவித்து தேனு முத்திரையை உச்சி முதல் பாதம் வரைக் காண்பித்துத் தனக்கு மேலும் கீழும் சக்தியின் பாதுகாவலுண்டானதாகவும் தன்னைச் சுற்றியும் பூஜா ஸ்தானத்தைச் சுற்றியும் எவ்வித இடையூறும் வாராத வண்ணம் பாதுகாப்பு வளையமிட்டதாகவும் எண்ணுதல் ஸ்தானசுத்தி. தனக்குக்கீழ், பூமியில் ஸாமான்யார்க்கிய ஜலத்தினால் தெளித்து ஓம் லம் பூமிதேவ்யாஸனாயநம: ஓம் லம் பூமி தேவி மூர்த்தயே நம:! ஓம் லம் பூமி தேவ்யை நம:! என்று அர்ச்சித்து பூமிதேவியை வணங்கவேண்டும்.

விசேஷார்க்கியம் அல்லது சிவார்க்கியம்

அர்க்கயவட்டகை, தங்கம், வெள்ளி, தாமிரம் இவைகளில் ஏதாவதொன்றினால் செய்யப்பட்டதாக இருக்கவேண்டும். வட்டகையை ஓம் ஹ: அஸ்திராய நம: என்று கழுவி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அபிஷேகக் கலசத்தில் இருக்கும் நீரைப் புருவநடு பிந்துஸ்தானத்தினின்றும்

வரும் அமிர்தமாக எண்ணி ஓம் ஹாம் ஹ்ருதயாய வெளஷ்ட் என்று அந்நீரை அர்க்கிய வட்டகையில் விடவேண்டும்.

வட்டகையில், நீர், பால், தருப்பை நுனி, அரிசி, புஷ்பம், எள், யவைதான்யம், வெண்கடுகு ஆகிய விசேஷார்க்கிய திரவியங்கள் எட்டும் போடவேண்டும்.

இப்படி திரவியங்கள் சேர்க்கப்பட்ட வட்டகை நீரில் ஓம் ஹாம் சிவாஸனாய நம:! ஓம் ஹாம் சிவமூர்த்தயே நம:! ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய நம: ஓம் ஹோம் ஈசான மூர்த்தாய நம:! ஓம் ஹோம் தத்புருஷ வக்தராய நம: ஓம் ஹாம் அகோர ஹ்ருதயாய நம:! ஓம் ஹிம் வாமதேவ குஹ்யாய நம:! ஓம் ஹம் ஸத்யோஜாத மூர்த்தயே நம: ஓம் ஹாம் ஹம் ஹாம் வித்யாதேஹாய நம: ஓம் ஹௌம் நேத்ரேப்யோ நம: ஓம் ஹாம் ஹ்ருதயாய நம:! ஓம் ஹீம் சிரஸே நம:! ஓம் ஹும் சிகாயை நம:! ஓம் ஹைம் கவசாய நம:! ஓம் ஹ: அஸ்திராய நம: ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய நம:! என்று பூஜித்துப் பஞ்சப்படும் ஷடங்க மந்திரங்களை எண்ணியவாறு வலது கையால் வட்டகையை மூடி அபிமந்திரித்து, ஓம் ஹ: அஸ்திராய நம:! என்று திக்பந்தனமும், ஓம் ஹைம் கவசாய நம: என்று அவகுண்டனமும் செய்து ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய வெளஷ்ட் என்றுதேனு முத்திரைக் காட்டி அந்த விசேஷார்க்கிய நீரால் தன்னையும் பூஜாஸ்தானத்தையும், பூஜைக்கான திரவியங்கள் உபகரணங்கள் யாவற்றையும் ப்ரோக்ஷிக்கவேண்டும்.

திரவிய சுத்தி

பூஜையின் உபகரணங்கள் யாவற்றையும் நீரீக்ஷணம் (பார்த்தல்) முதலிய நால் வகைச் சுத்திகள் செய்து, விசேஷார்க்கிய நீரை அவைகளின் மீது தெளித்து வலது கையால் பாவனையாக மூடி ஓம் ஹாம் ஹ்ருதயாய நம: என்று சொல்லித் தேனு முத்திரைக்காட்டித் திரவியங்கள் யாவும் சிவபூஜைக்குகந்ததாகச் சுத்தியடைய அவற்றை அம்ருதத்திற்கொப்பாக பாவிப்பது திரவிய சுத்தி.

பாத்தியம்

பாத்தியத்திற்கான நீர் வட்டகையை முன்போல் அஸ்திர மந்திரத்தால் கழுவி அம்ருதமயமான நீர் நிரப்பி விசேஷார்க்கிய வட்டகைக்குக் கிழக்கில் வைத்து, அதில் சந்தனம், விளாமிச்சைவேர், அறுகு, வெண்கடுகு இவைகளை இட்டு ஓம் ஹாம் ஹ்ருதயாய நம:! ஓம் ஹீம் சிரஸேநம:! ஓம் ஹும் சிகாயை நம:! ஓம் ஹைம் கவசாய நம:!

ஓம் ஹொம் நேத்ரேப்யோநம:! ஓம் ஹ: அஸ்திராய நம:! என்ற ஷடங்க மந்திரங்களால் பூஜித்து வலதுகையால் வட்டகையை மூடி மேற்படி ஷடங்க மந்திரங்களை ஜபித்து அஸ்திரமந்திரத்தினால் திக்பந்தனமும், கவசமந்திரத்தினால் அவகுண்டனமும் செய்து தேனு முத்திரைக் காட்ட வேண்டும். இதற்குப் பாத்தியம் என்று பெயர், சிவபெருமானுடைய பாதத்தில் விடும் நீராகும்.

ஆசமனம்

ஆசமனத்திற்கான நீர்வட்டகையை முன்போலவே கழுவுதல், நீர் நிரப்புதல் முதலியவை செய்து விசேஷார்க்கியத்திற்கு மேற்கில் வைத்து, அதில் ஏலக்காய், கிராம்பு, ஜாதிக்காய், ஜாதிபத்திரி, வால்மிளகு பச்சைக் கற்பூரம் இவைகளை இட்டுப் பஞ்சபூசம் ஷடங்க மந்திரங்களால் பூஜித்து, வலது கையால் வட்டகையை மூடி மேற்படி மந்திரங்களை ஜபித்து திக்பந்தனம் அவகுண்டனம் தேனு முத்திரை இவைகளையும் முன்போலக் கொடுப்பது ஆசமனம். ஆசமனம் சிவபெருமானுக்கு அருந்தக் கொடுப்பது. பாத்தியம், அர்க்கியம், ஆசமனம் இவைகளுக்குண்டான திரவியங்களில் திரவமாக இருப்பவை தவிர மற்றவைகளைப் பொடியாக்கி அவற்றைத் தனித்தனியே சேர்த்து வைத்துக்கொண்டால் அன்றாட பூஜைக்குச் சிரமம் இல்லாமல் இருக்கும்.

ஆத்மபூஜை

தம்மைச் சிவனாகப் பூஜித்துக் கொள்வதற்கு ஆத்ம பூஜை எனப் பெயர். தனது ஆஸனத்தை ஓம் ஹாம் சிவாஸனாய நம:! என்றும் தனது சரீரத்தை ஓம் ஹாம் சிவ மூர்த்தயே நம: என்றும் பூஜித்துக்கொண்டு சந்தனத்தினால் நெற்றியில் திலகமிட்டு ஓம் ஹாம் ஹொம் சிவாய நம:! என்று தலையில் ஒரு புஷ்பம் வைத்து ஆத்மபூஜை செய்து கொள்ள வேண்டும். பூஜை முடியும் வரையில் மௌனமாக இருத்தல்வேண்டும்.

மந்திரசுத்தி

தந்ததால்வோஷ்ட சஞ்சாரே மந்த்ரஸ்யாசௌசநிர்ஹணாத்
நாதாந்தோச்சாரணேனைவ மந்த்ரசுத்திருதீரிதா!

மந்திரங்களை உச்சரிக்கும்பொழுது அவை பற்கள் முதலிய எச்சில் இடங்களில் சஞ்சரிக்கின்றன. இதனால் மந்திரங்கள் அசுத்தம் அடைகின்றன. இத்தன்மை நீங்குவதன் பொருட்டு ஹரஸ்வம் தீர்க்கம், ப்லுதம் என்ற கிரமத்தில் மந்திரங்களை ப்ரணவத்தை முதலாகவும், நம: என்பதைக் கடையாகவும் கொண்டு உச்சரிக்கவேண்டும்.

ஹரஸ்வம் என்பது கீழிறக்கிச்சொல்லுதல்; தீர்க்கம் என்பது நீட்டிச் சொல்லுதல்; ப்லுதம் என்பது நொடித்துச் சொல்லுதல். இவ்வழிமுறைகளைக் குருவினிடத்தில் உபதேசவாயிலாகக் கற்றல் நலம். மூலாதாரத்திலிருந்து ப்ரணவத்தை ஒலித்தபடியே மந்திரங்களையும் நம: என்பதையும் த்வாதசாந்தம் மட்டும் நாதத்தோடு ஒலிப்பது மந்திரசுத்தியாம்.

பஞ்சப்ரும்ம மந்திரங்களை மூலாதாரத்திலிருந்து புருவநடு பிந்துஸ்தானமளவாகவும், ஷடங்க மந்திரங்களை மூலாதாரத்தில் இருந்து உச்சந்தலை ப்ரம்மரந்திரமளவாகவும், மூல மந்திரத்தை மூலாதாரத்திலிருந்து த்வாதசாந்தமளவாகவும் முறைமையோடு நாதாந்தமாக உச்சரிக்கவேண்டும்.

சிவஹஸ்த பாவனை (சிவோஹம் பாவனை)

வலது உள்ளங்கையில் இடது பெருவிரலால் சந்தன வளையமிட்டு அதன் நடுவே முக்கோணம் வரைந்து அதன் நடுவே ப்ரணவத்தை எழுதவேண்டும். ப்ரணவத்தில் சிவபெருமானை

ஓம் ஹாம் சிவாஸனாய நம:

ஓம் ஹாம் சிவமூர்த்தயே நம:

என்று பூஜித்து வலது கைப்பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையிலான ஐந்து விரல்களிலும் ஈசானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாமதேவம், ஸத்யோஜாதம் என்றவாறு பூஜித்து, உள்ளங்கை ப்ரணவத்தில், ஓம் ஹாம் வித்யா தேஹாய நம:! ஓம் ஹோம் நேத்ரேப்யோ நம:! ஓம் ஹாம் ஹோம் சிவாய நம:! என்று பூஜித்து சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல் வரை ஐந்து விரல்களில் ஹ்ருதயம் சிரஸு, சிகை, கவசம், அஸ்திரம் ஆகிய ஐந்து அங்கங்களையும் பூஜிக்க வேண்டும்.

இடது கையினால் ஆவாஹனம் முதலியன செய்து, தேனு முத்திரை கொடுத்து, ஒளிவடிவமாக எண்ணி அர்க்கியம் கொடுத்து இருகைகளையும் தலைக்கு மேலாகக் கூப்பித் தன்னைக் கீழ்வருமாறு சிந்திக்க வேண்டும்.

சதுர்புஜம் த்ரிணேத்ரம்ச அவ்யக்தோ மார்த்தவிக்ரஹம்!
அந்தர்கத லலாடாக்ஷம் அந்தர்கத புஜத்வயம்!
அந்தர்கத பராசக்திம் வந்தே தேசிக விக்ரஹம்!!

பொருள்: நான்கு கைகள், முக்கண்கள், உமையொரு பாகம் இப்படிச் கூடியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய திருமேனியாகத் தன்னைச்சிந்தித்து நெற்றிக்கண் மேலிருகைகள், உமை இவைகள் உள்ளடங்கிப் புலப்படாமல் (அந்தர்கதம்) இருக்கும் தேசிக (சிவோஹம் பாவனையடைந்த ஆசார்யர்) விக்ரஹமாக தமது மேனியை எண்ணி வணங்கவேண்டும்.

இப்படிச் சிவோஹம் பாவனையடைந்த பூஜகர் தனது உச்சந்தலை ப்ரம்மரந்திரத்திலிருந்து ஒளி வெளிப்பட்டுத் தமக்கு உள்ளும் புறமும் மற்றெங்கும் உள்ள இருளை அழிப்பதாக எண்ணி, பார்க்கும் திசையெங்கும் பரசிவத்தினுடைய திருமேனி ப்ரகாசம் விளங்குவதாகச் சிந்தித்து, பூஜகர் பூஜிக்கப்படுபவர் என்ற இரு நிலைகளிலும் தாமே சிவமாகக் கருதுதல் “சிவோஹம்” பாவனையாகும்.

லிங்கசுத்தி

சிவலிங்கத் திருமேனிக்குத் திருமுழுக்காட்டுவதே லிங்க சுத்தி. உடையவர் (சிவலிங்கம்) பூஜை எடுத்துக்கொண்டவர்கள் தினமும் திருமுழுக்காட்டியே பூஜிக்க வேண்டும். சுஷ்ணிக லிங்க பூஜையுடையவர்கள் விசேஷார்க்கிய ஜலத்தினால் ப்ரோக்ஷணம் மாத்திரம் செய்து நிரம்ப அபிஷேகம் செய்வித்ததாகப் பாவிக்கவேண்டும்.

அபிஷேக வேதிகையின் மேல் வஸ்திரம் விரித்து அதன் மீது ஓம் ஹாம் அநந்தாய நம:! ஓம் ஹாம் தர்மாய நம:! ஓம் ஹாம் ஞானாய நம:! ஓம் ஹாம் வைராக்யாய நம:! ஓம் ஹாம் ஐஸ்வர்யாய நம:! ஓம் ஹாம் பத்மாய நம:! என்று ஷுடுத்தாஸன அர்ச்சனை செய்யவேண்டும். பூஜைப் பெட்டகத்தின் மேற்பகுதியை அதன் காவலராகப் பாவித்து

ஓம் ஹாம்பீம ருத்ராய நம:!

என்று வணங்கவேண்டும். பிறகு அப்பெட்டகத்தைத் திறந்து உள்ளிருக்கும் சிவபெருமானிடத்தில்

ஓம் நமோ தேவ தேவேச ஸர்வலோகைக நாயக!

உத்திஷ்டஸ்நானகர்மார்த்தம் ஆத்மரக்ஷார்த்த ஹேதவே!!

பொருள்: “தேவர்களுக்குத் தேவனே! ஸகல உலக நாயகனே! அடியேன் நமஸ்கரிக்கிறேன். உலகநலனுக்காகவும், அடியேனுடைய காப்புக்காகவும் திருமஞ்சனத்திற்கு எழுந்தருள வேண்டும்” என்று அனுமதி பெற்றுப் பயபக்தியோடு இருகைகளாலும்

சிவலிங்கத்தையெடுத்து அபிஷேக வேதிகையின் மீது எழுந்தருளச் செய்து சிவகாயத்ரியினால் பூஜிக்க வேண்டும்.

சிவகாயத்ரி: தன்மஹேசாய வித்மஹே வாக்விசுத்தாய தீமஹி!
தனஸ்ஸிவ : ப்ரசோதயாத்!!

ஸாமான்யார்க்கிய ஜலத்தினால் ஓம் ஹாம் சிவாய ஸ்வாஹா என்று ஸத்யோ ஜாதம் முதல் ஈசானம் வரையிலான ஐந்து சிரஸுகளிலும் அர்க்கியம் கொடுத்து, தூபமும், தீபமும் கொடுக்கவேண்டும்.

லிங்கத்தின் மீதிருக்கும் நிர்மால்ய (முன்பு பூஜை செய்யப்பட்ட) புஷ்பங்களின் மீது வலது கையை வைத்து, ஸத்யோ ஜாதம் முதல் ஈசான மீறாகவுள்ள பஞ்சப்ரும்ம மந்திரங்களை உச்சரித்து, நிர்மால்ய புஷ்பங்களைப் பூஜைப் பலகையின் வடகிழக்கில் சுத்தமான வட்டகையில் ஓம் ஹாம் சண்டேசாய ஸ்வாஹா என வைக்கவேண்டும்.

அஸ்திர மந்திரத்தினால் லிங்கத்தையும் ஓம் ச்லீம் பம் சும் ஹும்பட் பாசுபதாஸ்த்ராய நம: என்ற பாசுபதாஸ்திர மந்திரத்தினால் பீடத்தையும் ஸாமான்யார்க்கிய ஜலத்தினால் கழுவி, எண்ணெய், மஞ்சள் பொடி திரவியபொடி, மாப்பொடி, நெல்லி முள்ளி, பஞ்சகவ்யம், பால், தேன், தயிர், பஞ்சாமிர்தம், இளநீர், பழச்சாறு, விபூதி, சந்தனம், பன்னீர் இவைகளை ஒவ்வொன்றாக (சக்திக்குத் தகுந்தவாறு கிடைத்தவரையில்) அபிஷேகம் செய்து சங்கு, மாட்டுக்கொம்பு சகஸ்ரதாரை இவைகளாலும் அபிஷேகம் செய்யவேண்டும்.

அபிஷேகம் செய்யும் காலத்தில் ஸம்ஹிதாமந்திரம் வ்யோம வ்யாபி பத மந்திரம், ஸ்ரீருத்ரம், சமகம் இவைகளையும் திருமுறை விண்ணப்பித்தலையும் செய்யவேண்டும். நிறைவாக விசேஷார்க்கிய ஜலத்தினாலும் அபிஷேகம் செய்யவேண்டும்.

அபிஷேகம் முடிந்ததும் வெண்மையான வஸ்திரத்தினால் திருவொற்றாடையிட்டு (துடைத்து) அஸ்திர மந்திரத்தினால் புஷ்பம்சாத்தி, மூல மந்திர முச்சரித்தவாறு சுவாமியைப் பூஜைப் பலகையில் எழுந்தருளச் செய்யவேண்டும்.

இதுவரை ஆத்மசுத்தி, ஸ்தானசுத்தி, திரவிய சுத்தி, மந்திர சுத்தி, லிங்க சுத்தி ஆகிய ஐவகைச் சுத்திகள் செய்யப்பட்டன. இனி கர்ப்பாவரண பூஜை செய்யவேண்டும்.

கருவரையில் சுவாமியைச் சுற்றியுள்ள இடத்திற்கு கர்ப்பாவரணம் எனப்பெயர். இச்சுற்றில் விநாயகர் மஹாலக்ஷ்மி, ஸப்தகுருமார்கள் ஆகியோர் பூஜிக்கப்படுவார்கள். பீடத்திற்கு வடக்கில் படத்தில் கண்டவாறு மேற்கூறிய மூவரையும் பூஜிக்க வேண்டும். இது வடமேற்கில் விநாயகரையும், வடக்கில் மஹாலக்ஷ்மியையும், வடகிழக்கில் ஸப்தகுருமார்களையும் அர்ச்சிப்பதாகும்.

இனி வடமேற்கில் விநாயகரைப் பூஜிக்குமாறு: ஓம் ஹாம் கணபத்யாஸனாய நம:! ஓம் ஹாம் கணபதி மூர்த்தயே நம:!

தியானம்

லம்போதரம் ச்யாம தனும் கணேசம்
குடார மக்ஷ ஸ்ருஜ மூர்த்வ காப்யாம்!
ஸலட்டுகம் தந்தமத; கராப்யாம்
வாமேதராப்யாம்ச ததான மீடே!!

(பொருள்: முன்பு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது) எனத் தியானித்து ஓம் கம் கணபதயே நம: என்று பூஜிக்கவேண்டும். வடக்கில் மஹாலக்ஷ்மியை

ஓம் ஹாம் மஹாலக்ஷ்மியாஸனாய நம:! ஓம் ஹாம் மஹாலக்ஷ்மி மூர்த்தயே நம:!

தியானம்

த்வாரஸ்ய ஸுமுகீம் ச்யாமாம் புஷ்பரத்தெனளகவர்ஷினீம்!
த்யாத்வா ஆவாஹயேத் வித்வான் ஸ்மரேத்
மண்டபருபினீம்!!

பொருள்: வடக்கு வாயிலில், அழகிய முகத்தையுடையவளாய் பச்சை நிறத்தவளாய், மலர்களையும் ரத்தினங்களையும் பொழிபவளாய்ப் பூஜா மண்டப ரூபினியாய் மஹாலக்ஷ்மியைத் தியானித்து வணங்கவேண்டும்.

இப்படித் தியானித்து ஓம் ஹாம் மஹாலக்ஷ்மியை நம:! என்று பூஜிக்க வேண்டும். வடகிழக்கில் ஸப்த குருமார்களை

ஓம் ஹாம் ஸதாசிவாதி ஸப்த குர்வாஸனாய நம:!
ஓம் ஹாம் ஸதாசிவாதி ஸப்த குருமூர்த்திப்யோ நம:!

தியானம்

ஸதாசிவம் அதந்தம்ச ஸ்ரீ கண்டம் புனரம்பிகாம்!

குஹம் விஷ்ணும் ச தாதாரம் குருன் ஸப்த ஸமாஸ்ரயே!!

பொருள்: ஸதாசிவர், அநந்தர், ஸ்ரீ கண்டர், அம்பிகை, குஹர், (முருகப் பெருமான்) விஷ்ணு, ப்ரம்மா ஆகிய ஏழுகுரவர்களையும் வணங்குகிறேன். என்று தியானித்து, கீழ்வருமாறு அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

ஓம் ஹாம் ஸதாசிவ குரவே நம:!

ஓம் ஹாம் அநந்த குரவே நம:!

ஓம் ஹாம் ஸ்ரீ கண்டகுரவே நம:!

ஓம் ஹாம் அம்பிகா குரவே நம:!

ஓம் ஹாம் குஹ குரவே நம:!

ஓம் ஹாம் விஷ்ணுகுரவே நம:!

ஓம் ஹாம் ப்ரம்மா குரவே நம:!

இனி, கணபதி மஹாலக்ஷ்மி ஸப்தகுருமார்கள் இவர்களுக்குத் தூப தீபம் நிவேதனம் கொடுத்துக் கற்பூரம் காட்டி வணங்கிக் கீழ்வருமாறு அவர்களிடம் அனுமதி பெறுதல் வேண்டும்.

கணேச கமலே ஸ்வாமின் பாதுகே மாம் ஜகத்குரும்!

யஜந்த மநு ஜாந்த யதா ஸம்பத்தி காரகம்!!

பொருள்: கணேசரே, தாமரையிலிருக்கும் மகாலக்ஷ்மியே! ஸப்த குருமார்களே! நமஸ்கரிக்கிறேன். உலக குருவாகிய சிவபெருமானை அடியேன் சக்திக்கு உகந்த அளவில் பூஜிக்க அனுமதி தருவீராக! என்று அவர்களிடம் அனுமதி பெற்றுச் சிவபூஜை செய்யத்துவங்கவேண்டும்.

சிவபூஜை செய்யும் அன்பர்கள் சில நியமங்களைக் கடைப்பிடித்தல் அவசியம். பூஜை செய்யத் துவங்கியபின் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் நடுவில் நிறுத்தக்கூடாது. உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருந்தால் தமக்காக வேறொருவரை சிவபூஜை செய்விக்குமாறு செய்யவேண்டும்.

அஷ்டபுஷ்பார்ச்சனை விதியில் கூறிய எண்வகை குணங்களைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். பூதசுத்தி, அந்தர்யாகம் (உடல் தூய்மை, அகப்பூசை) இவைகளைத் தினமும் செய்துவருவதால் மனம் ஒருநிலைப்படுதல், தீய வழிகளில் ஈடுபடாதிருத்தல், சித்தம் எப்பொழுதும்

சிவன் பால் இருத்தல், கருணை ததும்பும் கண்களோடு கூடிய முகப்பொலிவு இவைகள் கைகூடும்.

“அனாயாசேன மரணம் விநா தைன்யேன ஜீவனம்”

என்பது சிவபூஜை முடிவில் சிவபெருமானிடத்தில் வேண்டிக் கொள்ளும் ப்ரார்த்தனை சுலோகங்களில் வருகிற வாக்கியம். அதாவது வாழ்நாள் முழுவதும், தரித்திரம் அடிமைத்தொழில் இவைகள் இல்லாமல் வாழ்வதோடு நோயினால் துன்புற்று இறவாமல் தீர்க்கமான ஆயுட்காலம் வாழ்ந்து அநாயாசமாகச் சிவனடிச் சேர்தலாகிய பாக்கியம் கிட்டவேண்டும் என்பது அதன் பொருள்.

ஆகவே, இவ்வுலக நல்வாழ்க்கையும், பரவுலகப் பேரின்பமும் கிடைக்கச்செய்யும் சிவபூஜையை அன்றாடம் சிறப்புறச் செய்து இறையருள் பெறுவோமாக.

சிவபூஜை

ஸூர்ய பூஜைத் துவங்கி பஸ்சிமத்வாரபூஜை பஞ்சசக்திகள், கர்ப்பாவரண பூஜை முதலிய பரிவார பூஜைகள் அனைத்தும் முடித்து ப்ரதான பூஜையாகிய சிவபூஜை பற்றி இனி விளக்கப்படுகிறது.

விசேஷார்க்கிய ஜலத்தினால் சுவாமியின் பீடத்தை ஓம் ஹ: அஸ்திராய நம:!! எனப் புரோக்ஷித்து பஞ்சாஸன பூஜை என்பதைச் செய்யவேண்டும். பஞ்சாஸனம் என்றால் ஐவகை இருக்கைகள். சராசரங்கள் அனைத்திற்கும் ஆதாரமாக இருப்பது நிலம். இதனையே ஆதார சக்தி என்பர். ஆதார சக்தியானவள் ஆமையை வாகனமாக உடையவளாகவும் பால்போன்று வெண்மை நிறத்தினளாகவும் எல்லாவகை விதைகளும் முளைக்கக் காரணமாய் இருப்பவள் என்பதைக் குறிக்கும் வகையில் முளை வடிவான கிரீடமணிந்திருப்பவளும் வரதம், அபயம், பாசக்கயிறு, அங்குசம் இவைகளை நான்கு கைகளில் வைத்திருப்பவளுமாக எண்ணி ஓம் ஹாம் ஆதார சக்தயே நம:!! என்று சுவாமி பீடத்தின் கீழ் நிலத்தில் புஷ்பம் இட்டு வழிபடவேண்டும்.

அதன் மேல் சுவாமியின் பீடம் ஐவகை ஆஸன வடிவமாக அமைகிறது. அனந்தாஸனம் ஸிம்ஹாஸனம், யோகாஸனம், பத்மாஸனம், விமலாஸனம் என்பது பஞ்சாஸனமாகும்.

ஆதார சிலைக்கு மேலுள்ள ப்ரம்ம சிலையை அனந்தாஸனமாக பூஜிக்கவேண்டும். அனந்தன், வாஸுகி, தக்ஷகன், கார்க்கோடகன், பத்மன், மஹாபத்மன், சங்க பாலன், குளிகன் என்ற எண்வகை நாகங்கள் ப்ரம்ம சிலையைத் தாங்கி நிற்பதால் இதற்கு அனந்தாஸனம் எனப்பெயர்.

அனந்தாஸனம் ஒரு தாமரை வடிவில் இருப்பதாகப் பாவிக்க வேண்டும். இத்தாமரை, பூமியைக் கிழங்காகவும், சாந்தியதீதம் முதலிய ஐவகைக் கலைகளைத் தண்டாகவும், எண்ணத்தால் அத்தண்டில் முள்ளிருப்பதாகவும் மாயாதத்துவம் தாமரை மலராகவும், எண்ணில்லா இதழ்களையுடையதாகவும் பாவிக்கவேண்டும். இத்தாமரையைச் சுற்றி நின்றவாறு அனந்தன் முதலிய நாகங்கள் தாங்கி நிற்பதாகப் பாவித்து

ஓம் ஹாம் அனந்தாய நம:! ஓம் ஹாம் வாஸுகயெ நம:!

ஓம் ஹாம் தக்ஷகாய நம:! ஓம் ஹாம் கார்க்கோட காய நம:!

ஓம் ஹாம் பத்மாய நம:! ஓம் ஹாம் மஹாபத்மாய நம:!

ஓம் ஹாம் சங்க பாலாயநம:! ஓம் ஹாம் குளிகாய நம:!

என்று அவர்களைப் பூஜித்துத் தாமரையின் நடுவில் அனந்தேஸ்வரர் (விஷ்ணு) வெண்மை நிறத்தினராய், நான்கு முகம், எட்டு கைகள், பன்னிரண்டு கண்கள் இவைகளோடு கூடி நாற்கோண வடிவாக இருக்கிற சுவாமி பீடத்தில் இருந்து அருள்புரிபவராய் எண்ணி ஓம் ஹாம் அனந்தாஸனாய நம: என அவ்வாஸனத்தைப் பூஜிக்க வேண்டும்.

பீடத்தின் மேற்புறத்தில் ஸிம்ஹாஸனம் அமைகிறது. க்ருதயுகம், திரேதாயுகம், த்வாபரயுகம், கலியுகம் என்ற நான்கு யுகங்களும் சிங்க வடிவிலிருந்து தர்மம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐஸ்வர்யம் என்ற பெயரோடு சுவாமி ஆஸனத்தைத் தாங்கும் கால்களாகத் தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு, வடகிழக்கு ஆகிய நாற்றிசைகளிலும் நிற்கும். இந்நான்கு சிங்கங்களையும்

ஓம் ஹாம் தர்மாய நம:! ஓம் ஹாம் ஞானாய நம:!

ஓம் ஹாம் வைராக்கியாய நம:! ஓம் ஹாம் ஐஸ்வர்யாய நம:!

எனப் பூஜித்துக் கிழக்கு முதலான நாற்றிசைகளில் வெண்கருப்பு நிறமுடைய அதர்மம் என்ற சிங்கமும், வெண் சிவப்பு நிறமுடைய அஞ்ஞானம் என்ற சிங்கமும், பொன்சிவப்பு நிறமுடைய அவைராக்கியம் என்ற சிங்கமும், பொன்னிறம் கலந்த நிறமுடைய அனைஸ்வர்யம் என்ற சிங்கமும் சுவாமி பீடத்தைத் தாங்குவதாக எண்ணி,

ஓம் ஹாம் அதர்மாய நம:! ஓம் ஹாம் அக்ஞானாய நம:!
ஓம் ஹாம் அவைராக்க்யாய நம:! ஓம் ஹாம் அநைஸ்வர்யாய நம:!

என்று பூஜிக்க வேண்டும். மேற்கூறிய எண்வகை சிங்கங்களால் தாக்கப்படுகிற ஆஸனத்திற்கு ஸிம்ஹாஸனம் என்று பெயர்.

இனி, ஸிம்ஹாஸன பீடத்தின் மேல்புறம் முதல் இடுப்புச்சுற்று எனப்படும் மேகலையின் கீழ்பாகம் வரையில் உள்ள இடத்திற்கு அசுத்தமாயை என்று பெயர். மேகலைக்கு மேற்புறத்திலிருந்து பத்மாஸனம் வரையிலான இடத்திற்குச் சுத்தமாயை எனப்பெயர். இவ்விரு இடங்களில் கீழ்புறம் ஓம் ஹாம் அதஸ்சதனாய நம: என்றும் மேல்புறம் ஓம் ஹாம் ஊர்த்வஸ்சதனாய நம: என்றும் பூஜிக்கவேண்டும். ஸிம்ஹாஸன பீடத்தின் கழுத்துச் சுற்றின் தெற்கில் ஓம் ஹாம் ராஜஸாய நம:! என்று ரஜோகுணத்தையும், வடக்கில் ஓம் ஹாம் தாமஸாய நம: என்று தமோ குணத்தையும் நடுவில் ஓம் ஹாம் ஸாத்விகாய நம: என்று சத்துவ குணத்தையும் பூஜித்து அப்பீடத்தை ஓம் ஹாம் ஸிம்ஹாஸனாய நம: என்று பூஜிக்கவேண்டும்.

ஸிம்ஹாஸனத்தின் மேல் அமைவது யோகாஸனம். இவ்வாஸனத்தில் அவ்யக்தன், நியதி, காலன், கலை என்ற இவர்கள் சிவதியானத்தில் ஈடுபட்டு யோக நிலையில் இருப்பர். இவர்களோடு மஹாவிஷ்ணுவும் கேசவன் என்ற பெயரோடு யோக நிலையில் அமர்ந்தவாறு யோகாஸனத்தின் மேல் அமைவதாகிய பத்மாஸனத்தைத் தாங்கியிருப்பார்.

யோகாஸனத்தின் வடகிழக்கு, கிழக்குத் திசைகளின் நடுவே ஓம் ஹாம் அவ்யக்தாய நம: என்றும் தென்கிழக்கு தெற்குத் திசைகளின் நடுவே ஓம் ஹாம் நியதயே நம: என்றும் தென்மேற்கு மேற்கு திசைகளின் நடுவே ஓம் ஹாம் காலாய நம: என்றும் வடமேற்கு வடக்குத்திசைகளின் நடுவே ஓம் ஹாம் கலாயை நம: என்றும் பூஜித்து ஆஸனத்தின் நடுவில் ஓம் ஹாம் கேசவாய நம: என்று அர்ச்சிக்கவேண்டும். இவ்வாறு பூஜிக்கப்பட்ட ஆஸனத்தை ஓம் ஹாம் யோகாஸனாய நம: என்று பூஜித்து அதன் மேல் அமைவதாகிய பத்மாஸனத்தை இனி பூஜிக்கவேண்டும்.

யோகாஸனத்தின் மேல் தாமரை வடிவினதாகிய பத்மாஸனம் அமைகிறது. தாமரையின் கிழங்கு மாயாதத்துவம். தாமரை மலர் சுத்த வித்யாதத்துவம். அதன் எட்டு இதழ்கள் வித்யேசுவரர்கள் எனப்படுபவர்களும், சுத்த வித்தையில் சுவாமியைச் சுற்றிய எண் திசைகளிலும் இருந்து எப்பொழுதும் சிவத்தியானத்தில் இருப்பவர்களும்

ஆகிய அனந்தன் முதலிய எண்மர் வடிவமாக இருக்கின்றன. மலரின் நடுவிலிருக்கும் தாமரைக்காயைச் சுற்றியுள்ள ஆலவட்டம் (குச்சுகள்) எனப்படும் கேஸரங்கள் சக்தித்துவம். இப்படி எண்ணிப் பத்மாஸனத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

மாணிக்க நிறத்தினதாகிய தாமரைக் கிழங்கை ஓம் ஹாம் கந்தாய நம: என்றும் வெண்மை நிறத்தினதாகிய விதைகளை ஓம் ஹாம் பீஜாய நம என்றும் பவள நிறமுடைய முளையை ஓம் ஹாம் அங்குராய நம:! என்றும் நீல நிறமுடைய தண்டை ஓம் ஹாம் நாளாயநம: என்றும் கறுத்த நிறமுடைய முற்களை ஓம் ஹாம் கண்டகேப்யோ நம: என்றும் வெள்ளி நிறமுடைய இதழ்களை ஓம் ஹாம் தளேப்யோ நம: என்றும் தங்க நிறமுடைய கேஸரங்களை ஓம் ஹாம் கேஸரேப்யோ நம: என்றும் பூஜித்து நடுவில் உள்ள தாமரைக்காயைக் கீழ்வருமாறு சிந்தித்துப் பூஜிக்க வேண்டும்.

வெண்மை கலந்த பொன்னிறத்தினதும், 'அ' காரம் முதல் 'ஊ' காரம் வரையிலான ஐம்பத்தொரு அக்ஷரங்கள் வடிவான ஐம்பத்தொரு விதைகளை உள்ளடக்கியதும் அறுபத்தி நான்கு கலா சாத்திரங்களின் வடிவான குச்சுகளால் (கேஸரங்கள்) சூழப்பட்டதுமாகக் கர்ணிகையை எண்ணி, ஓம் ஹாம் கர்ணிகாயை நம:! ஓம் ஹாம் பீஜேப்யோ நம:! ஓம் ஹாம் பத்மாய நம:! என்று பூஜிக்கவேண்டும்.

தாமரையின் கிழக்கு முதலான எட்டு இதழ்களிலும் வாமா, ஜேஷ்டா, ரௌத்ரி, காளி, கலவிகரணீ, பலவிகரணி, பலப்ரமதனி, ஸர்வபூததமனி, என்ற சக்திகள் இருப்பர். இவர்கள் சிவசக்தியாகிய மனோன்மனியின் அம்சம் வாய்ந்தவர்கள். அனந்தன் முதலிய வித்யேசுவரர்கள் எண்மரின் அதிதேவதைகள். இவர்களை ஸூர்ய ஒளிபோல் ப்ரகாசிப்பவர்களாயும், வெண்சாமரம் ஏந்திய கைகளை உடையவர்களாயும் சிவந்த நிறந்தவர்களாயும், சந்திரப்பிறை சூடிய ஜடையுடையவர்களாயும் எல்லா விதமான ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவர்களாயும் தியானித்து,

ஓம் ஹாம் வாமாயை நம:! ஓம் ஹாம் ஜ்யேஷ்டாயை நம:!
 ஓம் ஹாம் ரௌத்ரியை நம:! ஓம் ஹாம் காள்யை நம:!
 ஓம் ஹாம் கலவிகரண்யை நம:! ஓம் ஹாம் பலவிகரண்யை நம:!
 ஓம்ஹாம் பலப்ரமதன்யை நம:! ஓம் ஹாம் ஸர்வபூதமன்யை நம:!

என்று பூஜிக்கவேண்டும்.

கர்ணிகையின் (தாமரைக்காய்) வடகிழக்குத் திசையில் சிவசக்தியாகிய மனோன்மனியை, உதயசூரியன் போல் சிவந்த

மேனியுடையவளாய், முக்கண்கள் நான்கு கைகள் இவைகளோடு கூடியவளாய், பிறைகுடிய ஜடையுடையவளாய் மேலிரு கைகளில் சாமரமும், கீரிருகைகளில் அபயவரதமும் வைத்திருப்பவளாய் சிவபெருமானைப் பிரியாதிருப்பவளாய் தியானித்து ஓம் ஹாம் மனோன்மன்யை நம: என்று பூஜித்து அவ்வாஸனத்தை ஓம் ஹாம் பத்மாஸனாய நம:! என்று பூஜிக்கவேண்டும்.

பத்மாஸனத்தின் மேல் விமலாஸனம் அமைகின்றது. இது பத்மாஸனத்தை சுற்றி மூன்று ஒளி வளையங்களாக இருக்கும். தாமரை இதழ்களைச் சுற்றியுள்ள ஒளிவளையம் (தளாக்ரவ்ருத்தம்) ஸூரிய மண்டலம். இதற்கு அதிதேவதை ப்ரம்மன். கேஸரங்களைச் சுற்றியுள்ள ஒளிவளையும் (கேஸராக்ரவ்ருத்தம்) ஸோமமண்டலம், இதற்கு அதிதேவதை மஹா விஷ்ணு. கர்ணிகையைச் சுற்றியுள்ள ஒளிவளையம் (கர்ணிகாக்ரவ்ருத்தம்) அக்னி மண்டலம். இதற்கு அதிதேவதை ருத்ரன். கர்ணிகையின் நடு சக்தி மண்டலம். இதற்கு அதிதேவதை ஈஸ்வரன். விமலம் என்றால் சுத்தம் என்று பொருள்.

இனி விமலாஸன பூஜை செய்யும் முறை விளக்கப்படுகிறது. இதழ்களைச் சுற்றியுள்ள ஸூரிய மண்டலத்தை கோடி ஸூரிய ப்ரகாசமாயும், பல்லாயிரம் கதிர்கள் ஒளிவீசுவதாயும், சிவஸூரிய மண்டலம் என்ற பெயரோடு விளங்குவதாயும் பன்னிரெண்டு கலைகளோடு கூடியதாகவும் இருப்பதாக எண்ணி ஓம் ஹாம் ஸூரிய மண்டலாய நம: எனப் பூஜித்து அதன் அதிதேவதையாகிய ப்ரம்மனை,

ஸூரிய மண்டல மத்யஸ்த்தம் ஆத்மதத்வஸ்வருபிணம்!
சதுர்வக்த்ரம் சதுர்பாஹும் ப்ரதிவக்த்ரம் த்விலோசனம்!!
தப்த சாமீகராபாஸம் ஸர்வாபரண பூஷிதம்!
நமோ முத்ரான் விதம், தேவம் ஸ்ருஷ்டி காரண காரணம்!!
இதி த்யாத்வாச ப்ரம்மாணம் ஆத்மதத்வஸ்வருபிணம்!!!

பொருள்: ஸூரிய மண்டலத்தின் நடுவில் ஆத்மதத்வ வடிவினராகவும், நான்கு முகங்கள், நான்கு கைகள், ஒவ்வொரு முகத்திலும் இரு கண்கள் இவைகளோடு கூடியவராகவும் எல்லா விதமான ஆபரணங்கள் அணிந்த பொன்னிற மேனியுடையவராகவும் கூப்பிய கைகளை உடையவராகவும் படைத்தல் தொழில் செய்பவராகவும் ப்ரம்மனை த்யானித்து ஸூரிய மண்டலாதிபதயே ஓம்ஹாம் ப்ரம்மனே நம:! என்று பூஜிக்கவேண்டும்.

கேஸரங்ஙகளைச் சுற்றியுள்ள ஸோம மண்டலத்தை (ஸோம = சந்திரன்) வெண்ணிறத்தினதாகவும் பதினாறு கலைகளோடு (பிறை) கூடியதாகவும், உயிரினங்களுக்கு மகிழ்ச்சியை உண்டுபண்ணக் கூடியதாகவும் எண்ணி, ஓம் ஹாம் ஸோம மண்டலாய நம: என்று பூஜித்து அதன் அதிதேவதையாகிய விஷ்ணுவை,

தன்மத்யே சாபி விஷ்ணும்ச நீலஜீமுத ஸந்நிபம்!
பஸ்மோத்தூளித ஸர்வாங்கம் ஸர்வாபரணபூஷிதம்!!
ஏகவக்த்ரம் த்வி நேத்ரம்ச கர்ண வேஷ்டித குண்டலம்!
சதுர்புஜம் சங்க சக்ரம் நமஸ்கார ஸமன் விதம்!!
பீதாம்பர தரம் விஷ்ணும் ஸ்திதி காரண காரணம்!
கிரீடமகுடாபேதம் வித்யா தத்வஸ்வரூபிணம்!!

பொருள்: ஸோம மண்டலத்தின் நடுவில் நீலமேக நிறத்தவராய் உடல் முழுவதும் வெண்ணீற்றுப் பூச்சுடையவராய் எல்லாவிதமான அணிகலன்களும் அணிந்திருப்பவராய் ஒரு முகம், இரு கண்கள் காதுகளில் தொங்கும் குண்டலங்கள் இவைகளோடு கூடியவராய், மேலிருகைகளில் சங்கும் சக்ரமும் வைத்து கீழிரு கைகளைக் கூப்பிய வண்ணம் வைத்திருப்பவராய் மஞ்சள் நிறப்பட்டுடுத்தி கிரீடம் தரித்து, காத்தல் என்ற தொழிலைச் செய்பவராய் வித்யாதத்வ வடிவினராய் மஹா விஷ்ணுவைத் தியானித்து ஓம் ஹரீம் ஸோமமண்டலாதிபதயே விஷ்ணவே நம:! என்று பூஜிக்கவேண்டும்.

கர்ணிகையைச் சுற்றியுள்ள அக்னி மண்டலத்தை உயிரினங்களுக்குத் தாகத்தையுண்டு பண்ணக் கூடியதாகவும் எண்ணில்லா தீயின் சேர்க்கை போல் ஜொலிக்கிறதாகவும், பத்துக் கலைகளோடு கூடியதாகவும் எண்ணி, ஓம் ஹாம் அக்னி மண்டலாய நம: என்று பூஜித்து அதன் அதிதேவதையாகிய ருத்ரனை,

ருத்ரம் மாணிக்க வர்ணாபம் ஏகாஸ்யம்ச த்ரிலோசனம்!
சதுர்புஜம் ஜடா சூடம் இந்து ரேகா ப்ரஸூனகம்!!
பஸ்மோத்தூளித ஸர்வாங்கம் த்ரிபுண்ட்ரேண விராஜிதம்!
நமோ முத்ரான்விதம் தேவம் லய காரண காரணம்!!
இதித்யாத்வாச தம் ருத்ரம் சிவதத்வ ஸ்வரூபிணம்!!

பொருள்: அக்னி மண்டலத்தின் நடுவில் மாணிக்க நிறத்தவராய், ஒரு முகம் முக்கண்கள் நான்கு கைகள் பிறை சூடிய முடி, வெண்ணீற்றுப் பூச்சோடு கூடிய உடலில் ஆங்காங்கு விபூதிப்பட்டை, மேலிரு கைகளில் மான் மழு, கீழிருகைகளைக் கூப்பிய நிலை இவைகளோடு கூடியவராய்,

அழித்தல் தொழிலைச்செய்பவராய் சிவதத்துவ வடிவினராய் ருத்ரனை
த்யானித்து ஓம் ஹாம் அக்னி மண்டலாதிபதயே ருத்ராய நம:! என்று
பூஜிக்கவேண்டும்.

கர்ணிகையின் நடுவில் சக்தி மண்டலத்தைப் பால்போன்ற
வெண்மையான நிறத்தினதாகவும், குடிலா என்ற சக்தியின் வடிவினதாகவும்
கௌரீகாயத்ரீ இவர்களோடு கூடியதாகவும் இச்சாசக்தி ஞானசக்தி என்ற
இருசக்தி ஸ்வரூபமாகவும் உள்ளதாக எண்ணி ஓம் ஹாம் சக்தி மண்டலாய
நம:! எனப் பூஜித்து அதன் அதிபதியாகிய ஈஸ்வரனை,

சக்தேஸ்வ மண்டலாஸீனம் வ்யாளயக்ஞோபவீதிநம் !
சந்த்ரார்த்த சேகரம் த்ரயக்ஷம் சுத்தஸ்படிக நிர்மலம்
கட்க த்ரிகுல பாணாக்ஷ மாலாபய கரான்விதம்!
கமண்டலு தரம் தேவம் வரம்புருஹ தாரிணம்
தக்ஷவாம க்ரமாத் ஸிம்ஹ கஜ சர்ம பரிச்சதம்!!

பொருள்: சக்தி மண்டலத்தின் நடுவில் தூய்மையான படிக
நிறமுடையவராய், பாம்பைப் பூணூலாக அணிந்திருப்பவராய், ஜடையில்
அரைச்சந்திரன் தரிப்பவராய், கைகளில் கத்தி, குலம், பாணம், ஜபமாலை
அபயம், கமண்டலம், வரதம், தாமரை, இவைகளை வைத்திருப்பவராய்
சிங்கத்தோல், யானைத்தோல், இவைகளைத் தரித்திருப்பவராய் த்யானித்து
ஓம் ஹாம் சக்தி மண்டலாதிபதயே ஈஸ்வராய நம: என்று பூஜிக்கவேண்டும்.
இவ்வாறு நால்வகை மண்டலங்களாக அர்ச்சிக்கப்பட்ட ஆஸனத்தை

ஓம் ஹாம் விமலாஸனாய நம:!
ஓம் ஹாம் குடிலா சக்தயே நம:!

என்று பூஜிக்கவேண்டும்.

இப்படி ஐவகை ஆஸனங்களைப் பூஜித்து அவைகள் ஒன்றன்
மேல் ஒன்றாக அமைவதாக எண்ணி, நிலம் முதல் (ஆதார சக்தி) குடிலா
சக்தி வரையிலான அவ்வாஸனமே சிவபெருமானுடைய இருக்கையாக,
ஓம் ஹாம் சிவாஸனாய நம: என்று பூஜித்து அதன் மேல் விங்கத்தில்
பெருமானுடைய சரீரம் ஒளிவடிவமாய் எந்த அங்கங்களும் வெளிப்படாத
நிலையில் கோல் உருவில் சுத்தவித்யாதத்வம், சக்தி தத்துவம்
இவைகளைக் கடந்து சிவதத்துவத்தில் மேலான பிந்துஸ்தானம் வரையில்
பரவி நிற்பதாய் எண்ணி விங்கத்தைச் சுற்றி ஓம் ஹாம் ஹம் ஹாம்
சிவமூர்த்தயே நம: என்று பூஜிக்கவேண்டும்.

அதாவது சிவதத்துவம் அருபநிலை. லிங்கம் சதாசிவத்துவம் அருவுருவநிலை. பெருமானை லிங்கத்தில் பூஜா மூர்த்தியாக அருளச்செய்யும் பொருட்டு மேற்படி அருப நிலையை எண்ணி அதன் பிறகு அருவுருநிலையில் லிங்க வடிவாகப் பூஜித்தல்.

இனி அருப சிவத்தை நியாஸமும் அகப்பூசையும் கூறிய இடத்தில் கண்டவாறு தண்டபங்கி, முண்டபங்கி, வக்தரபங்கி கலாபங்கி, ந்யாஸங்கள், அஷ்டத்ரிம்சத் கலாந்யாஸம். அந்தர்மாத்ருகா, பஹிர்மாத்ருகா ந்யாஸம், ஸ்ரீகண்ட ந்யாஸம் இவை செய்து, லிங்கத்தில் உருவநிலை அடைவதாக எண்ணி, அருவுருவ நிலையாகிய சதாசிவ லிங்கத்தில் பெருமானை வழிபடவேண்டும்.

பூஜகர் தனது சரீரத்தில் ந்யாஸம் செய்து கொள்ளும் கைவிரல்களால் அந்தந்த அங்கங்களில் மந்திரங்களைப் பதிவுசெய்து கொள்ளும் முறையானது முன்பு விளக்கப்பட்டது. லிங்கத்தில் ந்யாஸம் செய்யும்போது வலது கையில் மலர் வைத்துக்கொண்டு அம்மலரால் மந்திரங்களைப் பதிவு செய்தல் வேண்டும்.

தண்டபங்கி முதலான நியாஸங்கள் முன்பு விளக்கப்பட்டிருப்பதால் அஷ்டத்ரிம்சத் கலா ந்யாஸம் முதலியன இங்கு விளக்கப்படுகிறது. அஷ்டத்ரிம்சத் = முப்பத்தியெட்டு, கலாந்யாஸம் = கலைமந்திரப் பதிவு. ஈசானம், தத்புருஷம், அகோரம் வாமதேவம், ஸத்யோஜாதம் என்ற பஞ்சபரும்மங்களில் ஈசானகலைகள் ஐந்து, தத்புருஷ கலைகள் நான்கு, அகோரகலைகள் எட்டு வாமதேவ கலைகள் பதிமூன்று, ஸத்யோஜாத கலைகள் எட்டு ஆக முப்பத்தியெட்டு கலைகளின் மந்திரங்களைப் பதிவு செய்தலுக்கு அஷ்டத்ரிம்சத் கலாந்யாஸம் என்று பெயர்.

ஈசான கலா ந்யாஸம்

கலை மந்திரம்

ஓம் ஹோம் சசின்யை நம:
ஓம் ஹோம் அங்கதாயை நம:
ஓம் ஹோம் இஷ்டாயை நம:
ஓம் ஹோம் மரீச்யை நம:
ஓம் ஹோம் ஜ்வாலின்யை நம:

பதிவு செய்ய வேண்டிய இடம்

உச்சித்தலை
கிழக்கு சிரஸு
தெற்கு சிரஸு
வடக்கு சிரஸு
மேற்கு சிரஸு

தத்புருஷ கலாந்யாஸம்

தத்புருஷ கலைகள் நான்கு என முன்பு கூறப்பட்டது. அவை சாந்தி கலை, வித்யா கலை, ப்ரதிஷ்டாகலை, நிவ்ருத்திகலை, என்பவை. இவற்றில் சாந்திகலைக்கு முன்னதாக இருப்பது சாந்தியதீதகலை. சாந்திகலை முதலாகவே தத்புருஷகலைகள் கணக்கிடப்பட்டாலும் சாந்தியாதீத கலையையும் சேர்த்துச் செய்யவேண்டும் என்பது சிவாகம மரபு. ஆகவே, இக்கலாந்யாஸத்தின் எண்ணிக்கை ஐந்தாகக் கணக்கிடப்படுகிறது. முப்பத்தியெட்டு கலைகளின் எண்ணிக்கையில் சாந்தியதீதகலை சேராது.

- ஓம் ஹேம் சாந்தியதீதாயை நம: உச்சிமுகம்
- ஓம் ஹேம் சாந்த்யை நம: கிழக்குமுகம்
- ஓம் ஹேம் வித்யாயை நம: தெற்கு முகம்
- ஓம் ஹேம் ப்ரதிஷ்டாயை நம: வடக்கு முகம்
- ஓம் ஹேம் நிவ்ருத்த்யை நம: மேற்கு முகம்

அுகோர கலாந்யாஸம்

- ஓம் ஹும் தமாயை நம: ஹ்ருதயம்
- ஓம் ஹும் மோஹாயை நம: கழுத்து
- ஓம் ஹும் ரக்ஷாயை நம: வலதுதோள்
- ஓம் ஹும் நிஷ்டாயை நம: இடது தோள்
- ஓம் ஹும் ம்ருத்யவே நம: தொப்புள்
- ஓம் ஹும் மாயாயை நம: வயிறு
- ஓம் ஹும் பயாயை நம: முதுகு
- ஓம் ஹும் ஜராயை நம: மார்பு

வாமதேவ கலாந்யாஸம்

- ஓம் ஹிம் ரஜாயை நம : அடிவயிறு
- ஓம் ஹிம் ரக்ஷாயை நம : குறி
- ஓம் ஹிம் ரத்யை நம : வலது தொடை
- ஓம் ஹிம் பால்யை நம : இடது தொடை
- ஓம் ஹிம் காமாயை நம : வலது முழந்தாள்
- ஓம் ஹிம் ஸம்யமன்யை நம : இடது முழந்தாள்
- ஓம் ஹிம் க்ரியாயை நம : வலது கணுக்கால்
- ஓம் ஹிம் புத்யை நம : இடது கணுக்கால்

ஓம் ஹிம் கார்யை நம : வலது குதம்
 ஓம் ஹிம் தாத்ரியை நம : இடது குதம்
 ஓம் ஹிம் ப்ராம்மண்யை நம : இடுப்பு
 ஓம் ஹிம் மோஹின்யை நம : வலது விலாப்பக்கம்
 ஓம் ஹிம் பவாயை நம : இடது விலாப்பக்கம்

ஸத்யோஜாத கலாந்யாஸம்

ஓம் ஹம் ஸித்யை நம : வலது பாதம்
 ஓம் ஹம் ருத்யை நம : இடது பாதம்
 ஓம் ஹம் த்யுத்யை நம : வலது உள்ளங்கை
 ஓம் ஹம் லக்ஷ்ம்யை நம : இடது உள்ளங்கை
 ஓம் ஹம் மேதாயை நம : மூக்கு
 ஓம் ஹம் காந்த்யை நம : சிரஸு
 ஓம் ஹம் ஸ்வதாயை நம : வலது கை
 ஓம் ஹம் த்ருத்யை நம : இடது கை

அந்தர் மாத்ருகாந்யாஸம்

வடமொழியில் எழுத்துக்கள் ஐம்பத்தியொன்று. இவற்றிற்கு மாத்ருகைகள் என்று பெயர். அந்தர் (அந்த:) என்றால் உட்புறம் என்று பொருள். சரீரத்தின் உட்புறம் மூலாதாரம், ஸ்வாதிஷ்டானம், மணிபூரகம் அநாஹதம், விசுத்தி, ஆக்ஞா என்ற ஆறு சக்கரங்களும் உச்சந்தலையில் ப்ரம்மரந்திரம் என்ற சக்ரமும் அமைந்திருக்கின்றன.

மூலாதாராசக்ரம் குறியின் அடிப்புறம் நான்கு இதழ்களையுடைய தாமரையாக அமைகிறது. இதழ்கள் நான்கிலும் வம், சம், ஷம், ஸம் என்ற நான்கு அக்ஷரங்கள் இருக்கின்றன. தாமரை மலரின் நடுவில் ஸித்தலக்ஷ்மி, வல்லபை என்ற இரு சக்திகளோடு ஸ்ரீ கணபதி வாஸம் செய்கிறார்.

ஸ்வாதிஷ்டான சக்ரம் குறியின் நுனியில் ஆறு இதழ்களையுடைய தாமரையாக அமைகிறது. இதழ்கள் ஆறிலும் பம் (Bam) பம் (Bham) மம், யம், ரம், லம் என்ற அக்ஷரங்கள் இருக்கின்றன. தாமரை மலரின் நடுவில் ஸாவித்ரீ, காயத்ரீ, என்ற இருசக்திகளோடு ப்ரம்மதேவர் வாஸம் செய்கிறார்.

மணிபூரகசக்ரம் தொப்புள் பகுதியில் பத்து இதழ்களையுடைய தாமரையாக அமைகிறது. இதழ்கள் பத்திலும் டம் (Dam) டம் (DDAM) ணம், தம் தம் (Ththam) தம் (Dam) தம் (Dham) நம், பம், பம், (Pham) என்ற பத்து அக்ஷரங்கள் இருக்கின்றன. தாமரை மலரின் நடுவே தரா லக்ஷ்மி என்ற இருசக்திகளோடு மஹாவிஷ்ணு வாஸம் செய்கிறார்.

அநாஹுத சக்ரம் மார்பில் பன்னிரண்டு இதழ்களோடு கூடிய தாமரையாக அமைகிறது. இதழ்கள் பன்னிரண்டிலும் கம் (Kam), கம், (Kham), கம் (Gam), கம் (Gham) ஙம், சம், சம் (Cham) ஜம் (Jam) ஜம் (Jham) ழம், டம், டம் (Ttam) என்ற பன்னிரண்டு அக்ஷரங்கள் இருக்கின்றன. தாமரை மலரின் நடுவில் கௌரீ, அம்பிகை என்ற இருசக்திகளோடு ஸ்ரீருத்ரன் வாஸம் செய்கிறார்.

விசுத்தி சக்ரம் முகவாய் கட்டைப்பகுதியில் பதினாறு இதழ்களையுடைய தாமரையாக அமைகிறது. இதழ்கள் பதினாறிலும் அம், ஆம், இம், ஈம், உம், ஊம், ரும், ரும், லும், லூம், ஏம், ஐம், ஒம், ஓளம், அம், அ: என்ற பதினாறு அக்ஷரங்கள் இருக்கின்றன. தாமரை மலரின் நடுவில் உன்மனீ, வாக்வாதீனீ என்ற இரு சக்திகளோடு மஹேஸ்வரன் வாஸம் செய்கிறார்.

ஆக்ஞா சக்ரம் புருவ நடுவில் இரு இதழ்களோடு கூடிய தாமரையாக அமைகிறது. இதழ்கள் இரண்டிலும் ஹம், கூம் என்ற இரு அக்ஷரங்கள் இருக்கின்றன. தாமரை மலரின் நடுவில் மனோன்மனி, தர்ம சக்தி என்ற இரு சக்திகளோடு ஸ்ரீ ஸதா சிவகுரு வாஸம் செய்கிறார்.

பிரம்மரந்திரச்சக்ரம் உச்சந்தலையில் ஆயிரம் இதழ்களையுடைய தாமரையாக அமைகிறது. இதழ்கள் ஆயிரத்திலும் ஐம்பத்தொரு அக்ஷரங்கள் பரவி நிற்கின்றன. தாமரை மலரின் நடுவில் பராசக்தியோடு பரசிவன் வாஸம் செய்கிறார்.

இப்படி உட்புறம் அமைந்துள்ள சக்ரங்களில் அக்ஷரங்களைப் பதிவு செய்தலுக்கு அந்தர் மாத்ருகா ந்யாஸம் என்று பெயர். இனி ந்யாஸம் செய்யும் முறை;

முலாதாரத்தில்:- ஓம், வம், சம், ஷம், ஸம் சதுர்தள பத்ம நிவாஸினே
ஸித்தலக்ஷ்மி வல்லபா ஸமேதாய ஸ்ரீ கணபதயே ஹம்ஸஸ்ஸொஹம்
ஹம்ஸஸ்வாஹா.

ஸ்வாதிஷ்டானத்தில்:- ஓம், பம், பம், மம், யம், ரம், லம்,
ஷட்தளபத்மநிவாஸினே ஸாவித்ரீ காயத்ரீ ஸமேதாய ஸ்ரீ ப்ரம்மணே
ஹம்ஸஸ்ஸொஹம் ஹம்ஸஸ்வாஹா.

மணிபூரகத்தில்: ஓம், டம், டம், ணம், தம், தம், தம், தம், நம், பம், பம்,
தசதளபத்மநிவாஸினே தரா, லக்ஷ்மி ஸமேதாய ஸ்ரீ விஷ்ணவே
ஹம்ஸஸ்ஸொஹம் ஹம்ஸஸ்வாஹா.

அநாஹதத்தில் : ஓம், கம் கம், கம், கம், நம், சம், சம், ஜம், ஜம் ஞம், டம்,
டம், த்வாதசதளபத்மநிவாஸினே கௌர்யயா, அம்பிகயா ஸமேதாய ஸ்ரீ
ருத்ரேஸ்வராய ஹம்ஸஸ்ஸொஹம் ஹம்ஸஸ்வாஹா.

விசுத்தியில்: ஓம், அம், ஆம், இம், ஈம், உம், ஊம், ரும், ரும், லும், லும்,
ஏம், ஐம், ஒம், ஒளம், அம், அ: ஷோடச தளபத்ம நிவாஸினே உன்மனீ
வாக்வாதினீ ஸமேதாய ஸ்ரீ மஹேஸ்வராய ஹம்ஸஸ்ஸொஹம்
ஹம்ஸஸ்வாஹா.

ஆக்ஞையில்:- ஓம். ஹம், கூஷம், த்வி தள பத்ம நிவாஸினே மனோன்மனீ
தர்மசக்தி ஸமேதாய ஸ்ரீ ஸதாசிவாய குரவே ஹம்ஸஸ்ஸொஹம்
ஹம்ஸஸ்வாஹா.

ப்ரம்மரந்திரத்தில்: ஓம் ஸஹஸ்ரதள பத்மநிவாஸினே பராசக்தி ஸமேதாய
பரசிவாய ஹம்ஸஸ்ஸொஹம் ஹம்ஸஸ்வாஹா.

முலாதாரம் முதல் ஆக்ஞை வரையிலான ஆறு சக்ரங்களுக்கு
ஆதாரசக்ரம் என்று பெயர். இவைகளுக்கு மேற்பட்டது ப்ரம்மரந்திரம்.
இந்த ந்யாஸத்தைக் குருமுகமாக உபதேசம் பெற்றுச் செய்க என்று
முன்பே குறிப்பிடப்பட்டது. வடமொழி உச்சரிப்புகளின் மாறுபாட்டைக்
கருத்தில் கொண்டு அவ்வாறு எழுதப்பட்டது. எனினும் பூஜகர்களுக்குப்
பயன்படும் வகையில் ஆங்கில எழுத்துக்களை, உதாரணமாக இங்கு
விளக்கப்பட்டது.

உட்புறமாக அகூர மந்திரங்களை நியாஸம் செய்ததுபோல்
வெளிப்புறமாகவும், ந்யாஸம் செய்யவேண்டும். இதற்கு பஹிர்
மாத்ருகாந்யாஸம் என்று பெயர்.

பஹிர் மாத்ருகா ந்யாஸம்

- ஓம் அம் நம: உச்சந்தலை
- ஓம் ஆம் நம: நெற்றி
- ஓம் இம் நம: வலது கண்
- ஓம் ஈம் நம: இடது கண்
- ஓம் உம் நம: வலது காது
- ஓம் ஊம் நம: இடது காது
- ஓம் ரும் நம: வலது மூக்கு
- ஓம் ரூம் நம: இடது மூக்கு
- ஓம் லும் நம: வலது கழுத்து
- ஓம் லூம் நம: இடது கழுத்து
- ஓம் ஏம் நம: வாய்
- ஓம் ஐம் நம: உதடுகள்
- ஓம் ஒம் நம: மேற்பல்வரிசை
- ஓம் ஒளம் நம: கீழ்பல்வரிசை
- ஓம் அம் நம: நாக்கு
- ஓம் அ: நம: தொண்டக்குழி
- ஓம் கம் நம: வலது புஜம்
- ஓம் கம் (Kham) நம: வலது முழங்கை
- ஓம் கம் (Gam) நம: வலது மணிக்கட்டு
- ஓம் கம் (Gham) நம: வலது உள்ளங்கை
- ஓம் ஙம் நம: வலது கை விரல்கள்
- ஓம் சம் நம: இடது புஜம்
- ஓம் சம் (Cham) நம: இடது முழங்கை
- ஓம் ஜம் நம: இடது மணிக்கட்டு
- ஓம் ஜம் (Jham) நம: இடது உள்ளங்கை
- ஓம் ஞம் நம: இடதுகை விரல்கள்

ஓம் டம் நம: வலது தொடை
 ஓம் டம் (Ttam) நம: வலது முழந்தாள்
 ஓம் டம் (Dam) நம: வலது கணுக்கால்
 ஓம் டம் (Ddam) நம: வலது பாதம்
 ஓம் ணம் நம: வலது கால் விரல்கள்
 ஓம் தம் நம: இடது தொடை
 ஓம் தம் (Ttham) நம: இடது முழந்தாள்
 ஓம் தம் (Dham) நம: வலது கணுக்கால்
 ஓம் தம் (DDham) நம: இடது பாதம்
 ஓம் நம் நம: இடது கால் விரல்கள்
 ஓம் பம் நம: வலது விலாப்பக்கம்
 ஓம் பம் (Pham) நம: இடது விலாப்பக்கம்
 ஓம் பம் (Bam) நம: பின்புறம்
 ஓம் பம் (Bham) நம: தொப்புள்
 ஓம் மம் நம: வயிறு
 ஓம் யம் நம: ஹ்ருதயம்
 ஓம் ரம் நம: வலது தோள்
 ஓம் லம் நம: இடது தோள்
 ஓம் வம் நம: கழுத்து
 ஓம் சம் நம: வலது அடிக்கை
 ஓம் ஷம் நம: இடது அடிக்கை
 ஓம் ஸம் நம: வலது தோள் முதல் பாதம் வரை
 ஓம் ஹம் நம: இடது தோள் முதல் பாதம் வரை
 ஓம் ளம் நம: மார்பு முதல் சிரஸு வரை
 ஓம் கூம் நம: சிரஸு முதல் பாதம் வரை

இப்படி எல்லாவகையான ந்யாஸங்களையும் செய்து பஞ்சாஸனத்தின்
 மீது அருப நிலையிலிருக்கும் சிவத்தை எல்லா வகை அங்கங்களும்
 கூடிய பூஜா மூர்த்தியாக (உருவ நிலையில்) சிவலிங்கத்தில் எழுந்தருள்
 செய்து த்யானம், ஆவாஹனம் முதலியவற்றோடு சிவபூஜையைச்
 செய்யவேண்டும்.

தியானம்

நிஷ்கள வடிவான இறைவனைக் கலைமந்திரப் பதிவுகளால் (நியாஸம்) ஸுகள வடிவினனாக இலிங்கத் திருமேனியில் எழுந்தருளச் செய்யப்பட்டது. இப்படிச் செய்யப்பட்ட நியாஸங்கள் யாவும் மாயா சம்பந்தமுடையன. மாயை அக்ஞானமாதலின் அது இறைவனுடைய திருமேனியாகத் தகுதியற்றது. எனவே, நியாஸங்களால் ஸுகளீகரணம் செய்யப்பட்ட இறைவனுடைய சரீரத்தை ஞான வடிவாக்குதற்பொருட்டு வித்யாதேஹ நியாஸம் செய்யவேண்டும்.

வித்யா என்பது ஞானம். இது சக்தி வடிவானது. இறைவனுடைய திருமேனியாக சக்தியே விளங்குகிறாள். நிஷ்கள சிவம் பூஜா மூர்த்தியாக எழுந்தருளும் பொழுது ஞான வடிவினனாகிய தனது சக்தியையே திருமேனியாகக் கொள்வதற்கு வித்யா தேஹம் என்று பெயர்.

இனி வித்யா தேஹம் அடையும் இறைவனுடைய உருவ நிலையை மனதில் இருத்தி வழிபட விரிவான தியான சுலோகம் இங்கு விளக்கப்படுகிறது.

க்ஷித்யாதி குடிலாப்ராந்த மந்த்ர ஸிம்ஹாஸனஸ்த்திதம்
சுத்த ஸ்படிக ஸங்காசம் த்வாத்ரிம்சத் லக்ஷணான்விதம்!
பத்மாஸனஸ்த்தம் பஞ்சாஸ்யம் ப்ரதிவக்த்ரம் த்ரிலோசனம்
த்ருக்ரியேச்சா விசாலாக்ஷம் ஞானசந்த்ர கலாதரம்!
தவளீசானவதனம் பீதம் தத்ப்ருஷானனம்
க்ருஷ்ணாகோர முகோபேதம் ரக்தாபோத்தர வக்த்ரகம்!
ஸுஸ்வேதம் பஸ்சிமாஸ்யைகம் ஸத்யோஜாதம்

ஸுமூர்த்தகம்

நாகோபவீதினம் சாந்தம் ஜடா கண்டேந்து மண்டிதம்!
திவ்ய கந்தா னுலிப்தாங்கம் திவ்ய மாலா விபூஷிதம்
சக்த்யஸீ குல கட்வாங்கம் வர வ்யக்ர கராம்புஜம்
தக்ஷி ணை சாத வாமேது டமரும் பீஜ பூரகம்!
நாகாக்ஷ ஸூத்ர நீலாப்ஜம் பிப்ராணம் பஞ்சபி: கரை
ஹார கங்கண கேயூரை : முத்ரி தாபிரபலங்க்ருதம்!
ஸசிந்த்ய மூர்த்தேருபரி சக்தி மாத்ர விஜ்ஞும்பணம்
லிங்கா காரோப மர்தேன பாவனே லிங்கதாம் த்யஜேத்!!

பொருள்: ஆதார சக்தி முதல் குடிலாசக்தி (பஞ்சாஸனம்) வரையிலாகப் பூஜிக்கப்பட்ட மந்திரவடிவாகிய சிம்மாஸனத்தில் படிக நிறத்தவராய் முப்பத்திரண்டு லக்ஷணங்களும் பொருந்திய அழகிய திருமேனியுடையவராய் ஸதாசிவப் பெருமான் வீற்றிருக்கிறார். பத்மாஸனமாக அமர்ந்திருக்கும் அவருக்கு ஐந்து முகங்கள். ஒவ்வொரு முகத்திலும் ஞானம், கிரியை, இச்சை என்ற மூன்று சக்திகளும் மூன்று கண்களாக விளங்குகின்றனர். அறிவொளி வீசும் சந்திரப் பிறையைச் சூடியிருப்பவர். ஐந்து முகங்களில் மேலேயிருக்கிற ஈசானமுகம் ஆகாயம் போன்று வெளுப்பானது. கிழக்கு நோக்கியிருக்கிற தத்புருஷ முகம் பொன்னிறமானது. தெற்குநோக்கி இருக்கிற அகோர முகம் கருமை. வடக்கு நோக்கியிருக்கிற வாமதேவ முகம் சிவப்பு. மேற்கு நோக்கியிருக்கிற ஸத்யோஜாத முகம் மிக வெண்மையானது. பாம்பைப் பூணூலாகத் தரித்திருப்பவர். சந்திரப்பிறையோடு கூடிய ஜடாமுடி தரித்த அவர் முகம் மிக அமைதியோடு விளங்குகிறது. வலப்புறம் ஐந்து கைகளும், இடப்புறம் ஐந்து கைகளும் உடையவர். வலது ஐந்து திருக்கரங்களில் சக்தியாயுதம், கத்தி, சூலம் கட்வாங்கம், பத்மம் ஆகிய ஐந்தையும் இடது ஐந்து திருக்கரங்களில் உடுக்கை, மாதுளை, நாகம், ஜபமாலை, நீலோத்பலம் ஆகிய ஐந்தையும் வைத்தருள்புரிகிறார். தங்கம், நவரத்னம் இவைகளாலான ஹாரம், காப்பு போன்ற அநேக ஆபரணங்களை அணிந்திருப்பவர். இப்படியாக இறைவனுடைய உருவத்திருமேனியை மனதில் இருத்தவேண்டும். தியானிக்கப்பட்ட இவ்வுருவத்துடன் லிங்கத்திருமேனிக்கு மேல் சக்திமயமாய் வெளிப்போந்தவராகவும் லிங்க வடிவம் மறைந்து ஸகளவடிவ ஸதாசிவப்பெருமானாக எழுந்தருளி வழிபாட்டை ஏற்றுக் கொள்பவராகவும் பாவித்து வணங்கவேண்டும்.

இருகைகளிலும் புஷ்பத்தை எடுத்து மார்பின் நடுவில் வைத்துக் கூப்பியவாறு மேற்சொன்னபடி தியானம் செய்து, சக்தி தத்துவத்திற்கு மேல் சிவதத்துவம் வரை வ்யாபகம் உடையதான ஞானத்திருமேனியை (வித்யா தேஹத்தை) முழுநிலவு போல் ப்ரகாசிப்பதாவும், கூப்பிய கைகளில் இருக்கும் புஷ்பத்தை வந்தடைந்ததாகவும் பாவித்து ஓம் ஹாம் ஹௌம் வித்யா தேஹாய நம: என்று புஷ்பாஞ்சலியை லிங்கத்தின் மேல் சாத்தி வழிபடவேண்டும்.

பிறகு நேத்ரமந்திரமாகிய ஓம் ஹொம் நேத்ரேப்யோ நம: எனச் சொல்லி ஒவ்வொரு முகத்திலுமுள்ள மூன்று கண்களிலும் நேத்ர மந்திரப் பதிவு செய்யவேண்டும். மீண்டும் முன்போல் கைகளில் புஷ்பம் நிறைத்துக் கூப்பியவாறு ஓம் ஹாம் ஹொம் சிவாய நம: என்ற சிவமூலமந்திரத்தை நாபி முதல் உச்சிக்கு மேலுள்ள துவாதசாந்தம் மட்டும் நாதாந்தமாக உச்சரிக்க வேண்டும்.

ஆவாஹனம்

உருவநிலையாகக் கற்பிக்கப்பட்ட லிங்கத் திருமேனியில் பெருமானுடைய சைதன்யத்தை (உயிர்ச்சக்தியை) எழுந்தருளச் செய்வதற்கு ஆவாஹனம் என்று பெயர். ஆவாஹனம் - வரவழைத்தல். மேற்கூறியவாறு நாதாந்தமாக மூலமந்திரத்தையுச் சரித்தவாறு இடகலை நாடி வழியாகக் காற்றை உள்ளிழுத்து நிரப்ப வேண்டும். உக்கிரமான சூரியனையொத்த ப்ரகாச முடையதாகவும் மேதை முதலான கலைகளோடு கூடியதாகவும் மூலமந்திரத்தை எண்ணி உள்ளிருக்கும் காற்றோடு மேலெழுப்ப வேண்டும்.

அப்படி மூல மந்திரத்தை நாபியிலிருந்து மேலெழுப்பும் பொழுது கீழிருந்து மேலாக பிரமன், விஷ்ணு, ருத்ரன் ஈஸ்வரன் ஸதாசிவன் முதலிய காரணேஸ்வரர்களின் இருப்பிடங்களை கடந்து உச்சிக்கு மேல் பன்னிரண்டங்குலத்திலுள்ள துவாத சாந்தத்தில் பரசிவத்தினிடத்தில் ஓடுக்க வேண்டும். இப்படி மூல மந்திர முச்சரிக்கும்பொழுது புஷ்பாஞ்சலியாகிய கூப்பிய கைகளையும் உச்சிக்கு மேல் உயர்த்தி கண்களை மூடி சிவதியானம் செய்து சிவோஹம் பாவனையிலிருக்க வேண்டும்.

பூஜகரது புறவழிபாட்டினை ஏற்கும் அளவில் கருணை கொண்ட பெருமானை, எல்லாவற்றிற்கும் காரணகர்த்தாவாகவும், உருவமற்றவராகவும், தனக்கெனத் தலைவனில்லாத பிரபுவாகவும், அறிவுப் பேரின்ப வடிவினராகவும், தானே தோன்றியவராகவும் பிரகாசமுடையவராகவும் எண்ணி த்வாத சாந்தத்தினின்றும் நீங்கி புருவ மத்தியை அடைந்தவராகப் பாவித்து கூப்பிய கைகளையும் நெற்றிக்கு மத்தியை அடைந்தவராகப் பாவித்து கூப்பிய கைகளையும் நெற்றிக்கு நேராகக் கொணர வேண்டும். புருவ மத்தியில் இறைவனை, கோடி சந்திரப்பிரகாசம் உடையவராகவும், நெற்றி மத்தியினின்றும், பெருகிற

அமுத ஒழுக்கால் சுற்றிலும் வெண்மையாக மாறிய திசை மண்டலத்தின் நடுவில் வீற்றிருப்பவராகவும், உள்ளிருந்து மேலெழுப்பப்பட்ட காற்றோடு கூடி பிங்கலை நாடி வழியாக வெளிவரும் (ரேசகம்) காற்றோடு வெளிவந்து கூப்பிய கரங்களில் உள்ள புஷ்பத்தை அடைந்தவராக எண்ணிப் புஷ்பாஞ்சலியை லிங்கத்தின் மேல் சாத்தி ஓம் ஹாம் சிவாய நம: என்று வழிபட்டு ஓம் ஹம் ஸத்யோஜாதாய நம: என்று ஆவாஹன முத்திரையைக் காட்டவேண்டும். (ஆவாஹனம் முதலிய முத்திரைகளைப் பற்றி முன்பு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது) அகப் பூசையை ஏற்றருளிய பெருமானைப் புறப்பூசையையும் ஏற்றருள லிங்கத்தில் எழுந்தருள செய்தற்கு ஆவாஹனம் என்று பெயர்.

பூஜா மூர்த்தியில் எழுந்தருளிய பெருமானைப் பூஜை முடியும் வரை இருத்தி வைத்தற்பொருட்டு ஓம் ஹிம் வாமதேவாய நம: என்று ஸ்தாபனீ முத்திரையைக் காட்டி பத்மாஸனத்தில் அமரச் செய்தற்கு ஸ்தாபனம் என்று பெயர்.

சிவபெருமான் லிங்கத்தில் விளக்கம் பெறுமாறு இருத்தற்பொருட்டு ஓம் ஹம் அகோராய நம: என்று ஸந்நிதானீ முத்திரை கொடுத்தலுக்கு ஸந்நிதானம் என்று பெயர்.

“சிக்கனப் பிடித்தேன், எங்கெழுந்தருளுவது இனியே” என்ற மணிவாசகப் பெருமானுடைய வாக்குப்படி பூஜைகள் முடியும் வரை நம்முடைய பூஜா மூர்த்தியில் மாத்திரம் நிறுத்தி வைத்தற்பொருட்டு ஓம் ஹேம் தத்புருஷாய நம: என்று நிஷ்டுர முத்திரை கொடுத்தலுக்கு ஸந்நிரோதனம் என்று பெயர்.

பெருமானுடைய வழிபாட்டிற்கு எவ்வித இடையூறும் வராவண்ணம் திசைநிலைக்கட்டி, கவசம் போல் காத்து நிற்கும் பொருட்டு ஓம் ஹோம் ஈ.சானாய நம: என்று அவகுண்டண முத்திரைக்காட்டி மூலமந்திரம் உச்சரித்து தேனு முத்திரை கொடுத்து அமிர்தமயமானவராகப் பாவிக்க வேண்டும்.

பிறகு இறைவனிடத்தில் கை கூப்பியவாறு “மஹாதேவ! தங்கள் வரவு நல்வரவாகுக! என்று சொல்லி, “குழந்தாய் எமது வரவு நல்வரவே”

என்று பெருமான் பதிலுரைத்ததாகப் பாவித்துக் கீழ்வருமாறு விஞ்ஞாபனம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்வாமின் ஸர்வ ஜகன்னாத யாவத் பூஜாவஸானகம்!

தாவத் த்வம்பரீதிபாவேன லிங்கேஸ்மின் ஸந்நிதீம்குரு!!

பொருள்: ஸ்வாமி! அகில உலக நாயக! அடியேன் ஆற்றும் வழிபாடு முடியுமளவும் இவ்விவிங்கத்தில் சந்தோஷ பாவனையோடு விளக்கம் பெற்றருள வேண்டும்.

“தேவரீர் சந்தோஷமாகவும், திருப்தியுடையவராகவும் இருப்பீராக” என்று விண்ணப்பித்து ஸ்வாகதார்க்கியம் கொடுக்கவேண்டும். ஸ்வாகதம் என்றால் நல்வரவு விசேஷார்க்கிய ஜலத்தினால் சிரஸுக்கு நேராக ஐந்து முறை நீர்விடுதற்கு ஸ்வாகதார்க்கியம் என்று பெயர்.

இனி ஹ்ருதயம் முதலான அங்கங்களை நியாஸம் செய்யும்படி;

ஓம் ஹாம் ஹ்ருதயாய நம:! ஓம் ஹீம் சிரஸே ஸ்வாஹா:!

ஓம் ஹும் சிகாயை வஷட்:! ஓம் ஹைம் கவசாய ஹும்:!

ஓம் ஹௌம் நேத்ரத்ரயாய வெளஷட்:! ஓம்ஹ: அஸ்திராயபட்:!

என்று மார்பில் ஹ்ருதய மந்திரத்தையும், தலையில் சிரோ மந்திரத்தையும் குடுமியில் சிகை மந்திரத்தையும் தோள்களில் கவச மந்திரத்தையும் கண்களில் நேத்ர மந்திரத்தையும் கைகளில் அஸ்திர மந்திரத்தையும் பதிவு செய்தல்.

மேற்கூறிய அங்கங்கள் இறைவனுடைய திருமேனியில் ஒன்றியிருக்கச் கூடியவையேயாயினும் மந்திரப் பதிவு செய்தற்பொருட்டு தனித்தனியே பூஜிக்கப்படுகின்றன. ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய நம:! என்று மூலமந்திரம் சொல்லியவாறு மஹாமுத்திரையினால் அங்கங்கள் யாவற்றையும் ஏகத்துவம் (இரண்டறக்கலத்தல்) செய்து, அஸ்திர யாவற்றையும் கவச மந்திரத்தினால் திசைநிலைக் கட்டியும், கவச மந்திரத்தினால் அவகுண்டனமும் செய்து தேனு முத்திரையும், ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய வெளஷட் என்று மஹா முத்திரை பஞ்சமுகீ முத்திரை இவைகளையும் கொடுக்கவேண்டும். ஓம் ஹாம் சிவாய நம: என்று இரு திருவடிகளில்

பாத்யமும், ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய ஸ்வதா என்று ஐந்து திருமுகங்களிலும் மும்முன்று முறை ஆசமனமும் ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய ஸ்வாஹா என்று ஐந்து சிரஸுகளிலும் ஐந்தைந்து முறை அர்க்கியமும் கொடுத்து ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய வெளஷட் என்று புஷ்பம் அறுகு , அக்ஷதை இவைகளைக் சாத்தவேண்டும். ஓம் ஹ: அஸ்திராய நம: என்றுஇடது கையினால் மணியடித்துக்கொண்டு தூபம், தீபம் இவைகளைச் கொடுத்து முன்போல் பாத்தியம் ஆசமனம், அர்க்கியம் இவைகளையும் கொடுக்கவேண்டும்.

முறையாக முன்பு அபிஷேகம் செய்வித்திருந்தாலும் கூட தற்போது செய்யப்பட்டு வரும் பூஜையின் அங்கமாக பாவனாபிஷேகம் செய்யவேண்டும். எண்ணெய் முதலான அபிஷேக திரவியங்களினாலேயும் ஸ்நபனாதிகளினாலேயும் அபிஷேகம் செய்விப்பதாகப் பாவித்து விசேஷார்க்கிய ஜலத்தினால் மூல மந்திரம் சொல்லிப் புரோக்ஷணம் செய்தலுக்குப் பாவனாபிஷேகம் என்று பெயர்.

பிறகு முன்போல் ஆசமனமும், அர்க்கியமும் கொடுத்து பாவனையாகத் திருவொற்றாடையிட்டு, புனுகு, ஜவ்வாது பச்சைக் கற்பூரம் குங்குமப்பூ இவைகள் கலந்த சந்தனம் சாத்தி அக்ஷதை அறுகு, புஷ்பம் இவைகளும் சாத்தவேண்டும். தங்கக் கௌபீனம், பீதாம்பரம், மேகலை (இடுப்புக்கயிறு) உபவீதம் (பூணூல்) மகரகுண்டலம், மற்றும் அநேக ஆபரணங்களை எண்ணத்தால் கற்பித்துப் பக்தியோடு சமர்ப்பிக்கவேண்டும்.

ஓம் ஹாம் ஹௌம் ஆத்ம தத்வாதிபதயே சிவாய நம:!

ஓம் ஹாம் ஹௌம் வித்யா தத்வாதிபதயே சிவாய நம:!

ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவதத்வாதிபதயே சிவாய நம:!

என்று முன்று முறை புஷ்பாஞ்சலி செய்து, ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய நம:! என்று மலரிட்டு வழிபடவேண்டும்.

உள்ளாரம், பக்கமாலை, இண்டைமாலை, முதலியவைகளினாலே நன்கு அலங்கரித்து ஓம் ஹ: அஸ்த்ராய நம: என்று இடது கையினால் மணியடித்தவாறு தூபம், தீபம் கொடுத்து முன்போல் ஆசமனம் அர்க்கியம் இவைகளையும் கொடுத்து மனோரத முத்திரைக்காட்ட வேண்டும். (இரு கைகளையும் கூப்பியவாறு விரல்களைக் கோர்த்து

மடக்கி இரு ஆள்காட்டி விரல்களையும் நீட்டி எதிர்முகமாக ஒன்று சேர்த்து அவற்றின் மேல் பெருவிரல் இரண்டையும் நிமிர்த்திச் சேர்த்துக் காண்பிப்பது மனோரத முத்திரை).

மனோன்மன பூஜை

இனி இறைவனுடைய இடப்பாகம் வவ்விய அம்பிகையை விங்கத்தின் பீடத்தில் பூஜிக்கவேண்டும். ஓம் ஹாம் மனோன்மன யாஸனாய நம: என்று ஆஸனத்தையும் ஓம் ஹாம் மனோன்மன மூர்த்தயே நம: என்று திருமேனியையும் பூஜித்துக் கீழ்வருமாறு தியானிக்க வேண்டும்.

பத்மோத்பல தராம் ச்யாமாம் வராபய கரான் விதாம்!

ரக்தாம்த்ரிணேத்ராம் வாமேது த்யாயேத் தேவீம் மனோன்மனீம்

பொருள்: பச்சை நிறத்தினளாய், மேலிரு கைகளில் தாமரையும் நீலோத்பலமும் கீழிரு கைகளில் வரதம் அபயம் இவைகளைத் தரிப்பவளாய் முக்கண்ணியாய் இறைவனது இடப்புறம் இருப்பவளாய் மனோன்மனியை தியானித்து, ஓம் ஹரீம் மனோன்மனயை நம: என்று வழிபடவேண்டும். சிவபெருமானுக்குச் செய்தது போல் ஆவாஹனம் ஸ்தாபனம், ஸந்நிதானம், ஸந்நிரோதனம், அவகுண்டனம் இவைகளைச் செய்து யோனி முத்திரைக் கொடுக்கவேண்டும். (இருகைகளையும் கூப்பியவாறு வைத்து, இரு கை அணிவிரல், சிறுவிரல் இவைகளைக் கோர்த்து நடுவிரல் இரண்டையும் எதிர்முகமாகச் சேர்த்து நீட்டி வைத்து இரு ஆள்காட்டி விரல்களையும் நடுவிரல்களுக்குப் பின்புறமாகக் கொண்டு சென்று, வலது ஆள்காட்டி விரலை இடது அணிவிரலின் பின்புறமும், இடது ஆள்காட்டி விரலை வலது அணிவிரலின் பின்புறமும், இரு கட்டை விரல்களையும் நடுவிரல்களடியில் சேர்ப்பது யோனிமுத்திரை).

இனி ஹ்ருதயம் முதலான அங்கங்களை நியாஸம் செய்யும்படி :-

ஓம் ஹாம் ஹ்ருதயாய வாமின்யை நம:

ஓம் ஹீம் சிரஸே நீலின்யை நம:

ஓம் ஹும் சிகாயை சக்ரின்யை நம:

ஓம் ஹைம் கவசாய கட்கின்யை நம:

ஓம் ஹைம் நேத்ரேப்யோ பாசாங்க்யை நம:

ஓம் ஹ: அஸ்த்ராய காம்பின்யை நம:

என்று மார்பு முதலான அங்கங்களில் முன்போல் மந்திரப்பதிவு செய்து ஓம் ஹ்ரீம் மனோன்மன்யை நம: என்று ஏகத்வமும் செய்யவேண்டும். ஓம் ஹ்ரீம் மனோன்மன்யை நம: என்று திருவடிகளில் இருமுறை நீர்விடுதலால் பாத்யமும், ஓம் ஹ்ரீம் மனோன்மன்யை ஸ்வதா என்று முகத்திற்கு நேராக மும்முறை நீர்விடுதலால் ஆசமனமும், ஓம் ஹ்ரீம் மனோன்மன்யை ஸ்வாஹா: என்று சிரஸுக்கு நேராக ஐந்து முறை நீர்விடுதலால் அர்க்கியமும் கொடுக்கவேண்டும்.

பிறகு சிவபெருமானிடத்தில் ஓம் ஹாம் ஹௌம் சர்வ தத்வாதிபதயே சிவாய நம: என்று புஷ்பாஞ்சலி செய்து, லயாங்க பூஜை செய்யவேண்டும். லயம்-ஒடுக்கம் இறைவனுடைய திருமேனியில் ஒன்றியிருக்கிற அங்கங்களுக்கு லயாங்கம் என்று பெயர்.

ஓம் ஹோம் ஈசான மூர்த்தாய நம:!
 ஓம் ஹேம் தத்புருஷ வக்த்ராய நம:!
 ஓம் ஹாம் அகோர ஹ்ருதயாய நம:!
 ஓம் ஹிம் வாமே தேவ குஹ்யாய நம:!
 ஓம் ஹம் ஸத்யோஜாத மூர்த்தயே நம:!
 ஓம் ஹாம் ஹ்ருதயாய நம:
 ஓம் ஹீம் சிரஸே நம:!
 ஓம் ஹூம் சிகாயை நம:!
 ஓம் ஹைம் கவசாய நம:!
 ஓம் ஹௌம் நேத்ரேப்யோ நம:!
 ஓம் ஹ: அஸ்த்ராய நம:!

என்று அந்நந்த அங்கங்களில் பூஜித்து மணியடித்துத் தூபதீபம் கொடுத்து பாத்யம் ஆசமனம் அர்க்கியம் இவைகளை கொடுத்து “பெருமானே! போகாங்க பூஜைசெய்ய அனுமதியருள வேண்டும்” என்று இறைவனிடத்தில் விண்ணப்பித்துக்கொண்டு போகாங்க பூஜையைச் செய்யவேண்டும். லயாங்கங்களை போக நிமித்தமாய் தனித்தனி இடத்தில் வைத்து வழிபடுதலுக்குப் போகாங்க பூஜை என்று பெயர்.

இவ்வழிபாடு பூஜா மூர்த்தியைச் சுற்றிலுமாகச் செய்யப்படுவதால் இதற்கு ஆவரண பூஜை என்றும் பெயருண்டு.

ஆவரண பூஜை

ஆவரணம் என்றால் சூழ்ந்திருத்தல் என்று பொருள். சிவபெருமானைச் சுற்றி ஐந்து ஆவரணங்கள் உள்ளன. முதல் ஆவரணம் இறைவன் வீற்றிருக்கிற தாமரையின் இதழ்கள். இரண்டாவது ஆவரணம் பீடத்தின் மேல் சுற்றில் அமைகிறது. மூன்றாவது ஆவரணம் பீடத்தின் நடுவிலும் நான்காமாவரணம் பீடத்தின் அடியிலும் ஆதார சிலையின் மேல் சுற்றில் ஐந்தாமாவரணமும் அமைகின்றன.

இனி முதலாமாவரணத்தில் சுவாமியின் பதினொரு அங்க தேவர்களையும், இரண்டாமாவரணத்தில் அநந்தன் முதலாகிய வித்யேசுவரர்கள் எண்மரையும், மூன்றாமாவரணத்தில் நந்தி முதலிய சிவகணேஸ்வரர்கள் எண்மரையும், நான்காமாவரணத்தில் இந்திரன் முதலிய லோகபாலகர்கள் பதினமரையும், ஐந்தாமாவரணத்தில் லோகபாலகர்கள் பதினமரின் ஆயுதங்களாகிய வஜ்ரம் முதலிய பத்து ஆயுதங்களையும் பூஜிப்பதற்குப் பஞ்சாவரண பூஜை என்று பெயர்.

முதல் ஆவரண பூஜை

பதினொரு அங்கங்கள் எனச் சொல்லுமிடத்து தலைகள் ஐந்தும் ஈசானமாகவும், முகங்கள் ஐந்தும் தத்புருஷமாகவும் கொள்ளப்படுகின்றன. இவைகள் தனித்தனியே பஞ்சப்ருமம் மந்திரங்களால் இங்கு குறிக்கப்படுவதில்லை. இனி கைகளில் புஷ்பமெடுத்து அங்க மந்திரத்தை உச்சரித்தவாறு அவ்வங்கங்கள் தம்கையிலிருக்கும் புஷ்பத்தில் வந்ததாகப் பாவித்து அதற்குரிய திசைகளில் வைத்து ப்ரத்யேகமாக ஆவாஹனம் முதலியவற்றால் வழிபடுதல் வேண்டும்.

ஐந்து சிரஸிலிருந்தும் ஈசானத்தையெடுத்து வடகிழக்குத் திசையிலுள்ள தாமரை இதழில் வைத்து ஓம் ஹோம் ஈசான மூர்த்தாய நம: என்றும் ஐந்து முகங்களிலிருந்து தத்புருஷத்தையெடுத்து கிழக்குத் திசைத் தளத்தில் (இதழில்) வைத்து ஓம் ஹோம் தத்புருஷ வக்த்ராய நம: என்றும், மார்புப்பகுதியிலிருந்து அகோரத்தையெடுத்து தெற்கு தளத்தில் என்றும், மார்புப்பகுதியிலிருந்து வாமதேவத்தையெடுத்து வடக்குத்தளத்தில் மறைவுப் பகுதியிலிருந்து வாமதேவத்தையெடுத்து வடக்குத்தளத்தில்

வைத்து ஓம் ஹிம் வாமதேவ குஹ்யாய நம:! என்றும் பாதங்களிலிருந்து ஸத்யோஜாதத்தையைடுத்து மேற்குத்திசைத்தளத்தில் வைத்து ஓம் ஹம் ஸத்யோஜாத மூர்த்தயே நம:! என்று ஸத்தான (உண்மையான) நிலையிலிருக்கும் ஹ்ருதயத்தை மார்பினின்றும் எடுத்து தென்கிழக்குத் தளத்தில் வைத்து ஓம் ஹாம் ஹ்ருதயாய நம:! என்றும், முழுவதும் சிவலக்ஷணம் பொருந்திய சிரஸைத் தலைப்பிரதேசத்தினின்றும் எடுத்து வடகிழக்கு, கிழக்கு இத்திசைகளுக்கு நடுவேயுள்ள தளத்தில் வைத்து ஓம்ஹீம்சிரஸே நம:! என்றும், பராதீனமின்றி தானே வசித்வ ரூபமாகவுள்ள சிகையைப் பின் தலையினின்றும் எடுத்துத் தென்மேற்குத் தளத்தில் வைத்து ஓம் ஹும் சிகாயை நம: என்றும் பிறரால் பிளக்கமுடியாத பராக்ரமம் வாய்ந்த கவசத்தை எல்லா அங்கங்களிலிருந்தும் எடுத்து வடமேற்குத் தளத்தில் வைத்து ஓம் ஹைம் கவசாய நம: என்றும், ஐந்து முகங்களிலுமுள்ள கண்களிலிருந்து நேத்ரத்தையெடுத்து ஈசான தளத்திற்கு வடக்கில் உள்ள தளத்தில் வைத்து ஓம் ஹௌம் நேத்ரேப்யோ நம:! என்றும் பராக்ரமவடிவினதாகிய அஸ்திரத்தை கைகளினின்றும் எடுத்து வடகிழக்கு முதலிய நாற்றிசைகளிலுமாக வைத்து ஓம் ஹாம் அஸ்த்ராய நம:! என்று பூஜிக்கவேண்டும்.

இந்தப் பதினொரு தேவர்களுக்கும் சிவபெருமானுக்குச் செய்ததுபோல ஆவாஹனம், ஸ்தாபனம், ஸந்நிதானம், ஸந்திரோதனம் பாத்யம், ஆசமனம், அர்க்கியம், புஷ்பாஞ்சலி ஆகிய எண்வகைக் கிரியைகளால் வழிபட்டு, ஈசானத்திற்குத் தேனு முத்திரையும், தத்புருஷத்திற்குப் பத்ம முத்திரையும், அகோரத்திற்குத் திரிகுலமுத்திரையும், வாம தேவத்திற்கு மகரமுத்திரையும், ஸத்யோஜாதத்திற்குச் ச்ருங்முத்திரையும் ஹ்ருதயம் முதலிய ஆறு அங்கங்களுக்கும் நமஸ்கார முத்திரையும் கொடுத்துவழிபடவேண்டும். தேனு முத்திரை முன்பு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்ம முத்திரை இருகைகளையும் எதிர்முகமாக ஒன்று சேர்த்து விரல்களைத் தாமரை இதழ்போல் விரித்துக் காண்பிப்பது.

திரிகூல முத்திரை, இருகை-விரல்களையும் எதிர் முகமாகக் கோர்த்து இருகைப் பெருவிரல், நடுவிரல், சிறுவிரல் இவைகளை மாத்திரம் சேர்த்து உயர்த்தி ஆள்காட்டி மற்றும் அணிவிரல்களை மடக்கி சூலம் போல் காண்பிப்பது.

மகர முத்திரை இடது கையைக் கவிழ்த்து வைத்து அதன் மேல் வலது கையைக் கவிழ்த்து வைத்து இருகைப் பெருவிரல்களையும் ஆட்டியவாறு மீன்போல் காண்பிப்பது.

ச்ருங்முத்திரை; ச்ருங் என்பது முத்திரை என்ற சொல்லோடு சேராமல் தனித்துக் கூறப்படும்பொழுது ச்ருக்கு என்று கூறப்படும். பூர்ணாஹுதி செய்யப் பயன்படுத்தப்படும் ச்ருக்கு போல் கைகளை வைத்துக் காண்பிப்பதற்கு ச்ருங் முத்திரை என்று பெயர். வலது கையை பசுவின் காது போல் குவிழ்த்து வைத்து அதன் விரல்களின் அடியில் இடது கையைக் குவிழ்த்து வைத்துக் காண்பிப்பது.

நமஸ்கார முத்திரை இருகைகளையும் கூப்புவது,

இரண்டாவது ஆவரண பூஜை

சுவாமி பீட தளத்தின் மேல்சுற்றில்

கிழக்கில்	ஓம் ஹாம் அனந்தாய நம:
தென்கிழக்கில்	ஓம் ஹாம் ஸுகுமாய நம:
தெற்கில்	ஓம் ஹாம் சிவோத்தமாய நம:
தென்மேற்கில்	ஓம் ஹாம் ஏக நேத்ராய நம:
மேற்கில்	ஓம் ஹாம் ஏக ருத்ராய நம:
வடமேற்கில்	ஓம் ஹாம் த்ரிமூர்த்தயே நம:
வடக்கில்	ஓம் ஹாம் ஸ்ரீ கண்டாய நம:
வடகிழக்கில்	ஓம் ஹாம் சிகண்டினே நம:

பூஜித்து த்வீதாயாவரண தேவதாப்ய : ஸ்வாஹா என்று அர்க்கியம் கொடுத்து வழிபடல் இரண்டாவது ஆவரணபூஜை.

முன்றாவது ஆவரண பூஜை

சுவாமி பீடத்தின் நடுச்சுற்றில்

கிழக்கில்	ஓம் ஹாம் நந்தினே நம:
தென்கிழக்கில்	ஓம் ஹாம் மஹா காளாய நம:
தெற்கில்	ஓம் ஹாம் ப்ருங்கினே நம:
தென்மேற்கில்	ஓம் ஹாம் விநாயகாய நம:
மேற்கில்	ஓம் ஹாம் விருஷபாய நம:
வடமேற்கில்	ஓம் ஹாம் ஸ்கந்தாய நம:
வடக்கில்	ஓம் ஹாம் தேவ்யை நம:
வடகிழக்கில்	ஓம் ஹாம் சண்டேசாய நம:

என்று பூஜித்து ஓம் ஹாம் த்ருதீயாவரண தேவதாப்ய ஸ்வாஹா: என அர்க்கியம் கொடுத்து வழிபடல் முன்றாவது ஆவரண பூஜையாகும்.

நான்காவது ஆவரண பூஜை

சுவாமி பீடத்தின் அடிச்சுற்றில்

கிழக்கில்	ஓம் ஹாம் இந்த்ராய நம:
தென்கிழக்கில்	ஓம் ஹாம் அக்னயே நம:
தெற்கில்	ஓம் ஹாம் யமாய நம:
தென்மேற்கில்	ஓம் ஹாம் நிருருதயே நம:
மேற்கில்	ஓம் ஹாம் வருணாய நம:
வடமேற்கில்	ஓம் ஹாம் வாயவே நம:
வடக்கில்	ஓம் ஹாம் குபேராய நம:
வடகிழக்கில்	ஓம் ஹாம் ஈசானாய நம:

வடகிழக்கிற்கும், கிழக்கிற்கும் நடுவில் - ஓம் ஹாம் ப்ரம்மனே நம:
தென்மேற்கிற்கும் மேற்கிற்கும் நடுவில் ஓம் ஹாம் விஷ்ணவே நம:
என்று பூஜித்து ஓம் ஹாம் சதுர்த்தாவரண தேவதாப்ய: ஸ்வாஹா என அர்க்கியம் கொடுத்து வழிபடல் நான்காவது ஆவரண பூஜை.

ஐந்தாவது ஆவரண பூஜை

சுவாமி பீடத்தின் கீழுள்ள ஆதார சிலையின் மேற்சுற்றில்

கிழக்கில்	ஓம் ஹாம் வஜ்ராய நம:
தென்கிழக்கில்	ஓம் ஹாம் சக்தயே நம:
தெற்கில்	ஓம் ஹாம் தண்டாய நம:
தென்மேற்கில்	ஓம் ஹாம் கட்காய நம:
மேற்கில்	ஓம் ஹாம் பாசாய நம:
வடமேற்கில்	ஓம் ஹாம் த்வஜாய நம:
வடக்கில்	ஓம் ஹாம் கதாயை நம:
வடகிழக்கில்	ஓம் ஹாம் த்ரிகுலாய நம:

வடகிழக்கிற்கும் கிழக்கிற்கும் நடுவில் ஓம் ஹாம் பத்மாய நம: தென்மேற்கிற்கும் மேற்கிற்கும் நடுவில் ஓம் ஹாம் சக்ராய நம: என்று பூஜித்து ஓம் ஹாம் பஞ்சமாவரண தேவ தாப்ய: ஸ்வாஹா என அர்க்கியம் கொடுத்து வழிபடல் ஐந்தாவது ஆவரண பூஜை.

இனி கையில் நிறைய புஷ்பமெடுத்துக் கூப்பியவாறு ஓம் ஹாம் ஸாங்காய, ஸாயுதாய, ஸசக்தயே ஸபரிவாராய, ஸாவரணாய ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய நம: என்று கையிலிருக்கும் புஷ்பங்களை சுவாமிக்கு சாத்தி மீண்டும் கைகளில் புஷ்பமெடுத்துக் கூப்பியவாறு பூஜகர் தமது ஆத்மார்த்த பூஜா மூர்த்தியின் திருநாமத்தைச் சொல்லிப் புஷ்பத்தைச் சுவாமிக்குச் சாத்தவேண்டும்.

அதாவது பஞ்சாஸனம், தியானம், ஆவாஹனம், ஆவரண பூஜைகள் வரை பொதுவாகச் செய்து, நிறைவில் தமது ஆத்மார்த்த பூஜாமூர்த்தியின் திருநாமத்தினால் ஓம் ஹாம் ஞானாம்பிகா ஸமேத ஞானபுரீஸ்வராய நம: என்பது போல அர்ச்சித்து வழிபடுவதே ஆத்மார்த்த பூஜையின் தனிச்சிறப்பு. இனி தமது ஆத்மார்த்த பூஜா மூர்த்தியின் திருநாமத்தைச் சொல்லியே தூபம், தீபம், நிவேதனம், தீபாராதனை மற்றும் உபசாரங்களைச் செய்யவேண்டும். இடது கையினால் மணியடித்தவாறு ஒவ்வொரு உபசாரத்திற்கு முன்பும் விசேஷார்க்கிய ஜலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டும் தூபம், தீபம், மற்றும் தீபாராதனைகளின் மேல் புஷ்பம் இட்டுத் திரிகுல முத்திரைக் காட்டிய பிறகே பெருமானுக்கு அர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

ஓம் ஹாம் ஞானாம்பிகா சமேத ஞானபுரீஸ்வராய நம: தூபம் ஆக்ராபயாமி என்று தூபம் கொடுத்தும், தூபானந்தரம் ஆசமனம், ஓம் ஹாம் ஹெளம் சிவாய ஸ்வதா என்று ஆசமனம் கொடுத்தும் தீபம் தர்சயாமி என்று தீபம் கொடுத்தும், தீபானந்தரம் ஆசமனம், ஓம் ஹாம் ஹெளம் சிவாயஸ்வதா என்று ஆசமனம் கொடுத்தும் பிறகு நிவேதனம் செய்யவேண்டும்.

நிவேதனம்

பூஜாமூர்த்தி உடையவர் லிங்கமாக இருப்பின் மஹா நைவேத்யத்தையே (அன்னம்) நிவேதிக்கவேண்டும். கூணிக லிங்கமாயின் நெற்பொரி, கற்கண்டு, பயத்தம்பருப்பு மற்றும் பழவகைகள் இவைகளை நிவேதனம் செய்யலாம். உடையவர் லிங்க பூஜையுடையவர்கள் வெளியூர் செல்லுமிடத்தில் தாமே மஹா நைவேத்யம் பாகம் செய்து நிவேதித்தலே சிறப்பு, அப்படியும் கிடைக்காத நிலையில் மஹா நைவேத்யத்திற்குப் பதிலாக நெற்பொரி அல்லது பயத்தம்பருப்பு நிவேதனம் செய்யலாம் என்பது சில பெரியவர்கள் கருத்து.

நைவேத்யத்தை மூலமந்திரத்தால் பார்த்தல் (நிரீக்ஷணம்) அஸ்திர மந்திரத்தால் தெளித்தல் (புரோக்ஷணம்) வாமதேவ மந்திரத்தினால் தட்டுதல் (தாடனம்) கவச மந்திரத்தினால் ஊற்றுதல் (அப்யுக்ஷணம்) ஆகிய நால்வகைக் க்ரியைகளைச் செய்து மணியடித்தவாறு நிவேதனம் செய்யவேண்டும். ஓம் ஹாம் ஹெளம் சிவாய ஸ்வாஹா என்று விசேஷார்க்கிய ஜலத்தினால் நிவேதனத்தை மும்முறைச் சுற்றி, கையில் புஷ்பமெடுத்து நிவேதனத்தைத் தொட்டு அம்ருத மயமான அந்த நிவேதனம் கையில் வந்ததாகப் பாவித்து அதை அம்பிகையின் கையில் சேர்த்து, அம்பிகையின் கையிலிருக்கும் நிவேதனத்தை அம்பிகை வாயிலாகவே சிவபெருமானுடைய திருக்கரத்தில் சேர்ப்பித்ததாகப் பாவிக்க வேண்டும். இறைவனுக்கு அன்னம் பாலிக்கும் அதிகாரம் அம்பிகைக்கு மாத்திரமே உரித்தானதாக சிவாகமம் கூறுகிறது.

“ஆசார்ய ஹஸ்த முத்ருத்ய தேவீ ஹஸ்தேது யோஜயேத்!
தேவீ ஹஸ்தம்ச உத்ருத்ய சிவஹஸ்தேதுயோஜயேத்!!”

பொருள்: ஆசார்யன் = பூஜகர். பூஜகர் நிவேதனத்தை எடுத்து அம்பிகை கையிலும், அம்பிகையினுடைய நிவேதன ஹஸ்தத்தை சிவனுடைய கையிலும் சேர்ப்பிக்கவேண்டும்.

ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய மஹா நைவேத்யம் ஸ்வாஹா என்று நிவேதனம் செய்து, நிவேதனானந்தரம் ஆசமனம் ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய ஸ்வதா என்று மும்முறை ஆசமனம் கொடுக்கவேண்டும். ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய ஹஸ்த ப்ரக்ஷாளனம் ஸ்வாஹா: என்று திருக்கரங்களை நீர்விட்டுக் கழுவுவதாகப் பாவித்து ஸாமான்யார்க்கிய ஜலத்தை சுவாமிக்கு எதிரில் ஒரு முறை விடவேண்டும்.

பிறகு அம்பிகை மற்றும் ஆவரண தேவதைகளுக்கும் முன் போல் நிவேதனம், ஆசமனம் செய்து சுவாமிக்கு ஏலம், கிராம்பு, வால்மிளகு, ஜாதிபத்ரி, பச்சைக்கற்பூரம், களிப்பாக்கு இவைகள் கலந்த சூர்ணத்தை வெற்றிலையில் வைத்து ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய முகவாஸ தாம்பூலம் ஸ்வாஹா என்று தாம்பூலம் கொடுத்து ஆசமனம் கொடுக்கவேண்டும். இயலாதவர்கள் தாம்பூலம் கொடுப்பதாகப் பாவித்து அக்ஷதையினால் சுவாமியை அர்ச்சிக்கவேண்டும்.

இப்படி நிவேதனம், தாம்பூல சமர்ப்பணம் இவைகளைச் செய்தபிறகு தீபாராதனை, ஜபம் உபசாரம், தோத்திரம், குரு வித்யாபீட பூஜைகள், ஒடுக்கம், சண்டேச பூஜை இவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

தீபாராதனை

தீபம் காட்டி வழிபடுதலுக்குத் தீபாராதனை என்று பெயர். தீப = தீபத்தால், ஆராதனை = வழிபடுதல். இயன்றவர்கள் ஷோட சோபசார தீபாராதனைகளையும் இவ்விடத்துச் செய்யலாம். பதினாறு வகை தீபாராதனைகளுக்கு ஷோடசோபசாரதீபாராதனை என்று பெயர். அவையாவன 1. தூபம் , 2. தீபம், 3. அலங்கார தீபம், 4. நாகதீபம், 5. ரிஷப தீபம், 6. புருஷ மிருக தீபம், 7. சூலதீபம், 8. கமட தீபம், 9. கஜதீபம், 10. வ்யாக்ர (புலி) தீபம், 11. சிங்கதீபம், 12. கொடிதீபம், 13. மயூரதீபம், 14. பூரணகும்ப தீபமும் ஐந்து தட்டுகளில் தீபமும், 15. நக்ஷத்ரதீபம் 16. மேருதீபம்.

இப்படிப் பதினாறு வகை தீபாராதனைகளையும் செய்து நிறைவில் கற்பூரதீபமும் விபூதி சாத்துதலும் செய்ய வேண்டுமென அஜிதாகமம் கூறுகிறது. இவ்வகைத் தீபாராதனைகள் ஆத்மார்த்த பூஜையில் செய்யப்படுவதை ஆதீனத் திருமடங்களில் மாத்திரமே காண முடிகிறது. மற்றைய இடங்களில் தூபம், தீபம், நைவேத்யம் கற்பூரதீபம் இவைகள் மாத்திரமே சக்திக்குத் தகுந்தவாறு செய்யப்படுகிறது. பொதுவாக தீபாராதனை என்பது கற்பூரதீபம் காட்டுவதையே வழக்கத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறது. ஆகவே பூஜகர்கள் தம் சக்திக்குத் தகுந்த வகையில் தீபாராதனை செய்யலாம்.

இனிக் கற்பூரத்தை ஏற்றிய பிறகு அதன் மீது ஒருமலர்இட்டு, நால்வகை ஸம்ஸ்காரங்களால் அதைச் சுத்திகரித்து பஞ்ச பிரம்ம மந்திரங்களால் (ஈசானம், தத்புருஷம், அகோரம், வாம தேவம், சதயோஜாதம்) பூஜித்து, அஸ்திர மந்திரத்தால் திசை நிலைக்கட்டுதலும் (திக்கபந்தனம்), கவசமந்திரத்தால் காத்தலும், (அவகுண்டனம்) செய்து த்ரிகூல முத்திரை தேனுமுத்திரை இவைகள் கொடுத்து அத்தீபத்தைக் கைகூப்பி வணங்கி, இருகைகளாலும் அதையெடுத்து இறைவனுடைய திருமுன்பாக, “ஓம்” என்ற ப்ரணவவடிவில் மும்முறைச் சுற்றிக் காண்பித்து அவ்வொளியில் ப்ரகாசிக்கும் இறைவனுடைய திருமேனியைக் கண்ணார்க் கண்டு வணங்க வேண்டும்.

“ஓம் ஹாம் சிவாய நம : கற்பூர நீராஜனம் தர்சயாமி” என்று சொல்லி தீபாராதனை செய்து ஒரு புஷ்பத்தினால் கற்பூர தீபத்தைச் சுற்றி சுவாமிக்கு அப்புஷ்பத்தைச் சாத்தி நீராஜனானந்தரம் ஆசமனம் : ஓம் ஹாம் சிவாய ஸ்வதா “என ஆசமனம் கொடுக்க வேண்டும்.

தீபாராதனை முடித்து இறைவனுடைய சிரஸு. முகம், மார்பு, இரு புஜங்கள் ஆகிய இந்து இடங்களில் விபூதி சாத்தி, பிறகு கையில் அறுகு, அக்ஷதை, புஷ்பம் இவைகளை வைத்து புஷ்பாஞ்சலியாக “ஓம் ஹாம் ஹெளம் சர்வ தத்வாதிபதயே சிவாய நம :” எனசுவாமிக்குச் சாத்த வேண்டும். இதற்கு “பவித்ர சமர்ப்பணம்” என்று பெயர். பவித்ரம் என்றால் தூய்மை என்று பொருள். பூஜைகளில் குறைபாடுகள் இருந்திருந்தாலும் பெருமான் அவற்றைத் தூய்மையானதாக ஏற்று மகிழும் பாவனையில் பவித்ரமாகிய புஷ்பாஞ்சலி செய்யப்படுகிறது.

ராஜோபசாரம்

அரசமரியாதைகளாகிய வெண்குடை, சாமரம் ஆலவட்டம் இவைகளை அகில உலக நாயகனாகிய பெருமானுக்குச் செய்விப்பதற்கு ராஜோபசாரம் என்று பெயர். இவை கண்ணாடிக் காண்பித்தல், குடைபிடித்தல், சாமரமிடுதல், ஆலவட்டம் பிடித்தல், கொடிக்காண்பித்தல், விசிறியினால் வீசுதல் ஆகிய முறைப்படி செய்ய வேண்டும்.

இவ்விடத்து அந்தந்த உபசாரங்களைச் செய்விப்பதாகப் பாவித்து அக்ஷதையினால், “ஓம் ஹாம் சிவாய நம:” தர்ப்பண (கண்ணாடி) உபசாரம் சமர்ப்பயாமி” என்று ஒவ்வொரு உபசாரத்திற்கும் முன் மந்திரம் சொல்லியவாறு சத்ரோபசாரம் (குடை) சமர்ப்பயாமி, சாமரோபசாரம் சமர்ப்பயாமி, வ்யஜ்ஞோபசாரம் (ஆலவட்டம்) சமர்ப்பயாமி, த்வஜோபசாரம் (கொடி) சமர்ப்பயாமி, தாளப்ருந்தோபசாரம் (விசிறி) சமர்ப்பயாமி “ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய நம: ஸர்வராஜோபசாரான் சமர்ப்பயாமி” என்று அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

ஜபம்

சிவசூரியனுக்கு வடக்கில் ஒரு பத்திரத்தை (இலையை) வைத்து அதன் மீது ஜப மாலையை வைக்க வேண்டும். அர்க்ய ஜலத்தினால் மாலை மீது” ஓம் ஹ: அஸ்திராய நம:” என்று புரோக்ஷணம் செய்து, புஷ்பத்தினால் “ஓம் ஹாம் ஹ்ருதயாய நம” என்று பூஜித்து, இடது கையில் சிறிது புஷ்பம் வைத்து அதன் மேல் ஜப மாலையை எடுத்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். வலக்கையினால் நிரீக்ஷணம் (பார்த்தல்) முதலிய நால்வகை சம்ஸ்காரங்களால் இடக் கையிலுள்ள மாலையைச் சுத்திகரித்து அஸ்திர மந்திரத்தால் திசை நிலைக்கட்டுதல் கவசமந்திரத்தால் காப்பு வளையமிடுதல் முதலியவையும் செய்து, இடக்கையில் மாலையை வைத்தவாறே வலக்கையினால் ஜபமாலையின் முகமணி துவங்கி ஒவ்வொரு மணியாக எண்ணியவாறு சிவமூலமந்திரத்தை (ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய நம:) நூற்றெட்டு முறை ஜபம் செய்ய வேண்டும். ஜபம் செய்யும் முறைபற்றி அநுஷ்டான விதியில் விரிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிவமந்திரஜபம் முடிந்தவுடன் மனோன்மனி மந்திரத்தைப் பத்து முறையும், ஈசானம் முதல் அஸ்திரம் ஈறாகவுள்ள பதினாரு மந்திரங்களைப் பத்து முறையும் ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

இப்படி ஜபம் செய்தபிறகு ஜபமாலையை வலக்கையினால் எடுத்து முன்பு வைத்திருந்த பத்திரத்தின் மீது வைத்துவிட்டு, இடக்கையிலிருக்கும் ஜபிக்கப்பட்ட புஷ்பங்களை வலக்கையினால் முடி “ஓம் ஹாம் ஹ்ருதயாய நம:” என அபிமந்திரித்து அஸ்திர மந்திரத்தால் திக்பந்தனமும், கவச மந்திரத்தினால் அவகுண்டனமும் செய்து அப்புஷ்பங்களை வலக்கையில் வாங்கி விசேஷார்க்கிய ஜலத்தை அதில் சிறிது ஊற்றிக்கொண்டு கையை முடியவாறு ஆள்காட்டிவிரலை மாத்திரம் நீட்டியவாறு ஜலத்தை சுவாமிக்கு முன்பாக விட வேண்டும். அப்படி நீரை விடும்பொழுது,

“குஹ்யாதி குஹ்ய கோப்தா த்வம் க்ருஹாணாஸ்மத் க்ருதம்
ஜபம் I

ஸித்திர் பவதுமே தேவ த்வத் ப்ராஸாதாத் மயிப்ரபோ II”
என்ற சுலோகத்தைச் சொல்லவேண்டும்.

பொருள் : அறியமுடியாதவைகளுக்கு எல்லாம் அப்பாற்பட்ட அதிரஹஸ்யமான பெருமானே! அடியேன் செய்த ஜபத்தை ஏற்றருள்புரிய வேணும். உம்முடைய திருவருளால் செய்த ஜபத்தின் பலன் என்னிடத்தில் இருக்கட்டும்.

பிறகு புஷ்பத்தோடு கைகளைக் கூப்பியவாறு :

“யத்கிஞ்சித கர்ம ஹே தேவ ஸதாஸுக்ருத துஷ்க்ருதம் I
தன்மே சிவ பதஸ் தஸ்ய புங்க்ஷவ க்ஷபய சங்கர II”

பொருள் : சிற்றறிவுபடைத்த அடியேனால் செய்யப்படுகிற நல்வினை, தீவினை அனைத்தையும் உமது திருவடிகளிலேயே சமர்ப்பிக்கின்றேன். அடியேனுடைய தீவினைகளையெல்லாம் பொறுத்தருளி நல்வினை ஏற்று அருள்புரிவீராக! எனவேண்டிக் கொண்டு கூப்பியகரங்களிலிருக்கும் புஷ்பத்தைப் பெருமானது வலக்கையில் சாத்தி,

“சிவோ தாதா சிவோ போக்தா சிவஸ்ஸர்வ மிதம் ஜகத் I
சிவோ யஜதி ஸர்வத்ர யஸ்சிவஸ் ஸோஹ மேவது II”

பொருள் : பெருமானே! ஆன்மாக்களைப் படைக்கும் நீரே அவ்வான்மாக்களாகவும் இருப்பீர்! உயிர்களுக்குப் போக நிமித்தம் அருள்பாலிப்பவரும் நீரே! அவற்றை அனுபவிப்பவரும் நீரே ; உலகங்கள்

யாவும் உம்மாலேயே வ்யாபிக்கப்பட்டிருப்பதால் எங்கும் நீரே பூஜிக்கப்படுகிறீர் ; இவ்விடத்து பூஜைகளை ஏற்றுக்கொள்பவராகவும், பூஜிப்பவராகவும் (அடியேனாகவும்) இருப்பவர் நீரே, எல்லாம் உன் அருள் என ப்ரார்த்தித்து தாம் செய்த கர்மாக்கள் யாவற்றுடனும் தாமும் சிவசமர்ப்பணம் ஆவதாகப் பாவிக்க வேண்டும். இன்னும் இஷ்ட தேவதைகளை உபாசிப்பவர்களும் கூட மேற்படி ஜப சமர்ப்பணம் செய்த பிறகு அவற்றையும் செய்யலாம். உபாசிக்கப்படும் தேவதை சக்தி வடிவினதாயின் சுவாமிக்கு வலப்பக்கத்திலும், புருஷ வடிவினதாயின் சுவாமிக்கு இடப்புறமும், ஸ்த்ரீபுருஷ வடிவங்களாக இருப்பின் சுவாமிக்குத் திருமுன்பாகவும் வைத்து பூஜை, ஜபம் இவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

அதாவது சக்தி வடிவம் என்பது துர்க்கை, லக்ஷ்மீ, காளி, சரஸ்வதி முதலிய தேவதைகள், புருஷ வடிவம் என்பது ம்ருத்யஞ்சயர், சரபர், சுப்ரமண்யர், வினாயகர் முதலிய தெய்வங்கள். ஸ்த்ரீ புருஷ வடிவம் என்பது உமா மஹேஸ்வரர், கல்யாண சுந்தரர், சுந்திரசேகர் முதலிய அம்பிகையோடு கூடிய வடிவங்கள்.

இம்முறையில் ஏதாவதொரு தெய்வ உபாசனை உடையவர்கள், அதற்குரிய திசையில் வைத்து வழிபடலாம். உருவ விக்ரஹங்களாக இருப்பின் சுவாமிக்கு அபிஷேகம் செய்வித்த பொழுதே அபிஷேகம் செய்வித்து மற்றய உபசாரங்கள் ஜபம் இவைகளை சிவபூஜை முடிவில் செய்ய வேண்டும். இவ்வழிபாடு “காம்யபூஜை” (இஷ்ட தேவதை வழிபாடு) எனக்குறிப்பிடப்படுகிறது.

குருவழிபாடு

பூஜகர் தமது தீக்ஷாகுருவைச் சிவவடிவமாக மனதில் எண்ணி வழிபடுதலுக்குக் குருவழிபாடு என்று பெயர். குரு என்ற சொல்லில் ‘கு’ என்ற எழுத்து அறியாமையையும் ‘ரு’ என்ற எழுத்து அழித்தலையும் குறிக்கிறது. அறியாமை என்பது இருள். இவ்விருளில் மூழ்கிய ஆன்மாக்களை ஈடேற்றிச் சிவஞானம் உரைக்கும் நிலையில் சிவபெருமானே குருவாக அருள்புரிகிறார். ஆகவே குரு என்றதிருநாமம் சிவபிரானையே குறிக்கும்.

தீக்ஷை செய்விக்கும் குருநாதர் தம் மாணாக்கர் அறியாமை யாகிய தீவினை நோயில் அகப்படாமலிருக்கக் கீழ்வருமாறு உபதேசிப்பார்.

“சிவதீக்ஷிதர்கள் காரண பூதரான சிவபெருமானையும், அவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட சாத்திரங்களையும், குருவையும் நிந்திக்கலாகாது. லிங்கநிழலைத் தாண்டலாகாது.. ப்ராணனுள்ள வரை சிவபூஜை குருபூஜை இவைகளை விடாமற் செய்தல் வேண்டும்.”

எனவே சிவபூஜையில் குருவழிபாட்டையும் ஓர் அங்கமாகச் செய்ய வேண்டும். இவ்வழிபாடு, குருநாதரைச் சிவபெருமானாக எண்ணி வழிபட்டு அவர்தம் திருவார்த்தைகளைக் கேட்டு அவ்வழி நடந்து, அவர் திருநாமத்தை மந்திரமாக ஜபித்து மேன்மையான சிவஞானம் பெறுதலைக் குறிக்கிறது. இக்கருத்து உலகியல் கல்வி பயிலும் மாணாக்கர்களுக்கும் பொருந்தும்.

குருபூஜை : சுவாமிக்குத் தென்கிழக்கில் ஒரு பத்திரத்தை ஆஸனமாக வைத்து அதில் சிறிது சந்தனம் வைத்துப் பூஜிக்க வேண்டும். “ஓம் ஹாம் சிவகுரு ஆஸனாய நம :” என்று பத்திரத்திலும், “ஓம் ஹாம் சிவகுருமூர்த்தயே நம:” என்று சந்தனத்திலும் பூஜித்து அதைக் குருவுருவாகச் சிந்தித்து “ஓம் ஹாம் சிவகுரவே நம :” என்று மலரிட்டு வழிபட வேண்டும்.

ஆவாஹனம், ஸ்தாபனம், ஸந்திதானம், சன்னிரோதனம், திக்பந்தனம், அவகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, இவைகளை முறையே செய்து, பாத்யம், ஆசமனம், அர்க்கியம், தூபம், தீபம், நிவேதனம், கற்பூரதீபம் போன்றவற்றையும் “ஓம் ஹாம் சிவகுரவே நம :” எனும் குருமூலமந்திரத்தால் வழுவாது செய்து இருகரங்களையும் கூப்பியவாறு :

“ஸ்ரீமத் தேசிக பாதேப்ய : ஸசக்தியோ நமோ நம I

ஸதாசிஷ்டாத்ம சித்வ்யக்தி காரணேப்யோ நமோ நம: II

பொருள் : சக்தியோடு கூடியவராயும், சீடர்களின் அக்ஞானத்தைப் போக்கி அவர்கள் ஆனம் ப்ரகாசத்தோடு சிவஞானம் பெறக் காரணராயுமுள்ள “ஸ்ரீமத் தேசிகர்” என்ற மேலான நிலையிலுள்ள குருவுக்கு மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம் செய்கிறேன் என்று ப்ரார்த்தனை செய்தவாறு தமது தீக்ஷா குருவையும் மனதில் இருத்தி வழிபடல் வேண்டும்.

வித்யாபீடபூஜை

நல்லறிவு தரும் நூல்களாகிய சிவாகமங்களையும், திருமுறைகளையும் நாம் அன்றாடம் வழிபட வேண்டும். சிவாலயங்களில் கூத்தப்பிரான் சந்நிதியின் வலப்புறம் திருமுறைகளுக்கு என தனித்தொரு சந்நிதி அமைத்து தினந்தோறும் பூஜைகள் நடத்தப்படுவதைக் காண்கிறோம். இவ்வழிபாடு ஆத்மார்த்த பூஜையிலும் செய்யப்பட வேண்டும்.

சுவாமிக்கு மேற்குத்திசையில் பஸ்சிம த்வாரதேவர்களுக்கு முன்புறத்தில் ஒரு பத்திரம் வைத்து அதில் சந்தனம் வைத்து அதை வித்யாபீடமாக எண்ணி வழிபடலாம். அல்லது சிவாகம நூல்களையும் திருமுறை நூல்களையும் வைத்து வழிபடலாம். “ஓம் ஹாம் யோகபீடாய நம ;” என்று ஆஸனத்தையும், “ஓம் ஹாம் ஹௌம் வித்யா பீடாய நம:” என்ற மந்திரத்தினால் சாமான்யார்க்கியம் கொடுத்தல், தூபம், தீபம், நிவேதனம், கற்பூரதீபம் ஆகிய உபசாரங்களைச் செய்து கைகூப்பியவாறு,

ஸகல அக்ஞானஹம் விச்வம் விக்ஞான ப்ரதமீஸ்வரம் I
வித்யா பீடஸ்த்தமாத்ருத்ய மனோவாக்விக்ரஹர் நம : II

பொருள் : சகல அக்ஞானங்களையும் போக்குபவராயும், உலக வ்யாபகராயும், மேலான ஞானத்தையளிப்பவராயும், வித்யாபீடத்திலுள்ள சிவாகம திருமுறை நூல்களை அருளிச் செய்து அவ்வடிவேயானவராயுமுள்ள ஈஸ்வரனை மனம், வாக்கு, சரீரம் ஆகியவற்றாலும் வணங்குகிறேன் என்று தோத்தரித்து மும்முறை புஷ்பாஞ்சலியால் அர்ச்சித்து வழிபட வேண்டும்.

தோத்திரம்

பெருமானது மகிமைகளை அவரது திருமுன்பாகச் சொல்லி வணங்குதலுக்குத் தோத்தரித்தல் என்று பெயர். இம்முறை சிவாகமங்களிலும், புராணங்களிலும், பன்னிரு திருமுறைகளிலும் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ரௌரவம் எனும் ஆகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ள சிவஸ்துதி இங்குத் தரப்பட்டுள்ளது.

“ஜயாந்தக ப்ருதுஸ்கந்த பந்தபேத விசக்ஷணI
ஜய ப்ரவர்த்த வீரேச ஸம்ருத்த புரதாஹகII”

பொருள்: “ஜய ஜய” என்பது வாழ்த்துக் கூறுதலிலும், போற்றிப் பாடுதலிலும் சொல்லப்படும். “நமச்சிவாய வாழ்க” “ஈசனடி போற்றி” எனுமிடத்தில் வருகிற வாழ்க, போற்றி என்ற சொற்கள் வடமொழியில் “ஜய ஜய” எனப்படுகின்றன.

அந்தகாசுரனை ஜயித்தவரே! பந்த பாசங்களைப் போக்குகிறவரே!
ஜயம் கொண்ட வீரரே! திரிபுராசுரனை அழித்தவரே! உம்மைப் போற்றி
வணங்குகிறேன்.

ஜயாகில சுரேசான சிரச்சேத பயாநக!
ஜய ப்ரதித ஸாமர்த்ய மன்மதஸ்திதி நாசன!!

பொருள் : எல்லா தேவர்களுக்கும் தலைவனாகவுள்ள ப்ரம்மனின்
தலையைப் பயங்கரமான பைரவ அவதாரம் எடுத்துக் கிள்ளியவரே!
மனக்கிளர்ச்சியை உண்டுபண்ணுவதில் சாமர்த்தியம் உள்ள மன்மதனை
எரித்தவரே! உம்மைப்போற்றி வணங்குகிறேன்!.

“ஜயாச்ச்யுத தனுத்வம்ஸின் காலகூடபலாபஹ I
ஜயாவர்த்த மஹாடோப ஸரிதேக விதாரண II”

பொருள் : மஹாவிஷ்ணுவின் அவதார தேஹங்களைப்
போக்கடித்தவரே! அதிகவீரியத்தோடு கூடிய ஆலகால வி஠த்தை
விழுங்கியவரே! தேவலோகத்திலிருந்து சுழல்களோடும், வேகமான
ப்ரவாஹத்துடனும் ஆணவமாக பூமியையடைய வந்த கங்கையை
ஜடையில் தரித்தவரே! உம்மைப்போற்றி வணங்குகிறேன்.

“ஜய தாருவனோத்யான முனிபத்னி விமோஹக I
ஜய நிருத்த மஹாரம்ப க்ரீடா விக்ஷாப தாருண II
ஜயோக்ரூப ஸம்ரம்ப த்ராஸித த்ரிதசாஸுர I
ஜயக்ரூர கஜேந்திராஸ்ய தர்சதாஸ்குக் ஸுநிர்தர II”

பொருள் : தாருகா வனத்து ரிஷி பத்னிகளை மோஹிக்கச்
செய்தவரே! கூத்தப்பெருமானாய் திருநடம் புரியும் காலத்தில் உமது

உக்கிரம் கண்டு தேவர்களும் அசுரர்களும் பயந்து உம்மைத் தோத்தரிக்க அவர்களுடைய பயத்தைப் போக்கியவரே! உலகை யழிக்க வந்த மதங்கொண்டயானையைக் கொன்று அதன் தோலையுரித்துப் போர்த்துக் கொண்டவரே! உம்மைப் போற்றி வணங்குகிறேன்.

ஜயவீர பரிஸ்பந்த தக்ஷயக்ரு விநாசன I

ஜய அத்புத மஹாலிங்க ஸம்ஸ்த்தான பல கர்வித II

பொருள்: வீரபத்திரனைத் தோற்றுவித்து உம்மை மதியாமல் யாகம் நடத்திய தக்ஷனை அழித்தவரே! அற்புதமான மஹாலிங்க உருவில் நிலைபெறுபவரே! உம்மைப்போற்றி வணங்குகிறேன்.

ஜயச் வேத நிமித்தோக்ர ம்ருத்யுதேஹ நிபாதகI

ஜயாசேஷ ஸுகாவாஸ காமமோஹித சைலஜ II

பொருள் : மார்க்கண்டேயனுடைய உயிரைக் காக்கும் பொருட்டு யமனைக் காலால் உதைத்தவரே! (இவ்விடத்து மார்க்கண்டேயர் ச்வேதகேது எனும் பெயரில் குறிக்கப்படுகிறார்) அகில லோக நாயகியாகிய பார்வதியை மோஹித்து விவாஹம் புரிந்து சுகவாஸம் செய்பவரே! உம்மைப்போற்றி வணங்குகிறேன்.

ஜயோப மன்யு ஸந்தாப மோஹ ஜால தமோஹர I

ஜய பாதாள மூலோர்த்வ லோகாலோக ப்ரதாஹகII

பொருள் : உபமன்யு மஹரிஷியின் தாபங்களை நீக்கி அவருடைய மோஹத்தையெல்லாம் அழித்தவரே! ஒளி வடிவ இலிங்கமாய் தோன்றி ஈரேழு பதினான்கு லோகத்தையும் பரவி, பிரம்மனாலும் விஷ்ணுவினாலும் அடியும் முடியும் காணவொண்ணா அருணாசலப் பெருமானாகத் தோன்றியும் கூட அடியவர்களுக்கு அருட்காட்சியளிப்பவரே! உம்மைப் போற்றி வணங்குகிறேன்.

மேற்கூறியவை சிவாகமஸ்தோத்ரம், இன்னும் புராணங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற விங்காஷ்டகம், பஞ்சாக்ஷர ஸ்தோத்திரம், ஸ்ரீ வைத்யனாதாஷ்டகம் முதலியனவும் நால்வரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட

திருமுறைப் பாடல்களையும் சொல்லித் தோத்தரிக்கலாம். தோத்திரம் முடிந்தவுடன் கை நிறைய புஷ்பம் எடுத்துப் பெருமானிடத்தில் நமது வேண்டுகோள்களையெல்லாம் விண்ணப்பித்துப் புஞ்பாஞ்சலியைச் சுவாமிக்குச் சாத்த வேண்டும்.

பிறகு எழுந்து நின்று சிரஸின் மேல் கைகளைக் குவித்து மும்முறை சுவாமியை வலம் வந்து அஷ்டாங்க, பஞ்சாங்க முறைப்படி நமஸ்கரிக்க வேண்டும். சந்தோஷமான மனதுடன் எழுந்து நின்று, “பெருமானே! அடியேன் ஆற்றிய வழிபாடுகளில் குறைவிருந்தால் பொருத்தருள்வீராக. இறப்பில் பயமில்லாத் தன்மையும், உம்மையன்றி மற்றையவரிடத்து அடிமைப்படா வாழ்வும் , உமது பூஜைகளில் சலனமில்லாமல் பக்தியும் அருளிச் செய்வீராக” என வேண்டிக் கொள்ளவதாகிய,

“அனாயாஸேன மரணம் விநா தைன்யேன ஜீவனம்
க்ருபயா தேஹிமே சம்போ த்வயிபக்திரசஞ்சலம்”

இந்த சுலோகத்தைச் சொல்லவேண்டும்.

இயன்றவர்கள் காலை, மதியம், மாலை ஆகிய முக்காலங்களிலும் சிவபூஜையைச் செய்யலாம். இயலாதவர்கள் காலையில் விரிவாக சிவபூஜை செய்து மற்றைய இருவேளைகளிலும் சுவாமிக்கு அஷ்டபஷ்பார்ச்சனை செய்து நிவேதனம் தீபாராதனை இவைகளைச் செய்யலாம். அப்படியும் முடியாதவர்கள் காலையில் சிவ பூஜையில் தோத்திரம், புஷ்பாஞ்சலி மூதலியன முடிந்த பிறகு மற்றைய இருகால பூஜைகளுக்காகவும் அஷ்டபுஷ்பார்ச்சனைச் செய்ய வேண்டும்.

அஷ்டபுஷ்பார்ச்சனை

அஷ்டபுஷ்பம் என்பது பற்றியும் அவற்றின் முறைபற்றியும் அகப்பூஜை கூறுமிடத்து விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விடத்துச் செய்ய வேண்டிய அஷ்டபுஷ்பார்ச்சனையின் நாமாவளிகள் இங்குத்தரப்படுகின்றன.

ஓம் ஹாம் பவாய சிவாய நம :	
ஓம் ஹாம் சர்வாயசிவாய நம :	
ஓம் ஹாம் ஈசானாய	சிவாய நம :
ஓம் ஹாம் பசுபதயே	சிவாய நம :
ஓம் ஹாம் ருத்ராய	சிவாய நம :
ஓம் ஹாம் உக்ராய	சிவாய நம :
ஓம் ஹாம் பீமாய	சிவாய நம :
ஓம் ஹாம் மஹதே	சிவாய நம :

என்று புஷ்பத்தால் அர்ச்சித்துத் தூபம், தீபம், நிவேதனம், ஆசமனம், தீபாராதனை இவைகளையும் முறையாகச் செய்து வழிபட வேண்டும்.

அக்னிகாரியம்

ஆதிசைவரும், மஹாசைவரும் தினமும் பூஜையின் முடிவில் அக்னிகாரியம் செய்தல் வேண்டும். அக்னி காரியம் என்பது ஹோமம் செய்வதைக் குறிக்கும். சைவாக்கனி, வைதிகாக்கனி மிச்ராக்கனி என அக்னிகாரியம் மூவகையாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. சைவாக்கனி என்பது சிவாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ள விதிப்படி செய்வது. வைதிகாக்கனி வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள விதிப்படி செய்வது. மிச்ராக்கனி என்பது சைவாக்கனி காரியத்தில் வேத மந்திரங்களையும் சேர்த்துச் செய்வது.

சைவாக்கனி ஆதிசைவர்களுக்கு மாத்திரம் உரித்தானதாகும். மஹா சைவர்களாகிய அந்தணர்கள் வைதிகாக்கனி காரியத்தில் மட்டுமே அதிகாரம் உடையவர்கள். ஆதிசைவர்கள் மூவகை அக்னி காரியத்திலும் அதிகாரம் உடையவர்களாவர்.

இனி மற்றவர்கள் சிவபூஜை முடிவில் அக்னி காரியத்தின் பொருட்டு அஷ்டபுஷ்பார்ச்சனை செய்தல் மட்டும் போதுமானது. நித்தியாக்கனி காரியத்தில் அதிகாரம் உடையவர்கள் கூட இயலாவிட்டால் அஷ்டபுஷ்பார்ச்சனை செய்து வழிபடலாம் என சில பத்ததிகள் கூறுகின்றன. ஹோமம் செய்ய வேண்டிய விதிமுறைகளைக் குருவினிடத்தில் நேரில் பயில்வது நலம்.

ஒடுக்கம்

பூஜகரது வழிபாட்டினை ஏற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு எழுந்தருளிய சிவபெருமானையும் பரிவார தேவதைகளையும் மீண்டும் தமது ஹிருதய கமலத்தில் ஒடுக்கிக் கொள்ளுதற்கு ஒடுக்கம் என்று பெயர். மனோன்மனி ஆவரண தேவதைகள், ஆகிய இவர்கள் சிவபெருமானிடத்து ஒடுங்குவர். சிவசூரியன் பூஜகரது புருவ மத்தியில் உள்ள சூரியனிடத்தும், பஸ்சிமத்வார தேவர்கள் மற்றும் கணபதி, லக்ஷ்மி, சப்தகுருமார்கள் ஆகிய இவர்கள் பூஜகரது ஹிருதய கமலத்திலும் ஒடுங்குவர். ஆவரண தேவதைகளையும் மனோன்மனியையும் இலிங்கத்தில் ஒடுக்கிய பின்பு இலிங்கத்திலிருக்கும் பெருமானை ஹிருதய கமலத்தில் ஒடுக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

பூஜா மூர்த்தி க்ஷணிக விங்கமாயின் மேற்சொன்னவிதி பொருந்தும். உடையவர் விங்கமாயின் ஒடுக்கம் கிடையாது. பூஜைப் பெட்டகத்தில் எழுந்தருளச் செய்தால் மட்டும் போதுமானது.

சிவ சூரியன் சூர்ய பூஜை முடிவிலேயே ஒடுக்கம் செய்யலாம். அல்லது சிவபூஜை முடிவிலும் ஒடுக்கிக் கொள்ளலாம்.

முதலில் பஞ்சாவரண தேவர்களுக்கு பராங்குமார்க்கியம் கொடுக்க வேண்டும். பராங்குமம் என்றால் திரும்புகுமம் என்று பொருள். வழிபாட்டினை ஏற்றுக் கொண்டு யதாஸ்தானத்திற்கு (தமது இடத்திற்கு) எழுந்தருளும் பொருட்டு அர்க்கியம் கொடுப்பதற்கு பராங்குமார்க்கியம் என்று பெயர். பஞ்சாவரண பூஜை ஈசானம் துவங்கி சக்ரம் வரையிலாகப் பூஜிக்கப்பட்டது. அதாவது மேலிருந்து கீழாகச் செய்யப்பட்டது. பராங்குமார்க்கியம் கீழிருந்து மேலாக அதாவது ஐந்தாவது ஆவரணத்தின் கடைசியில் பூஜிக்கப்பட்ட சக்கராயுதம் துவங்கி முதலில் பூஜிக்கப்பட்ட ஈசானம் வரையிலாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

பிறகு நாராச முத்திரைகாட்டி அந்தந்த ஸ்தானங்களிலிருந்து ஆவரண தேவர்கள் எழுவதாகப் பாவித்து (நாராச முத்திரை : இருகைகளையும் முடியவாறு முஷ்டியாகப் பிடித்து நீட்டி வலது கையை இடப்புறமும், இடது கையை வலப்புறமுமாக ஒன்றின்மேல் ஒன்றை வைத்து வலது பெருவிரலால் இடது சுட்டு விரலைத் தொட்டவாறு காண்பித்தல்) ஒரு பத்திரத்தை இரண்டாகக் கிள்ளி இருகைகளிலும்

வைத்துக் கொண்டு சுவாமியைச் சுற்றியுள்ள ஆவரண தேவர்கள் யாவரும் கைகளில் உள்ள பத்திரத்தில் வந்தடைந்ததாகப் பாவித்து இருகைகளையும் கூப்பியவாறு பத்திரத்தைச் சுவாமிக்குச்சாத்தி ஆவரண தேவர்களையெல்லாம் சுவாமியினிடத்தில் ஒடுக்க வேண்டும்.

பிறகு மனோன்மனிக்கும் அவ்வாறே “ஓம் ஹ்ரீம் மனோன்மனி ருத்ர தயிதே பாரங்குகார்க்கியம் ஸ்வாஹா” என பராங்குகார்க்கியம் கொடுத்து, வலது பெருவிரலாலும் அணிவிரலாலும் ஒரு புஷ்பத்தை எடுத்து (திவ்யமுத்திரை) மனோன்மனியைப் பூஜித்த இடத்தில் வைத்து அம்மலரில் அம்பிகை வந்ததாகப் பாவித்து அதை சுவாமி பீடத்தில் சேர்ப்பிப்பது மனோன்மனி ஒடுக்கம்.

சுவாமிக்கு “ஓம் ஹாம் ஹௌம் சிவாய பராங்குகார்க்கியம் ஸ்வாஹா” என பராங்குகார்க்கியம் கொடுத்து முன் போல் ஒரு பத்திரத்தை இரண்டாகக் கிள்ளி நாராச முத்திரையினால் சுவாமிக்கு இருபுறமும் தெறித்து, பூஜா மூர்த்தியினின்றும் சுவாமியை எழுந்தருள்விப்பதாகப் பாவித்து லிங்கத்தின் மேலிருந்து சிறிது புஷ்பத்தை இருகைகளினாலும் பக்தியோடு எடுத்து நாசிக்கருகில் வைத்து வலது நாசிவழியாகக் காற்றை உள்ளிழுத்தவாறு கையிலிருக்கும் புஷ்பத்தினின்றும் சுவாமி வலது நாசிவழியாக ஹ்ருதய கமலத்திலுள்ள ஞான பீடத்தில் எழுந்தருள்வித்துக் கீழ்வருமாறு ப்ரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்.

“ஹ்ருத்பத்ம கர்ணிகா மத்யே சிவயா ஸஹ சங்கர
நிவஸத்வம் மமஹ்ருதயே ஸர்வ ஸௌபாக்யதாயக:!”

பொருள் : அடியேனுடைய இதயத்தாமரையில், எல்லா ஸௌபாக்யங்களையும் அருளக்கூடிய சிவபெருமான் அம்பிகையோடு கூடியவராய் நித்யவாசம் செய்யட்டும்.

இப்படிப்பிரார்த்தனை செய்து கண்மூடி சிவோஹம் தியானத்தில் சிறிது நேரம் இருந்து விட்டுப் பரிவார தேவர்களையும் பராங்குகார்க்கியம் கொடுத்து ஹ்ருதயத்தில் ஒடுக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

சண்டேசபூஜை

சுவாமிக்கு வடகிழக்கில் ஒருபத்திரத்தை வைத்து அதன் மீது சிறிது சந்தனம் வைத்துச் சண்டேசுவரரை அதில் பூஜிக்க வேண்டும். 'ஓம் ஹாம் சண்டாஸனாய ஹும்பண்ணம்.' என ஆஸனத்தையும், 'ஓம் ஹாம் சண்டமூர்த்தயேஹும்பண் நம: என மூர்த்தியையும் பூஜித்துக் கீழ்வருமாறு தியானிக்க வேண்டும்.

“ருத்ராக்களே: ப்ரபவம் சண்டம் கஜ்ஜலாபம் பயாநகம் I
 சூலடங்கதரம் ரௌத்ரம் சதுர்வக்தரம் சதுர்பஜம் II
 முகோத்கீர்ண மஹாஜ்வாலம் ரக்த த்வாதச லோசனம் I
 ஜடா மகுட கண்டேந்து மண்டிதம் பணிகங்கணம் II
 வ்யாள யக்ஞோப வீதம்ச ஸாக்ஷஸூத்ர கமண்டலும் I
 ச்வேத பத்மாஸனாஸீனம் பக்தி ப்ரஹ்வார்த்தி நாசனம் II”

பொருள் : சண்டேசர் ருத்ராக்கினியில் தோன்றியவர். கருத்த நிறமுடைய பயத்தையுண்டுபண்ணும் தோற்றமுடையவர், சூலம், கத்தி, ருத்ராக்ஷமாலை, கமண்டலம் இவைகளை ஆயுதமாக உடையவர். ருத்ராக்கினியிலிருந்து தோன்றியதால் ரௌத்ரன் என்ற பெயருடைய இவருக்கு நான்கு முகங்கள். நான்கு கைகள், தீச்சுடரைப்போல் ப்ரகாசிக்கும் இவருடைய நான்கு முகங்களிலும் சிவந்த பன்னிரண்டு கண்களையுடையவர். மகுடம் போல் சடை தரித்து அதில் சந்திரப் பிறையினால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவர். பாம்பைக் கைவளையமாகவும் பூணூலாகவும் தரிப்பவர். வெண்மையான தாமரையில் சிவத்யானத்தில் வீற்றிருந்து சிவனடியார்களின் கஷ்டங்களைப் போக்குபவர். இப்படியாகச் சண்டேசரைத் தியானிக்க வேண்டும்.

இங்குக் கூறப்பட்டுள்ள சண்டேசரே இறைவனுடைய ஆவரணத்தில் இருந்து சிவத்யானம் செய்பவர். இவருடைய பதவிக்குச் சண்டபதம் என்று பெயர். சுவாமியின் நிர்மால்யத்தில் அதிகாரமுடையவர். சிவநிந்தனைச் செய்பவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிப்பதும் சிவனடியார்களைக் காப்பதும் இவருடைய தொழில். சிவவழிபாட்டுப் பலனை நமக்கு அளிக்கவல்லவர். முன்றாமாவரணத்தில் வடகிழக்கில் பூஜிக்கப்படுவர். இப்படிப் பெருமை வாய்ந்த சண்ட பதத்தை ஒரு அடியார்க்குச் சிவ பெருமான் அருளியதைப் பெரியபுராணம் நமக்குக் கூறுகிறது.

நாயன்மார்களில் ஒருவரான சண்டேசர் வேறு, ஆவரண சண்டேசர் வேறு என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டி இங்கு விரித்துக் கூறப்பட்டது. ஒரு சில சிவாலயங்களில் மட்டுமே நான்குமுகசண்டேசர் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு இருக்கிறார். பெரும்பாலும் நாயன்மார்களில் ஒருவரான சண்டேசரே பல சிவாலயங்களில் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுச் சிவநிர்மால்யத்தை ஏற்கும் மூர்த்தியாக விளங்குகின்றார். 'த்வனி சண்டர்' என்ற சிறப்புப் பெயரும் இவருக்கு உண்டு. சிவத்யானத்திலேயே எப்பொழுதும் ஈட்டிருப்பவர். அவர் தம் திருநோக்கு நம் மீது படும்பொருட்டு இடது உள்ளங்கையில் வலது சுட்டுவிரலால் மும்முறைத்தட்டிச் சிறிதளவே. ஒலியெழுப்ப வேண்டும். ஒலியினால் தியானம் கலைந்து கண்திறப்பதாகப் பாவித்து வணங்க வேண்டும். இம்முறைமை பற்றியே 'த்வனி சண்டர்' எனப் போற்றப்படுகிறார். த்வனி = ஒலி.

இனி மேற்கூறிய த்யான சுலோகப்படி தியானித்து "ஓம் ஹாம் சண்டேசாயநம: என்றும் "ஓம் ஹாம் சண்ட நேத்ரேப்யாம் ஹும்பண்ண நம: என்றும் பூஜித்து, ஹ்ருதயம் முதலான ஆறு அங்கங்களையும்ந்யாஸம் செய்து விசேஷார்க்கிய ஜலத்தினால் "ஓம் ஹாம் த்வனி சண்டேசாய அர்க்கியம் ஸ்வாஹா: என அர்க்கியம் கொடுக்க வேண்டும். முன்பெடுத்து வைத்த சிவ நிர்மால்ய புஷ்பங்களை "ஓம் ஹாம் த்வனி சண்டாய சிவ நிர்மால்யம் ஸ்வாஹா: எனச் சாத்தி தூபம், தீபம், இவைகளைக் காட்டி, சிவ நிர்மால்ய நிவேதனத்தை "ஓம் ஹாம் த்வனி சண்டாய சிவநிர்மால்ய நிவேதனம் ஸ்வாஹா' என இடது கையினால் மணியடித்தவாறு நிவேதன முறைப்படி நிவேதனம் செய்து, கற்பூரதீபம் காட்டி முன் சொன்னப்படி இடது கையில் வலது சுட்டுவிரலால் தட்டி ஒலியெழுப்பியவாறு கீழ்க்கண்டபடி வேண்டிக்கொள்ள வேண்டும்.

"நீலகண்ட பதாம் போஜ பதஸ்புரித மாளஸ I
சிவ பூஜாபலம் தேஹி த்வனி சண்ட நமோஸ்துதேII"

பொருள் : நீலகண்டராகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிக் கமலங்களையே மனதில் தியானிப்பவராகிய த்வனி சண்டரே! உமக்கு நமஸ்காரம். சிவபூஜையின் பலனை அடியேனுக்கு அருளிச் செய்வீராக என்று ப்ரார்த்தனை செய்து பராங்குமார்க்கியம் கொடுத்து முன்போல் ஹ்ருதயத்தில் ஒடுக்கிக் கொள்ள வேண்டும் விசேஷார்க்கியம் முதலானவைகளில் பூஜிக்கப்பட்ட மந்திரங்களையும் ஹ்ருதயத்தில் ஒடுக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

கூணிக லிங்கம் சந்தனமாயின் அதை விசேஷார்க்கிய ஜலத்துடன் கலந்து சிவப்ரஸாதமாக தானும் உட்கொண்டு மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கலாம், சந்தனமல்லாத மற்றய பொருட்களாயின் நிர்மால்ய புஷ்பங்களுடன் ஆறு, குளம், நந்தவனம் முதலிய இடங்களில் கால்படாத இடமாகச் சேர்த்து விடவேண்டும்.

உடையவர் லிங்கத்தைப் பெட்டகத்தில் வைத்து அஷ்டபுஷ்பார்ச்சனைசெய்து பெட்டகத்தை முடி அதன்மேல் “ஓம் ஹும் பீமருத்ராய நம :” என பூஜைப் பெட்டகக் காவலரை பூஜித்துப் பெட்டகத்தை உரிய இடத்தில் வைத்துவிட வேண்டும்.

சண்டேசுவர வழிபாடு முடிந்தபின் விபூதி தரித்து சகளீகரணம் செய்து கொண்டு பூஜையில் அறிந்தோ அல்லது அறியாமலோ ஏற்பட்ட குற்றங்களுக்கு ப்ராயச்சித்தமாக அகோராஸ்திர மந்திரத்தை இருபத்தியொருமுறை ஜபிக்க வேண்டும்.

அகோராஸ்திர மந்திரம் : ஓம்ஸ்புர ஸ்புர ப்ரஸ்புர ப்ரஸ்புர கோர கோர தனுரூப தனுரூப சடசட ப்ரசட ப்ரசட கஹ கஹ வம வம மந்தய மந்தய காதய காதய ஓம் ஹும் அகோராஸ்த்ராய ஹும்பட்.

கோபூஜை

‘யாவார்க்குமாம் இறைவனுக்கோர் பச்சிலை’ என்று சிவபூஜையைக் கூறிய திருமூலர் அடுத்து “யாவார்க்குமாம் பசுவின்கொருவாயுறை எனப் பசு வழிபாட்டைக் குறிப்பிடுகிறார். பசுவினுடைய சரீரத்தில் பதினான்கு உலகங்களும், முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் நித்யவாசம் செய்கின்றனர். ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் ஒவ்வொரு தேவதைகள் வாசம் செய்யும் முறையில் பின்புறத்தில் மஹாலக்ஷ்மி வாசம் செய்கிறாள். ஆகவே பசுவினுடைய பின்புறம் பூஜை செய்வது சிறப்பாயிற்று.

இனி வீட்டில் பசு மாடு உடையவர்கள் கோபூஜையைச் சிறப்புறச் (கோ-பசு) செய்யலாம். கன்றோடு கூடிய பசுவையே பூஜிக்க வேண்டும். அப்படி முடியாதவர்கள் பூஜைப் பலகையிலேயே ஒரு பத்ரத்தில் சந்தனம் வைத்துப் பூஜிக்கலாம்.

பசுவையும் கன்றையும் குளிப்பாட்டித் திலகம் வைத்து அலங்கரித்துக் கிழக்கு முகமாக நிறுத்தி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். புஷ்பத்தினால் அர்ச்சிக்கும்முறை.

ஓம் ஹாம் கபிலே நந்தே நம : I

ஓம் ஹாம் கபிலே பத்ரே நம : I

ஓம் ஹாம் கபிலே சுசீலே நம : I

ஓம் ஹாம் கபிலே சுரபேநம : I

ஓம் ஹாம் கபிலே சுமனஸே நம : I

என்று அர்ச்சித்து அறுகம்புல், வாழைப்பழம், இவைகளை நிவேதனம் செய்து,

“அம்ருத மதனோத்பன்னே சுரபே லோக தாரிணி I

இமங்காஸம் க்ருஹாணத்வம் இதம்மே வ்ரத முத்தமம் II “

பொருள் : “பாற்கடலில் தேவர்கள் அம்ருதம் கடையும் பொழுது தோன்றியவளாயும், பதினான்கு உலகங்களையும் தமது அங்கத்தில் தரிப்பவளாயும் பால் பொங்குபவளாயும் உள்ள கோமாதாவே, இந்தப் பசும்புல்லை ஏற்று அருள்புரிவாயாக, இதுவே எனது மேலான விரதமாகும்” என்று ப்ரார்த்தனை செய்து வலம் வந்து நமஸ்கரிக்க வேண்டும்.

கோபூஜை முடிந்த பிறகு சிவாகம பாராயணம் செய்தல், திருமுறை ஒதுதல் இவைகளையும், தினமும் செய்ய வேண்டிய அலுவல்களையும் மதியம்வரை செய்த பிறகு திருநீறு அணிந்து மதிய வழிபாடுகளையும் இயன்றவரை செய்து உணவு புசிக்க வேண்டும்.

ஒரு ஆஸனத்தில் கிழக்கு முகமாக அமர்ந்து வாழை, பலா, புன்னை, பாதிரி, முருங்கை, தாமரை ஆகிய இலைகளாலோ, அல்லது தங்கம், வெள்ளி போன்ற உலோகத்தாலோ ஆன உணவுக்கலத்தில் உணவைவைத்துப் புசிப்பது உயர்வானதாகக் கூறப்படுகிறது. உணவுகள் அனைத்தும் பரிமாறப்பட்ட பிறகு வலதுகையில் சிறிது ஜலமெடுத்து இலையை மும்முறைச் சுற்ற வேண்டும். அப்படிச் சுற்றும் போது ஆதிசைவரும் அந்தணரும் காயத்ரி மந்திரம் சொல்லியும், மற்றவர்கள் “ஓம் ஹாம் ஜாம் ஸ: ம்ருத்யஞ்சயாய வெளஷட்” எனும் மந்திரம் சொல்லியும் சுற்ற வேண்டும். இதற்குப் பரிசேஷனம் (சுற்றிலும் நீர்விடுதல்) என்று பெயர். மீதமிருக்கும் நீரை “ஹர” எனச்சொல்லி உட்கொண்டு சாதத்தைச் சிறிது சிறிதாக ஆறுமுறை உண்ண வேண்டும். இது ப்ராண, அபான, வ்யான, உதான, சமான என்று நமது சரீரத்தில் உள்ள வாயுக்களுக்கு அர்ப்பணமாக ஐந்து முறையும், ப்ரம்மமாகிய

சிவபெருமானுக்கு ஒரு முறையுமாகச் செய்யப்படுகிறது. இப்படிப் பரிசேஷணம் செய்யும்பொழுது இடது அணிவிரலால் இலையைத் தொட்டுக் கொள்ள வேண்டும். பரிசேஷணம் செய்தபிறகு இடது அணிவிரலை ஜலத்தினால் கழுவிக்கொள்ள வேண்டும்.

இனி இஷ்டமான அளவுப் புசித்த பிறகு கையலம்பும் முன் வலதுகையில் சிறிது ஜலம்விட்டு அதை “அம்ருதாபிதானமஸி” என உட்கொண்டு கைகால்களைக் கழுவி ஆசமனம் செய்வது போஜன விதியாகும்.

இதுவரையில் ஆத்மார்த்த பூஜையைப்பற்றி விளக்கப்பட்டது. இதை எழுதும் பொழுதும், படிக்கும் பொழுதும் இவ்வளவு விரிவானதா? எனப் பிரமிப்பு தோன்றும். ஒவ்வொன்றுக்கும் விளக்கம் தரப்பட்டிருப்பதாலேயே விரிவாக இருக்கிறது. அநுஷ்டானம் முதல் போஜனம் வரையிலான கிரியைகள் நன்கு செய்து பழகிவிட்டால் அனைத்துமே இரண்டு மணி நேரத்தில் செய்து முடிக்கக் கூடியவையே என்பது புரியும். சிவபூஜை விதிகளைப் படிக்கும்போது ஏற்படும் அனுபவத்தை விட நாள்தோறும் பக்தியோடு செய்யும்பொழுது ஏற்படும் அனுபவம் தான் சுகானுபவம். இதனையே அனுபூதி என்பர். வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாத பேரின்பம் அது. சிவபூஜையின் பெருமைகளையும் முக்கியத்துவத்தையும், அதனால் ஏற்படும் பலன்களையும் ஆரம்பத்திலேயே விரிவாகத்தரப்பட்டது. எப்படியாவது முயற்சித்து வழிபாடு செய்து பயனடையுங்கள் என சூத சம்ஹிதை எனும் நூல் இறைஞ்சியே கேட்கிறது. ஆகவே கிடைத்தற்கரிய பிறவியாகிய இம்மானிடப் பிறவி பயனுள்ளதாகச் செய்ய வேண்டுமானால் அவசியம் சமயம் முதலான தீக்ஷைகளைப் பெற்றுக் குருநாதரிடத்தில் உபதேசம் பெற்றுச் சிவபூஜை எடுத்துக் கொண்டு ஜன்மபர்யந்தம் இடைவிடாது செய்து பேரின்பமடைவோமாக.

“மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக்காயம்
ஆனிடத்து ஐந்தும்ஆடும் அறன் பணிக்காகவன்றோ
வானிடத்தவரும் மண்மேல் வந்து அரண்தனை அர்ச்சிப்பர்
ஊணெடுத்துழலும் ஊமர் ஒன்றையும் உணரார் அந்தோ!”

-அருள்நந்தி சிவாச்சாரியார்

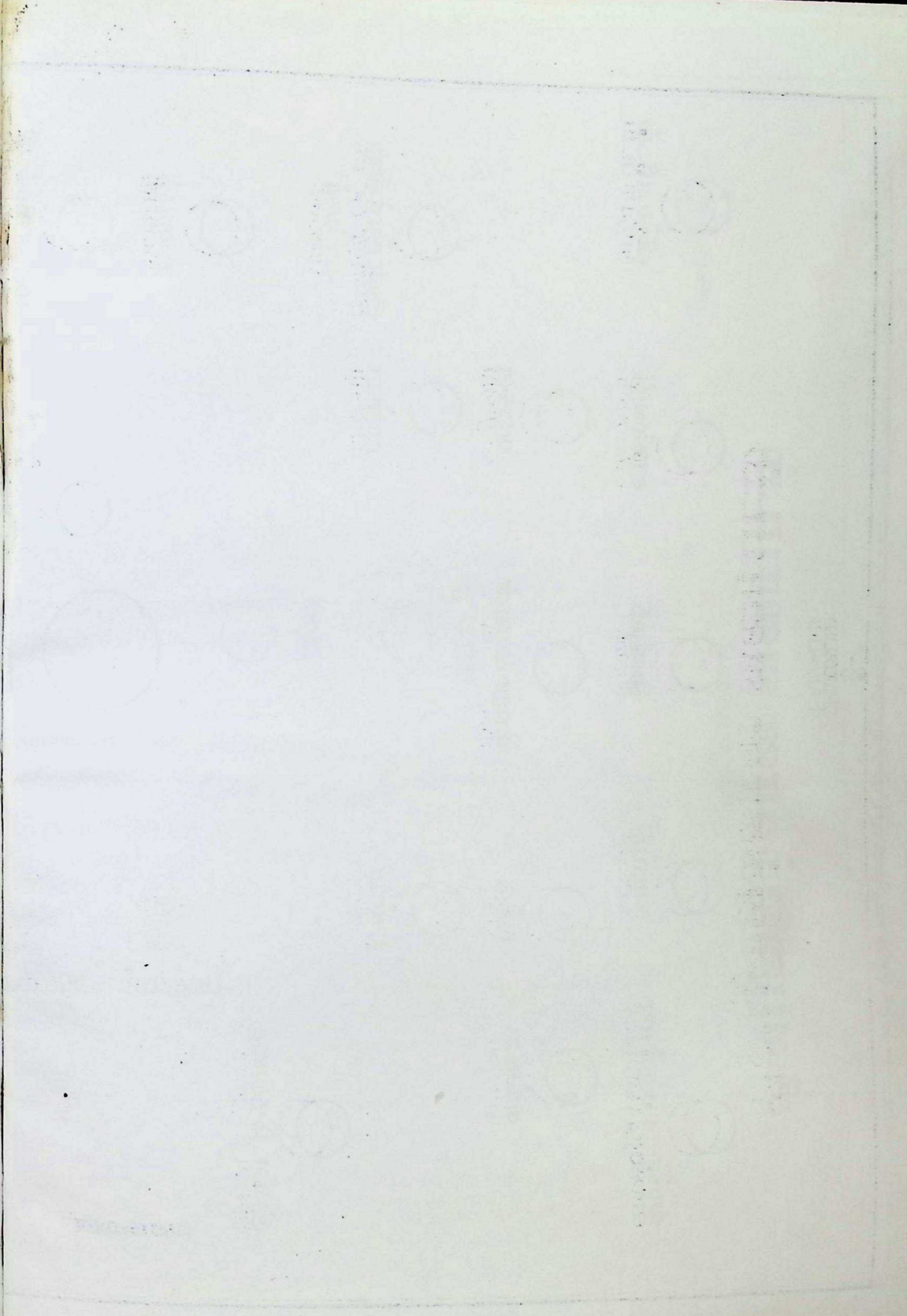
“கடலில் நஞ்சம் அமுது உண்டு இமையோர்தொழுது

ஏத்தநடம்ஆடி
அடல் இலங்கை அரையன் வலிசெற்று அருள்அம்மான்
அமர்கோயில்

மடல் இலங்கு கமுகின் பலவின் மதுவிம்மும் வலிதாயம்
உடல் இலங்கும் உயிர் உள்ளளவும் தொழ உள்ளத்துயர்போமே!”

- திருஞானசம்பந்தர்

சிவபுஜக்கான வரையடம்

☐	☐	☐	☐	☐	☐
வாஸ்து ப்ரும்மா	கணபத்	லக்ஷ்மீ	சரஸ்வத்	வீத்யாபீடம்	
☐	☐	☐	☐	☐	☐
கங்கா	நந்தி	மஹாகாளன்	யமுனா	முண்டி	அஸ்திரத்வார
☐	☐	☐	☐	☐	பாலகர்

ஒஷ்ட தேவதை

கைமணி

பாத்யம்

ஆசமனம்

விசேஷார்த்த்யம்

ஸாமான்யார்த்த்யம்

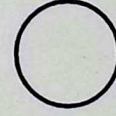

ஸௌரார்த்த்யம்

தருமஞ்சனம்
தூப & தீபம்

குருபீடம்

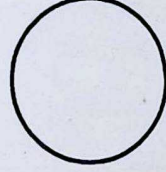

ஸரீர்ப்புஜை

தேஜஸ் சண்டர்

தீவனி சண்டர்

ஸ்வாந்

அம்பாள்

சப்தகுரு

மஹாலக்ஷ்மீ

கணபத்

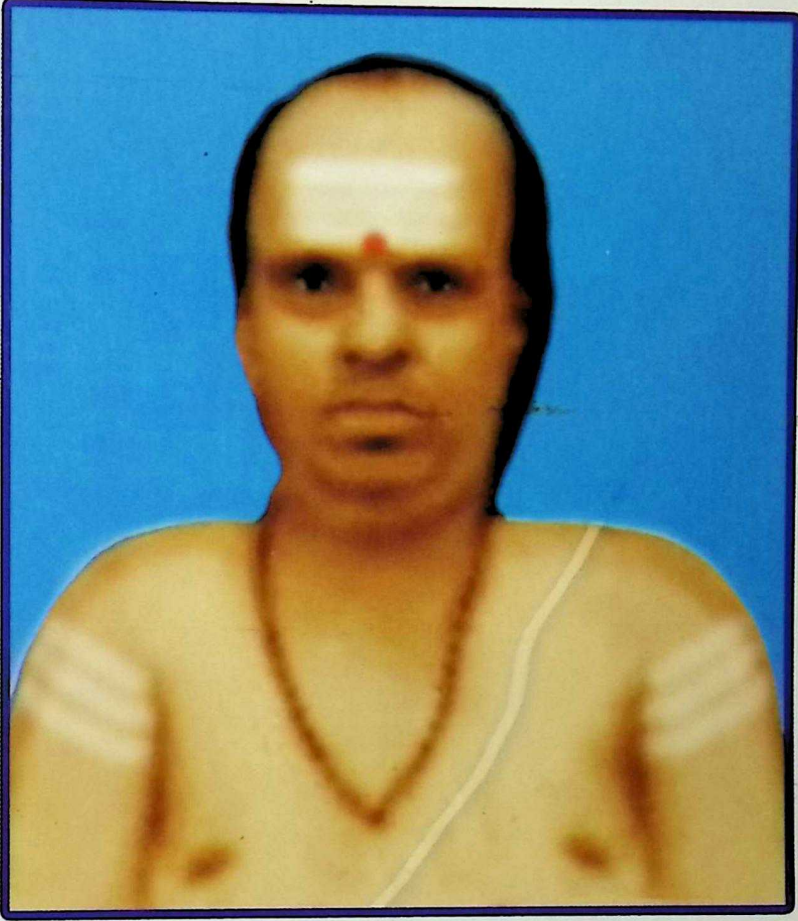

உ
சிவமயம்

சிவஸ்ரீ. M. பட்டாபி சுப்ரமண்ய குருக்கள்
தருமையாதீனம் வேளூர் தேவஸ்தானம்
ஸ்ரீ வைத்யநாத சுவாமி திருக்கோயில் அர்ச்சகர்,
வைத்தீஸ்வரன்கோவில்.

எளியேனது பெரிய தகப்பனார்
சிவஸ்ரீ. M. பட்டாபி சுப்ரமண்ய குருக்கள் அவர்கள்
எழுதிவைத்திருந்த கையெழுத்துப் ப்ரதியே
இந்நூலுக்கு முதல் ஆதார நூலாக அமைந்தது.

திருமலை சரஸ்வதி

உய்யப்

சுந்தரர்

மகனிக் க வரதகர்

பூழியர்கோன் லெப்பியாழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
ஆழியிசைக்கல் யிதழில் லாணைநீதியிரான் வழி போற்றி
வாழிதிருநாவலூர் வன்லெதாண்டர் பதமீ போற்றி
உழிமலி திருவாதவூரர் திருத்தாள் போற்றி

